

แกะรอยแผนที่ตามทาคนดี
เก็บเรื่องราวดีๆ มาเล่าสู่กันฟัง

แผนที่คนดี เรื่องดี

เล่ม 1

สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ (สท.)
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.)

แผนที่คนดี

เรื่องดี

เล่ม 1

สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ (สท.)
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.)

คำนำ

สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้จัดทำหนังสือ “แผนที่คนดี เรื่องดี” ขึ้น ซึ่งเป็นกิจกรรมหนึ่งในยุทธศาสตร์สังคมคุณธรรมของกระทรวงฯ และเป็นกิจกรรมร่วมเฉลิมฉลองเนื่องในวโรกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 ตามโครงการทำดีเพื่อพ่อ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อต้องการรณรงค์ เผยแพร่คนดี เรื่องดีให้สาธารณชนได้รับทราบ และปลูกฝังให้คนในสังคมตระหนักในเรื่องการทำคุณงามความดี มีคุณธรรม จริยธรรม เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคมไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จะเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเด็กและเยาวชน ที่สำคัญคือ เป็นการสร้างแรงบันดาลใจและสร้างกระแสให้คนในสังคมได้ทำความดีแผ่ขยายออกไปในวงกว้างให้มากที่สุด

ในนามของสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ขอขอบคุณคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกคนดี - เรื่องดีตามโครงการสารคดีโทรทัศน์แผนที่คนดี - เรื่องดี และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือเล่มนี้ จะเป็นกำลังใจสำหรับผู้ที่ทำความดี ให้ทำความดีต่อไป และเป็นแรงบันดาลใจให้เกิดการทำความดีเพิ่มมากยิ่งขึ้น เพราะการทำความดี มีคุณค่าทั้งต่อผู้ให้และผู้รับ ทั้งยังเป็นพลังขับเคลื่อนสำคัญที่นำสังคมไทยให้ก้าวไปสู่สังคมที่เข้มแข็ง และเต็มเปี่ยมไปด้วยคุณธรรมได้ในที่สุด

(นายกิตติ สมานไทย)

ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก
เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ

19 กันยายน 2550

กลุ่มเด็กและเยาวชน จำนวน 20 คน

	หน้า
นายแทนคุณ จิตต์อิสระ	2
นางสาววิจิตรา ดงสีมา	6
นางสาวศรภรณ์ ลิขิตธรรมานุกูล	10
นายวรภาคย์ ไมตรีพันธ์	14
นายวีระยุทธ ดรุณี	18
นายยศนันท์ ศาสตรีใจเย็น	22
นายเอก วงศ์อนันต์	26
นายภาณุพงศ์ ลากเสถียร	30
นายพิชญ์ ไกยศรี	34
นายอิสมาแอ ชาและ	38
นายอนุสรณ์ ่องอาจ	42
นายศักดิ์นรินทร์ เชื้อนอ้น	46
นายกิตติพันธ์ กันจันะ	50
ชมรมดีเกิร์ฮูลู อาชีวะปัตตานี	54
ศูนย์ศึกษาศิลปะธรรมชาติและเทีกรักป่า	58
กลุ่มเยาวชนรักษ์คลองสิเหร่	62
นายชาติชาย แสงสุข	66
นายเพชร เขียวดำ	70
เด็กชายกฤตยชญ์ แก้วเทพ	74
นายอาบาซา มะแะ	78

กลุ่มผู้สูงอายุ จำนวน 17 ราย

	หน้า
พระพรหมมังคลาจารย์ (หลวงพ่อบัณฑิตานันทิกขุ)	84
นายเจตน์ ทองเรือง	88
ม.ล. อนงค์ นิลอุบล	92
ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์เสนอ อินทรสุขศรี	96
นางอามีนะ บีดิลและ	100
นางสาวถนอมศรี อภัยพลชาญ	104
น.พ. บรรลุ ศิริพานิช	108
คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์	112
นายวิบูลย์ เข็มเฉลิม	116
คุณหญิงอัมพร มีสุข	120
นายไพโร สมลีลา	124
ท่านผู้หญิงสุมาลี จาติกวณิช	128
นายแก้ว จันทรราส	132
นายบุญมี แสงบุญ	136
นายใจคำ ตาบัญญัติ	140
นายยรรยง สาและ	144
นายสำราญ เกิดผล	148

กลุ่มสตรี จำนวน 18 ราย

หน้า

แม่ชีคันสนีย์ เสถียรสุด	154
คุณหญิงจันทนี สันตะบุตร	158
นางสาวรสนา โตสิตระกูล	162
รศ. ดร. จุรี วิจิตรวาทการ	166
คุณหญิงณัฐิกา วัธนเวคิน อังอุบลกุล	170
นางสุมาลี ขุนพิทักษ์	174
นางออรอร่า ศรีบัวพันธ์	178
นางสาวสายใจ เลิศวิริยะประภา	182
นางทิวา ณ นคร	186
นางสาวสุธาสนีย์ น้อยอินทร์	190
นางสุนทรี ขนาดนิต	194
นางเดือนใจ ดีเทศน์	198
นางมุกดา อินตะสาร	202
นางสาวเจี๊ยะโรเม๊ะ เจี๊ยะคือราแม	206
พญ. ประคอง วิทยาชัย	210
ศจ. พญ. สุมาลี นิมนานินิตย์	214
นางประมวล เจริญยิ่ง	218
นางห่อเตี้ยะ เจ๊ะตะ	222
ภาคผนวก	227

แผนที่คนดี เรื่องดี

กลุ่มเด็กและเยาวชน

แผนทีคนดี-เรื่องดี

แทนคุณ จิตดีอิสระ

“แนวความคิด ของเยาวชนที่ฝ่อร์ระ”

แทนคุณ จิตต์อิสระ คนบันเทิงกับเรื่องธรรมะ ดูเหมือนว่าจะไกลกันคนละชั้น คนบันเทิงมุ่งเอาแต่ความสนุกสนานไปวัน ๆ ส่วนด้านธรรมะ แม้ว่าคนบันเทิงจะยึดถือแต่ก็ไม่เป็นสรวง เพราะเวลายามสวาททางกันตลอด หลายคนแปลกใจที่คนบันเทิงคนหนึ่งซึ่งมาเอาดีทางธรรมะ ทั้ง ๆ ที่ยังอยู่ในวัยคนทำงาน ผ่านวัยรุ่นมาได้ไม่กี่ปี มีแนวคิดอิสระในด้านนี้ มุ่งสร้างความดีเผยแพร่ธรรมะให้กับทุกคนที่อยากเรียนรู้ เราได้พบกับอดีตดาราดัง หลังจากก้าวเข้ามาเป็นพิธีกรเกม”อัจฉริยะข้ามคืน”

“รอยยิ้มแห่งความดี” ซึ่งหลายคนในวงการ ได้รับรู้แล้วว่า เป็นรอยยิ้มของ “อี” แทนคุณ จิตต์อิสระ อดีตดาราดังจาก “สตรีเหล็ก” และละครอีกหลายเรื่อง รายการธรรมะอีกหลายรายการ

ถ้าจะย้อนรอยกลับไปสู่จุดเดิมบนถนนบันเทิงของ “อี” แทนคุณ จิตต์อิสระ” ในชื่อใหม่ แต่ชื่อเก่าเขาคือ “เอกชัย บุรณะผานิช” เป็นดาราคณหนึ่งที่มีบทบาทการแสดงถูกตาต้องใจของแฟนหนังไทย แฟนละคร จนกระทั่งมาถึงจุดหักเหของการเปลี่ยนแปลงวิถีทางบนถนนบันเทิง

“อี” แทนคุณ” สูญเสียบิดาไปอย่างไม่คาดคิดมาก่อน สิ่งที่เขาเรียนรู้ว่า “ความตาย” ย่อมหนีไม่พ้นกับทุกคน แต่การปรับสภาพชีวิต หลังการสูญเสีย นั้นไม่ใช่เรื่องง่าย ครอบครัวคนจีนที่อบอุ่น “อี” มีพี่สาวและน้องสาว เขาเป็นผู้ชายคนเดียวในครอบครัวที่รับภาระหนักอึ้ง

“เรารู้จักความตาย แต่เราไม่รู้จักรักการตาย” เป็นอีกคำพูดหนึ่งของเขา ที่จะบอกกล่าวทุกคนที่เรียนรู้เกี่ยวกับธรรมะ หลังจากการสูญเสีย

บิดา รู้สึกแคว้งคว้างทำอะไรไม่ถูก ไม่รู้ด้วยซ้ำไปว่าจะต้องทำอะไร มันเป็นจุดสำคัญมาก เราเข้าไปกราบพ่อไปอ้อมพ่อใส่ในโลง ซึ่งไม่เคยทำ

สองสิ่งนี้เป็นสิ่งที่สำคัญมาก ไม่เคยทำต่อหน้าพ่อ แต่ตอนนี้ไม่มีโอกาสแล้ว หากไม่ทำ เขาก็ไม่ได้รับรู้ ก็ได้แต่กอดก็กราบ ในเวลานั้นทำได้แค่นี้รู้สึกเสียใจมากทุกวินาทีคิดถึงแต่พ่อ เป็นช่วงเวลาที่แย ๆ เป็นการเรียนรู้ความตายหรือจะเรียกว่าเรียนรู้ธรรมะก็ได้

หลังจากนั้น “อี” ก็ได้ไปบวช และบอกว่าไม่รู้จะตอบแทนบุญคุณพ่อแม่อะไร การตอบแทนหรือการทำงานช่วยเหลือเขา เรายังคิดว่ามันยังไม่พอ รู้สึกว่ามันไม่ได้ยิ่งใหญ่พอเราพร้อมที่จะเสียสละทุกอย่างได้ ตอนนั้นคิดได้อย่างเดียวคือทำบุญให้พ่อด้วยการบวช

การบวชได้ให้อะไรเกี่ยวกับธรรมะเยอะ คือเราไม่รู้เรื่องธรรมะซึ่งคือความจริงแห่งธรรมชาตินั่นเอง เราไม่เคยรู้ ความเจ็บปวด พ่อเรา มาเรียนใหม่ ก็เห็นว่าเราเป็นเด็กอนุบาลทางธรรมะจากจุดที่จะอุทิศกุศลให้พ่อเรากลับได้บุญที่ทำให้เราคิดได้ ผีก่ตนตัวเองกลับตัวกลับใจได้

ด้วยความเป็นคนรุ่นใหม่ ที่เพิ่งจะใส่ใจในเรื่องของธรรมะ การเข้าไปบวชในร่มกาสาวพัสตร์ทำให้ “อี แทนคุณ” ได้เรียนรู้หลายๆ อย่างในด้านลึกซึ่งถึงสังขะธรรม ธรรมะกับศาสนา ซึ่ง “อี” บอกทุกคนว่ามันมีอยู่ 3 ประการ คือ การศึกษา เพราะทุกวันนี้การศึกษาไม่ได้สอนความจริงแห่งชีวิต แต่ไปสอนในเรื่องทำมาหากิน หรือการโกงกิน ซึ่งหลายอย่างมันไม่ได้อยู่บนฐานความจริง มันจึงเลื่อนลอยและถูกครอบงำในสิ่งที่เปี่ยมมายได้ง่าย

ประการที่ 2 การสื่อสาร การสื่อสารบ้านเราตกเป็นทาสการศึกษาที่ทำให้คนเห็นแก่ตัว เห็นประโยชน์แก่ตัวตน

ประการที่ 3 ศาสนา ศาสนาธรรมไม่ใช่วิธีการสื่อสารที่เหมาะสม และสอดคล้องกับวิถีชีวิตคนรุ่นใหม่ เป็นการอนุรักษ แต่ไม่ได้พัฒนาในสื่อต่างๆ ธรรมะเป็นสิ่งที่ร่วมสมัยไม่มีวันตายเป็นอมตะ แต่วิธีการสื่อสารธรรมะต้องมีการเปลี่ยนแปลง เรียนรู้แบบเข้าใจง่ายจะได้ไม่เบื่อ

“แทนคุณ จิตต์อิสระ” ยังบอกว่าเรายังวนเวียนอยู่ในห้าบาปบาปแรกคือความรุนแรง ฆ่ากัน การเบียดเบียนชีวิต อันที่สอง คือความไม่รู้จักพอ ความฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือย วัตถุนิยม บาปที่สามคือเรื่องเซ็กซ์

อันที่สี่เรื่องเจ้าเรื่องผีเรื่องหมอดู บาปที่ห้าคืออบายมุขมอมเมาเยาวชน ให้ตกหลุม

แนวความคิดและจิตบริสุทธิ์ของคนรุ่นใหม่ ที่ไม่ธรรมดา จนกลายเป็นตัวแทนของคนที่ทำความดีแบบตั้งใจ ไม่ได้เสแสร้งอย่าง “อี แทนคุณ” อุทิศตนเพื่อสังคมทั้งทางอ้อมและทางตรง โดยการต่อต้านยาเสพติดทุกชนิด ด้วยการรณรงค์ต่อต้านสิ่งเสพติดให้กับสถานศึกษาต่างๆ

และยังเป็นแกนนำเยาวชนรณรงค์เพื่อการงดสูบบุหรี่เนื่องในวันงดสูบบุหรี่โลก ในชีวิตเขาได้ช่วยบุคคลที่ประสบอุบัติเหตุแล้วนำส่งถึงโรงพยาบาล 5 ราย จนได้รับรางวัลพระราชทานจากพระวรวงศ์เธอ พระองค์สโสมสวัสดิ์ พระวรชายาทินัดตามาดู ในโอกาสร่วมกิจกรรมหารายได้ช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยในโครงการ “เพื่อนพ้อง(ภา)ยามยาก” ของสภาอากาศไทย มาโดยตลอด

นอกจากนี้ “อี” เคยเป็นอนุกรรมการศึกษาธิการการสตรี เยาวชน และผู้สูงอายุ วุฒิสภา ปัจจุบันเป็นกรรมการกิจการเด็กและเยาวชน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ โครงการเผยแพร่พุทธธรรมเพื่อเยาวชน “1 ครอบครัว 1 ลูกกตัญญู” เป็นพิธีกรรายการธรรมะลีลา, พิธีกรมองปัญหาด้วยธรรมะ, พิธีกรรายการลูกไม้ไกลต้น (ช่อง 9) พิธีกรรายการสุขภาพกาย สุขภาพจิต (ช่อง 11) นักจิตวิทยาให้คำปรึกษาโดยใช้ธรรมะสำหรับเยาวชนและประชาชนทั่วไป, รายการอวสานความทุกข์ ทางคลื่นเอฟ เอ็ม 92.25 และรายการกระแสสังคม FM 92.5

คอลัมน์นิสต์ หนังสือพิมพ์มติชน “เจาะใจจีน เป็นอาจารย์สอนภาษาจีนและผู้อำนวยการโรงเรียนสอนภาษาจีนกลาง “ฮั่น จื่อ กง” พิธีกร “อัศจรรย์ะข้ามคืน” จบการศึกษาระดับปริญญาตรี-ปริญญาโท สาขาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร)

การทุ่มเททั้งกำลังกายแรงใจ และกำลังสมองร่วมสร้างสรรค์พัฒนาสังคมและประเทศชาติ ซึ่งเป็นความสามารถที่เกี่ยวข้องกับสังคมโดยตรงสมควรได้รับการยกย่องให้เป็นแบบอย่างของเยาวชนดีเด่นแห่งชาติในสาขาพัฒนาเยาวชน บำเพ็ญประโยชน์ อาสาสมัคร สวัสดิการและประสานงาน ประจำปี 2545 เป็นบุคคลบันเทิงที่มีคุณค่าต่อสังคม สมควรที่เยาวชนจะนำมาเป็นแบบอย่าง อย่างแท้จริง

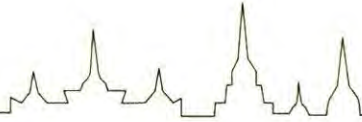
แพนทีคนดี-เรื่องดี

วิจิตรา ดงสีมา

ป.ต.น.

วิจิตรา ดงสีมา

คำถามของเด็กมีปัญหา

ปลดล็อกด้วย เทอ ~ พล คนมีปัญหา

เด็กมีปัญหา...ผมเคยอยากถามเด็กเหล่านั้นว่า ปัญหาของเขานั้นมาจากไหน? มาจากสังคมที่เขาอยู่.. หรือ จากตัวเขาที่ทำให้มันกลายเป็นปัญหา? สังคมมีปัญหาแล้วทำไมเราต้องไปมีปัญหาดตามสังคม? ในเมื่อเราสามารถเลือกที่จะเก็บมากอดดันตัวเรา หรือ จะสู้กับมัน ทำไมไม่ทำมันให้กลายเป็นสิ่งที่ทำให้เราเข้มแข็ง สร้างแสงสว่างกลางความมืดด้วยตัวของเรา ทำให้เขาเห็นว่าเราดีได้ท่ามกลางปัญหาของสังคม คุณทำได้.. เหมือนเธอคนนี้ “วิจิตรา ดงสีมา”

“วิจิตรา” เป็นลูกคนโตของครอบครัว พ่อของเธอติดคุกตั้งแต่เธอจำความไม่ได้ แม่เธอจึงต้องไปทำงานต่างจังหวัดเพื่อหาเงินมาให้ยายเพื่อเลี้ยงดูเธอและน้อง แต่นานๆ จะส่งมาให้ ครั้งละ 500 หรือ 1,000 บาท เธอจึงได้อยู่กับยายและน้องเพียงสามคน

ด้วยความจนเธอจึงต้องช่วยยายทำงานหาเงินตั้งแต่เด็ก หรือไม่มีก็ต้องทำงานบ้านไม่มีเวลาออกไปวิ่งเล่นเหมือนเด็กคนอื่น บ้านที่เธออาศัยอยู่ในตอนนั้นเป็นบ้านไม้หลังเก่า หลังคามุงด้วยหญ้า มีฝาผนังที่สานด้วยไม้ไผ่ และมีถุงปูนล้อมเฉาะห้องนอนเท่านั้น ต้องทนเปียกยามฝนตก ทนหนาวเมื่อถึงหน้าหนาวและเธอต้องผ่านมันไปให้ได้ จนในที่สุดยายของเธอ ก็สามารถเก็บเงินสร้างบ้านใหม่ที่พอจะอยู่กันได้โดยไม่ต้องทน

กับสภาพอากาศที่แปรปรวน โดยลุงของเธอออกแรงสร้างให้โดยไม่ต้องเสียค่าจ้าง และส่วนหนึ่งได้มาจากเงินที่พ่อส่งมาจากการชกมวยในเรือนจำ

ชีวิตของเธอได้รับความลำบากมากมายที่เข้ามาทดสอบเธอ ตั้งแต่อนุบาลจนถึงม.3 เธอต้องเดินไปโรงเรียนทุกวัน มีเงินไปโรงเรียน 3 บาทเท่านั้นเพื่อซื้อน้ำกิน ในบางครั้งไม่ได้เลยแม้แต่บาทเดียวต้องพาน้องเดินมากินข้าวที่บ้านแล้วค่อยเดินกลับไปโรงเรียน บางวันไม่มีเงินซื้อข้าวต้องกินข้าวกับน้ำปลาหรือไม่กี่น้ำพริกกับไข่ต้ม โดยต้องรอให้น้องกินเสร็จก่อน บางครั้งต้องกินข้าวไปทั้งน้ำตา หลายครั้งที่เพื่อนล้อเรื่องที่พ่อของเธอติดคุก แต่เธอก็ทนจนผ่านมันมาได้ เป็นเวลา 8 ปีที่พ่อติดคุก ปัจจุบันพ่อพ้นโทษและได้มาช่วยแม่กับน้องรับจ้างทำงานหาเงินที่ต่างจังหวัด ต้องรับจ้างไปเรื่อยๆ ไม่เป็นหลักแหล่ง เธอต้องอยู่กับยายสองคนและต้องคอยดูแลยายที่เป็นโรคเบาหวานและโรคไต

คนเราทุกคนย่อมอยากได้ความอบอุ่นจากครอบครัว อยากได้ การดูแลอย่างใกล้ชิด เธอก็เช่นกัน แต่เธอไม่มี เธอต้องทน เธอต้องดิ้นรน เพื่อสิ่งที่ตนเองต้องการ แต่เธอไม่เคยละทิ้งซึ่งความดี เธอใช้ความผิดพลาด ของพ่อมาสอนตัวเธอ มีครั้งหนึ่งที่พ่อพูดว่า “ถึงแม้พ่อจะไม่ใช่คนดี แต่ลูกต้องเป็นคนดีให้ได้” คำพูดของพ่อประโยคนี้เป็นเครื่องเตือนสติของ เธอเสมอมา และเธอก็ไม่เคยคิดว่านี่คือปัญหาของชีวิตเธอ แต่เป็นแรงผลักดัน ให้เธอเป็นคนที่มีคุณภาพในวันนี้ เธอบอกตัวเองทุกวันว่าเธอต้อง เข้มแข็งอดทน สู้เพื่อความฝัน และจะต้องเป็นเยาวชนที่ดีของประเทศชาติ คนหนึ่ง เพื่อตอบแทนบุญคุณของแผ่นดิน

เธอไม่เคยปล่อยให้เวลาของชีวิตให้ผันผ่านอย่างไร้แก่นสาร เธอร่วมสร้างสรรค์สังคม เข้าร่วมโครงการเยาวชนจิตอาสา เป็นพยาบาล ฝึกหัด เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้รับบริการโรงพยาบาลน้ำพอง จังหวัด ขอนแก่น ศึกษาหาความรู้ในการดูแลผู้ป่วยช่วยเหลือชาวบ้าน จนในปัจจุบัน ได้ศึกษาอยู่วิทยาลัยพยาบาลศรีนครินทร์ จังหวัดขอนแก่น

ชีวิตของเธอเจอเรื่องราว มากมายที่ล้วนมีแต่ปัญหา ทั้งครอบครัว ทั้งความเป็นอยู่ ทำให้ไม่เด็กคนนี้ถึงไม่กลายเป็น เด็กมีปัญหา ทำไมเธอผู้นี้ถึงเป็นคนดีได้ คำตอบนี้ง่ายมากเพราะ เธอเลือกที่จะเป็นคนดีเพราะเธอ เลือกที่จะสู้กับปัญหา และเธอเลือก ให้ปัญหาสอนเธอให้เข้มแข็ง ทุกคน มีตัวเลือกเช่นเดียวกับเธอ อยู่ที่คุณ จะเลือกหรือเปล่า ?

แบบที่คบดี-เรื่องดี

ยศภรณ์ ลิขิตธรรมานุกูล

ภาพ: ธนวัฒน์

สิ่งตอบแทนที่ไม่เคยหวัง

การทำความดีของคนเรามีอยู่หลายแบบหลายประการอยู่ที่ว่าเราจะเลือกหยิบสิ่งไหนมาทำซึ่งสิ่งที่ทำอาจจะทำเพื่อคนอื่น เพื่อคนที่เรารัก หรืออะไรก็ตาม คนที่ทำมักหวังเพียงเพื่อให้คนอื่นมีความสุขจากสิ่งดีๆ ที่เขาทำและนั่นจะเป็นความสุขที่แท้จริงที่เราจะได้รับโดยไม่มีใครให้เรา และความสุขนี้จะอยู่กับเราตลอดไป...

“ทำทุกอย่างให้ดีที่สุด โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน” คติประจำใจของยศภรณ์ ลิขิตธรรมานุกูล ผู้หญิงที่ไม่เคยทิ้งความดีซึ่งเธอปฏิบัติเป็นชีวิตประจำวัน ทุกวันเธอช่วยพ่อแม่ของเธอจัดร้านขายของตอนเช้าก่อนไปโรงเรียน ตั้งแต่เธออยู่ประถมจนถึงปัจจุบันไม่เคยเกียจคร้าน เธอชอบช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาสเพราะเธอคิดอยู่ตลอดเวลาว่า **“อยากให้ออกาสของเราสร้างโอกาสให้คนอื่นบ้าง”** และนี่คือความคิดเล็กๆ ที่เป็นกำลังให้เธอสร้างความดีเรื่อยมา

ตลอดเวลาที่ยศภรณ์ เป็นคนที่มีความซื่อสัตย์สุจริต ของที่ไม่ใช่ของตนเก็บได้มักนำไปคืนเจ้าของทุกครั้งความซื่อสัตย์นี้เป็นที่ชมเชยของครูอาจารย์ทุกท่าน

จากความรู้ความสามารถที่เธอได้เข้าร่วมกลุ่มเพื่อนเพื่อเพื่อน โชนรัตน์โกสินทร์สัมพันธ์ กรุงเทพมหานคร ในการรณรงค์ต่อต้านและป้องกันการระบาดของยาเสพติดในรูปแบบการจัดค่าย ความสามารถนี้

ทำให้เธอได้คัดเลือกเป็นประธานในการจัดค่าย และยังได้รับเชิญเป็นวิทยากรอบรมพัฒนางานความเป็นผู้นำเยาวชนในสถานศึกษาต่างๆ

ยศภรณ์เป็นผู้จัดทำหลักสูตรทักษะชีวิตให้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ให้กับโรงเรียนมัธยมเบญจมบพิตร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ซึ่งนับว่าเป็นคุณประโยชน์ต่อบุคคลมากมาย

และนี่คือความดีจากสิ่งๆที่เธอทำ จากแรงความคิด แรงกาย พลังใจของเธอ เพื่อสร้างสิ่งดีๆให้กับคนอื่น การทำตนให้เป็นตัวอย่างที่ดี ของสังคม ความกตัญญูกตเวที สิ่งเหล่านี้เธอทำโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน

หวังแค่เพียงความสุขของผู้อื่นแต่โลกนี้จะมีสิ่งตอบแทนให้เธอ เสมอ แม้เธอจะไม่ต้องการก็ตาม เพราะทุกคนเห็นความดีของเธอ ทุกคน จะตอบรับ และจดจำสิ่งๆที่เธอทำ และนั่นคือความสุขที่เธอจะได้รับตลอดไป

ด้วยแนวทางในการดำรงชีวิตเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคม มีความซื่อสัตย์ เสียสละเวลาส่วนตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม และจากคติธรรมที่ว่า “ทำทุกอย่างให้ดีที่สุด โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน” จึงทำให้นางสาวยศภรณ์ ลิขิตธรรมานุกูล ได้รับการยกย่องให้เป็นเยาวชน ดีเด่นแห่งชาติ สาขาคุณธรรม และจริยธรรม ประจำปี 2547

2) โครงการนิทานห้อง คล้องรักพี่

พบกับคุณดี-เรืองดี

วราภคย์ ไมตรีพันธ์

ศูนย์พัฒนาอาชีพและส่งเสริมอาชีพชายเยาวชนจังหวัดยะลา

ระดมอาสาสมัครมา... จากมือ"

เพื่อนำไปมอบให้กับ "ตาดิ... อนุศาสนา

สถานชั่งมืออยู่ถึง 415 แห่งในจังหวัด... 20 - 40 เล่ม

เพื่อให้เกิดสื่อในการ... เยาวชนในพื้นที่

“ปัญหาที่เราเลือกเป็น” ประชุมบทแห่งความคิดเริ่มต้น

“ปัญหา” คนมักมองคำนี้ในแง่ลบเสมอ แต่ถ้าหากเรามองในมุมกลับ “ปัญหา” ก็ทำให้เราเติบโตขึ้นได้ หากว่าเราไม่ยอมแพ้มัน และมุ่งจะนำปัญหานั้นกลับมาพัฒนาตัวเรา นายวรภาคย์ ไผตรีพันธ์ คือตัวอย่างของ คนที่ไม่ยอมพ่ายแพ้ต่อปัญหา แต่เขาเอาชนะมันได้ด้วยความคิด และนี่คือ สิ่งที่เขาทำ... ความคิดที่สามารถเอาชนะปัญหาได้นั้นหมายถึงความคิดที่มี แรงคิดที่ตั้งมั่นมีเหตุมีผลต่อการกระทำไม่ได้มองปัญหาเป็นเรื่องหนักหนาสาหัสหากแต่รู้จักวิธีการจัดการแก้ไขปัญหาคด้วยปัญญา

วรภาคย์เป็นเด็กธรรมดาคนหนึ่งที่เกิดและเติบโตในจังหวัด ห่างไกลความเจริญที่ถูกเรียกว่า “ใต้สุดสยาม” แต่เขาไม่เคยท้อ กลับคิดว่า นี่คือโอกาส ที่จะเรียนรู้ทางด้านความหลากหลายด้านวิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณี และศาสนา เขาต้องการสร้างสังคม ที่เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ จึงพยายามเรียนรู้เรื่องราวต่างๆ ของเด็กและเยาวชนใน 5 จังหวัดชายแดน ภาคใต้ แลกเปลี่ยนความคิดทำให้เกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และเขายังสร้างผลงานที่มีคุณค่ามากมาย เช่น

การริเริ่มโครงการตำราเรียนเขียนด้วยเด็ก By Youth And for Youth Knowledge Documentation ซึ่งเป็นกระบวนการถอดองค์ความรู้ จากชุมชน และยังเป็นวิทยากรกระบวนการเรื่อง สุขภาพเด็กและเยาวชน จังหวัดยะลา และอื่นๆ อีกมากมาย จึงทำให้เขาได้รับการคัดเลือกให้เป็น

ที่ปรึกษาศูนย์ฟ้าใสเครือข่ายเยาวชนจังหวัดยะลา และเป็นประธานค่าย
เยาวชนปอดสะอาด เป็นต้น

ตลอดชีวิตที่เขาอยู่ในสังคมที่หลายคนเรียกมันว่า “ปัญหา” แต่เขา
ไม่เคยคิดว่าเป็นปัญหา แต่กลับพัฒนาตนเอง และยังพัฒนาคนอื่นอีกด้วย
...เขาทำได้อย่างไร? และคุณทำได้หรือไม่? ในเมื่อคุณมี 1 สมอ กับ 2 มือ
เท่ากับเขา จงอย่ายอมแพ้ปัญหา และทำให้มันเป็นสิ่งที่ดีต่อตัวคุณและ
สังคมให้ได้ แค่เพียงคุณมีหัวใจที่มุ่งทำความดี และสิ่งนี้จะป็นพลังทำให้
คุณชนะปัญหาได้

การเป็นผู้ ناجานทำให้เกิดการพัฒนาองค์ความรู้ในทุกๆ ด้าน
และด้วยคติที่เขายึดถือและปฏิบัติเสมอว่า “ผมไม่อาจบังคับให้ทุกคน
เป็นคนดี แต่ผมจะไม่หยุดสร้างสิ่งดี ๆ เพื่อตอบแทนคุณของแผ่นดิน”
นายวรภาคย์ ไมตรีพันธ์ จึงได้รับการยกย่องให้เป็น เยาวชนดีเด่นแห่งชาติ
สาขาพัฒนาเยาวชน บำเพ็ญประโยชน์ อาสาสมัคร สวัสดิการ และประสานงาน
ประจำปี 2547

คมความคิดของผู้ที่รู้จักใช้ปัญญาลงทัณฑ์จัดการกับปัญหานั้นปีการ ศาสตร์ารุทที่สำคัญคือองค์ความรู้ขุมทรัพย์ทางปัญญาเป็นชั้นเชิงที่สำคัญกับการฟันฝ่าอุปสรรคทั้งหลาย

คมความคิดที่สร้างสรรค์ส่งเสริมให้เกิดวิวัฒนาการชีวิตที่มีพัฒนาการเป็นฐานรากสำคัญสำหรับผู้นำเยาวชนชนในปฐมบทแห่งการพัฒนา ระดับเริ่มต้น

งานสร้างคน แต่ก่อนที่งานจะสร้างตน คนเรานั้นจะต้องรู้จักการสร้างคนก่อน ฉะนั้นแล้วผลงานที่สำคัญของใครคนหนึ่งรู้จักการเป็นผู้สร้างก่อน งานนั้นก็เหมือนมาตรวัดค่าแห่งบุคคลด้วยผลงานเป็นบทพิสูจน์

แบบที่คนดี-เรื่องดี

วีระยุทธ ดรุณี

ขอมอบทุนการศึกษา
จนจบปริญญาตรี

สำนักงานส่งเสริมสังคม

ส่งเสริม

ความดีที่สืบผลได้ ดวงใจคือใบเบิกทาง

“คนเราเลือกเกิดไม่ได้ แต่เลือกเป็นคนดีได้” คติประจำใจของ นายวีระยุทธ ดรุณี ผู้ที่ไม่เคยยอมแพ้กับความจน และยังคงมุ่งที่จะทำความดี โดยเฉพาะกับแม่ของเขาที่ชีวิตต้องตกอยู่บนความพรัมัว เนื่องจากตาข้างหนึ่งที่บอดสนิท และอีกข้างที่เลื่อนลงใกล้จะบอดเต็มที

วีระยุทธ ดรุณี เป็นบุตรคนเดียวของครอบครัว พ่อของเขา ได้เสียชีวิตไปเมื่อตอนที่เขากำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วีระยุทธต้องอยู่เพียงลำพัง 2 คนกับแม่ ในกระท่อมเล็กๆ กลางทุ่งนา มีเพียงพัดลม หม้อหุงข้าว และไฟนีออน 1 ดวงคอยหล่อเลี้ยงชีวิต เขาตื่นตั้งแต่ตี 5 ทำงานทุกอย่างก่อนไปโรงเรียน ห่อข้าวไปกินที่โรงเรียน ในบางครั้งต้องไปโรงเรียนโดยที่ไม่มีเงินติดตัวแม้แต่บาทเดียว แต่เขาก็ไม่เคยท้อกลับตั้งใจเรียนอย่างสุดความสามารถ รู้จักประหยัดอดออมและทำงานทุกอย่างเท่าที่ทำได้เพื่ออีกชีวิตที่เขารัก

หลังเลิกเรียนทุกครั้งเขาไม่เคยได้เล่นกับเพื่อน เพราะต้องไปรับจ้างขึ้นต้นมะพร้าว เพื่อแลกกับค่าแรงเพียงวันละ 20-25 บาท ตอนเย็นก็ไปปักเบ็ดตกปลาตามคลองและทุ่งนา หลังจากนั้นจึงกลับบ้านเพื่อไปอ่านหนังสือและทำการบ้าน ตกตึกจึงไปดูว่าเบ็ดที่ปักไว้ได้ปลามากน้อยแค่ไหน วันไหนได้ปลามากก็จะเอาไปขาย ที่เหลือจึงนำมาเป็นอาหาร ส่วนวันหยุดเสาร์-อาทิตย์จะไปรับจ้างทำงานก่อสร้าง ได้ค่าแรงวันละ

110 บาท เงินที่ได้มาทั้งหมดเขาให้แม่เก็บไว้เป็นค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว
ค่ารักษาตาให้แม่ และเป็นทุนการศึกษาสำหรับตัวเอง เขาไม่เคยย่อท้อ
แม้จะเหน็ดเหนื่อยแค่ไหน ในขณะที่เด็กคนอื่น ๆ ได้ใช้ชีวิตวัยเด็กอย่าง
สนุกสนาน แต่เขาไม่สนใจเพราะสิ่งที่เขาต้องการที่สุด คือการให้ดวงตา
ของผู้เป็นแม่ได้เห็นแสงสว่างอีกครั้ง

แม่ของเขาอาจมองอะไรต่อมิอะไรได้อย่างยากลำบาก แต่สิ่งที่
แม่ผู้นี้มองเห็นและเห็นอยู่ตลอดเวลา คือความรัก ความรักที่ลูกให้กับ
แม่ผู้ให้กำเนิดเขามา ความดีที่ลูกไม่เคยละทิ้ง เพียงเท่านั้นแม่ผู้นี้ก็เป็นแม่
ที่มีความสุขที่สุด ถึงแม้ตนเองจะพิการตาบอด แต่แม่ก็ยังมีแก้วตาที่ดีอยู่
คือลูกที่เป็นดังแก้วตาดวงใจของแม่ แก้วตาที่แม่รักที่สุดแล้ว

จากคุณงามความดีที่กระทำ และความกตัญญูทวดเวที่ ต่อบุพการี ผู้มีพระคุณ ความขยันหมั่นเพียร เสียสละ อดทน และอดออม ต่อบุพการี ด้วยความยากลำบาก จนเป็นที่ประจักษ์ต่อสายตาคบคูลทั่วไพบ นายวีระยุทธ ตฤณี ได้รับยกย่องเป็นเยาวชนดีเด่นแห่งชาติ สาขาคุณธรรมและจริยธรรม ประจำปี 2548

ความภาคภูมิใจเต็มกำล้งใจของแม่เปี่ยมล้นด้วยความสุขที่ลูก สะสมความดีแทนคุณแม่ด้วยความกตัญญูเป็นเครื่องหมายแห่งอภิชาติบุตร ที่แม่ผู้อยู่ในโลกมืดสัมผัสได้ด้วยใจภาคภูมิใจ เป็นความล้ำค่าที่งดงามเป็น แสงอิมบุญในใจแม่ทดแทนความมืดมิดในสายตา ที่อาจมองเห็นเพียง แสงสว่างในใจที่นิยมนชมชื่นลูกผู้มีจิตสำนึกดีที่สัมผัสได้อย่างชัดเจนที่สุด

แพททีคอมดี-เรื่องดี

ยศนันท์ ศาสตร์ใจเย็น

วิทยากรเยาวชนดีเด่น สร้างสังคมด้วย “สโมสอินเตอร์แแรกท์ชุมชน กทม”

หากย้อนคิดชีวิตยุคก่อนนั้นอาจจะให้ความสำคัญกับพัฒนาการของเด็กๆ และเยาวชนรวมทั้งความคิดความอ่านหรือประสบการณ์ที่เรียกว่ายังเอาตัวเองไม่รอดหรือมักได้ยื่นสำนวนสุภาษิตที่ชินหูแว่วๆ ว่า “คบเด็กสร้างบ้าน” อาจจะมีฟังดูแล้วตัดพ้อพลังไฟฝันแห่งการสร้างสรรค์สังคมด้วยความคิดซุ่มทรัพย์ทางปัญญา ของอนุชนรุ่นหลัง ยิ่งนักราวกับว่าคุณค่าทางปัญญาของเด็กๆ หรือเยาวชนในสมัยโบราณนั้นผู้ใหญ่กตพลงกับหัวใจดวงน้อยๆ ของพวกเขาให้จับดินไ้การแสดงเจตคติดีใดๆ ทั้งสิ้น

ด้วยวิวัฒนาการของชนในยุค IT ในภาวะแห่งโลกาภิวัตน์ มนุษย์กับความคิดก้าวไป ไกลโพ้น จนสามารถเหยียบดาวอังคารกันได้แล้ว สังคมในปัจจุบันจึงส่งเสริมและยอมรับเปิดกว้างในสิ่งใหม่ๆ เรื่องใหม่ๆ กับเด็กๆ และเยาวชน ถือเป็นเจนเนอร์เรชั่นใหม่ทรัพยากรที่มีค่ายิ่งต่อการพัฒนาโลกใบนี้ให้ย่อระยะเวลาในการพัฒนาร่วมกันให้ก้าวไกล

ฉะนั้นแล้วเด็กและเยาวชนจึงถือเป็นผู้มีบทบาทสำคัญกับวัยที่กำลังเจริญด้วยซุมพลังแห่งปัญญามากด้วยความคิดที่ก้าวไกล ได้ช่วยแบ่งเบาผู้ใหญ่ในสังคมประเทศชาติหรือทั่วโลกได้

ผลงานจากมือน้อย
พร้อมหัวใจดวงเล็ก ๆ ที่
พองโตด้วย ความคิดความ
สามารถบวกกับโอกาสทาง
สังคมที่เปิดกว้าง ทำให้เด็ก
และเยาวชนก้าวขึ้นมีบทบาท

อย่างมากในการช่วยกันสร้างสรรค์และส่งเสริมกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ
เป็นกลุ่มที่แข็งแกร่งเป็นต้นแบบแห่งการเรียนรู้และปฏิบัติ

นายศนันท์ ศาตริใจเย็น เป็นนายกก่อตั้งสโมสรอินเตอร์แรคท์
ชุมชนกรุงเทพ เป็นการรวมกลุ่มของเยาวชนระดับมัธยมศึกษา ที่มีความ
สนใจด้านการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคมและชุมชน โดยใช้ชื่อว่า "สโมสร
อินเตอร์แรคท์ชุมชนกรุงเทพ" ปฏิบัติหน้าที่เป็นอนุกรรมการอินเตอร์แรคท์
ภาค 3350 โรตารีสากล ดุแลสโมสรภาคกลาง 87 สโมสร อยู่ภายใต้
สโมสรโรตารีสากล ดำเนินกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน เช่น
เป็นคณะกรรมการอบรมผู้นำเยาวชน RYLA วิทยาการประชุมประจำ
สัปดาห์ของสโมสร พี่เลี้ยงในการอบรมผู้นำเยาวชนรุ่นที่ 23 ภาค 3350
โรตารีสากล ได้รับเกียรติบัตรทำคุณประโยชน์และสนับสนุนสโมสรโรตารีลุ่มพินี่

นายศนันท์ ศาตริใจเย็น ถือกอดิ "ทำวันนี้ให้ดีที่สุด" เป็นเยาวชน
ที่มีความรับผิดชอบสูง เสียสละ อุทิศตนเพื่อพัฒนาเยาวชน ชุมชน และ
สังคม นักเรียนดีเด่นที่ทำคุณประโยชน์ให้กับโรงเรียน "ช่วยเหลือ
กิจกรรมโรงเรียน" ประจำปี 2544 โรงเรียนทุ่งมหาเมฆ

- ได้รับใบประกาศเกียรติคุณ จาก รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิรัช
ผู้ว่าการภาค 3350 โรตารีสากล ปี 2549 - 2547 ผู้นำบำเพ็ญประโยชน์
"อินเตอร์แรคท์เตอร์ดีเด่น" ปี 2546 - 2547

- นักเรียนดีเด่น "บำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนร่วม" ประจำปี 2547
โรงเรียนนนทรีวิทยา

นับเป็นแบบอย่างที่ดี จนได้รับการยกย่องให้เป็นเยาวชนดีเด่นแห่งชาติ สาขาพัฒนาเยาวชน บำเพ็ญประโยชน์ อาสาสมัคร สวัสดิการ และประสานงาน ประจำปี 2548 ด้วยความมุ่งมั่น และเสียสละ จนทำให้ได้รับเลือกเป็นตัวแทนสโมสรโรตารีสากลภาค 3310 อาทิ

- กรรมการคณะอนุกรรมการอินเตอร์แรคท์ ปี 2547 - 2550
- ประธานขยายสโมสรอินเตอร์แรคท์ ปี 2547 - 2550
- ประธานคณะกรรมการฝ่ายดำเนินงานอบรมนายกรับเลือกสโมสรอินเตอร์แรคท์ ปี 2549 - 2550
- ประธานคณะกรรมการจัดงานประชุม - ต้อนรับ
โรแทเรียน - อินเตอร์แรคท์ ภาค 2660 โอซาก้า ประเทศญี่ปุ่น
ปี 2547 - 2550
- กรรมการ คณะอนุกรรมการเยาวชนผู้นำ Rotary Youth
Leadership Awards (RYLA 2006) ปี 2549 - 2550

ด้วยความมุ่งมั่น และความทุ่มเทในการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคม และชุมชน จึงทำให้สังคมเห็นถึงความก้าวหน้า และพัฒนาคนจนเป็นที่ยอมรับของบุคคลรอบข้างโดยทั่วไป นับว่าเป็นแบบอย่างที่ควรนำมาปฏิบัติอย่างแท้จริง

แผนทีคนดี-เรื่องดี

เอก อังคะนันท์

ACTION

เรื่องของคุณ ระดับผู้นำสภาเด็กและเยาวชน

ความเป็นผู้นำนั้นทุกคนมี แต่การที่จะเป็นผู้นำที่ดีนั้นควรเป็นอย่างไร? การเป็นผู้นำเป็นได้แค่เพราะผู้นั้นเก่งกว่าคนอื่นอย่างเดียวเท่านั้นหรือ? ถ้าเราอยากได้คำตอบเหล่านี้ลองมาดูชีวิตของเด็กคนหนึ่งเด็กที่มีชีวิตเกิดมาเพื่อเป็นผู้นำ เอก วงศ์อนันต์

เอก ประธานสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย เขาจบการศึกษา ระดับมัธยมที่โรงเรียนอัสสัมชัญ เอก มีนิสัยที่ชอบการใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา และชอบความยุติธรรมเป็นอย่างยิ่ง และด้วยความมีเมตตา กรุณา เขาจึงตั้งใจที่จะอุทิศตนเพื่อประเทศชาติ โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน จนปี 2549 เขาได้เป็นเยาวชนดีเด่นจากสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย

ด้วยสิ่งนั้นทำให้เขามีกำลังใจในการทำงานมากขึ้น และด้วยความไว้วางใจจากสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดทั้ง 76 จังหวัด จึงทำให้มีการเลือกตั้งประธานสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ภายใต้ "ACTION" หรือ "นโยบายการลงมือปฏิบัติจริง" และเขาก็ได้รับเลือกตั้ง และได้รับการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นประธานสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ซึ่งทำให้เขารู้สึกภูมิใจ และเป็นเกียรติต่อครอบครัวเขามาก และนอกจากนั้นเขายังได้เข้าร่วมประชุมผู้นำเยาวชนอาเซียน ค.ศ.2007

และได้มีโอกาสเป็นผู้แทนกลุ่มเยาวชน นำเสนอผลการประชุมระดมความคิดเห็นและข้อเสนอของผู้นำเยาวชน ต่อคณะรัฐมนตรีชาติอาเซียน ในการประชุมคณะรัฐมนตรีอาเซียนด้านเยาวชนครั้งที่ 5 ซึ่งทำให้เขาได้รับความรู้เพิ่มเติมที่ล้ำค่ามากมายในการทำงาน

ส่วนในเรื่องการศึกษานั้นเขาไม่เคยละทิ้งเพราะเขาให้ความสำคัญว่าถ้าเขาไม่ได้รับการศึกษา เขาคงไม่มีวันนี้ เขาได้ช่วยจัดสวัสดิการและสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ครูอาวุโสและครูเกษียณเมื่อได้รับมอบหมาย และได้เผยแพร่ผลงานและชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยที่อยู่อย่างสม่ำเสมอ ทั้งในฐานะนักศึกษาและประธานสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย

แผนกคนดี-เรื่องดี

ภาคพงศ์ ลากเสถียร

“คนเก่งนั้นมีมาก แต่ที่หายากคือคนดี”

ในชีวิตประจำวันของเมืองหลวงอย่างกรุงเทพมหานคร ที่เต็มไปด้วยความยุ่งเหยิงกับทุกชีวิตที่ต้องดิ้นรน เพื่อหาเลี้ยงปากเลี้ยงท้องของตัวเองและครอบครัว การสัญจรในกรุงเทพฯ นั้นมันก็ยุ่งเหยิงตามไปด้วย อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นทั่วทุกมุมของกรุงเทพฯ นั้นมีอยู่มากมาย แม้ว่าทุกวันนี้จะมีหน่วยบรรเทาสาธารณภัยของภาครัฐและภาคเอกชนหลายแห่งที่แย่งกันสร้างคุณความดีด้วยการช่วยเหลือผู้ประสบภัย แต่มันก็ยังไม่เพียงพอต่อผู้ประสบภัย นับวันยิ่งจะเพิ่มทวีคูณมากกว่าเดิม

คนกรุงเทพฯ ที่ประสบอุบัติเหตุบนท้องถนน อาจคุ้นหน้าคุ้นตากับเยาวชนคนหนึ่งซึ่งทุ่มเทชีวิตช่วยเหลือผู้อื่น ด้วยจิตใจที่สำนึกในความเป็น “คนดี” ที่จะอุทิศตัวให้กับสังคมที่เต็มไปด้วยความเห็นแก่ตัว ด้วยจักรยานเพียง 1 คันที่ปั่นออกไปเมื่อได้รับแจ้งข่าวร้ายก็เดินทางไปถึงที่นั้น

“นายภาณุพงศ์ ลากเสถียร” เยาวชนอาสาสมัครที่ประพฤติตนเป็นพลเมืองดีของสังคม เกิดเมื่อวันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ.2528 จบปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ สาขารัฐศาสนประศาสนศาสตร์ กำลังศึกษาระดับปริญญาโท ในสถาบันเดิม คณะเดิม

ก่อนหน้านั้นพักอยู่ที่แฟลตปรีชาพีช แดงชอยวัดสังเวช บางลำพู ปัจจุบันนี้พักอยู่ที่ 187/5 หมู่บ้านขุนนนท์นิเวศน์ ซอยชุมชนทรัพย์ ถนนบางขุนนนท์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร เป็นตัวอย่างที่ดีของเยาวชน ได้รับรางวัลมากมาย

การใช้เวลาว่างเพื่อสร้างประโยชน์สุข ด้วยการช่วยเหลือผู้อื่นนั้น “ภาณุพงศ์” หรือชื่อเล่นว่า “ปาว” ก้าวเข้ามาสู่วงการอาชญากรรมบนท้องถนน

ได้พบเห็นอุบัติเหตุหลากหลายรูปแบบซึ่งเกิดขึ้นเป็นประจำทุกวัน หลังจากทำหน้าที่ศึกษาในสถาบันฯแล้ว ใช้เวลาว่างช่วงนั้นมาอุทิศตน

ด้วยจักรยานเพียงคันเดียว ที่มีอุปกรณ์ปฐมพยาบาลในเบื้องต้น และยาที่จะสามารถช่วยเหลือผู้ประสบอุบัติเหตุ ก่อนที่จะมีหน่วยบรรเทาสาธารณภัยเดินทางมาถึง หากอยู่ใกล้ที่เกิดเหตุได้รับฟังข่าวสารจากวิทยุของตำรวจและหน่วยบรรเทาสาธารณภัย ว่าจุดที่เกิดเหตุนั้นใกล้ที่เขายู่หรือไม่

เขาพร้อมเสมอที่จะเสียสละเวลาของตัวเอง เข้าไปช่วยเหลือผู้อื่น ซึ่งแตกต่างจากเยาวชนโดยทั่วไปจะใช้เวลาว่างโดยไร้ประโยชน์ การกระทำแบบนี้ เป็นที่ประจักษ์แก่สายตาผู้พบเห็นโดยทั่วไป ทำให้สังคมเริ่มมองเห็นการเสียสละของ “ปาว” ด้วยความโดดเด่นที่เป็นเอกลักษณ์

ความสามารถพิเศษของเขายังมีอีกคือ ด้านไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ ด้านดนตรีไทย ด้านแต่งคำประพันธ์ และด้านการปฐมพยาบาล ทำให้ “ปาว” ใช้เวลทุกนาทีให้เป็นประโยชน์ต่อตัวเองและสังคม การเสียสละ อย่างนี้เป็นที่กล่าวขวัญกันอย่างกว้างขวางทั่วประเทศ

คงเป็นเพราะว่าครอบครัวของ “ปาว” อบอุ่น เพราะบิดานายอภิสิทธิ์ และมารดานางฉวีวรรณ ลากเสถียร อบรมดูแลและให้คำแนะนำที่ดีต่อบุตร จนทำให้ปาวกลายเป็นเด็กหนุ่มที่มีอนาคตไกล เป็นผู้เสียสละมาตั้งแต่เด็ก ไม่เห็นแก่ตัว ชอบช่วยเหลือผู้อื่น ตามคำสั่งสอนของบิดา-มารดา

การอุทิศตนบำเพ็ญประโยชน์ช่วยเหลือผู้ประสบอุบัติเหตุ ความเสียสละและรับผิดชอบช่วยเหลือสังคม ซึ่งเป็นคนดีที่หายากในสังคมวัยรุ่นส่วนใหญ่ มักจะเมินเมื่อประสบเหตุการณ์แบบนี้ บางคนไม่ชอบเพราะมันมีแต่เลือด ผู้เสียชีวิต ผู้บาดเจ็บ เป็นภาพที่สยดสยองและไม่น่าดู

แต่ปาวกลับมองเห็นว่า การช่วยชีวิตของคนๆ หนึ่งซึ่งประสบอุบัติเหตุ ให้มีชีวิตต่อไป ดีกว่าปล่อยให้เขาตายในที่เกิดเหตุ การเรียนรู้ในด้าน การปฐมพยาบาล ทำให้ปาวมีความชำนาญการช่วยผู้ประสบอุบัติเหตุ ทำอย่างไร เขาถึงจะปลอดภัย หรือไม่เสียชีวิตเพราะการช่วยเหลือ

เหตุนี้เองสังคมตอบแทนคุณงามความดีของ “ภาณุพงศ์” ด้วยรางวัลพระราชทาน ระดับอุดมศึกษา ประจำปี 2548 โล่รางวัลจากสภาสังเคราะห์

แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ และรางวัลเยาวชนดีเด่นแห่งชาติ
สาขาพัฒนาเยาวชน ประจำปี 2549

โล่รางวัลจากกรุงเทพมหานคร เยาวชนดีเด่น ในโครงการลานกีฬา
ลานชีวิตใหม่ ปี 2548 ในฐานะเยาวชนผู้อุทิศตนต่อสังคม ได้รับเกียรติจาก
สถานีโทรทัศน์ยูบีซี ในรายการ “คนดีสู่สังคม” ปี 2548 และได้รับเกียรติบัตร
ผู้ทำความดีอุทิศตนเสียสละช่วยเหลือผู้ประสบอุบัติเหตุเพื่อสังคมจาก
ผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์ ในรายการ 76 จังหวัดตามหาคนดี

นอกจากนี้ยังมีอีก 31 รางวัลที่ “ภาณุพงศ์” ได้รับมาประดับ
เหรียญตราแห่งชีวิต การช่วยเหลือผู้อื่นโดยที่ไม่ได้หวังผลตอบแทน
คุณงามความดีครั้งนี้ รายการทีวีทุกช่องของเมืองไทย และหนังสือพิมพ์
นิตยสาร สื่อมวลชน ยกย่องให้เป็นคนดีของสังคมเป็นผู้เสียสละซึ่งหายาก
ในสังคมปัจจุบัน

ผลงานและหน้าที่ที่เคยได้รับมอบหมาย มีทั้งหมดกว่า 23 รายการ
ซึ่งเป็นความภาคภูมิใจของ “ภาณุพงศ์” จนกระทั่งถึงวันนี้ ปาวายังคง
เดินหน้าทำเพ็ญประโยชน์เสียสละให้กับสังคมไม่เปลี่ยนแปลงซึ่งเป็นแบบอย่าง
และเป็น “ตัวอย่าง” เป็นบำเหน็จความดีให้กับเยาวชน

ถ้าจะเขียนถึงคุณงามความดีของ “ภาณุพงศ์ ลาภเสถียร”
คงบันทึกกันไม่รู้จักจบสิ้น ในเมื่อภารกิจทุกครั้งที่เขากระทำไปนั้น มันบ่งบอก
ถึงจิตใจที่ตั้งงามเต็มเปี่ยมไปด้วยการเสียสละ จนกระทั่งสังคมตอบแทน
เข้าด้วยความดีที่ต้องยกย่องเช่นกัน เป็นเรื่องที่น่ายินดีกับครอบครัว

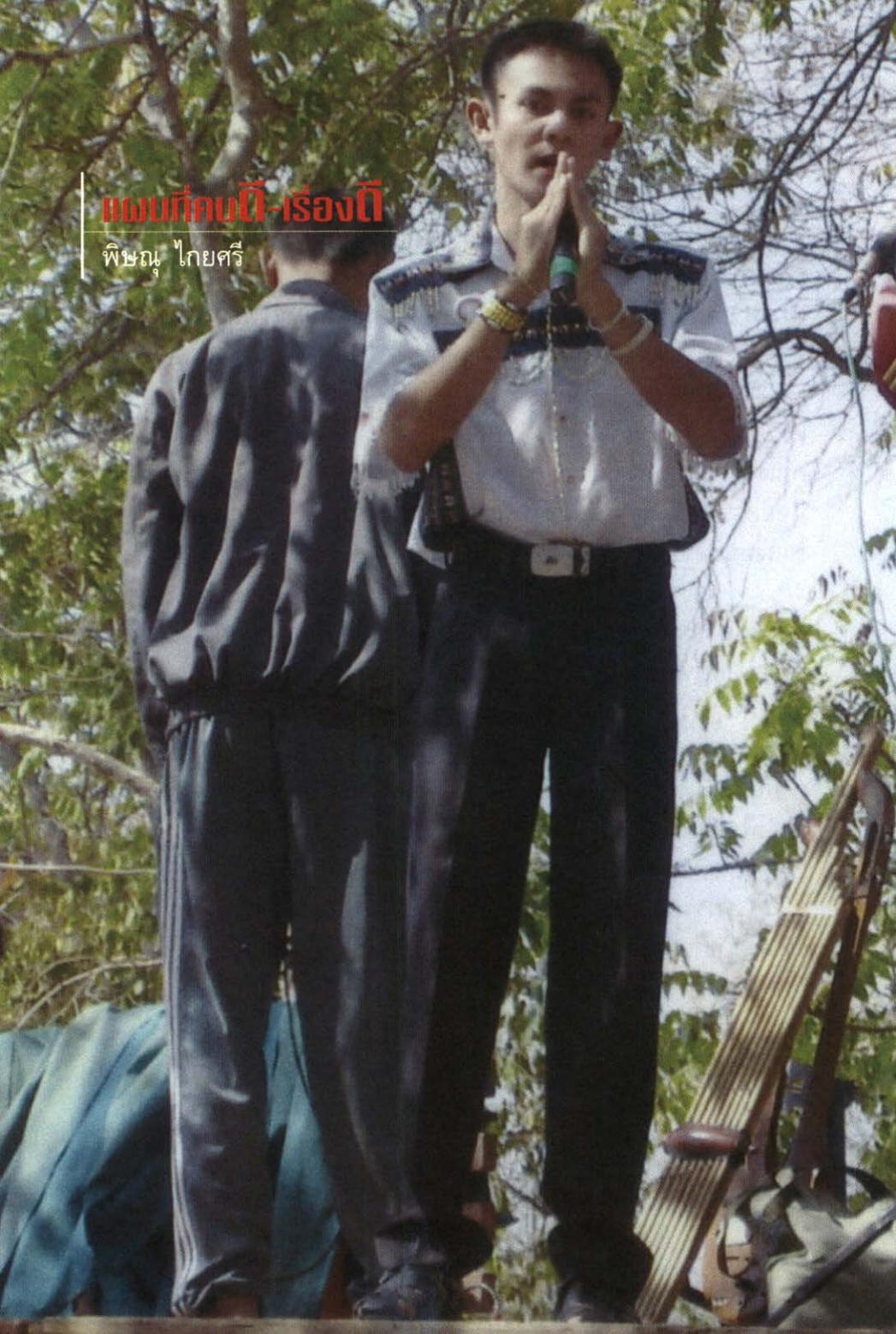
การทำความดีเป็นนิสัย ซึ่งไม่มีใครมาบังคับ สำหรับเด็กหนุ่มคนนี้
รู้ว่าสังคมชาติคนดีที่จะช่วยเหลือผู้ประสบภัย เขาไม่ย่อท้อ แต่ขอสร้างความดี
ปิดทองหลังพระดีกว่า ไปเสพยาเสพติดซึ่งไม่เป็นผลดีกับตัวเอง ยังเป็น
ผลร้ายต่อสังคมประเทศ

ทุกวันนี้ “ภาณุพงศ์” ยังคงปั่นจักรยานออกไปช่วยเหลือผู้ประสบ
อุบัติเหตุโดยไม่เบื่อ เมื่อสังคมยังต้องการผู้เสียสละ เขาจึงรู้สึกอบอุ่นใจ
ที่ได้ช่วยเหลือผู้อื่นทุกครั้ง

ตั้งคำพูดที่ว่า “คนเก่งนั้นมีมาก แต่ที่หายากคือ คนดี”

แม่แบบที่ถบถบตี-เรื่อ่งถบตี

พินทธุ๋ ไทยศรึ

ปราชญ์แห่งทมอลำ

“มรดกภาษา-ภูมิปัญญา-เพลงพื้นบ้าน”

“ทมอลำ” นิยามแห่งความมหัศจรรย์นั้น สูงค่าด้วยเอกเทศทางวัฒนธรรม “มรดกภาษา-ภูมิปัญญา-เพลงพื้นบ้าน” สืบสานงานศิลป์ที่ยิ่งใหญ่หนึ่งเดียวในโลกประกาศก้า “ปราชญ์แห่งแดนอีสาน”

นายพิษณุ ไกยศรี เป็นเยาวชนที่มีความสามารถในการร้องทมอลำ ทมอกลอน สนใจวัฒนธรรมท้องถิ่นของตนเอง วัฒนธรรมท้องถิ่นไร้คนเหลียวแล แต่พิษณุกลับฟื้นฟูศิลปะพื้นบ้านเหล่านี้ให้กลายเป็นที่ยกย่องและสร้างชื่อเสียงให้กับคนในท้องถิ่น

นายพิษณุ ไกยศรี เป็นเยาวชนต้นแบบผู้มีความสามารถพิเศษด้านศิลปะการแสดงทมอลำกลอน ซึ่งเป็นการแสดงซึ่งเป็นการแสดงภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ควรค่าแห่งการอนุรักษ์ อุทิศตน เป็นวิทยากรถ่ายทอดความรู้ด้านศิลปะวัฒนธรรมทมอลำกลอน (ทมอลำสมัยยุคโบราณ) ให้เด็กและเยาวชนได้อย่างดี สามารถใช้ภาษาพื้นเมืองอีสานกวีและภาษาไทยลงได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมตามหลักภาษา เป็นผู้มีความสามารถพิเศษด้านศิลปะการแสดงมีลีลาท่วงทำนองลูกคอกที่พริ้วไหวสะกดใจคนฟัง

เปิดตำนาน “มรดกอีสาน-มรดกโลก” ไฉ่ฟ้าจาก “แดนอีสาน” นั้นยาวไกล เสมือนเป็นเครือข่ายส่งสัญญาณเสียงทมอลำ ความงามแห่งภาษา ท่วงทำนอง จังหวะรายลีลา ภาษาดนตรีที่บรรพบุรุษสร้างไว้ให้ลูกหลานไทยอีสานได้รับอย่างภาคภูมิที่สุดจวบ “อัญมณี” เลอค่าใดๆ

ศิลปะแห่งการใช้ชีวิตของคนอีสานนั้น ได้รับสมญานาม “แก่นแท้แห่งความกล้าแกร่ง” หากใครสักคนเอ่ยถึงชาวอีสานก็คงจะจินตนาการถึงความเป็นนักสู้ชีวิตที่เข้มแข็ง มีพลัง “ความอดทน” เป็นที่ตั้ง “ความขยัน” เป็นที่หนึ่ง

“ความรื่นเริง-สนุกสนาน” ก็นับเป็นเอกลักษณ์บทรสสำคัญอีกอย่างหนึ่ง จากเครดิตความเป็นคนอีสานขนานแท้ “หมอลำ” คือเหตุและผลของ “ความรื่นเริง-สนุกสนาน” ศาสตร์ชั้นสูงแห่งวัฒนธรรมกำหนดชีวิตของคนอีสานให้มีจังหวะโลดแล่นตลอดเวลากับงานบุญ ปีใหม่, สงกรานต์, บุญบั้งไฟ, บุญเข้าพรรษา, บุญออกพรรษา, บุญไหลเรือไฟ, บุญแข่งเรือ, บุญแจกข้าว (อุทิศให้คนตาย) ฯลฯ “งานบุญหรือเอาบุญ” คือความบันเทิงคู่กับหมอลำมีได้ทั้งปี

“โค้งฟ้าแห่งวัฒนธรรม” ก็มีบ้างบางที่ที่ “ลูกอีสาน” ถูกเหมกหมอกของอารยธรรมเพลงตะวันตกบดบังด้วย “สตรียุคใหม่” ยังคงความร่วมมือสามารถยึดครองชั้นเชิงเป็นต่อในทางกลยุทธ์แห่งธุรกิจเพลงในปัจจุบันอย่างเหนือชั้น จากอดีตเป็นเพียงศิลปินวัฒนธรรมท้องถิ่นไปลอยนาท้อถิ่นรื่นเริงในระดับ “หมู่บ้าน” เวทีเล็กๆ แต่ยิ่งใหญ่ในคุณค่าศิลปิน จนเป็นแนวเพลงที่ยึดครองอาณานิคมความสำเร็จในระดับ “ประเทศ” และไต่ระดับสู่สากล ประกาศศักดาทำชนวัฒนธรรมระดับโลก

การลำที่ถูกใจผู้ฟังผู้ชมอย่างมากและเขาสามารถประพันธ์โดยหยิบยกเอาสถานการณ์ทั้งในอดีตและปัจจุบันมาผสมผสานเข้ากันอย่างสละสลวยอีกทั้งสามารถท่องคำกลอนได้ 545 กลอน นอกจากความสามารถทางวัฒนธรรมท้องถิ่นแล้วยังได้รับคัดเลือกให้เป็นเยาวชนดีเด่นแห่งชาติจากกระทรวงศึกษาธิการ ได้รับเกียรติบัตรจากโครงการเมืองไทยเมืองดนตรี ให้เป็นผู้ทำคุณประโยชน์ต่อสาธารณชน และได้รับคัดเลือกเป็นนักเรียนพระราชทานระดับจังหวัดอีกด้วย

ด้วยแนวคิดที่อยากจะฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านอีสานที่กำลังจะสูญหายให้กลับมารุ่งเรืองเหมือนเดิมอีกครั้ง จึงทำให้เขานำความรู้ที่มีอยู่ไปเผยแพร่ แนะนำและสอนให้กับผู้ที่สนใจถึงแม้ว่าเขาจะไม่ได้รับ

คำตอบแทนแต่เขาก็ไม่เคยคิดย่อท้อ กลับเกิดความภาคภูมิใจจนทำให้เป็นที่ยอมรับของเพื่อน ครูบาอาจารย์ และบุคคลในครอบครัว ได้รับคัดเลือกเป็นประธานสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดขอนแก่น เขาได้กล่าวแนวทางในการดำเนินชีวิตอย่างตั้งมั่นว่า “มีความขยันหมั่นเพียรใฝ่เรียนใฝ่รู้มีความเสียสละ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่นมุ่งมั่นทำงานเพื่อสังคมทำชีวิตให้เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ สืบสานศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านอีสานให้คงอยู่สืบไป อยู่ด้วยความสมถะ นำธรรมเข้ามาฝึกฝนใจให้เสมอ”

จากผลงานที่ปรากฏจึงทำให้นายพิษณุ ไกยศรี เป็นที่ยอมรับของบุคคลและสังคมในการเผยแพร่สืบสานอนุรักษ์ศิลปะพื้นเมืองของจังหวัดนับว่าเป็นเยาวชนที่ได้รับการยกย่องให้เป็นเยาวชนดีเด่นแห่งชาติ สาขาศิลปวัฒนธรรมประจำปี 2549

นอกจากเป็นเยาวชนผู้รักศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและมีความสามารถด้านหมอลำ อย่างน่าภาคภูมิใจและยังปฏิบัติตนทำงานเพื่อสร้างสรรค์สังคม ตามโครงการเมืองไทยเมืองคนประจำปี 2548 จากกระทรวงวัฒนธรรม เป็นวิทยากรการบรรยายพิเศษในเรื่องการแสดงศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านอีสาน, วิทยากรอาสา สมัครป้องกัน การค้ามนุษย์ วิทยากรป้องกันการถูกล่อลวง, วิทยากรการสร้างภูมิคุ้มกันและสร้างความตระหนักรักษาสิทธิ์ของผู้บริโภคบริโภค, วิทยากรพื้นฐานความรู้กิจกรรม Walk Rally วิทยากรโครงการรณรงค์ห่วงใยตนเอง, วิทยากรโครงการคาราวานเสริมสร้างเด็ก วิทยากรค่ายเยาวชนอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

ได้รับเลือกให้เป็นประธานสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดขอนแก่น โดยกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ คัดเลือกเป็นตัวแทนเข้าอบรมแนวทางการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนปฏิบัติการเสริมสร้างศักยภาพสภาเด็ก และเยาวชนแห่งประเทศไทย, ร่วมเป็นคณะกรรมการพิธีกรดำเนินการจัดงานวันเยาวชนแห่งชาติจังหวัดขอนแก่น

สมเด็จพระสังฆราชเจ้าคณะภาค ๑๑ เจ้าคณะจังหวัดขอนแก่น และกรรมการวิชาวชิวิตอย่างตั้งใจและปลื้มปิติยินดีกับการรักษารัฐธรรมนูญไม่เคยหลงไหลกลืนใออารยธรรมตะวันตกจนเกินคุณค่าความเป็นเอกลักษณ์วัฒนธรรมไทยอีสานขนานแท้

แบบที่คนดี-เรื่องดี

โสมมาแธ ซาและ

“หนึ่งบทต่อเดือน ช่วยเพื่อนสร้างกลุ่ม”

นายอิสมาแอ ซาและ เป็นผู้นำเยาวชนในการจัดกิจกรรมรณรงค์ให้เยาวชนห่างไกลยาเสพติดและโรคเอดส์ ในชุมชนอย่างสม่ำเสมอ จัดกิจกรรมในชุมชนเพื่อระดมทุนภายใต้ชื่อว่า “หนึ่งมาแต่งเดือนช่วยเพื่อนสร้างกลุ่ม” เพื่อนำมาเป็นกองทุนในการจัดกิจกรรมสำหรับเยาวชนในชุมชน

ได้รับการคัดเลือกจากกรมพัฒนาชุมชนและกระทรวงมหาดไทย ให้เข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนเยาวชนไทยอังกฤษ รุ่นที่ 3 เมื่อปี พ.ศ. 2544 นอกจากนั้นยังเป็นวิทยากรที่ให้ความรู้ให้คำปรึกษาแก่เยาวชน และยังได้จัดกิจกรรมเพื่อเผยแพร่ความรู้เรื่องอนามัยวัยรุ่นอนามัยแม่และเด็ก การวางแผนครอบครัว โรคติดต่อในระบบสืบพันธุ์เพศศึกษา การทำแท้ง และการเจริญพันธุ์

ในยามว่างเขายังให้ความรู้กับเด็กนักเรียนนักศึกษา เยาวชนทั้งนอกระบบ และในระบบการศึกษา ผู้นำเยาวชน และผู้ปกครอง เยาวชนทำให้เขาสามารถสร้างความเข้าใจกับเยาวชน และประชาชน ได้เป็นอย่างดี จนได้รับเลือกเป็นประธานศูนย์เยาวชนอนามัยการเจริญพันธุ์ ใน จังหวัดยะลา ในปี พ.ศ. 2546 สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

ได้ยกย่องให้เขาเป็นอาสาสมัครดีเด่น 1 ปีต่อมาได้รับคัดเลือกจากสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส

คนพิการ และผู้สูงอายุ (สท.)กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง
ของมนุษย์ เข้าร่วมโครงการมิตรภาพสำหรับศตวรรษที่ 21 ณ ประเทศ
ญี่ปุ่น อิสมาแอเป็นหัวเรียวหัวแรงในการรวมกลุ่มผู้นำเยาวชน ก่อตั้งศูนย์
พัฒนาเด็กเล็กนุรุลสุคาบ้านท่าสาป ตลอดจนให้เด็กเล็กในชุมชนได้รับการ
โภชนาการที่ดี และได้รับการเลี้ยงดูอย่างถูกต้อง และปลายปีนั้นเอง

ได้อาสาไปช่วยเหลือผู้เสียชีวิตจากเหตุการณ์ "สีนามิ" โดยช่วยกัน
หาศพของผู้เสียชีวิต ณ อำเภอเขาหลัก จังหวัดพังงา นอกจากนี้ยังได้
รวบรวมเงินของพี่น้องไทยพุทธและไทยมุสลิม ไปช่วยเหลือครอบครัว
ผู้ประสบภัยด้วย

ด้วยผลงานที่ปรากฏ ทั้งด้านการอุทิศตนในการบำเพ็ญประโยชน์
เป็นผู้นำในกิจกรรมต่าง ๆ ตั้งกองทุนในชุมชน ตั้งศูนย์เด็กเล็กในชุมชน
เป็นวิทยากรให้ความรู้ด้านสาธารณสุข ฯลฯ มีความเสียสละความรับผิดชอบ
ช่วยเหลือสังคม นายอิสมาแอ ซาและ จึงได้รับการยกย่องให้เป็นเยาวชน
ดีเด่นแห่งชาติ สาขาพัฒนาเยาวชน บำเพ็ญประโยชน์ อาสาสมัคร
สวัสดิการและการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเยาวชนประจำปี 2549

แบบที่คนดี-เรื่องดี

อนุสรณ์ อองอาจ

“ศาสนา ทำให้มีเบตตา แก่เพื่อนร่วมโลก”

หลักธรรมคำสั่งสอนของศาสนาอิสลาม ซึ่งคนมุสลิมทั่วโลกต่างก็ถือกันอย่างเคร่งครัดไม่มีเว้น คนที่เกิดมาในโลกของมุสลิมมักจะภูมิใจในคำสั่งสอนที่เห็นเป็นรูปธรรมและนำมาพัฒนาสังคมส่วนรวมได้ ด้วยความเมตตา เสียสละ ช่วยเหลือผู้อื่นที่ด้อยกว่า ทำให้ทั่วโลกเกิดสันติสุข หากทุกคนมีความคิดเห็นตรงกัน ร่วมใจกันสร้างสรรค์สังคมโลกให้หน้าอยู่ไม่แตกแยกทางความคิดเหมือนอย่างเช่นปัจจุบัน ทุกศาสนาสอนให้คนเป็นคนดี ศาสนาอิสลามก็เช่นเดียวกัน

“นายอนุสรณ์ ่องอาจ”เกิดเมื่อวันที่ 26 ตุลาคม 2524 ในย่านบางคอแหลม จบการศึกษาจากโรงเรียนศาสนศึกษาบางอุทิศ เข้าเรียนต่อระดับอุดมศึกษาที่วิทยาลัยอิสลามยะลา วิทยาเขตปัตตานี คณะศิลปศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอาหรับ จบการศึกษาจากที่นั่น

ด้วยความที่เป็นผู้มีความประพฤติดีงาม เคร่งศาสนา ตั้งใจปฏิบัติศาสนกิจเป็นแบบอย่างที่ดีของเยาวชน นายอนุสรณ์ มีความรู้ศาสนาระดับชานาอี ที่เคยเรียนมัธยมปลายจากโรงเรียนมิฟตาฮุลอูลูมิตีนียะห์ ตั้งใจเล่าเรียนจึงได้รับทุนมาตั้งแต่ชั้นประถม มัธยม และเป็นนักศึกษาโควตาของวิทยาลัยอิสลามยะลา วิทยาเขตปัตตานี ยกเว้นค่าหน่วยกิต จบการศึกษาจากวิทยาลัยแห่งนี้

เป็นผู้มีความกตัญญูรู้คุณบิดามารดา ไม่เคยสร้างความยุ่งยากให้กับครอบครัวเลยเมื่อมาเรียนยังหารายได้จากการทำงานที่บ้านครู และยังเป็นตัวแทนจำหน่ายสินค้าขายตรงจนได้ตำแหน่งผู้บริหารการขาย ยังได้ร่วมกับเพื่อนเปิดร้านจำหน่ายเครื่องดื่ม ขนม และของใช้จำเป็นต่างๆ

ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ปฏิบัติต่อครูอาจารย์เป็นศิษย์ที่ขยันหมั่นเพียร สุขภาพอ่อนน้อม มีความรับผิดชอบสูง ใคร่เรียนใคร่รู้อยู่ตลอดเวลา ยินดีรับใช้ครูและช่วยเหลือกิจกรรม

ในโรงเรียนทุกครั้ง เป็นคนที่มีมนุษยสัมพันธ์ดีเยี่ยม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เพราะใช้หลักความอ่อนน้อม และมีเมตตา

ได้เกิดไฟใหม่ชุ่มชนหลังตลาดแก้ววัดพระยาไกร ทำให้นายอนุสรณ์ไม่มีที่อยู่อาศัย แต่ก็ยอมรับกับสภาพภัยพิบัติที่เกิดขึ้นโดยไม่ย่อท้อ เพราะปฏิบัติตัวเองตามหลักของศาสนาอิสลามอย่างเคร่งครัด สามารถเผชิญหน้ากับทุกสิ่งได้

นอกจากจะมีความรู้ความสามารถในด้านศาสนา นายอนุสรณ์ยังเคยเดินทางไปปฏิบัติศาสนกิจ เดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์ ที่ประเทศซาอุดีอาระเบียมาแล้วเมื่อปี 2542 ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ช่วยอิหม่ามและผู้ช่วยคอดเตบ ทำหน้าที่เป็นผู้นำละหมาดและแสดงคุดบะห์

มีความสามารถในด้านการพูด เคยเข้าประกวดการพูดทั้งศาสนาอิสลาม สังคม การเมืองและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ เช่น ได้ประกวดคุดบะห์(การแสดงธรรมกถา) ของสมาคมผู้มียะตุลอิสลามเรื่องเยาวชนกับการศึกษา ได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับ 1 ในปี 2539 ได้เป็นตัวแทนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 กล่าวอำลาในวันปัจฉิมนิเทศ ปี 2540 และยังสามารถเข้าร่วมประกวดคุดบะห์อีกด้วย

ในงานเมอลิดกลางแห่งประเทศไทยได้แข่งขันเรื่อง "มุสลิมกับการป้องกันยาเสพติด"จนได้รับรางวัลรองชนะเลิศ อันดับ 1 ปี 2542 ได้แข่งขันสุนทรพจน์เรื่อง "อิสลามกับการเมือง"ในปี 2543 ได้รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 ยังเข้าร่วมการประกวดอีกมากมายเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม

การประกวดสุนทรพจน์อุดมศึกษาเฉลิมพระเกียรติ ครั้งที่ 4 รอบคัดเลือกได้รางวัลรองชนะเลิศ ปี 2546 และการประกวดครั้งที่ 5 ปี 2547 ซึ่งเป็นการแข่งขันระดับประเทศ ได้รับมอบหมายให้บรรยายสรุปโครงการพัฒนาศักยภาพชุมชนหมู่บ้าน(SML)ที่ ชุมชนกุฎีจีน

ยังได้เข้าอบรมโครงการเรียนรู้ร่วมกันสร้างสรรค์ชุมชนในปี พ.ศ. 2548 ได้เป็นรองประธานโครงการฯ รับผิดชอบกิจกรรมบูรณาการท่องเที่ยว โครงการ "เปิดประตูสู่พหุวัฒนธรรมริมแม่น้ำเจ้าพระยา" เป็นประชาสัมพันธ์องค์การบริหารนักศึกษาอิสลามยะลา ปี 2547

เป็นประธานกองทุนเพื่อช่วยเหลือนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ เป็นอาสาสมัครคุมครองสิทธิผู้บริโภคลำดับที่ 42 และเป็นผู้แทนนักศึกษาอบรม "โครงการต้านภัยเอดส์"เป็นตัวแทนนักศึกษาไปร่วมโครงการปัญจสิรัต ณ ประเทศมาเลเซีย นับว่ามีความสามารถรอบด้านจริงๆ

ได้รับรางวัลชนะเลิศ การประกวดสุนทรพจน์อุดมศึกษาเฉลิมพระเกียรติ ครั้งที่ 6 ซึ่งด้วยพระราชทานพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจัดโดยสมาคมศิษย์เก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นผู้บำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมเพราะมีจริยธรรมคุณธรรมที่งดงามยิ่งนัก
น่าที่จะเป็นแบบอย่างที่ดีต่อเยาวชน ที่ใส่ใจการศึกษาศาสนาด้วยความตั้งใจ

แพททีคนटी-เรื่องดี

ศักดิ์นรินทร์ เชื้อนอัน

ยุวชนประชาธิปไตย นักกิจกรรมมือ 1

ศักดิ์นรินทร์ เชื้ออ่อน หรือน้องตึกหนุ่มน้อยวัย 22 ผู้มีแนวคิดที่ยิ่งใหญ่ กับการเป็นนักกิจกรรมมือ 1 ที่ขออาสาเอาตัวเข้าร่วมกับการมีบทบาททางสังคมต่างๆ อย่างมีจิตสำนึกที่ดี เป็นแบบอย่างต่อเยาวชนในการมีพัฒนาการที่ตัวอย่างสร้างสรรค์

ปฐมบทชีวิตต้นแรกถือกำเนิดในครอบครัว “เชื้ออ่อน” โดยคุณพ่อ “ศรศักดิ์ เชื้ออ่อน” และ “คุณแม่บัวลอย เชื้ออ่อน” คุณพ่อเป็นนักการภารโรง คุณแม่อาชีพทำมาค้าขายทั่วไป มีบุตร 2 คน คือ ศักดิ์นรินทร์ และน้องสาว “นางสาวศศิธร เชื้ออ่อน”

สถานะทางครอบครัวมีรายได้จำกัดไม่ได้ร่ำรวยอะไรมากมาย แต่ก็สูงค่าด้วยความรักความอบอุ่น ของทั้งพ่อและแม่ที่พ่าร่ำสอนให้ ศักดิ์นรินทร์ นั้นเจริญวัยด้วยสติปัญญาที่มีความเพียรเป็นที่ตั้ง นำพาชีวิตของตัวเอง ด้วยความมีแก่นสาระสำคัญ

ศักดิ์นรินทร์ หรือน้องตึก ไม่เคยปล่อยเวลาโดยเปล่าประโยชน์ เวลาว่างจากการเรียนอย่างคร่ำเคร่งแล้วยังแบ่งเบาภาระทางบ้าน ด้วยการช่วยทำงานบ้านเล็กๆ น้อยๆ หรือทำงานพิเศษหารายได้เสริม เป็นกำลังรองจากพ่อแม่ได้เป็นอย่างดี

บทบาทและหน้าที่ของเด็กดีหรือลูกชายคนโต ที่ดีตราว่าต้องเป็นหัวเรี่ยวหัวแรงผู้นำครอบครัว พ่อแม่และน้องสาวในอนาคตให้สุขสบายขึ้น

เรื่องราวดังกล่าวนี้ยังซึมซับเป็นพลังในใจเสมอที่ตั้งปณิธานแรงกล้า
ทำชีวิตและโชคชะตาให้ต้องพินฝ่าแค้นด้วยศติพจน์ประจำตัว
“ทำดีเข้าไว้ แม้จะไม่มีใครเห็น”

ประวัติทางการศึกษา ตั้งแต่ประถมก็ได้เป็นนักเรียนตัวอย่าง
มาโดยตลอด เติบโตเต็มความภาคภูมิใจให้กับครอบครัว เสมอมากับการมี
วิวัฒนาการที่ดี จนก้าวมาถึงระดับอุดมศึกษาที่สร้างค่าความดีอย่าง
ต่อเนื่องในฐานะนิสิตคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
และคณะรัฐศาสตร์สาขาการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผลงานของนักกิจกรรมมือ 1 เรียกได้ว่าไม่เคยปฏิเสธ ยอมรับ
ด้วยความยินดี อาทิเช่น ตำแหน่งหัวหน้าชั้นโปรแกรมวิชานิติศาสตร์,
ประธานนักศึกษา, อนุกรรมการองค์กรนักศึกษา, สวัสดิการสภานักศึกษา,
หัวหน้าเยาวชนประชมนานาชาติเรื่องโรคเอดส์ครั้งที่ 15, ประธานยุวชน
ประชาธิปไตย จังหวัดน่าน, ประชาสัมพันธ์ราชภัฏพระนคร, คณะกรรมการ

ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรนักศึกษา, เข้าร่วมแสดงศิลปวัฒนธรรม
ร่วมฟ้านทบุรี ศรีนครน่าน ในงานถวายพระกระยาหารค่ำ สมเด็จพระเทพ
รัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี, รางวัลนักศึกษาผู้ทำกิจกรรมดีเด่น,
รางวัลจิตสำนึกสิ่งแวดล้อมดีเด่น จากสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชูปถัมภ์, รางวัลผู้ปฏิบัติธรรมโครงการสัมมนานิสิต นักศึกษา
กับการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ เป็นต้น

จากการที่ได้ทำกิจกรรมมากมายจนได้รับคัดเลือกให้เป็นนายก
องค์การนิสิต นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ด้วยก้าวอย่างของ
การเป็นผู้นำ จึงได้รับการคัดเลือกให้เป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ
ได้เป็นตัวแทนหาเด็กและเยาวชนจากทั่วประเทศ

เมื่อได้รับการคัดเลือกแล้วก็จะออกไปรอฟังความคิดเห็นของ
เพื่อนๆ นิสิตนักศึกษาตามสถาบันต่างๆ ในภูมิภาคเพื่อให้ได้ความคิดเห็น
อย่างทั่วถึง เพื่อให้รัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นฉบับที่ได้ชื่อว่าเป็นรัฐธรรมนูญ
ที่มาจากประชาชน เพื่อประชาชน อย่างแท้จริง

พบกับคนดี-เรื่องดี

กิตติพันธ์ ก้นจั้นะ

กิตติพันธ์ ก้นจั้นะ

เครือข่ายเยาวชนด้านเอดส์ ประเทศไทย

ทิวเขมวิชาชีวิต “ความรู้นอกห้องเรียน”

การเรียนรู้ ในแต่ละสาขาวิชาหรือการสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตที่พรังพุดจะมีความแตกต่างกันไปตามความถนัดของแต่ละคน มีผู้ใหญ่หลายท่านบอกว่า **“เรียนสูง ๆ เข้าไว้จะได้ไม่อดตาย”** ซึ่งก็ถูก เพราะการเรียนในโรงเรียนนั้นเป็นการติดอาวุธทางปัญญาที่สำคัญเพราะเราต้องใช้มันในการประกอบอาชีพ แต่ชีวิตเราไม่ได้มีแค่นั้น มีสิ่ง ๆ หนึ่งที่หลาย ๆ คนมองข้าม ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่สำคัญไม่แพ้วิชาการนั่นคือ **“การเรียนรู้ชีวิต”** เพราะเราไม่ได้เกิดมาเพื่อทำงานเพียงอย่างเดียว เราเกิดมาเพื่อใช้ชีวิตในสังคม เราควรใช้ชีวิตอย่างไรให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มีชีวิตอย่างไรเพื่อตอบแทนสังคม เป็นความรู้ที่สำคัญไม่แพ้การเรียนรู้ในห้องเรียนเลยทีเดียว อยากให้ทุกคนลองมาดูการเรียนรู้ชีวิตของคนคนหนึ่ง คนที่ไม่เคยหยุดนิ่งต่อการเรียนรู้ผู้ไม่เคยปฏิเสธบทชีวิตแห่งการสร้างสรรค์ที่ตั้งมั่น

กิตติพันธ์ กันจันะ เป็นคนเซียงรายแต่กำเนิด พ่อแม่หย่ากัน ตอนอายุ 7 ขวบ ช่วงเวลาแห่งความระหองระแหงในครอบครัวทำให้แม่ของเขาเคยคิดฆ่าตัวตายหลายครั้ง ...มีอยู่ครั้งหนึ่งแม่ของเขาเคยชวนไปโดดสะพานด้วยกัน **“แม่ถามผมว่าจะไปไหม ถ้าไม่ไปจะให้เงินหนึ่งพันไว้ใช้ แล้วแม่จะไปคนเดียว แต่ผมตัดสินใจที่จะไปกับแม่ ผมกับแม่เลยเดินลงบันไดพร้อมกับร้องให้ไปด้วยกัน แต่โชคดีที่หน้าของผมมาพบเข้าเลยห้ามไว้ทัน”** กิตติพันธ์ย้อนรำลึกถึงความหลังอันขมขื่นให้ฟังอย่างน่าเศร้า

เมื่อพ่อแม่แยกทางกัน เขาจึงต้องเลือกที่จะอยู่กับ พ่อ หรือ แม่ เขาตัดสินใจที่จะอยู่กับแม่ ชีวิตของเขาจึงย้ายจากกรุงเทพฯไปเริ่มต้นใหม่ที่จังหวัดเชียงราย ซึ่งมีปัญหาเรื่องการเรียนเพราะเขาไม่สามารถพูดภาษาถิ่นที่ท้องถิ่นได้

อยู่เชียงราย 3 ปี แม่ก็แต่งงานใหม่ และใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันจนมีลูกด้วยกันเป็นผู้หญิง พ่อใหม่ของเขาส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้อยู่บ้านเพราะต้องไปทำงานต่างประเทศ เขาจึงอาศัยอยู่กับแม่และน้องตั้งแต่ประถมจนถึงมัธยมปลาย ระหว่างเรียนเขาทำงานเป็นลูกมือช่างยนต์ ซึ่งเป็นลุงของเขา ลุงของเขาได้เล่าเรื่องพ่อให้ฟังว่า พ่อเป็นช่างซ่อมรถที่เก่งมาก เขาจึงอยากเป็นแบบพ่อของเขา

กิติพันธ์ เป็นคนขยันอย่างมาก ไม่ว่าจะวันหยุดหรือวันฝนตก เขาก็มาทำงานจนใครๆ ก็อยากให้เลื่อนขั้นเป็นช่างยนต์เสียที่ ต้นทุนชีวิตที่มีใบเบิกทางชั้นดี - ดิกรีนักสู้ชีวิตของกิติพันธ์เริ่มพลิกผันนับจากวันที่เขากำลังเดินทางกลับจากอู่ เขาได้เห็นการรวมตัวของเยาวชนในหมู่บ้านชื่อ “ศูนย์เพื่อน้องหญิง” ตอนนั้นเขายังไม่รู้รู้สึกสนใจ เพราะคิดว่าคงมีแต่ผู้หญิง หากจะเข้าร่วมด้วยก็กลัวว่าที่บ้านจะคิดว่าเป็นกระเทย แม้ว่าญาติของเขาจะเป็นผู้ก่อตั้งก็ตาม แต่นั่นก็แค่เพียงคิด อุปสรรคน้อยนิดเพียงนี้ไม่ใช่พันธุนาการที่จะห้ามไว้ได้

หลังจากนั้นไม่นาน ก็มีคนมาปรึกษาเขาเรื่องแฟน และบอกว่าตั้งท้องจนสุดท้ายก็ต้องเอาเด็กออก เหตุการณ์นั้น ทำให้เขาเริ่มที่จะสนใจเรื่องสิทธิสตรีมากขึ้นเพื่อที่จะได้ให้คำปรึกษาคนอื่นได้ เขาได้รับความรุนแรงในครอบครัวรูปแบบต่างๆ ซึ่งเขานั้นก็เคยผ่านมันมาเช่นกัน ยิ่งทำให้อยากรู้เรื่องสิทธิมากขึ้นไปอีก เขาจึงเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของ “อาสาสมัครพิทักษ์สิทธิเด็ก” ของศูนย์เพื่อน้องหญิงรุ่นที่ 2 เขาได้เริ่มทำกิจกรรมต่างๆ ได้เจอเพื่อนๆ ได้นำเกมและได้อบรมเรื่องสิทธิเด็ก เขาจึง

เข้าสู่การทำกิจกรรมเต็มตัวเหตุนี้จึงทำให้เขาไม่มีโอกาสได้ไปช่วยงานที่อยู่อีกต่อไป

เขาตัดสินใจไม่ส่งคะแนนผลเอ็นทรานซ์ และตัดสินใจเรียนรามคำแหง เพื่อจะได้ทำกิจกรรมอย่างเต็มที่ เพราะเขาคิดว่านี่คือการเรียนรู้อย่างหนึ่งที่ทำให้เขาใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข เขาสามารถช่วยพัฒนาสังคมได้ เป็นการเรียนรู้ที่เขาหาไม่ได้จากระบบการศึกษาในโรงเรียน และกิตติพันธ์ก็ค้นพบว่านี่คือสิ่งที่เขาค้นหามาตลอดชีวิต ในขณะที่แม่ของเขาก็สนับสนุน

กิตติพันธ์ได้ทำอะไรเพื่อสังคมมากมายหลายอย่างซึ่งทำให้เขาได้มีโอกาสมีชีวิตเพื่อสร้างรอยยิ้มให้ผู้อื่น ซึ่งผมไม่เถียงว่าการศึกษาคือสิ่งที่ดีแต่การศึกษานั้นต้องมาพร้อมกิจกรรมด้วย เพราะกิจกรรมเป็น “การเรียนรู้ที่แตกต่าง” ที่ทำให้เราอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขบนโลกกว้างอันยิ่งใหญ่ การเรียนรู้ที่แตกต่างของ กิตติพันธ์ กั้นจินะ คือบทเรียนที่สอนให้เราว่า “บางครั้งเราต้องทำอะไรเพื่อคนอื่นบ้าง”

บทสรุปท้ายเรื่องจากใจ “กิตติพันธ์ กั้นจินะ” ถ้อยคำที่ดูยิ่งใหญ่จากหัวใจดวงเล็กๆ ของเด็กเมืองเจียงฮาย

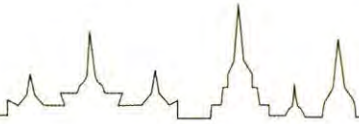
“เรื่องราวของผมเป็นเพียงเรื่องเล่าของเด็กกิจกรรมหนึ่งในหลายๆ คนที่มีอยู่ในหลายพื้นที่ทั่วประเทศ และผมเชื่อว่าชีวิตแต่ละคนมีรายละเอียดที่แตกต่างกัน ผมมีความฝันที่อยากเห็นสังคมดีขึ้น ดังนั้นการได้ทำอะไรเล็กๆ ด้วยตัวเอง จึงเป็นจุดเริ่มต้นที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับวงกว้างได้ไม่ช้าก็เร็ว”

ขอเพียงเราคิดและเริ่มทำด้วยสองมือเราที่ยึดความฝันไม่ให้หลุดมือไปเพื่อให้ยังคงอยู่คู่กับเราไปจนถึงปลายทางที่สมตั้งใจมุ่งหวัง และเพียรพยายามเชื่อว่าในไม่ช้า “ดอกไม้แห่งความฝันของหนุ่มสาว จะเบ่งบานงดงามสะพรั่งอย่างมีคุณค่าและงดงามตลอดไปอย่างนำภาคภูมิใจที่สุด”

แผนทีคนดี-เรื่องดี

ชมรมดีเก๋รูดุ อาชีวะปัตตานี

ดีเกิร์ฮูลาโตลอินเตอร์

ชมรมดีเกิร์ฮูลา อาชีวะปัตตานี เกิดขึ้นจากการรวมตัวของนักเรียน นักศึกษา ที่นับถือศาสนาพุทธและศาสนาอิสลาม และมีใจรักศิลปวัฒนธรรม รวมถึงใจรักในการแสดงดีเกิร์ฮูลา โดยที่เยาวชนกลุ่มนี้จะนำการแสดง ดีเกิร์ฮูลา มาประยุกต์ใช้กับภาษาไทย และภาษายาวี ซึ่งจะสอดแทรก ความรู้ คติสอนใจในเรื่องเอตธัมม ยาสัพพัตติ เข้าไปกับคำร้องนั้นๆ ด้วย

เยาวชนกลุ่มนี้มีรางวัลเพื่อเป็นเครื่องยืนยันว่า “ศิลปะไม่เคยแบ่ง แยกศาสนา” เยาวชนกลุ่มนี้ เคยได้รางวัลชนะเลิศ การประกวดดีเกิร์ฮูลา ชิงแชมป์ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในโครงการจิตวิทยาทางพุทธศาสตร์ รางวัลชิ้นนี้ สามารถเป็นเครื่องบ่งบอกได้ว่า **ไม่ว่าเราจะนับถือศาสนาใด จะอยู่ตรงส่วนไหนของแผ่นดินไทย แต่เราก็มีใจรักในศิลปะแบบ เดียวกันได้** เหมือนเยาวชนกลุ่มนี้ถึงแต่ละคนจะนับถือศาสนาที่แตกต่างกัน แต่มีอย่างหนึ่งที่พวกเขามีความเหมือนกัน คือ “ใจ...ใจที่รักมันการแสดง ดีเกิร์ฮูลา ของพวกเขานั่นเอง” เพราะเหตุนี้เองกลุ่มเยาวชนชมรมดีเกิร์ฮูลา จึงได้รับการยกย่องให้เป็นกลุ่มเยาวชนดีเด่นแห่งชาติ สาขาศิลปวัฒนธรรม จากสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ ประจำปี 2549

ดีเกิร์ฮูลูรุ่นใหม่ เชิดชูค่าภาษาไทย

ดีเกิร์ฮูลูหรือ ลีเกฮูลู เป็นศิลปินวัฒนธรรมพื้นบ้านของคนภาคใต้ แต่เป็นที่น่าสนใจที่มีเยาวชนกลุ่มหนึ่งรวมตัวกันจัดตั้งคณะดีเกิร์ฮูลูประยุกต์ขึ้นมา จนได้รับความนิยมจากประชาชนทั่วไป โดยในการรวมกลุ่มครั้งแรกนั้น เพียงแค่อยากใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์แต่ผลตอบรับที่ได้เกินความคาดหมาย

หลังจากเริ่มเป็นที่รู้จักแล้ว ก็ได้มีคนติดต่อ ให้ไปแสดงโชว์ในงานต่างๆ ทำให้เยาวชนกลุ่มนี้กลายเป็นตัวแทนในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมภาคใต้ กลุ่มเยาวชน ที่กล่าวมานี้รู้จักกันในนามของคณะดีเกิร์ฮูลูวิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี โดยมีอาจารย์เบญจมาศ สมจิตต์ อาจารย์ภาควิชาภาษาไทย เป็นผู้ริเริ่มให้เกิดคณะดีเกิร์ฮูลูขึ้นมา เนื่องจากต้องจัดกิจกรรมเพื่อไปแสดงในงานวันภาษาไทยแห่งชาติ ที่ศูนย์วัฒนธรรมแห่งชาติ โดยเปิดโอกาสให้นักศึกษาที่มีความสนใจในการแสดงดีเกิร์ฮูลูเข้ามาร่วมแสดงความสามารถและให้นักศึกษาเป็นศูนย์กลาง ริเริ่มสร้างสรรค์ในการทำกิจกรรมกันเอง ส่วนอาจารย์เป็นเพียงที่ปรึกษาและช่วยดูแลความเรียบร้อยภายในคณะเท่านั้น

ลักษณะเด่นของดีเกิร์ฮูลูของที่นี่คือ มีการแปลจากภาษามลายูเป็นภาษาไทย และใช้ภาษาอังกฤษเข้ามาขบรับด้วย จะเน้นการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง เพื่อให้นักศึกษาไทยมุสลิมออกเสียงภาษาไทยให้ชัดเจน สำเนียงไม่ทองแดง และเปิดโอกาสให้นักศึกษาทั้งพุทธและไทยมุสลิมได้ทำกิจกรรมร่วมกัน

จากการที่ได้คุยกับน้องๆ สมาชิกดีเกิร์ฮูลูทำให้เราได้ทราบว่า เริ่มแรกนั้นจะใช้วิธีการอัดเสียงและทำการลิปซิงค์ เพราะว่ายังไม่มีทุนซื้อเครื่องดนตรี และยังขาดประสบการณ์ หลังจากนั้นภาครัฐและผู้ปกครองได้เข้ามาให้การสนับสนุนในเรื่องค่าใช้จ่ายและจัดหาตัววัสดุอุปกรณ์ที่

จะนำมาใช้ประกอบเป็นเครื่องดนตรี ส่วนเวลาในการฝึกซ้อม น่อง ๆ จะใช้เวลาหลังเลิกเรียน และวันหยุดเสาร์ อาทิตย์ เพื่อจะได้ไม่เสียการเรียน น่อง ๆ สมาชิกดีเกิร์ฮูลูยังบอกเหตุผลที่สมัครเข้ามาทำกิจกรรมนี้ เพราะได้เห็นการแสดงของพวกเขาที่ ๆ ดูแล้วสนุกดี เลยอยากมาสัมผัสและ มาลองเล่นดีเกิร์ฮูลู อีกอย่างก็คือ เกิดเป็นคนไต้หวันก็ต้องเรียนรู้ว่าวัฒนธรรม ของเรามีอะไรบ้าง ต้องการที่จะสืบสานและอนุรักษ์วัฒนธรรมที่เป็นมรดก จากบรรพบุรุษ แต่นำมาประยุกต์ให้เข้ากับสังคมปัจจุบัน นอกจากนั้น ยังอยากใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง และทำให้กล้าแสดงออกมากขึ้น ปัจจุบัน คณะดีเกิร์ฮูลูมีสมาชิกทั้งหมด 41 คน แต่ที่แสดงดีเกิร์ฮูลู มี 16 คน ดนตรี 5 คน อีก 25 คนที่เหลือเป็นนักแสดง รองเงิ่ง ชัมเป็ก และโยเก๊ะ เป็นการแสดงครบชุดของดีเกิร์ฮูลูที่นี่

...น่อง ๆ คณะดีเกิร์ฮูลูได้ฝากบอกกับเยาวชนคนอื่นว่า อยากเห็น เยาวชนรุ่นใหม่ ให้ความสำคัญกับดีเกิร์ฮูลู ซึ่งนอกจากจะได้สืบสาน วัฒนธรรมท้องถิ่นแล้วยังเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์และทำให้ เยาวชนมีกิจกรรมร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ พร้อมทั้งยังเป็นพื้นฐาน ในการประกอบอาชีพต่อไป

แผนทัศนศิลป์-เรื่องดี

ศูนย์ศึกษาศิลปะธรรมชาติเด็กรักป่า

“ศิลปะทำให้จิตใจคนอ่อนโยน ธรรมชาติสอนให้คนเก็บความเอื้ออาทร”

“สามี-ภรรยา” ผู้มุ่งมั่นทำงานให้เด็กได้เรียนรู้จากธรรมชาติ อ่อนอ่อนโยน ผ่านศิลปะหลายแขนง ปลุกจิตสำนึกที่ผูกพันโยงใยกับธรรมชาติลงในใจดวงน้อย ส่งเสริมและพัฒนาระบวนการทอผ้า ย้อมสีธรรมชาติของชุมชน” ปณิธานอันมุ่งมั่นของ “ครูจิต” เข็มทอง และ “ครูหน้อย” อาริยา โมราชฎร์ สองสามีภรรยาที่ทำงานภายใต้แนวคิดที่ว่า “ธรรมชาติเป็นครูเราทุก ๆ อย่าง ต้นไม้สอนให้เราเขียน บทกวี วาดรูป สอนเราทำงานศิลปะ” ซึ่งเขาคือครูศิลปะแนวคิดใหม่

จุดเริ่มต้น บนถนนศิลปะธรรมชาติ “ครูหน้อย” ทำงานให้กับโครงการป่าชุมชนซึ่งเป็นองค์กรเอกชนในจังหวัดสุรินทร์ ได้สร้างสรรคงานด้านสิ่งแวดล้อมกับเด็ก จัดทำค่ายเยาวชนโดยคัดเลือกเด็กที่มีความสามารถในเชิงศิลปะบางจังหวัดในภาคอีสาน ดึงเด็กให้มาเข้าค่ายร่วมกัน

“ครูจิต” เรียนจบในด้านศิลปะโดยตรง เข้ามาเป็นอาสาสมัครในค่าย เปิดกิจกรรมตั้งแต่สอนให้เด็กวาดรูป ดูนก ชิมชับความงามของธรรมชาติ รวมทั้งการเรียนรู้ธรรมชาติ วิชาการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ผ่านกระบวนการในกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีบรรยากาศอบอุ่น ธรรมชาติดึงดูดมา

ความสดใสของเด็ก ๆ และผลงานศิลปะที่เกิดขึ้นในค่าย เป็นประสบการณ์ที่สร้างความประทับใจให้กับเด็กที่เข้าร่วมกิจกรรม เป็นภาพที่ครูทั้งสองประทับใจจนยากที่จะให้หยุดเพียงแค่นี้ จึงพยายามที่จะนำความรู้ในทุกด้าน เพื่อถ่ายทอดให้กับเด็กเยาวชนที่สนใจงานศิลปะ

หลังจากที่ “ครูจืด” ตัดสินใจเข้าทำงานเป็นเจ้าหน้าที่ของโครงการ ป่าชุมชน ตามภรรยามาด้วยความประทับใจเมื่อได้สอนศิลปะให้กับเด็ก ๆ เจตนาธรรมณ์ที่จะสร้างสรรค์ผลงานต่อไปเพื่อให้เกิดความต่อเนื่อง และต้องการที่จะแยกตัวออกมาทำงานเรื่องกลุ่มเด็กอย่างจริงจังต่อเนื่อง

การก่อตั้งกลุ่ม “เด็กรักป่า” จึงเกิดขึ้น เพื่อสืบสานเจตนาธรรมณ์ ให้เด็กเรียนรู้ศิลปะจากธรรมชาติ “ครูจืด-ครูหน้อย” จึงเลือกเอาบริเวณ ป่ายาว จังหวัดสุรินทร์ เป็นพื้นที่จัดกิจกรรม ป่าที่อุดมสมบูรณ์หลากหลาย ทางชีวภาพ เป็นสถานที่ซึ่งดีที่สุดในการเรียนรู้ธรรมชาติสื่อผ่านงานศิลป์

“ธรรมชาติสอนให้คนเห็นความเอื้ออาทร อย่างไม่มันไม่มี ที่ติดกันเป็นพืดไปทั้งหมด มันยังมีช่องทางให้แสงสว่างได้ลอดลงมาให้ ต้นไม้ใบหญ้าเล็กๆ ไต่ต้นไม้ ได้มีโอกาสรับแสงบ้าง ต้นไม้มีโพรงให้นก มาอาศัยทำรังอยู่ได้ หินก้อนแข็งๆ ยังมีพื้นที่ให้ไรเคนไต่ขึ้น ความชุ่มชื้น เป็นที่อยู่ของมดแมลงเล็กๆ ได้อาศัย ธรรมชาติให้เราได้เรียนรู้ในหลายๆ ที่ที่เรามองเห็นด้วยตา

จุดประสงค์ของ “ครูจืด-ครูหน้อย” ต้องการให้เด็กยากจนที่เรียน จบแค่ประถมปีที่ 6 ซึ่งไม่มีโอกาสได้เรียนต่อ เพราะความยากจน มาเข้า โรงเรียนเด็กรักป่า ให้พักอยู่ที่นั่น เพราะเด็กทุกคนจะได้รับสมุดบันทึก ประจำตัว เพื่อวาดภาพ เขียนบทกวี บันทึกความรู้สึกที่ได้พบได้เห็น

เป็นการจุดประกายสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นในใจของเด็ก แนวความคิด ที่สะท้อนมุมมองของเด็ก โดยผ่านงานที่พวกเขาทำ ซึ่งตรงกับคำที่ว่า “ศิลปะทำให้จิตใจคนอ่อนโยน มีจินตนาการ และเคารพแหล่งที่มา เราเรียนรู้ธรรมชาติด้วยงานศิลปะทำให้เด็กได้เห็นความงดงาม”

กลุ่มเด็กรักป่า จะอยู่ร่วมกันแบบครอบครัว แบบพ่อแม่ พี่น้อง และแบ่งเวรกันทำอาหาร สอนน้อง ใครทำผิดจะต้องถูกลงโทษ ไม่เว้นแม้ กระทั่งผู้ใหญ่ก็เช่นเดียวกัน ความผูกพัน เช่นนี้ ทำให้โรงเรียนเด็กรักป่า กลายเป็นจุดสนใจของคนในสังคม ที่มองเห็นพัฒนาการโครงการนี้

ด้วยแนวคิดที่อยู่กันด้วยความเอื้ออาทร สอนให้จิตใจของเด็ก อ่อนโยนมากขึ้นการเรียนงานด้านศิลปะ กวี บทความ วาดภาพธรรมชาติ

ที่กลั่นออกมาจากแนวคิดของเด็กๆ ซึ่งมีมุมมองที่แตกต่างกัน ทำให้ผู้คน
ได้พบเห็นศิลปะหลากหลาย เกิดความน่าทึ่ง จนกระทั่งอยากเก็บเอาไว้

เมื่อความสนใจของผู้คนในสังคม ที่ไม่มีโอกาสได้มาเห็นวิถีชีวิต
ของพวกเขา ครุฑทั้งสองคนจึงจัดทำจุลสาร “แขนง” ออกมาแจกจ่ายให้
ผู้คนที่สนใจโครงการของเขา จนกระทั่งได้รวบรวมงานเขียน บทกวีและ
กิจกรรมของโรงเรียนเด็กรักป่า มาทำหนังสือ “ฉันทน์ไหม้” ออกขาย

โรงเรียนเด็กรักป่า สอนเด็กมาแล้ว 8 รุ่น เป็นที่ยอมรับกันอย่าง
กว้างขวางแต่ทุกอย่างก็ต้องมีการเปลี่ยนแปลง ค่าใช้จ่ายที่เพิ่มสูง
บางครั้งก็ต้องอดสะท้อนไม่ได้ งานศิลปะธรรมชาตินั้น บางครั้งคนมอง
ไม่เห็นคุณค่า การช่วยเหลือให้กับเด็กๆ จึงน้อยลงไปแทบไม่พอใช้จ่าย

เศรษฐกิจ เป็นตัววัดดัชนีของชุมชน ครูจิตและครูหน้อย ตระหนัก
ได้ดีถึงวิถีทางในการสร้างรายได้ เพื่อมาประกอบและหล่อเลี้ยงเด็กที่เข้ามา
อยู่ร่วมกัน นับวันค่าใช้จ่ายก็สูง บัจฉัยที่ได้สะท้อนกลับมา มันไม่เพียงพอ
ต่อค่าใช้จ่าย ซึ่งมีอยู่ญี่ปุ่นละ มันเป็นปัญหาหนักของ ร.ร.เด็กรักป่า

แม้ว่าจะพบกับความยุ่งยากในการกระจายงานศิลปะออกไปสู่
สาธารณชน และมีโอกาสได้เรียนรู้อาการแสดงละครจากวิทยากรผู้เชี่ยวชาญ
ทำให้เด็กมีอีกทางเลือกหนึ่ง ซึ่งได้เผยแพร่การแสดงละครออกไปทั่วประเทศ
มีโอกาสดำเนินกิจกรรมแลกเปลี่ยนกับกลุ่มอื่น องค์กรอื่น

กลุ่มเด็กรักป่า ยังเอื้อเพื่อสถานที่ให้ชาวบ้านมาใช้เป็นที่ประชุม
อบรมสัมมนาในกลุ่มต่างๆ ในชุมชน ไม่ว่าจะป็นกลุ่มออมทรัพย์
กลุ่มกองทุนเงินล้านฯ รวมทั้งให้องค์กรที่สนใจศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตร
สิ่งแวดล้อม เข้ามาดูงานแลกเปลี่ยนความรู้กับเด็กรักป่า หรือจะมาดูงาน
ก็ได้

แต่วันนี้ “ศูนย์ศิลปะธรรมชาติเด็กรักป่า” เกิดขึ้นในตัวเมืองสุรินทร์
เป็นที่แสดงงานศิลปะและการดำเนินธุรกิจของกลุ่มเด็กรักป่า สอนศิลปะ
ให้กับเด็กและบุคคลทั่วไป รับเขียนภาพ รับเข้ากรอบรูป รับจัดค่าย
ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ค่ายดนตรี บทกวี ศิลปะ ฯลฯ นับว่าเป็นแหล่ง
แลกเปลี่ยน เรียนรู้ทางศิลปะอย่างแท้จริง

แผนที่ดี-เรื่องดี

กลุ่มเยาวชนรักษ์คลองสีเหวี

“กลุ่มเยาวชน รักษ์คลองสีเห่” กันตริง จ.ตรัง

“กลุ่มเยาวชนรักษ์คลองสีเห่” โรงเรียนกันตริงรัฐศึกษา ตำบลบ่อน้ำร้อน อำเภอกันตริง จังหวัดตรัง ซึ่งมี “นายชำนาญ พิทักษ์” เป็นผู้ก่อตั้ง มีทีมงานที่เป็นคณะกรรมการ เช่น นางขวัญนิหาวา แผลมเกาะ, นางกาญจนา พิพัฒน์, นางสาวชนิษฐา งามวิริยะ, นายสมพร เพ็งสกุล, นายจรัส สีสายทอง, โดยมีนักเรียนของโรงเรียนแห่งนี้ เป็นผู้เข้าร่วมโครงการกันทุกคน เพราะมองเห็นแล้วว่าสายน้ำกำลังจะเปลี่ยนสีสิ่งแวดล้อมกำลังจะถูกทำลายด้วยน้ำมือมนุษย์เรา

จากการประชุมของคณะกรรมการในชมรมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โรงเรียนกันตริงรัฐศึกษา เพื่อร่วมกำหนดกิจกรรมในปี พ.ศ.2549 โดยมีนายชำนาญ พิทักษ์ เป็นหัวหน้าที่ปรึกษาชุมชนในสมัยนั้น ได้นำความคิดเห็นมาถกกันถึงปัญหาในเรื่องน้ำที่กำลังเสียไป

ทรัพยากรทางน้ำเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ และเป็นจุดกำเนิดของสิ่งมีชีวิตที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งทำให้โลกสวยงามเป็นสิ่งที่น่าอยู่และเต็มเต็มในสิ่งที่ขาดหายไปให้กับธรรมชาติ เพื่อความสมบูรณ์ที่จะต้องช่วยกันดูแล โครงการนี้จึงเกิดขึ้นมาจริงจิง

คลองสีเห่ เป็นคลองน้ำจืดที่มีความสำคัญ ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่ตำบลบ่อน้ำร้อน อำเภอกันตริง จังหวัดตรัง เป็นคลองน้ำจืดที่มีต้นกำเนิดมาจากถ้ำน้ำ มีความยาวประมาณ 5 กิโลเมตร ไหลผ่าน 3 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่บ้านคลองไม้แดง, หมู่บ้านสีเห่, หมู่บ้านเคี่ยมงาม ไหลลงสู่แม่น้ำตรัง

ทุกชุมชนในตำบลบ่อน้ำร้อน มีส่วนร่วมในการใช้ประโยชน์ ไม่ว่าจะเป็นด้านอุปโภค บริโภค รวมไปถึงโรงเรียนกันตังรัฐศึกษาก็เช่นเดียวกัน ได้นำประโยชน์จากคลองสิเหร่มาใช้สมัยก่อนคลองนี้สามารถเป็นได้ทั้งครัว สวนสาธารณะ และเรียนธรรมชาติ

ชาวบ้านที่นำประโยชน์มาใช้กันได้อย่างสบาย จวบจนกระทั่งคลองสิเหร่กำลังประสบปัญหาน้ำเสีย น้ำที่เคยใสสะอาดกลับกลายเป็นสีดำที่นำมาใช้ประโยชน์ไม่ได้ สิ่งเหล่านี้เกิดมาจากการตัดไม้ทำลายป่าบริเวณต้นน้ำ และการขุดลอกคูคลองต้องสูญเสียต้นไม้ขนาดใหญ่

เพราะต้นไม้ที่อยู่ใกล้แม่น้ำ รากของต้นไม้กรองสิ่งปฏิกูลและสามารถลดกระแสน้ำเชี่ยวกรากของน้ำลงได้ตามธรรมชาติ ซึ่งนานวันจากอดีตถึงปัจจุบัน การเติบโตของสังคมเมืองมีการเพิ่มประชากรกันมาก ผู้คนมากมายมาใช้ประโยชน์จากแม่น้ำสิเหร่ จนกระทั่งน้ำเสีย

สังเกตได้จากความขุ่นแดงของน้ำมีตะกอนมากขึ้น การประสบปัญหาเหล่านี้ ชาวบ้านต่างก็รู้กันดีแต่พยายามหาทางแก้ไข สิ่งที่เกิดขึ้นทำให้ชาวบ้านและผู้ที่อยู่ใกล้คลองสิเหร่ เกิดปัญหาตามมาอย่างกว้างขวางส่งผลกระทบต่อชุมชนอย่างเห็นได้อย่างชัดเจน มีข้อขัดแย้งเกิดขึ้น

จากข้อมูลที่ได้ศึกษาทำให้ “ชมรมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” โรงเรียนกันตังรัฐศึกษา ได้มองเห็นถึงความสำคัญของคลองสายนี้ ทำอย่างไรจะให้น้ำในคลองได้กลับมาใสสะอาดเหมือนเดิมอีกครั้ง จึงตั้งความหวังที่จะทำให้น้ำในคลองใช้ประโยชน์ได้อีกหน

การจัดกิจกรรมที่สามารถระดมสมาชิกในชุมชนและกลุ่มเยาวชนในหมู่บ้าน รวมทั้งชาวบ้านให้หันมาเห็นความสำคัญมาช่วยกันอนุรักษ์คลองสิเหร่ การจัดกิจกรรมให้กับชาวบ้านได้เห็น ตลอดมาตั้งแต่ปี 2546 โดยให้ชื่อโครงการว่า “โครงการอนุรักษ์คลองสิเหร่”

จัดขึ้นครั้งแรกเมื่อวันที่ 1-3 สิงหาคม พ.ศ. 2546 เป็นจุดเริ่มต้นของการค้นหาเยาวชนและชาวบ้านที่สนใจทางด้านอนุรักษ์ และเป็นจุดกำเนิดของการก่อตั้ง “กลุ่มเยาวชนอนุรักษ์คลองสิเหร่” และยังได้ดำเนินโครงการ “จากฟืนสู่น้องตามหาสายน้ำ” ขึ้นมาอย่างต่อเนื่องอีก

โครงการนี้จัดขึ้นเพื่อให้แกนน้ำเยาวชนในชมรมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้เดินทางไปตามหาด้านน้ำของคลองสิเหร่ จึงรู้ว่าที่แห่งนั้นคือ ถ้ำน้ำ เป็นต้นกำเนิดน้ำ ทำให้ทุกคนรู้ว่ากว่าจะเป็นน้ำให้เราได้กินได้ใช้นั้น ต้องผ่านสิ่งไหนมาบ้าง ทุกคนเห็นจึงรักสายน้ำ

ตลอดระยะเวลา 4 ปีที่ผ่านมา กิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ มีการทำกิจกรรมหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมนักสืบสายน้ำ เป็นกิจกรรมที่ชาวบ้านและเยาวชนในหมู่บ้านให้ความสนใจกันอย่างจริงจังจนได้รับการเผยแพร่ออกทางทีวี รายการ “ทุ่งแสงตะวัน”

ทุกอย่างเป็นความร่วมมือ ร่วมใจของเยาวชนและชาวบ้าน ได้มองเห็นถึงความสำคัญของน้ำในคลอง ซึ่งใกล้จะสูญเสียไป ได้กลับคืนมา การดูแลรักษาน้ำตลอดเส้นทางเดินของน้ำนั้น ชาวบ้านหลายหมู่บ้าน ต่างก็ให้การสนับสนุน ตั้งแต่หมู่บ้านต้นน้ำ มาจนถึงหมู่บ้านท้ายน้ำ

คลองสิเหร่ ซึ่งเป็นปัญหาที่หมักหมมกันมานานหลายปี เมื่อได้รับการแก้ไข ให้กลับมาใสสะอาดอีกครั้ง สร้างคุณประโยชน์ให้กับทุกคนที่อาศัยน้ำในคลองนี้ กลับมาสดใสเรียกความชุ่มชื้นกับป่าไม้ได้เขียวชอุ่ม ไม่ส่งสิ่งปฏิกูลลงไปในน้ำ พยายามรักษาให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมตลอด

โครงการนี้มีประโยชน์เป็นอย่างมาก จากคลองทั่วประเทศก็ยังคงถูกละเลยในการเอาใจใส่ดูแลรักษา ใช้ประโยชน์เพียงฝ่ายเดียว กาลเวลาผ่านไปก็หมักหมมเอาสิ่งเหล่านี้ไปไว้ก้นคลอง ไม่มีการขุดลอกคุ้ยคลอง ไม่มีการดูแล ไม่มีการทูลถนอม ทำให้คลองทั่วประเทศเริ่มเน่าเสีย

หากได้ศึกษา โครงการกลุ่มเยาวชนรักษ์คลองสิเหร่ จะเห็นถึงพัฒนาการทางความคิด วิสัยทัศน์และการมองอนาคตด้วยความใส่ใจของเยาวชนและชาวบ้านในหมู่บ้านหลายแห่งที่ร่วมมือร่วมใจกัน สร้างสิ่งที่ดีคนทั้งประเทศต้องเรียนรู้เพื่อการศึกษา

นับว่า “กลุ่มเยาวชนรักษ์คลองสิเหร่” เป็นตัวอย่างที่ดีในการมุ่งมั่นที่จะช่วยกันหันมาดูแลรักษาน้ำในคลองใกล้บ้านตัวเอง อย่าทิ้งสิ่งปฏิกูลลงในน้ำ หรือทิ้งขยะลงไป ช่วยกันเอาสิ่งเหล่านั้นขึ้นมา น้ำในคลองจะได้ใสสะอาดอีกครั้ง

แผนทีคนดี-เรื่องดี

ชาติชาย แสงสุข

ต้นกล้าแห่งผู้นำ

“ชาติชาย แสงสุข” ต้นกล้าแห่งเมล็ดพันธุ์ใหม่ต้นแบบเยาวชนผู้นำอาสาพัฒนาสังคมเป็นกระบอกเสียงของคนรุ่นใหม่ที่มีหัวใจรังสรรค์เติมพันชีวิตด้วยผลงาน มีเพียงต้นทุนทางความคิดเป็นขุมทรัพย์สำคัญที่ส่งเสริมให้ก้าวไปสู่จุดเริ่มต้นกับการมีบทบาทหน้าที่กิจกรรมต่างๆ

ระยะเวลาสร้างพลังชีวิตของหนุ่มน้อยวัยเพียง 22 ปี ที่มีหัวใจให้ในทุกกิจกรรม ปรุ้มบทเริ่มต้นจากสถาบันหลักคือครอบครัว “แสงสุข” โดย “คุณพ่ออภิกิจจา และคุณแม่สุจิตตรา แสงสุข” ที่คอยเอาใจใส่ต้นกล้าต้นนี้ให้เจริญงอกงาม

สร้างทุกอย่างด้วยพลังแห่งความตั้งใจ กำหนดวิถีทางของชีวิตตนเอง ตามภาระหน้าที่ตามช่วงเวลาว่าเกณฑ์มาตรฐาน ระยะเวลาของชีวิตแต่ละช่วงจะต้องเป็นผู้กุมบังเหียนนั่งแท่นบริหารจัดการเวลาให้เกิดประโยชน์อย่างสูงที่สุด

ทุกหน้าที่ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตที่มีค่ายิ่งกว่าทองคำหรืออัญมณีใด ๆ ในโลกสำหรับ “ชาติชาย แสงสุข” นับครั้งยังเด็กก็ไม่เคยต้องให้คุณพ่อคุณแม่พร่ำสอนบ่อยครั้ง ทุกอย่างรับรู้ด้วยความรักความอบอุ่น ดูจากแบบอย่างที่คุณพ่อคุณแม่ที่เป็นตัวอย่างที่ดีเหมือนเป็นแท่นพิมพ์ชีวิตที่ดีของลูก

แรงบันดาลใจกับการใฝ่ดีจึงเกิดขึ้นไม่ยากนักสำหรับเขา ช่วยแบ่งเบาภาระหน้าที่เริ่มต้นฝึกความรับผิดชอบงานการเล็กๆ น้อยๆ จากที่บ้านเป็นบรรทัดฐานแห่งชีวิตน้อยๆ ที่ส่งเสริมพัฒนาแบบลำดับขั้น จัดเรียงระบบอย่างมีระเบียบ

จากรั้วบ้านก้าวสู่โรงเรียนในชั้นประถม “โรงเรียนบ้านไร่พัฒนา” อำเภอโนนรมย์ จังหวัดชัยนาท เป็นที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ขั้นพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการอนุบาลชีวิตจากเด็กชั้นประถมให้พร้อมเจริญวัย

หน้าที่ด้านการเรียนก็สามารถสอบผ่านได้ฉลุย เพราะถูกสอนให้รู้จักรับผิดชอบในทุกภาระหน้าที่และบทบาทของตนเอง ให้สำเร็จทุกการณืไป ไม่มีภาระใดที่จะยิ่งใหญ่ เกินกว่าความตั้งใจจริงของผู้ที่ชอบลงมือทำ

นอกจากการเรียนที่ตีวเข้มกับผลการเรียนที่ดีแบบไม่ยอมแพ้ใคร แล้วความประพฤติความมีจิตสำนึกในตนเองยังถือได้ว่าชนะเลิศใครหลาย ๆ เลยทีเดียว

ขณะเรียนรู้อู่ในชั้นมัธยมนั้นก็มิผลงานและกิจกรรมที่สร้างสรรค์บอกความนัยของผู้นำตัวน้อยได้มากมาย งานนี้นับกันไม่หวาดไม่ไหวเป็นจุดสนใจให้เยาวชนคนรุ่นใหม่หัวใจเต็มร้อยได้ยึดเป็นแบบอย่างได้แบบไม่คิดค่าลิขสิทธิ์พลังความคิดที่ตัวอย่างสร้างสรรค์

กวาดตำแหน่งระดับผู้นำตั้งแต่สมัยเรียนครองแชมป์แบบชนิดที่ไล่ลำดับกันลายตา ทั้งเป็นกรรมการนักเรียนปี 2543, เป็นเลขานุการประธานนักเรียนปี 2544, เป็นรองประธานนักเรียนปี 2545, ควบแบบ 2 สมัย ร่วมปี 2546

ก้าวลำดับขั้นผู้นำนักกิจการต้วงก้าวมาถึงระดับมหาวิทยาลัย ราชภัฏนครสวรรค์ ปัจจุบันศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรี คณะนิเทศศาสตร์ การประชาสัมพันธ์ชั้นปีที่ 4

ผลงานของผู้นำเยาวชนด้านกิจกรรม

- 2547 เป็นเลขานุการรองนายกองค์การบริหารนักศึกษาฝ่ายกิจกรรม
ราชภัฏนครสวรรค์
- 2548 เป็นผู้ช่วยนายกองค์การบริหารนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครสวรรค์ และถูกย้ายไปเป็นรองประธานฝ่ายประกันคุณภาพ
นักศึกษาฝ่ายวิชาการ
- 2549 เป็นรองประธานสภานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
และเข้าดำรงตำแหน่งชนะเลิศเป็นรองประธานสภา
นิสิตนักศึกษา
- 2550 ถูกแต่งตั้งให้เข้าดำรงตำแหน่งเป็นนายกองค์การบริหาร
นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์สมัยที่ 1
- ได้รับคัดเลือกให้เป็นผู้อำนวยการตรวจสอบและสังเกตการณ์
การเลือกตั้ง อบ.ต., ส.ท. ส.จ., ส.ส. ส.ว. ของจังหวัดนครสวรรค์
ในภาคเอกชน
 - เป็นประธานโครงการอาสาราชภัฏ อันเป็นโครงการสนอง
พระราชดำริขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ตามแนว
ระบบเศรษฐกิจพอเพียง
 - เป็นประธานโครงการตรวจสอบและสังเกตการณ์การเลือกตั้ง
ของ ส.ส. เขต 2 และเขต 7
 - เป็นประธานโครงการ คนของพระราชินี อันเป็นโครงการ
สนองพระราชดำริขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยน้ำท่วม
 - และต่อมาได้รับพระกรุณาโปรดแต่งตั้งให้เป็นสมาชิกสมัชชา
แห่งชาติ
 - และได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าแต่งตั้งให้เป็นสมาชิก
สมัชชาแห่งชาติ
 - และได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม
แต่งตั้งให้เข้าดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
รัฐธรรมนูญ ปี 2550

นับว่าเป็นต้นกล้าแห่งผู้นำโดยแท้จริง

แผนทีคนดี-เรื่องดี

เพชร เขียวดำ

ชีวิตแห่งความกตัญญู

ย้อนอดีตความกตัญญูของเด็กวัย 5 ขวบคนหนึ่ง ที่ต้องดูแลปรนนิบัติแม่ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าครอบครัวแทนพ่อที่เสียชีวิตไป ภาระที่ต้องรับผิดชอบอย่างใหญ่หลวงสำหรับเด็กวัยเพียงแค่นี้ เขาต้องอดทนต่อสู้ทั้งด้วยร่างกายและหัวใจถึงแม้เขาจะได้รับการเลี้ยงดูจากแม่คนนี้เพียง 5 ปี แต่ด้วยชีวิตที่แม่ให้มา ให้เขาได้มีโอกาสสัมผัสดูโลกที่สวยงามนี่คือชีวิตแห่งการทดแทนคุณ และนี่คือชีวิตของเขา เพชร เขียวดำ นายเอี่ยมและนางพลอย เขียวดำ เป็นบิดาและมารดาของเพชรฐานะครอบครัวของเขานั้นยากจน เพชรเป็นบุตรคนเดียวของครอบครัว พ่อของเขาได้เสียชีวิตแล้ว ส่วนแม่นั้นเป็นอัมพาตช่วยเหลือตัวเองไม่ได้เพชรจึงทำหน้าที่เป็นหัวเรือใหญ่ในครอบครัว

เพชรต้องตื่นนอนตั้งแต่ตีห้า เตรียมอาหารและทำความสะอาดร่างกายให้แม่ก่อนไปโรงเรียน เมื่อถึงพักกลางวันก็จะรีบกลับมาหุงหาอาหารให้แม่โดยในเวลากลางวันก็จะออกไปหาน้ำมาใส่เกลือและตากแห้งเพื่อนำไปขายในหมู่บ้านแม้กระทั่งออกรับจ้างบวชหน้าไฟงานศพก็เป็นรายได้เสริมที่เพชรทำอยู่เป็นประจำ แม้จะได้รับการช่วยเหลือจากกรมประชาสงเคราะห์เดือนละห้าร้อยบาท และจากผู้มีจิตเมตตา แต่ก็ไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายภายในครอบครัวถึงกระนั้นด้วยความขยันวิริยะอุตสาหะ ในระหว่างปิดภาคเรียนเพชรก็มักจะหาเวลาว่างไปเรียนเสริม

วิชาชีพต่างๆ จนทุกวันนี้ เพชรได้ร่ำเรียน ที่พิบูลสงคราม ชีวิตในวัยเด็กของเพชรตั้งแต่อายุ 5 ขวบ จนถึงปัจจุบันกว่า 17 ปี ไม่มีวันไหนที่เขาไม่ดูแลแม่ ตลอดเวลาที่ผ่านมาได้ออกรับจ้างทำงานทุกอย่างเพื่อแลกกับเงินอย่างไม่เคยย่อท้อและก็ไม่เคยทิ้งการเรียนเพราะเขายึดคติที่ว่า “รากฐานของตึกคืออิฐ รากฐานของชีวิตคือการศึกษา”

ชีวิตของคนเรานั้นสามารถทำได้ทั้งสิ่งดีและสิ่งไม่ดี ไม่จำเป็นว่าจะต้องมีใครมาสอน อยู่ที่การมองของเราว่าควรจะทำสิ่งใด ชายผู้นี้ไม่มีใครบอกเขาว่า “ต้องเป็นคนดีนะ” แต่เขาสามารถมองออกว่าสิ่งไหนควรทำ - ไม่ควรทำ ลูกบางคนที่มีแม่เลี้ยงดูเกือบทั้งชีวิต แต่เขากลับเลือกที่จะออกตีญูญูกับแม่เขาได้ลงคอ แล้วคุณละเลือกที่จะทำสิ่งดีหรือสิ่งเลว

จากความคิดที่ เพชร เขียวดำ มีความกตัญญูกตเวทิต่อผู้มีพระคุณ คุณธรรม ตั้งใจปฏิบัติตนเป็นคนดีตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาทำให้เพชร เขียวดำ ได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ทรงมีพระราชเสาวนีย์ให้กองทัพภาคที่ 3 คอยดูแลให้ความช่วยเหลือและได้รับการยกย่องให้เป็นเยาวชนดีเด่นแห่งชาติ สาขาคุณธรรมและจริยธรรม ประจำปี 2546

ชีวิตของผู้คนแต่ละคนที่ถือกำเนิดมาในโลกใบนี้ยากยิ่งที่จะเลือกได้ว่าจะต้องเกิดมาเป็นเช่นไร ยากดี – มีเงิน แร่นแค้น แสนสาหัสขนาดไหน ยากที่จะตอบคำถามแห่งชีวิตที่เสมือนโจทย์ที่ยากยิ่ง หากจะเปรียบไป อาจจะโทษบุญวาสนาบารมีที่สร้างสมมา แต่ชาติปางก่อนว่าอาจจะสมหรือทำมาน้อยกว่ากันไป

แต่เมื่อถือกำเนิดเป็นหนึ่งในชีวิตในชาตินี้แล้วจะยากดี – มีเงิน แร่นแค้น แสนสาหัสสักเพียงใดก็คงต้องมุงมั่นสร้างเสริมกำลังใจต่อสู้ชีวิตกันใหม่เมื่อเลือกเกิดไม่ได้ว่าจะมีหรือจนเมื่อใด ขึ้นชื่อว่า “คน” มั่นก็ต้องดิ้นรนกันต่อไป

การเกิดอาจจะออกแบบไม่ได้ แต่การอยู่หรือการใช้ชีวิตนั้น คนเราทุกคนย่อมเป็นผู้ที่เลือกได้หรือสามารถออกแบบกำหนดวิถีทางเดินของตัวเองได้เสมอ “ชีวิตลิขิตเองได้”

วินาทีแรกที่ชีวิตนาย “เพชร เขียวดำ” ถือกำเนิดขึ้นก็ได้รับมรดกแห่งความยากจนมาแบบเต็มๆ เกิดมาในครอบครัวของคนชั้นสามัญกับวิชาที่หนักหนาสาหัส

บทชีวิตแห่งปฐมวัยดูเหมือนจะเป็นการบอกบททดสอบความกล้าแกร่งอย่างท้าทายกับภาระหนักของชีวิตที่แตกต่างจากเด็กในวัยเดียวกันของเพชร เขียวดำ

แพมที่คนดี-เรื่องดี

กฤษฎาชญ์ แก้วเทพ

ผลของตบใจ

“เราควรออมทรัพย์ในวันนี้ เพื่อชีวิตที่ดีในวันข้างหน้า” หลายคนคงเคยได้ยิน แต่ไม่รู้จะเริ่มต้นอย่างไร ? เราลองมาดูการออมของเด็กคนหนึ่งดูว่าการออมของเขาได้ผลอย่างไร

ด.ช. กฤตยชญ์ แก้วเทพ หรือน้องเอิร์ท ปัจจุบันอายุ 12 ปี พ่อของเขาได้สอนการออมตั้งแต่ 3 ขวบ ด้วยคำพูดที่ว่า “เราควรออมในวันนี้ เพื่อชีวิตในวันหน้า” มาวันหนึ่งพ่อของเขาได้ไปตัดไม้ไผ่สีสุก มาทำเป็นออมสินไม้ไผ่ขนาดใหญ่ และฝึกให้น้องเอิร์ท หยอดออมสินไม้ไผ่ทุกวัน วันละหนึ่งบาทและนี่คือจุดเริ่มต้นการออมของเขา

แม่ของน้องเอิร์ท ให้ค่าขนมทุกวันๆ ละ 5 บาท เขาจึงใช้ชีวิต โดยการเก็บเงินค่าขนมไว้ในกระเป๋ากางเกงข้างหนึ่ง 4 บาท และไว้ในกระเป๋ากางเกงอีกข้างหนึ่ง 1 บาท ไว้ออม บางวันเงินที่แม่ให้มาเขาไม่ได้เอาไปซื้อขนมหรือใช้จ่ายอะไรเลย เขาก็จะเหลือเงินอยู่ 5 บาท เขาก็เอามาออมไว้ในออมสินกระบอกไม้ไผ่จนเคยชิน และกลายเป็นชีวิตประจำวันไปในที่สุด เขามีนิสัยรักการออม โดยที่พ่อของเขาไม่ต้องคอยบอกคอยเตือนเรื่องนี้เลย

น้องเอิร์ท มีความสามารถในการเล่นดนตรีพื้นบ้าน เช่น สะล้อ ซอ พิณ พอถึงวันเทศกาลต่างๆ เขามีโอกาสได้แสดง และได้เงินรางวัลมา ซึ่งมันเป็นเงินที่ได้จากความสามารถของเขาเอง เขาจึงภูมิใจมาก และเขาจะเก็บเงินทั้งหมดไว้ในออมสินกระบอกไม้ไผ่

ระยะเวลาผ่านไป เกือบ 5 ปี น้องเอิร์ทกลับไปดูออมสินของเขาอีกครั้ง ปรากฏว่าออมสินของเขาหนักมาก พ่อของเขาจึงถามว่า

“ยากเห็นผลของกระบอกไม้ไผ่ต้นนี้หรือเปล่า” เขาพยักหน้าตอบรับ จากนั้น พ่อ แม่ และเขา จึงช่วยกันนับเงินจากออมสิน เขามีเงินออมทั้งหมดถึง 7,350 บาท พ่อจึงเอาเงินทั้งหมดไปซื้อลูกวัวมา 2 ตัว และบอกกับเขาว่า “นี่คือผลการออมที่จะมีชีวิตออกดอก ออกผลต่อไป และเป็นรางวัลจากการออมของคุณ” เขาดีใจมาก เขาถามพ่อว่า “ตั้งชื่อให้มันได้ไหม” พ่อตอบ “ได้สิลูก” น้องเอิร์ทจึงให้ชื่อลูกวัวทั้ง 2 ว่า “คำปิ่นเกย, เขยบ้านใหม่ และเขยบ้านพร้าว” จากนั้นพ่อก็พาตัวไปเลี้ยงที่สวนหลังบ้าน เพราะที่นั่นอุดมไปด้วยหญ้าต่างๆ ซึ่งจะเป็นอาหารของวัวเป็นอย่างดี และถ้ามันโตขึ้นมันก็จะออกลูกออกหลาน เขาวางแผนอนาคตของเขาไว้ว่า อีก 10 ปีข้างหน้า เขาจะมีวัวอยู่ไม่ต่ำกว่า 50 ตัว และนี่ก็ทำให้เขารู้ว่านี่คืออนาคตการออมที่พ่อวางไว้เพื่ออนาคตระดับมหาวิทยาลัยของเขานั่นเอง

นี่คือผลจากการออมที่เริ่มต้นเพียงวันละ 1 บาท วันเวลาผ่านไป 1 บาท ของทุกวันที่หยอดลงในกระบอกไม้ไผ่ ก็ทำให้เกิดผลในอนาคตของเขา คิดว่าทุกคนก็ทำได้เช่นกัน แค่คุณคิดเริ่ม และตั้งใจ 1 บาท ที่คุณออมในวันนี้จะมีคุณค่ามากมายสำหรับคุณในอนาคตแน่นอน...

บทนำชีวิตเบื้องต้นที่สร้างค่าชีวิตน้อย ๆ รุ่งโรจน์ด้วยการสร้างสรรค์กิจกรรมการออมเป็นคุณสมบัติโดดเด่นพร้อมเป็นเยาวชนผู้สืบสานวัฒนธรรมภูมิปัญญาพื้นบ้าน

ตำแหน่ง ประธานเยาวชนของศูนย์การเรียนรู้ศิลปะภูมิปัญญาพื้นบ้าน
กิจกรรมสำนึกรักษ์ท้องถิ่น

1 เป็นแกนนำขยายความรู้การเล่นดนตรีพื้นบ้านสะล้อ พิณ และพ็อนดาบพ็อนเจิงให้กับเพื่อนเด็กเยาวชนที่สนใจในการเรียนดนตรีพื้นบ้านสะล้อ พิณ ซึ่งเป็นศิลปะดนตรีพื้นบ้านทางภาคเหนือในวันเสาร์ อาทิตย์ และวันหยุดเรียน ซึ่งปัจจุบันได้รับขยายความรู้ให้กับเพื่อนๆ น้องๆ 12 รุ่นๆ ละประมาณ 40-50 คน ในพื้นที่ตำบลยม และตำบลจอมพระ

2 เป็นแกนนำเด็กเยาวชนนำเอาศิลปะดนตรีพื้นบ้านร่วมกิจกรรมงานส่วนร่วมชบวนแห่ (ตามประเพณีต่างๆ) เช่น งานบุญ

วัดหนองช้างแดง งานบุญวัดป่าตอง งานฉลองเปิดอาคารเรียนหลังใหม่
โรงเรียนน้ำสั๊กใต้ ฯลฯ

3 เป็นแกนนำเด็กเยาวชนอนุรักษ์เผยแพร่ภูมิปัญญาดนตรี
พื้นบ้านในการศิลปะดนตรีพื้นบ้านในการนำศิลปะดนตรีพื้นบ้านวงหน่อไม้
แข่งขันและร่วมกิจกรรมอาทิเช่น งานสละล้อซอพิณท้องถิ่นน่าน (วัดพระธาตุ
แช่แห้ง) งานมหกรรมสร้างเสริมสุขภาพคนน่าน (สสส.) และร่วมกิจกรรม
มหกรรมเกษตรของเครือข่ายเกษตร ฌ มหาวิทยาลัยเกษตรบางเขน
(กทม.)

ด้านสิ่งแวดล้อม(รักษ์ธรรมชาติด้านสภาวะโลกร้อน)

ตำแหน่ง คณะกรรมการอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม (ทสม.)

กิจกรรมระดับผู้นำเด็กเยาวชน

1 เป็นตัวแทนเยาวชนไปร่วมกิจกรรมวันสิ่งแวดล้อมระดับภาค
ปี พ.ศ. 2545 - 2548

2 ร่วมกิจกรรมรณรงค์ปลูกป่าเสริมกับเด็กและเยาวชนในวัน
สำคัญต่างๆ เช่นวันสิ่งแวดล้อมไทย วันวิสาขบูชา ฯลฯ

3 เป็นแกนนำเด็กและเยาวชนพัฒนาและทำความสะอาด
สาธารณชนเก็บขยะหน้าตึกศิลาเพชรในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์

นับเป็นเยาวชนที่สร้างสรรค์ชีวิตอย่างมีวิวัฒนาการสะสมประสบการณ์
ความดีต้นแบบสังคมปทุมบาท

แบบที่คบดี-เรื่องดี

อาบาชา แม่ะแอ

เสียงสุดท้ายที่ปลายปี

เยาวชนนักต่อสู้จาก บึงฉลวย

ปัญหา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ยังคงคุกรุ่นอยู่ตลอดเวลา นับเนื่องจากการที่ผู้ก่อความไม่สงบที่มีกระจายอยู่ในจังหวัดยะลา, ปัตตานี, นราธิวาส สร้างความปั่นป่วนให้เกิดขึ้นไปทุกหย่อมหญ้า รัฐบาลพยายามอย่างยิ่งที่จะปราบปราม หรือใช้กลยุทธ์ทางสมานฉันท์ให้เกิดขึ้นในสามจังหวัดนี้ให้ได้ แต่ปัญหาที่ลึกลงไปเกี่ยวกับวิถีชีวิต ความยุติธรรมที่เกิดขึ้นในช่วงที่ผ่านมาว่าหากศวรรษ ยากที่การปราบปรามจะทำให้เหตุการณ์เหล่านั้นสงบลงไปได้ ทุกวันนี้ ปัญหายังไม่สงบ

เมื่อปัญหาระดับชาติ ที่ยังไม่สามารถแก้ไขให้สงบลงได้ แต่ก็เบาบางลงบ้าง ตำรวจและทหาร พยายามอย่างยิ่งที่จะสร้างมนุษย์สัมพันธ์ให้เกิดขึ้นในแต่ละหมู่บ้าน ซึ่งเป็นพื้นที่สีแดงให้การศึกษาและเรียนรู้วิธีป้องกันตัวเองให้เกิดขึ้นกับคนในหมู่บ้าน การดึงชาวบ้านให้เข้ามาเรียนรู้

“ชรบ.” (ชาวบ้านรักษาหมู่บ้าน) ซึ่งทางการทหารได้ช่วยเหลือในการฝึกอบรมชาวบ้านและเยาวชน ให้เรียนรู้วิธีการป้องกันตัวเอง รักษาความสงบให้เกิดขึ้นในหมู่บ้าน อย่างน้อยก็ช่วยแบ่งเบาภาระหน้าที่ร่วมกัน เพื่อให้เกิดสันติสุขในแผ่นดิน เป็นสิ่งหนึ่งที่ทางการปรารถนามาก

ครอบครัวของ “อาบาซา แม่แอ” ก็เป็นส่วนหนึ่ง ที่เข้ามาฝึกชรบ. เพื่อสร้างความสงบให้เกิดขึ้นในหมู่บ้านของตนเอง วิถีชีวิตของอาบาซา ก็คงเป็นเหมือนกับชาวบ้านโดยทั่วไป มีอาชีพทำสวนยาง เมื่อเกิดเหตุการณ์ขึ้นมาหลายครั้งหลายหนในหมู่บ้าน การเข้ามาสมัครเป็น ชรบ.

อาจจะเป็นที่หมายปองของพวกก่อความไม่สงบ ชีวิตของอาซาบา แขว่นอยู่บนความตาย เหมือนอย่างที่พ่อของเขาประสบมาแล้ว “ถ้าวันข้างหน้าไม่มีพ่ออยู่ เรากับน้องๆ จะทำอย่างไรต่อไป” เป็นความรู้สึกของเด็กหนุ่มคนหนึ่ง ที่ต้องสูญเสียบิดาไปกับเหตุการณ์รุนแรงเกิดขึ้น

ย้อนหลังไปกับการเข้ามาสมัครเป็น ชรบ. เพราะอยากจะได้เห็นหมู่บ้านเขาอยู่อย่างสงบ ไม่อยากให้เกิดเหตุการณ์ร้ายๆ เพราะมีเหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้นบ่อย เขาวชนถูกชักจูงไปในทางที่ผิด มีคนภายนอกหมู่บ้านเข้ามาสอนให้เราเรียนรู้ปฏิบัติตามหลักศาสนาให้ครบถ้วน

และพยายามมอมเมาเกี่ยวกับการสอนให้มีการฆ่าคน มันมีความขัดแย้งเกิดขึ้นในเมื่อได้เรียนรู้จากเขา ก็ได้แต่ตั้งไม่พยายามที่จะแสดงออกในสิ่งที่ไม่เห็นด้วย เกรงว่าจะเกิดอันตรายกับตัวเอง เขาพยายามสอนวันละนิดให้ซึมซับลงไปเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น มันยิ่งรุนแรงมากขึ้น

พอผมถามเรื่องนี้กับโต๊ะครู เขาก็บอกเรื่องการฆ่าคนนั้นไม่ผิดหลักศาสนา ทำให้อาซาบา เห็นว่ามันไม่ใช่เป็นประโยชน์เลย เมื่อฟังอยู่หลายครั้งก็ไม่ชอบในคำสอนที่ดีเลยศาสนาไม่ได้สอนให้เราไปฆ่าคน แต่คนที่มาจากที่อื่นพยายามอย่างยิ่งที่จะเป่าหูวัยรุ่นในหมู่บ้านให้เชื่อตาม

เมื่อความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในใจของอาซาบา เขาได้นำคำสอนเหล่านี้มาเล่าให้บิดาฟัง พ่อของเขาจึงบอกว่ามาเข้าร่วมกลุ่ม ชรบ. ดีกว่า แม้ว่าอันตรายสักนิดเสี่ยงชีวิตเพื่อปกป้องในหมู่บ้าน จะทำให้เราเป็นคนดี อาซาบาเข้าใจความรู้สึกพ่อดี จึงสมัครเข้าร่วมอบรมกับ ชรบ. ทางการ

พ่อของอาซาบา เคยถูกลอบยิงมาแล้ว 2 ครั้ง เขาคิดว่าเป็นไปเป็นกันจะต้องเข้าร่วมต่อสู้ปกป้องชีวิตพ่อและคนในหมู่บ้าน เลยต้องติดตามพ่อไปเข้าเวรที่ ตำบลบือมั่ง ไปไหนมาไหนก็ไปกับพ่อ ทำอย่างนี้มาได้ปีครึ่ง จนพ่อถูกยิงเป็นครั้งที่ 3 เลยต้องถอนตัวมาอยู่กับครอบครัวที่บ้าน

ในความรู้สึกของอาซาบา เมื่อได้เข้ามาเป็น ชรบ. เขาภูมิใจที่ได้ช่วยคุ้มครองชาวบ้านอยู่ได้อย่างมีความสุข การช่วยเหลือให้ชาวบ้านนอนตาหลับได้เพราะเราอยู่เฝ้าให้กับชาวบ้านดีใจที่ได้ไปฝึก ชรบ. เพียงครั้งเดียว แล้วนำประโยชน์ในการฝึกฝนมาช่วยเหลือครอบครัวในหมู่บ้าน

วิถีชีวิตก็ไม่แตกต่าง ช่วยพ่อทำสวนยางประมาณ 10 ไร่ ทำได้ 1 ปี มีภารกิจอยู่ 2 อย่างคือกลางวันทำงานสวนยาง ตอนบ่ายพักผ่อนตอนกลางคืนก็เข้าเฝ้า ตอนบ่ายทำสวนกับพ่อและวันนั้นดูจะเป็นลางสังหรณ์บางอย่าง ใจหายเกรงว่าพ่อจะจากไป เดินไปกับน้องชายคิดไปเรื่อย

จนกระทั่ง พ่อถูกยิงตายเป็นความรู้สึกที่รันทดหุดหู่มาก เหตุการณ์ร้ายๆ นี้ไม่น่าเกิดขึ้นกับครอบครัวเรา เราไม่ได้ไปทำร้ายใคร เพียงแต่ว่าเราเป็น ชรบ. ซึ่งต้องปกป้องคุ้มครองชาวบ้าน เมื่อมันมาเกิดขึ้นกับพ่อทำให้รู้สึกหมดหวัง หมดกำลังใจเมื่อไม่มีพ่อ แต่คิดได้ชีวิตเรายังต้องต่อสู้

เรายังมีคนที่อยู่ข้างหลังอย่างแม่ น้องชาย และคนในครอบครัวอีกมากมาย ราชการยังคงเป็นเพื่อนเราอยู่ การต่อสู้กับคนที่เราไม่มีโอกาสได้รู้เลยว่าเขาเป็นใคร มาทำอะไร และฆ่าคนบริสุทธิ์ทำไม เป็นคำถามที่ยังหาคำตอบไม่ได้ เหตุการณ์รุนแรงเกิดขึ้นในแต่ละท้องถิ่นที่ไม่เหมือนกัน

ตอนนี้ “อาซาบา แม่แอ” จะไปอยู่อำเภอ ไปฝึกสติและหัวใจให้เข้มแข็งมากกว่านี้ เพราะลึกๆ ยังเสียใจกับการตายของพ่อ คิดแล้วต่อไปในอนาคต จะสมัครเป็น อส.เพราะจะได้ทำประโยชน์ปกป้องพี่น้องของเรา การสมัครช่วยเหลือฝ่ายปกครองน่าจะเป็นประโยชน์ต่อชาติ

ปกป้องพี่น้องประชาชนได้ วิกฤตการณ์ตรงนี้ น่าจะเป็นทางเลือกของเราได้ถูกต้องที่สุด เพราะปัญหามันยากจะแก้ไขได้ เราจะต้องช่วยกัน หากเป็นอะไรไปขอให้ทางการช่วยเหลือน้องชายให้ได้ร่ำเรียนสูงๆ จะได้นำความรู้และอาชีพมาดูแลแม่ที่แก่ชราขึ้น จะได้ภาคภูมิใจ

ความรู้สึกของ “อาซาบา แม่แอ” เด็กหนุ่มจากตำบลบือมิ่ง อำเภอรามัน จังหวัดยะลา เป็นหนึ่งในเยาวชนที่เห็นความสำคัญของ ชรบ. ที่ต่อสู้เพื่อปกป้องหมู่บ้านตัวเอง เป็นการช่วยเหลือทางการ เป็นแบบอย่างที่ดีของเยาวชนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ควรจดจำเป็นแบบอย่าง

แผนทีคนที-เรื่องที

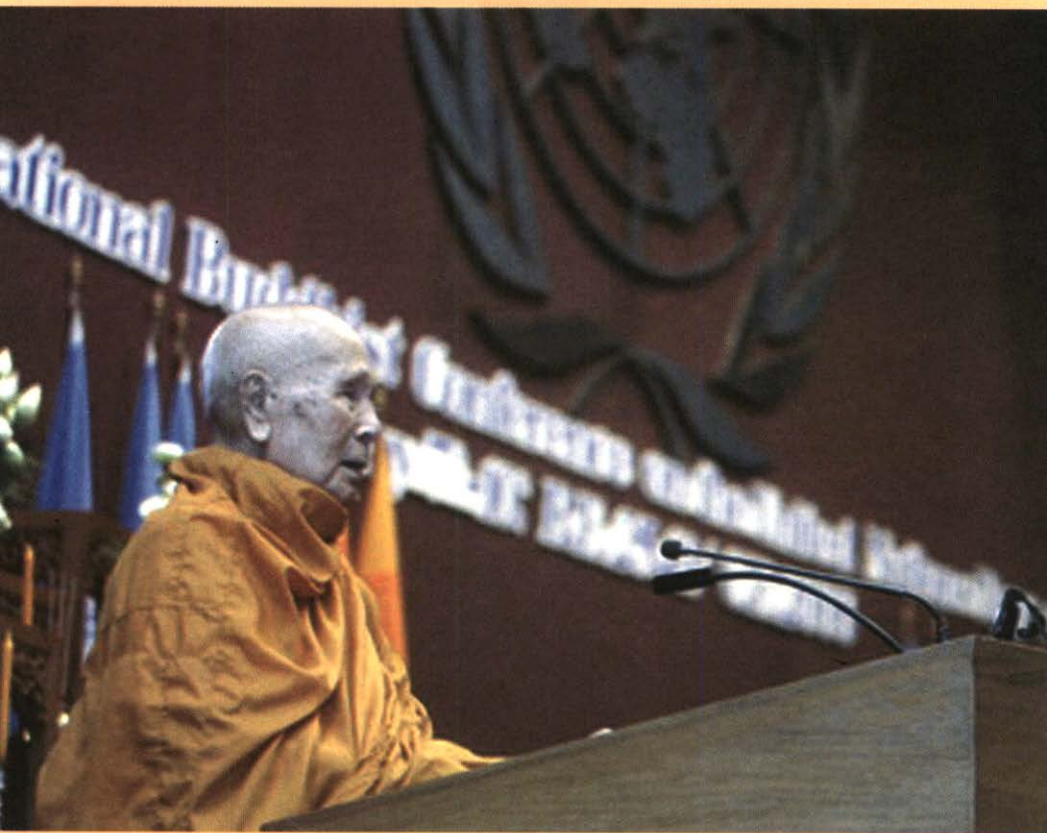
แผนที่ดี เรื่องดี

กลุ่มผู้สูงอายุ

แผนทีคนดี-เรื่องดี

พระพรหมมิ่งคลาจารย์ (หลวงพ่อดุญเฑาะว์นันทภิกขุ)

อริยะสงฆ์แห่งธรรมะ ผู้เผยแผ่พุทธศาสนา

ผู้สูงอายุที่มีคุณค่าแห่งแผ่นดิน

ถ้าเอ่ยชื่อของ “หลวงพ่อบัณฑิตานันทิกขุ” เชื่อเหลือเกินว่า พุทธศาสนิกชนทุกคนจะต้องรู้จักชื่อของหลวงพ่อดี เพราะท่านเป็นหนึ่งในสามของพระภิกษุที่มีศีลาจารวัตร ปฏิบัติศาสนกิจด้วยจิตมุ่งมั่น ที่จะทำงานเผยแผ่ธรรมะ แห่งพุทธศาสนาตลอดทั้งชีวิต ท่านบัณฑิตานันทิกขุ ท่านพุทธทาสภิกขุ และ พระราชาญาณกวี คือ พระสหายที่มีธรรมะเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละท่าน สามารถเผยแผ่ธรรมะคำสั่งสอนให้ทุกคนได้รับ ได้ฟังอย่างเข้าใจถึงแก่นแท้พุทธศาสนา

“หลวงพ่อบัณฑิตานันทิกขุ” มีนามเดิมว่า “ปั้น เสน่ห์เจริญ” เกิดเมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ.2454 สิริรวมอายุได้ 96 ปี 76 พรรษา เป็นบุตรนายวัน นางคล้าย เสน่ห์เจริญ ในชีวิตวัยรุ่น ท่านเคยตามหลวงลุงพุ่ม ธมฺมทินฺโน ไปอยู่ปีหนึ่ง มาเลเซีย แล้วกลับมาทำงานในเมืองแร่

อายุย่าง 18 ปีมีโอกาสได้บวชเป็นสามเณร ในสมัยก่อนนั้น คนที่อยากเรียนหนังสือ มักจะมาอยู่ในวัดเสียดเป็นส่วนใหญ่ เพราะการศึกษาสมัยนั้นมักจะอยู่ในวัดเสมอ ท่านบวชเป็นสามเณร และได้เป็นครูใหญ่ของโรงเรียนประชาบาล สอบได้นักธรรมชั้นตรีที่ 1 ทั้งหมดมณฑลภูเก็ต

จนกระทั่ง ท่านเจ้าเมืองภูเก็ต คือ พระยาอมรศักดิ์ประสิทธิ์ ถวายผ้าไตร 1 ไตรและนาฬิกา 1 เรือน ท่านฉายแววความเป็นผู้นำ เพราะสอบนักธรรมชั้นโท-เอก ในปีต่อมาหัวข้อของธรรมะ ที่สร้างชื่อเสียงของท่านให้โด่งดังชื่อว่า “นลียา โลกวฑูตโน ไม่พึงเป็นคนรกโลก”

ในปี 2474 หลวงพ่อปัญญานนทภิกขุ ได้เข้าพิธีอุปสมบทเป็นพระภิกษุ โดยมี พระครูจรรยาภรณ์ เป็นพระอุปัชฌาย์ พระมหาพลัด เป็นพระกรรมวาจา พระครูเคว็จ เป็นพระอนุสาว-นาจารย์ ได้รับฉายาว่า “ปัญญาชนนโท” เป็นพระภิกษุในพระบวรพุทธศาสนาตั้งแต่นั้นมา

ท่านเป็นพระนักเทศน์องค์หนึ่งในสมัยนั้น ท่านเทศน์ครั้งแรกที่วัดปากพั้ง นครศรีธรรมราช ต่อมาในปี พ.ศ. 2476 ท่านร่วมคณะกับพระภิกษุใจสิงห์รวม 75 รูป เดินทางชุดงค์ไปเผยแพร่ธรรมะที่พม่า กับพระโลกนาถ ภิกษุชาวอิตาลี จนในหลวงรัชกาลที่ 7 เป็นพระอุปถัมภ์ให้

เมื่อกลับมาจากการไปเผยแพร่ธรรมะในต่างประเทศแล้ว ท่านยังมีโอกาสมาจำพรรษาที่ วัดธารน้ำไหล หรือ สวนโมกขพลาราม ได้ร่วมกับ “พุทธทาสภิกขุ” ช่วยกันเผยแพร่คำสอนแห่งพระพุทธศาสนา ต่อมาท่านได้เดินทางมาจำพรรษาเพื่อศึกษาภาษาบาลี ที่วัดสามพระยา

สอบได้เปรียญธรรม 4 ประโยค แล้วเกิดสงครามมหาเอเชียบูรพา ทำให้การศึกษาในสมัยนั้นต้องหยุดชะงักลง ปี พ.ศ. 2492 ท่านเดินทางขึ้นไปเผยแพร่พระพุทธศาสนาด้วยการปาฐกถาธรรม ที่จังหวัดเชียงใหม่ ในสมัยนั้นใช้โรงทานที่มุงด้วยใบตองตั้งชาวบ้านเรียกว่า ศาลาธรรมทาน

ในปัจจุบันคือ พุทธสถานเชียงใหม่ เทศน์ทุกวันอาทิตย์ วันพระ ออกเทศน์ตามหมู่บ้านต่างๆ โดยใช้รถยนต์ติดเครื่องขยายเสียง เขียนหนังสือเกี่ยวกับธรรมะลงในหนังสือพิมพ์ จนชื่อเสียงของท่านปัญญา นนทภิกขุโด่งดังมากในภาคเหนือ ท่านเป็นพระชาวดัตต์ไปโด่งดังภาคเหนือ เจ้าชื่น ชิโรรส เป็นผู้ให้การสนับสนุนเป็นโยมอุปฐาก นิมนต์ท่านให้ไปจำพรรษาที่วัดอุโมงค์ (สวนพุทธธรรม)ที่เชียงใหม่ จำพรรษานานถึง 10 พรรษา ก่อนที่ท่านจะเดินทางไปเผยแพร่ธรรมะยังทวีปยุโรป และร่วมประชุมกับขบวนการศิลปะธรรมโลก ที่เมืองโคซซ์ ประเทศสวิตซ์

ท่านได้รับพระราชทานแต่งตั้งสมณศักดิ์เป็น พระปัญญาภันทมุณี เมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2498 พอปี พ.ศ. 2500 ท่านเป็นประธานมูลนิธิชาวพุทธมูลนิธิแห่งวัดอุโมงค์ เชียงใหม่ ในปี พ.ศ. 2503 หม่อมหลวงชูชาติ กำภู อธิบดีกรมชลประทาน นิมนต์ท่านมาเป็นเจ้าอาวาสวัดชลประทานรังสฤษดิ์

ผลงานของหลวงพ่อบัญญาภันทภิกขุ มีมากมายมหาศาลตลอดอายุขัยของท่าน ได้สั่งสมบารมีเกี่ยวกับการเผยแผ่ธรรมะมายาวนาน ท่านเดินทางไปเผยแผ่ธรรมะในต่างประเทศมาทั่วโลกแล้ว จนเป็นที่ยอมรับในธรรมะของท่าน ที่สามารถนำมาปฏิบัติในชีวิตจริง เจริญรุ่งเรืองได้

ท่านได้รับสมณศักดิ์เลื่อนยศมาโดยตลอดทั้งชั้นเทพ ชั้นธรรม ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ได้ถวายพระธรรมเทศนาหน้าพระที่นั่ง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในพระราชพิธีพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์รามารับดี อันมีศักดิ์ยิ่ง ณ พระที่นั่งดุสิตมหาปราสาท เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2518 เป็นที่ปลาบปลื้มใจเป็นอย่างที่สุด

ผลงานรจนานหนังสือธรรมะ กับคำเผยแผ่ธรรมะของหลวงพ่อบัญญาภันทภิกขุ เป็นที่ประจักษ์แก่สายตาชาวโลก ท่านเป็นผู้มีศีลาจารวัตรปฏิบัติธรรมอันงดงามยิ่ง เป็นที่เชิดหน้าชูตาของพุทธศาสนา ให้เจริญยิ่งขึ้นไป จนท่านได้รับรางวัลปริญญาคุณุฎฎบัณฑิตกิตติมศักดิ์มากมาย

เกือบจะทุกมหาวิทยาลัยมอบปริญญาคุณุฎฎบัณฑิตกิตติมศักดิ์ ให้แก่หลวงพ่อ รางวัลเกียรติยศ เกียรติคุณในสังคม ต่างมอบให้กับหลวงพ่อ เพราะมองเห็นวัตรปฏิบัติของท่านช่างแสนงดงามมากนัก เป็นเพชรเม็ดงามที่ยังคงดำรงอยู่คู่แผ่นดินไทย มาตราบเท่าทุกวันนี้ ยังคงมีอยู่ให้ศึกษา

หลวงพ่อบัญญาภันทภิกขุ ได้รับรางวัล “สังข์เงิน” รางวัล “นักพูดดีเด่น” รางวัล “มหิตลวราวุธธรรม” รางวัล “ศาสตรเมธี” รางวัล “ผู้มีคุณูปการต่อการศึกษาของชาติ ปี 2550” รางวัล “ผู้สูงอายุแห่งชาติ ปี 2550” เป็นแบบอย่างที่ดีต่อพระพุทธศาสนาที่น่าเคารพบูชายิ่ง

แชมป์คนดี-เรื่องดี

เจตน์ ทองเรือง

เกียรติของชีวิต “คุณค่าที่ยากประเมินราคา”

ความตั้งใจ ความพยายามและความขยันหมั่นเพียร เป็นคติประจำใจของผู้ชายคนหนึ่งที่ใช้ยึดถือในการดำเนินชีวิตเพื่อไปสู่ความสำเร็จที่ได้มุ่งหวังไว้ คำนำในใจถูกบัญญัติไว้อย่างชัดเจน กำหนดวิถีทางเดินอย่างมีจุดหมายปลายทางสิ่งดี ๆ เป็นศรีเมือง

เจตน์ ทองเรือง ชายผู้สูงอายุวัย 91 ปี เกิดเมื่อวันที่ 16 มิถุนายน พ.ศ. 2459 ภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี จบการศึกษาชั้นสูงสุดจากโรงเรียนพาณิชยการในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่ออายุ 24 ปี เข้ารับราชการเป็นเสมียนหน้างานประจำศาลากลางจังหวัดสุราษฎร์ธานี และเมื่อครั้งที่ญี่ปุ่นได้ยกพลขึ้นมามากตามชายฝั่งทะเลตั้งแต่กรุงเทพมหานคร จนถึงจังหวัดนราธิวาส เจตน์ ทองเรือง ได้เข้าร่วมรบและต่อต้านกับกองทหาร ตำรวจและพลเรือน จนได้รับคำสั่งจากจอมพลป.พิบูลสงคราม ซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรีในสมัยนั้น อนุญาตให้กองทัพญี่ปุ่นผ่านประเทศไทยได้ในครั้งนั้น เจตน์ ทองเรืองได้รับพระราชทานเหรียญชัยสมรภูมิ โดยได้ประกาศในพระราชกิจจานุเบกษาและได้เข้ารับราชการทหารจนกระทั่งปลดเกษียณเป็นข้าราชการบำนาญมาจนถึงปัจจุบัน

ชีวิตหลังเกษียณอายุราชการแล้วสุขภาพพลานามัยก็ยังคงแข็งแรงใช้กีฬาเป็นยาวิเศษสร้างเสริมชีวิตอย่างสร้างสรรค์ไว้พลังวัยประเภทอายุเกิน 60 ปี ได้ทำการแข่งขันมากกว่า 100 ครั้ง ในที่สุด

ก็เข้าสมัครเป็นสมาชิกของสมาคมกรีฑาสูงอายุไทยและทำการแข่งขันภายในประเทศทุกปี ในบางปีได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนแข่งขันชิงแชมป์เอเชียในต่างประเทศ เช่น อินเดีย จีนและไต้หวัน โดยไม่เคยทำให้ทางสมาคมผิดหวังแม้แต่น้อย เพราะในทุกครั้งที่ได้ไปทำการแข่งขันเขามักจะชนะในทุกการแข่งขันและทำลายสถิติทุกครั้ง คำว่าเหรียญทองติดไม้ติดมือมาฝากชาวไทยจนได้รับการยกย่องจากสมาคมให้เป็นนักกีฬาดีเด่น และเป็นนักกีฬาแบบอย่างให้กับนักกีฬารุ่นหลังที่รู้จัก เคารพเขาจนขนานนามให้เป็น “อาจารย์ปู่” นักสู้ด้วยพลังกรีฑา - กีฬาวินิเศษ

นอกจากอาจารย์ปู่จะมีความขยันหมั่นเพียรในด้านการงานและ
ด้านการกีฬาแล้วยังมีจิตใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่บริจาคทรัพย์เพื่อการกุศลให้แก่
มูลนิธิต่างๆ โดยไม่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนตนอีกด้วย ถ้าเป็นเรื่องช่วยเหลือ
แบ่งปันสังคมแล้วขอให้บอก อาจารย์นั้นย่อมรับเสมอ กับการสร้างบุญ
บารมี สะสมเป็นอริยทรัพย์ประจำกาย

หากเรามีความตั้งใจ ความพยายามและความขยันหมั่นเพียรแล้ว
ความสำเร็จก็คงอยู่ไม่ไกลเกินเอื้อม แต่เหนือสิ่งอื่นใด ความสำเร็จคงขาด
คนรอบข้างคอยชื่นชม หากขาดน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ให้กับผู้อื่นดังเช่น
อาจารย์ปู่เจตน์ ทองเรือง

ความมั่งงามทุกอย่างที่อุบัติขึ้นในโลกนี้จะหาคุณค่าอันนั้นต่ออย่าง
น่ายินดีไปไม่ได้ หากบุคคลขาดความใส่ใจในการพินิจ อัญมณีล้ำค่าเพียงใด
หากคิดแค่เพียง “ไถ่ได้พลอย” ก็ไม่อำนวยประโยชน์

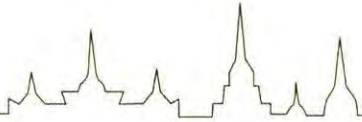
คุณงาม – ความดี ของผู้คนที่ได้ตั้งมั่น – มุ่งมั่นทำนั้นมีค่ายิ่งกว่า
อัญมณีใดๆ ที่เราต้องมองอย่างสรรเสริญสูงค่าเกินกว่าประเมินราคาแห่ง
ความดีได้

แม่กิมเบ๊-เรื่องดี

หม่อมหลวงอนงค์ นิลอุบล

แม่พิมพ์ของชาติ

ครู เปรียบเสมือนแม่พิมพ์ของชาติที่เป็นกำลังคอยปลูกฝัง พัฒนา และให้ความรู้แก่เยาวชนของชาติเพื่อที่จะก้าวไปสู่วันข้างหน้า และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป หากครูฝึกอบรมลูกศิษย์เป็นอย่างดีแล้วก็จะส่งผลให้ลูกศิษย์เป็นเด็กที่มีคุณภาพ แต่ก่อนที่ครูจะมาอบรมสั่งสอนเด็ก ๆ ได้นั้นก็ต้องผ่านการอบรมฝึกฝนเสียก่อน หม่อมหลวงอนงค์ นิลอุบลจึงได้จัดตั้ง “อาศรมแม่พิมพ์ของชาติ”

หม่อมหลวงอนงค์ นิลอุบล จบการศึกษาระดับปริญญาโทจาก มหาวิทยาลัยแมริแลนด์ สหรัฐอเมริกา ปัจจุบันประกอบอาชีพข้าราชการบำนาญ และมีตำแหน่งอื่นๆ ในสังคม อาทิ ประธานมูลนิธิชมรมไทยอิสราเอลในพระบรมราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เป็นกรรมการกิตติมศักดิ์สภาสตรีระหว่างประเทศ เป็นประธานชมรมสหประชาชาติ เป็นประธานชมรมผู้อาวุโสวังวรดิศ เป็นประธาน “อาศรมสร้างสรรค์แม่พิมพ์ของชาติ”

ในการดำเนินชีวิตของหม่อมหลวงอนงค์ นิลอุบล มีแนวคิดที่จะทำให้ประสบความสำเร็จคือ เป็นบุญวาสนาที่เกิดมาได้พบพระมหากษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่ เป็นยอดนักพัฒนา และได้พบพระพุทธศาสนา เป็นแนวทางในการทำงาน ในฐานะที่เป็นคนไทยและข้าแผ่นดิน ความภูมิใจถือว่าเป็นรางวัลของชีวิต ได้รับพระมหากรุณาธิคุณ เครื่องราชอิสริยาภรณ์ทุติยจุลจอมเกล้า

“อาศรมสร้างสรรค์แม่พิมพ์ของชาติ” ได้จัดตั้งขึ้นเพื่อฝึกอบรมพัฒนาครุฑานปฐมวัย ติดต่อกันและต่อเนื่องมากกว่า 30 ปี โดยที่มุ่งเน้นให้เกิดการพลิกผันในการปฏิรูปการเรียนรู้ ในด้านการศึกษาปฐมวัย ซึ่งองค์กรนี้เกิดขึ้นมาจากคณะทำงานที่ทำงานด้านการฝึกอบรมครูโดยเจตนาที่มุ่งมั่น ในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศชาติ คือ “เด็ก” ที่เป็นกำลังสำคัญ ที่จะไปสร้างชาติต่อไป ถือว่าการปลูกฝังอบรมเพื่อ让他เป็นมนุษย์ที่มีคุณค่า และมีคุณภาพที่พึงประสงค์ของสังคม “เด็กในวันนี้จะเป็นผู้สร้างโลกในอนาคต” ดังที่คุณหมอประเวศ วะสี เคยกล่าว “...ลงทุนเมื่อใด และอย่างไร ลงทุนเพื่อเด็กเล็ก หรือที่เรียกว่าปฐมวัย อายุ 0-6 ขวบ เพราะช่วงนี้สมองกำลังสร้างโครงสร้าง หรือโปรแกรมใดๆ ที่สร้างขึ้นในช่วงนี้จะติดตัวอยู่ตลอดไปชั่วชีวิต โครงสร้างหรือโปรแกรมที่เกิดขึ้นในสมองทำให้เป็นคนฉลาด เป็นคนดี และเป็นคนมีความสุขก็ได้ หรือจะทำให้เป็นคนโง่ เป็นคนไม่ดีและเป็นคนไม่มีความสุขก็ได้ สุดแต่สิ่งแวดล้อมและการเลี้ยงดูในช่วงปฐมวัยนี้ ...”

ใครๆ ก็ย่อมอยากเห็นเด็ก เป็นคนฉลาด เป็นคนดี และมีความสุข เด็กๆ เช่นนี้แหละจะสร้างโลกในอนาคตที่เป็นโลกฉลาด เป็นโลกที่ดี และเป็นโลกที่มีความสุข การที่เกิดเด็กๆ อย่างนั้นและโลก

ในอนาคตอย่างนั้น ก็ต่อเมื่อ พ่อแม่ทุกคน ครูทุกคน สื่อมวลชน ตลอดจนคนผู้กำหนดนโยบาย หรือที่แท้คือสังคมทั้งหมดมีจิตสำนึก และเห็นคุณค่าของพัฒนาการของเด็กปฐมวัย

“อาศรมแม่พิมพ์ของชาติ” จะเป็นหน่วยงานที่สรรหาความรู้ต่างๆ ที่พัฒนาและสร้างเด็กไทย ให้กับครูผู้ปกครอง ให้ไปสู่เด็กไทย เพื่อประเทศไทย จึงวางเป้าหมายไว้ คือ ส่งเสริมและพัฒนาครูให้เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในการเรียนการสอน เป็นสถาบันเผยแพร่ความรู้ข้อมูลทางการศึกษา เป็นสถาบันที่พัฒนาให้ครูเป็นผู้ที่มีศักยภาพทั้งกายและใจ เป็นสถาบันที่จัดฝึกอบรมในด้านการศึกษา ในหัวข้อต่างๆ โดยผู้ชำนาญการทั้งภาคปฏิบัติ และทฤษฎี จากในประเทศ และต่างประเทศ

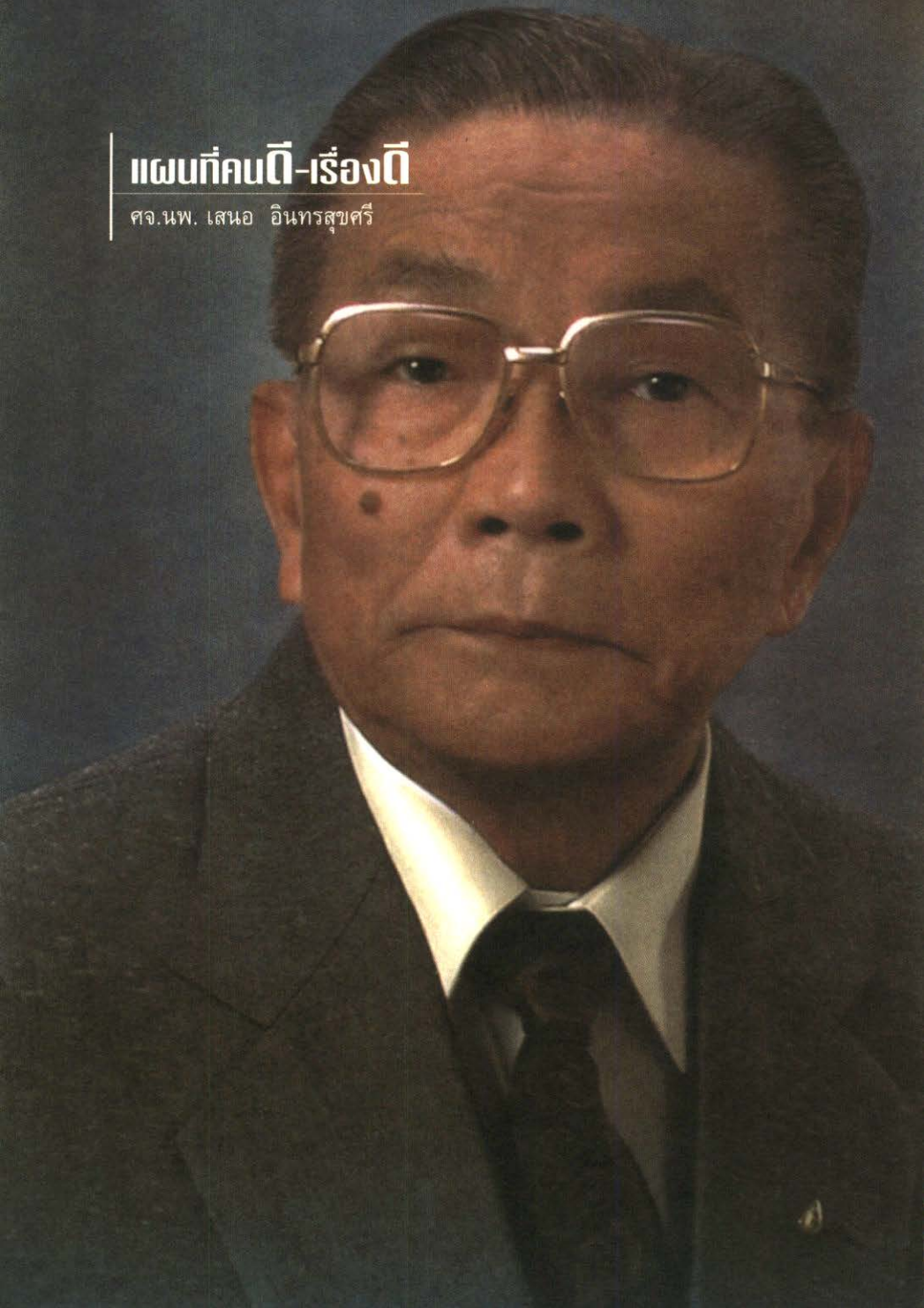

ดังนั้นการพัฒนาครู จึงเป็นสิ่งที่ต้องทำ เพราะครูเป็นผู้ที่จะพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศ ว่าเราจะสร้างทรัพยากรบุคคลของประเทศ ให้เป็นเช่นไร

การที่ มล.อนงค์ นิลอุบล ได้เห็นความสำคัญของการที่จะพัฒนาบุคลากรที่จะมีส่วนช่วยในการพัฒนาเยาวชนของชาตินั้น เป็นสิ่งสำคัญต่อประเทศชาติอย่างยิ่งเพราะจะช่วยให้อาจารย์เป็นคนที่มีศักยภาพและสามารถมาพัฒนาประเทศได้

แผนที่คนดี-เรื่องดี

ศจ.นพ. เสนอ อินทรสุขศรี

“กาลตราวุธ วิชาชีพทบอ”

หมอผู้ที่ทำประโยชน์ให้กับวงการแพทย์ของไทยที่มีอยู่มากมาย และหนึ่งในนั้นจารึกชื่อเสียงศาสตราจารย์ นายแพทย์เสนอ อินทร์สุขศรี บุรุษเสื้อกราวสีชาววิสุทท์ที่สร้างสรรค์องค์การแพทย์ไทยถือกำเนิด เมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2464 ที่จังหวัดนครราชสีมา พอเข้าเรียน ชั้นมัธยมท่านก็ย้ายมาอยู่ที่กรุงเทพมหานคร

ได้ศึกษาที่โรงเรียนสวนกุหลาบจนจบชั้นมัธยม และได้เข้าศึกษา ที่มหาวิทยาลัยมหิดล คณะแพทยศาสตร์ในปี พ.ศ. 2488 และได้ศึกษาต่อ ทางด้านกุมารศัลยศาสตร์ สหรัฐปี พ.ศ. 2499 และทางด้านกรงานของ นายแพทย์ผู้นี้คือ รับราชการในคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล

ปฏิบัติหน้าที่ราชการ อาทิเช่น อาจารย์ศัลยศาสตร์ หัวหน้าหน่วย กุมารศัลยศาสตร์ อาจารย์ผู้ปกครองนักศึกษาแพทย์ หัวหน้าแผนกตรวจ โรคผู้ป่วยนอก ผู้อำนวยการโรงเรียน กายภาพบำบัด หัวหน้าภาควิชา ศัลยศาสตร์ ฯลฯ

นอกจากนั้นท่านยังได้แต่งตำราและเอกสารต่างๆ (สำหรับนักศึกษา แพทย์และผู้สนใจ) อาทิเช่น ตำรากุมารศัลยศาสตร์ตำราศัลยกรรม ช่องท้อง ตำราปัจจุบันพยาบาล ตำราผู้สูงวัย ฯลฯ และสิ่งที่ท่านทำให้ เราคอนไทยมีอาจลิมได้ ก็คือ ท่านได้ทำการผ่าตัดแยกทารกแฝดสยาม

ออกจากกันได้สำเร็จ 2 คู่ และก็ยังเป็นแพทย์คนแรกที่นำวิชากุมารตลยศาสตร์ มาเริ่มต้นจัดให้มีหลักสูตรในการเรียนการสอนวิชาแพทย์ศาสตร์ของไทย

ตลอดจนให้ความรู้สุขภาพศึกษาและการแพทย์เพื่อประชาชนทาง สี่อย่างๆ ตลอดมาจนปัจจุบัน เป็นเวลานานกว่า 50 ปี นอกจากนั้น ท่านยังได้รับรางวัลอีกมากมาย อาทิเช่น รางวัลยอดเยี่ยม “การเขียน รายงานผู้ป่วย” สำหรับนักศึกษาแพทย์ การศึกษาแพทย์ (รางวัล ศ.นพ.อวย เกตุสิงห์) “รางวัลนราธิป” ของสมาคมนักเขียน พ.ศ. 2545 รางวัลศิษย์เก่าดีเด่นของ “สมาคมศิษย์เก่าโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย” สาขาบำเพ็ญประโยชน์แก่สังคม ปี พ.ศ. 2546 ศิษย์เก่าดีเด่นของ มหาวิทยาลัย

แม้ว่าตอนนี้ท่านจะไม่ได้ทำงานด้านการแพทย์แล้วแต่ตลอดระยะเวลาที่ทำงานมา ท่านได้อุทิศทั้งร่างกาย และจิตใจทางด้าน การแพทย์ มาตลอด จนถึงปัจจุบันท่านเป็นผู้สูงอายุที่น่าเคารพและยกย่อง เพราะท่านก็ยังคงทำคุณประโยชน์ให้กับสังคมโดยการแต่งหนังสือเกี่ยวกับ ผู้สูงอายุ เพื่อให้ผู้สูงอายุทุกคน อยู่อย่างมีค่าโดยไม่เป็นภาระ ของใคร

บุญญาธิการจากศาสตร์ วิชาแพทย์ของท่านนั้นถือเป็นแบบ อย่างของวงการแพทย์ไทยที่ใช้หัวใจ ผูกติดชีวิตเสื้อกราวสีชาวอันบริสุทธิ ช่วยต่อชีวิตผู้ป่วยมาหลายยุคหลาย สมัยเป็นอริยะบุคคลต้นแบบความดี

ต้นเรื่องของชีวิตตั้งใจเรียนดีมีความมานะบากบั่นมีความเพียร เป็นเลิศจากเด็กน้อยธรรมดาๆ คนหนึ่งจากเมืองย่าโมได้สร้างเกียรติประวัติ เป็นเกียรติภูมิประเทศชาติได้อย่างน่าพิศมัยยิ่งนัก

เกียรติยศของฐานันดรศักดิ์ได้สร้างค่าเป็นรางวัลแห่งชีวิตที่งดงามมากมายเป็นบุรุษผู้สง่างามยามออกรบเป็นบุรุษที่สร้างสรรค์สังคม ยามบ้านเมืองร่มเย็น รู้จักหน้าที่โดยชอบธรรมไม่เคยปฏิเสธคำเชิญจากสิ่งดี ๆ ที่มีโอกาสและเข้ามาทักทายกับชีวิตคุณหมอยุ่บ่อย ๆ ครั้ง

บัญญัติแห่งบรรทัดฐานชีวิตอันเป็นบรรทัดทองของชีวิตที่ต้องขีดเส้นใต้บันทึกเป็นบทสำคัญกับคุณงามความดีให้เป็นจริยธรรมหนุนนำก้าวไกลด้วยหัวใจแกร่งจากรุ่นสู่รุ่นต่อไปนานแสนนาน

แม่ทักบตี-เรื่องดี

อาภีระ บิดิลและ

สตรีผู้พัฒนา

ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่สำคัญของประเทศไทยที่เราควรเฝ้าระวังไม่ให้เข้ามายุ่งเกี่ยวกับลูกหลานของเรา เพราะในสังคมปัจจุบันนี้ ปัญหายาเสพติดเข้ามายุ่งเกี่ยวมากขึ้นทุกที เด็กและเยาวชนบางคนต้องเข้ามาสัมผัสกับยาเสพติด โดยเฉพาะเด็กในชุมชนแออัด ซึ่งเป็นชุมชนที่มีปัญหาเรื่องนี้เป็นอย่างมากเพราะคนในชุมชนบางคนขาดโอกาสทางการศึกษาและไม่มียานำจูงใจทำให้มีการเข้ามาพัวพันกับยาเสพติด จากสิ่งเหล่านี้จึงทำให้คนในชุมชนกลุ่มหนึ่งทนไม่ได้กับปัญหาเหล่านี้ จึงได้มีการจัดตั้งสมาคมอาสาสมัครต่อต้านยาเสพติด เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร โดยมีนางอำมรินทร์ บิณฑิลและเป็นนายกสมาคม

นางอำมรินทร์ บิณฑิลและ หญิงวัย 79 ปี ได้ย้ายเข้ามาประกอบอาชีพขายขนมในกรุงเทพฯ เนื่องจากประสบปัญหาความยากจน ปัจจุบันนี้ นางอำมรินทร์มีตำแหน่งหน้าที่ทางการงานอยู่หลายอย่างคือ เป็นนายกสมาคมอาสาสมัครต่อต้านยาเสพติด เป็นรองประธานศูนย์ต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดภาคประชาชน เป็นประธานศูนย์ต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดภาคประชาชน กรุงเทพมหานคร ซึ่งสมาคมอาสาสมัครต่อต้านยาเสพติดที่นางอำมรินทร์ได้เป็นนายกสมาคมนั้น ได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2529 โครงการส่งเสริมเขตปลอดยาเสพติดคลองเตย ได้เกิดขึ้นจากการรวมตัวกันของประชาชนเพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดที่ชุมชนล๊อค 7-8-9 โดยมีกิจกรรม

ชุมชนนำบัตส่งตัวผู้ติดยาเสพติด
เข้าสถานบำบัด ซึ่งนำกลับมา
พักฟื้นและติดตามผลในชุมชน
รวมทั้งเดินเวรยาม เฝ้าระวัง
ร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ
ต่อมาโครงการดังกล่าวได้ขยาย
ตัวไปหลายชุมชนและได้รับเงิน
ช่วยเหลือจากองค์การยูเนสโก
มาอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งในปี
พ.ศ. 2534 โครงการส่งเสริม
เขตปลอดยาเสพติดได้พัฒนา
มาเป็นสมาคมอาสาสมัครต่อต้าน
ยาเสพติด ในปี พ.ศ. 2535

ได้เกิดเหตุการณ์ยึดอำนาจ องค์การยูเนสโก จึงระงับการช่วยเหลือทางการเงิน
และปิดงบประมาณโครงการ แต่ชาวบ้าน และคุณป้าอำมينةซึ่งอยู่ในฐานะ
อาสาสมัครก็ยังไม่ยกเลิกการทำกิจกรรมดังกล่าว จนกระทั่งปี พ.ศ. 2537
ป้าอำมينة ได้รับเลือกจากอาสาสมัครในสมาคมให้เป็นนายกสมาคมจนถึง
ปัจจุบัน “สมาคมอาสาสมัครต่อต้านยาเสพติดเปรียบเสมือนเครื่องซักผ้า
ชุมชนที่มีปัญหาเข้ามาปั่นให้สะอาดแล้วเราก็ส่งกลับไปให้ชุมชน ชุมชนที่มี
หน้าที่ก็เอาไปตาก รีดเอาเองอีกทีหนึ่ง” เหล่านี้เป็นคำขวัญของสมาคม
ที่มุ่งหวังจะช่วยเหลือผู้ที่ติดยาเสพติด โดยทางสมาคมมีเป้าหมายที่จะ
เสริมสร้างชุมชนเข้มแข็งในการเอาชนะยาเสพติดอย่างยั่งยืน จัดให้มีระบบ
เฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ป้องกันไม่ให้ยาเสพติดหวนกลับมาใน
ชุมชนและขยายเครือข่ายระดับต่างพื้นที่เป็นกลไกเสริมในการเฝ้าระวัง
จากการทำงานของนางอำมينةที่ผ่านมา ทำให้ได้รับรางวัลต่าง ๆ มากมาย

เช่น ได้รับรางวัลเพชรกรุงเทพ สาขาบริการสังคมจากกรุงเทพมหานคร ได้รับรางวัลประชาสังคมต่อต้านยาเสพติด จากองค์การสหประชาชาติ โดยได้รับจาก สมเด็จพระราชินีซิลเวีย แห่งสวีเดน ณ ประเทศออสเตรเลีย ได้รับโล่รางวัลจากองค์การมุสลิมแห่งประเทศไทย ได้รับรางวัลแม่ดีเด่น ประเภทแม่ผู้บำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม ได้รับพระราชทานจากพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ ได้รับรางวัลจาก ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี จากมูลนิธิคุณพุ่ม ได้รับรางวัลนักพัฒนา เนื่องในวันสตรีสากลจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ได้รับโล่จากกองบัญชาการตำรวจนครบาล เนื่องในวันอบรมเยาวชนสัมพันธ์ ได้รับรางวัลผู้ทำประโยชน์แก่เยาวชน ได้รับพระราชทานจาก สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร การที่นางอามีนะประสบความสำเร็จในการทำงานนั้น ได้มีปรัชญาซึ่งเป็นหลักในการทำงานที่ว่า “การทำงานแบบบูรณาการ ทุกหน่วยงานภาครัฐและองค์กรร่วมมือกันทำ พูดและนำมาปฏิบัติจริงเองงานเป็นตัวหลัก อย่าเอาเงินเป็นตัวตั้งในการทำงาน”

การช่วยเหลือสังคมให้หลุดพ้นจากปัญหายาเสพติดภายในชุมชน นั้นถือได้ว่าเป็นการแบ่งเบาภาระของสังคม และเป็นการลดปัญหายาเสพติด ที่เป็นปัญหาหลักของประเทศไทยที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศชาติ เหมือนกับสมาคมของนางอามีนะที่ช่วยเหลือชุมชนของตนเองจนเป็นที่ประจักษ์ชัดจนถึงทุกวันนี้

แผ่นดินคนดี-เรื่องดี

อ.สนอมศรี อภัยผลชาติ

“ปรานีศิลป์ การแกะสลัก”

ความเสียสละนั้นนับว่าเป็นการทำกุศลที่ยิ่งใหญ่ หากเรากระทำโดยไม่หวังสิ่งตอบแทนใดๆ แล้ว ยิ่งนับว่าเป็นการกระทำที่ควรน่ายกย่อง และควรนำมาประพฤติปฏิบัติเป็นตัวอย่าง “การอุทิศเวลาให้กับสังคมโดยไม่เคยย่อท้อและไม่เคยหวังสิ่งตอบแทนใดๆ” เป็นคติพจน์สำคัญประจำใจของอาจารย์ถนอมศรี อภัยพลชาญ ที่ถือเอาคตินี้มาใช้ในการช่วยเหลือสังคมและดำเนินชีวิต

อาจารย์ถนอมศรี อภัยพลชาญ มีวิชาชีพรทางด้าน การแกะสลัก ฝัก/ผลไม้ และประภทวัสดุเนื้ออ่อน เป็นผู้ที่มีความเสียสละจริงใจในงานด้านการแกะสลัก ซึ่งนับว่าเป็นศิลปวัฒนธรรมอันล้ำค่า ควรแก่ความภาคภูมิใจของชาวไทยและชาวต่างประเทศยกย่องชื่นชมสนใจศึกษาเล่าเรียนกันอย่างต่อเนื่อง

อาจารย์เป็นผู้ที่อุทิศเวลาในการเรียนการสอนอย่างจริงจังโดยไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อยแม้อายุจะมากแล้วก็ตามอีกทั้งไม่เคยย่อท้อและไม่เคยหวังสิ่งตอบแทนใดๆ

นอกจากความมุ่งมั่นแล้วอาจารย์ถนอมศรียังได้อุทิศตน อุทิศเวลา และทุนทรัพย์ส่วนตัวทุ่มเทให้กับงานวิชาชีพการแกะสลักฝัก/ผลไม้อย่างต่อเนื่อง จึงทำให้อาจารย์ถนอมศรีได้รับรางวัลราชชมงคลสรรเสริญซึ่งมอบให้แก่ผู้มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม สาขาช่างฝีมือจากสถาบันเทคโนโลยี

ราชมงคล และเป็นผู้สืบสานวัฒนธรรมไทยด้านงานแกะสลักโดยเป็นครูสอนวิชาแกะสลักให้กับลูกศิษย์ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศมาเป็นเวลา 20 ปีกว่าแล้วและมีผู้ที่ได้รับการศึกษาเล่าเรียนจากอาจารย์สามารถนำไปประกอบอาชีพส่วนตัวสร้างรายได้ให้กับตนเองและครอบครัว

นอกจากนี้ยังได้รับเชิญจากสถานทูตไทยประจำกรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่นไปสาธิตการแกะสลักในงานเทศกาลอาหารไทยกลางกรุงโตเกียวและยังเป็นวิทยากรสอนการแกะสลักที่สมาคมผู้บำเพ็ญประโยชน์และสอนวิชาการแกะสลักให้แก่เด็ก ๆ ที่อยู่ภายใต้การดูแลของมูลนิธิเด็กบ้านชัยพฤกษ์อีกด้วย

ศาสตร์และศิลปะที่มีความโดดเด่นเฉพาะบุคคลของ “อ.ถนอมศรี อภัยพลชาญ” นั้นประสิทธิ์ประสาขาของค์ความรู้บวรพรสวรรค์พิเศษส่วนตัวถ่ายทอดสร้างวิชาชีวิตการสร้างงานฝีมือการแกะสลักผักผลไม้ต่างๆ

งามคุณค่าแห่งความเป็นไทยเสริมเสน่ห์เฉพาะบุคคลในความคิดสร้างสรรค์ สร้างชื่อเสียงขจรขจายไกลสร้างสีสันความสวยงามความปราณีตบนชุดอาหารไทยที่ดูมีชีวิตชีวา มากจินตนาการ

สิ่งเลอค่าแห่งศิลปะการแกะสลักได้อวดชาวโลกในหลายๆ ประเทศมหัศจรรย์ใจกับความละเอียดอ่อนของอาหารไทยพร้อมเครื่องประดับทางธรรมชาติของผักผลไม้ที่ถูกแต่งแต้มเนรมิตแห่งสีสันตระการตายกระดับให้ธรรมชาติของอาหารและโภชนาการตามฤดูกาล

การเป็นผู้มีวิชาความรู้คู่พรสวรรค์งานศิลปะอย่างสูงแต่ไม่เคยหวงวิชาให้โอกาส ยอมเสียสละโดยถือคติการให้โอกาสและการให้วิชาความรู้เป็นการให้ทรัพย์ที่ประเสริฐยิ่งกว่าการให้สิ่งของเงินทองใดๆ บางคนได้รับความรู้นี้ไปสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตประกอบอาชีพได้อย่างภาคภูมิใจ

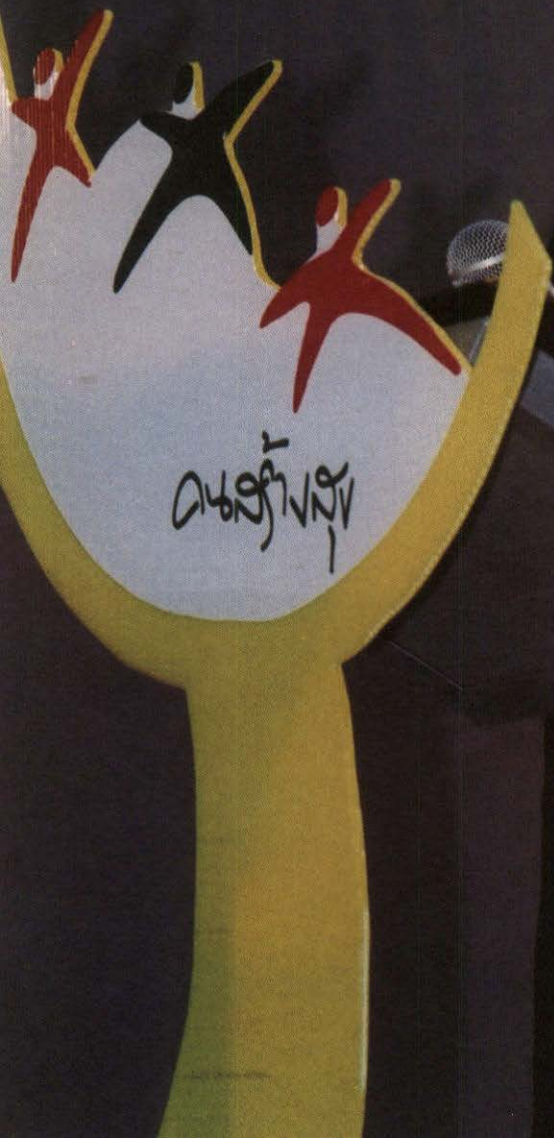
ส่งเสริมมุ่งมั่นในการพัฒนาทักษะเพื่อเยาวชนและบุคคลทั่วไป นับเป็นแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้ให้ที่ได้รับความอึดอ้อมความสุขทางใจ ในฐานะอาจารย์ศักดินาที่สูงค่าแห่งปัญญาการถ่ายทอด ถือเป็นต้นแบบ แห่งบุคคลสร้างค่าความดีด้วยวิชาการงานศิลปะพรสวรรค์ความสามารถ เฉพาะตัวเป็นทุนชีวิตที่สร้างสรรค์สังคมอย่างนิยมยินดีกับเวลาที่มอบให้ กับงานเพื่อประโยชน์ต่อบุคคลอื่น

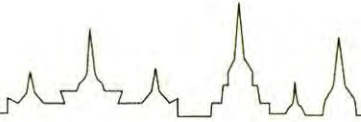
เกียรติของผลงานจึงบ่งบอกความชัดเจนในบทบาทตัวจริงของ “อ.ถนอมศรี อภัยพลชาญ” ได้เป็นอย่างดี สำหรับใครที่สนใจในวิชาการ แกะสลักผักผลไม้แห้งงดงามเจิดจรัสอวดสายตาบนโต๊ะอาหารอันวิจิตรนี้ ก็ลองฝากตัวเป็นศิษย์กับอาจารย์ได้แบบไม่สงวนสิทธิ์ขอให้คิดใฝ่รู้ชีวิต อย่างสร้างสรรค์

แบบที่คนดี-เรื่องดี

น.พ.บรรลุ ศิริพานิช

แพทย์สมบูรณ์แบบ

ทุกวันนี้เราได้เห็นผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างมากมาย หนึ่งวันจะยิ่งเพิ่มขึ้นสูง คงเป็นเพราะว่าโภชนาการด้านอาหาร ยารักษาโรค ทำให้คนในสมัยนี้เจริญเติบโตและอายุยืนเพิ่มขึ้น ประเทศไทย กำลังจะมีปัญหาที่ผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น แต่การเตรียมตัวเพื่อรับสภาพกับสิ่งเหล่านี้ยังมีน้อยมาก องค์กรต่าง ๆ พยายามสร้างสรรค์ให้ผู้สูงอายุ ได้มีโอกาสยืนอยู่ในสังคม เป็นปราชญ์บุคคลที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ ยิ่งผู้สูงอายุที่ทำงานด้านสาธารณสุข ย่อมเรียนรู้เกี่ยวกับโรคภัยไข้เจ็บ มีการป้องกันได้

“นายแพทย์บรรลุ ศิริพานิช” อายุ 82 ปี นับว่าท่านเป็นบุคคลที่น่าสรรเสริญอีกคนหนึ่ง ในสังคม เพราะว่าท่านมีครอบครัวอย่างอบอุ่น ท่านมีบุตร-ธิดารวมกัน 3 คน คือ นายแพทย์แท้จริง ศิริพานิช ทำงานเกี่ยวกับด้านจักษุ นายจริงแท้ รองศาสตราจารย์ ภาควิชา พืชสวน และ นางสดใส ศิริอริยพร กรรมการ บริษัทไทยเอ็กโกก่อสร้าง ทำงานเกี่ยวกับก่อสร้าง ท่านอบรมสั่งสอนให้บุตรของท่านทั้ง 3 คน เป็นคนดีของสังคม ชื่อเสียงของท่านทั้ง 3 คนเป็นที่ประจักษ์แก่สังคมได้รู้จัก

“นายแพทย์บรรลุ ศิริพานิช” มีถิ่นฐานเดิมอยู่ที่จังหวัดร้อยเอ็ด เกิดเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2468 ท่านจบการศึกษาชั้นประถมปีที่ 4 โรงเรียนประจำจังหวัดร้อยเอ็ด เรียนต่อ ม.1-6 ที่โรงเรียน “ร้อยเอ็ดวิทยาลัย” ซึ่งท่านเรียนที่นี้มาตั้งแต่เด็ก จบการศึกษาที่นี้แล้วเข้าเรียนต่อที่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรียนเตรียมแพทย์

คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นนักศึกษาแพทย์ คณะ
แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ ได้รับปริญญาแพทยศาสตร
บัณฑิต ปีการศึกษา 2492-2493 นับว่าท่านเป็นผู้เรียนดี เรียนเก่ง
มีความสามารถสูง

หลังจากได้รับปริญญา ได้รับการคัดเลือกให้เป็นแพทย์ประจำบ้าน
สาขาศัลยกรรม โรงพยาบาลศิริราช ในปี 2500-2501 สอบได้ทุน
Internation Cooperation Agency ของสหรัฐอเมริกา ไปศึกษาที่
New York University, USA Post Graduate Course In General
Surgery จนได้รับประกาศนียบัตร ปี 2501-2502 ได้รับแต่งตั้งเป็น
แพทย์ประจำทางศัลยกรรม ณ โรงพยาบาล Easton มลรัฐ Pennsylvania

ปี 2503 ได้รับคัดเลือกเป็นสมาชิกในวิทยาลัยศัลยแพทย์นานาชาติ
F.I.C.S. ปี 2510 ระหว่างเดือนพฤศจิกายน เข้าสัมมนาเรื่องการกวาดล้าง
มาลาเรียที่ International Ma Laria Eradication Center ณ กรุงมนิลา
ประเทศฟิลิปปินส์ ได้รับประกาศนียบัตร ปี 2512 ได้รับทุน WHO
ไปศึกษาเรื่อง Hospital Abministration ที่ Hospital Center กรุงลอนดอน
ประเทศอังกฤษ ได้รับประกาศนียบัตร ปี 2514 ได้รับทุน AID ไปดู
งานการวางแผนครอบครัว ประเทศไต้หวันและเกาหลี ปี 2515 ศึกษา
Sport Medicine ได้รับประกาศนียบัตร F.I.M.S. ปี 2516 ได้รับทุน WHO
ไปสัมมนาเรื่อง Functional Programming Hospital Facilities in Relation
to Basic Health Service ณ เมืองบันดุง ประเทศอินโดนีเซีย ท่านเป็น
ผู้มีความสามารถทางการแพทย์อีกคน

ท่านได้รับทุนไปศึกษาวิจัยในต่างประเทศมากมาย แล้วนำความรู้
เหล่านั้น มาสร้างสรรค์สังคมไทยให้ดีขึ้น ด้วยความพากเพียรอุตสาหวิริยะ
เป็นอย่างยิ่ง นายแพทย์บรรลุ ศิริพานิช ดำเนินชีวิตอยู่ในวงการแพทย์
มาอย่างยาวนาน ตลอดอายุของท่านผูกพันอยู่กับคนไข้ และในวงการ
แพทย์ท่านเป็นทั้งอาจารย์สอนให้ความรู้แก่นักศึกษาแพทย์ทางศัลยกรรม
และอื่นๆ เป็นคนที่มีความรอบรู้สูง สร้างคุณูปการให้กับวงการแพทย์ไทย
ได้เจริญก้าวหน้า มาโดยตลอดไม่เคยขาด

ท่านเคยดำรงตำแหน่ง แพทย์โท ผู้อำนวยการโรงพยาบาล
มหาสารคามเป็นคนแรก เคยดำรงตำแหน่งนายแพทย์ผู้อำนวยการ
โรงพยาบาลสระบุรีเป็นคนแรก เคยดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงพยาบาล
เลิดสิน ดำรงตำแหน่ง รองอธิบดีกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข
เคยดำรงตำแหน่ง รองปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข เป็นหัวหน้า
สำนักงาน ย้ายกระทรวงสาธารณสุขจากวังเทเวศร์ ไปยังจังหวัดนนทบุรี
โดยเริ่มวางแผน ถมดินเพื่อทำการก่อสร้างกระทรวงสาธารณสุข

เป็นผู้ก่อตั้งและเป็นนายกยุวพุทธิกสมาคม สระบุรีเป็นคนแรก
เป็นกรรมการเหล่ากาชาดสระบุรี เป็นกรรมการลูกเสือสระบุรี เป็นผู้ก่อตั้ง
สมาชิคและเป็นนายกสโมสรไลออนส์ สระบุรี เป็นสมาชิคตลอดชีพแพทย์
สมาคม เป็นสมาชิคตลอดชีพ สมาคมวิทยาลัยศัลยแพทย์นานาชาติ
เป็นสมาชิคสามัญราชวิทยาลัยศัลยแพทย์แห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ
แพทยสภา เป็นเลขาธิการสมาคมโรงพยาบาลแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ
สมาคมกีฬาเวชแห่งประเทศไทย เป็นนายกวิทยาลัยศัลยแพทย์ นานาชาติ
เป็นผู้ก่อตั้ง และ เป็นประธานชมรมแพทย์ผู้สูงอายุแห่งประเทศไทย

เป็นประธานสภาผู้สูงอายุแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ของ กพ.สาขาแพทย์ เป็นกรรมการตรวจสอบ
กรณี พฤษภาทมิฬ ของรัฐบาล เป็นอาจารย์สอนพิเศษ คณะแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นนายกสมาคม ประสานงานองค์กรเอกชน
เพื่อการสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการสืบสวนกรณีทุจริตยา 1400
ล้านบาท เป็นกรรมการ ปปป. เป็นกรรมการตรวจสอบภาคราชการ
ประจำกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการพัฒนาบริการ
โรงพยาบาลสระบุรี เป็นกรรมการตรวจสอบภาคราชการ ประจำสำนัก
นายกรัฐมนตรี ยังมีอีกมากมายที่ท่านดำรงตำแหน่งสำคัญทั้งภาครัฐ
และภาคเอกชน ซึ่งน่ายกย่อง

ผลงานของ นายแพทย์บรรลุ ศิริพานิช คนในสังคมมองเห็นแล้ว
ว่าท่านคือปูชนียบุคคลที่สูงค่าของประเทศชาติ ควรที่จะจดจำนำมาเป็น
แบบอย่างการสร้างชีวิตอยู่ด้วยคุณความดี เสียสละ และอดทนสูง ไม่ใช่
เรื่องง่าย แต่ถ้าใจมุ่งมั่นที่จะทำ ย่อมจะประสบความสำเร็จแน่นอน

แม่บทกวี-เรื่องดี

คุณหญิงนันทกา สุประภาสเกษมศานต์

การศึกษาสร้างคำ พัฒนาสังคม

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ เกิดเมื่อวันที่ 26 กันยายน พ.ศ. 2461 อายุ 79 ปี เป็นบุตรของพระยาอนุชิตชาภูชัย สมรสกับ นายชวาช สุประภาตะนันท์ อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสระบุรี ซึ่งถึงแก่กรรมแล้ว ไม่มีบุตรธิดา

ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก พ.ศ. 2521 มหาวิริยมงกุฎเกล้า พ.ศ. 2519 เหรียญรัตนาภรณ์ชั้น 3 พ.ศ. 2511 เหรียญจักรพรรดิมาลา พ.ศ. 2507 เหรียญกาชาดสมนาคุณชั้น 1 พ.ศ. 2513 เหรียญลูกเสือสดุดี พ.ศ. 2510

นอกจากนั้น ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ต่างประเทศ จาก ประเทศเบลเยียม ประเทศเนเธอร์แลนด์ ประเทศมาเลเซีย ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี ประเทศออสเตรเลีย และประเทศอังกฤษ เมื่อเยาว์วัย ได้เข้าศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่โรงเรียนเซนต์เมริส เอส.พี.จี. ซึ่งปัจจุบันได้เลิกกิจการไปแล้ว ต่อมาได้เข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และได้รับปริญญาธรรมศาสตร์บัณฑิต ตั้งแต่ พ.ศ. 2481 กับได้รับปริญญาโทรัฐศาสตร์มหาบัณฑิต เมื่อ พ.ศ. 2485 นอกจากนั้น คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ ยังได้รับเกียรติทางด้านการศึกษา โดยได้รับปริญญารัฐประศาสนศาสตร์ ดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ จากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เมื่อ พ.ศ. 2534 และได้รับปริญญานิติศาสตร์ดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์จากมหาวิทยาลัยศรีปทุม เมื่อ พ.ศ. 2535 อีกด้วย

ในด้านการประกอบอาชีพและการทำงานต่างๆ นั้น คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ ได้เริ่มเข้ารับราชการครั้งแรกที่เทศบาลนครกรุงเทพฯ ซึ่งปัจจุบันคือกรุงเทพมหานคร โดยได้รับการบรรจุในตำแหน่งประจำแผนกกองคลัง เมื่อ พ.ศ. 2481 หลังจากนั้นก็ได้มีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานเรื่อยมาจนได้ดำรงตำแหน่งสูงสุดในส่วนของการประจำสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยเป็นปลัดกรุงเทพมหานครหญิงคนแรกของประเทศไทย ตั้งแต่ครั้งที่ยังเป็นเทศบาลกรุงเทพ

สำหรับงานด้านต่างประเทศ คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ เคยได้รับเลือกกรรมการบริหารของสหพันธ์เทศบาลนานาชาติ และได้รับเลือกเป็นอุปนายก ของสหพันธ์ภาคพื้นเอเชีย จนได้ลาออกเมื่อเกษียณอายุราชการ

อนึ่งคุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ เคยได้รับคัดเลือกจากสถาบันปลัดเทศบาล ระหว่างประเทศในฐานะที่เป็นปลัดเทศบาลสตรีคนแรกของนครหลวงที่มีพลเมืองเกินกว่าหนึ่งล้านคน และมีประวัติการทำงานที่ซื่อสัตย์สุจริตด้วย

ในด้านการศาสนา คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ ก็เป็นที่ยอมรับว่าเป็นบุคคลที่มีศรัทธาต่อพระพุทธศาสนาอย่างยิ่ง และได้เคยร่วมกับนายแพทย์นินาท ชินะโชติ กับนายแพทย์แจก ณะสิริ สร้างวัดป่าภูริทัตตปฏิบัตราาม ชั้นที่หมู่ 2 ตำบลคลองวาย อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี เมื่อ พ.ศ. 2528

แม้ปัจจุบันท่านจะเกษียณอายุราชการแล้ว ตั้งแต่ พ.ศ. 2525 แต่คุณหญิงนั้นทกกา สุประภาตะนันท์ ก็ยังได้ใช้ชีวิตทำงานให้แก่สังคม และชาติบ้านเมืองติดต่อเรื่อยมา โดยมีได้หยุด เพราะท่านก็ถือหลักว่า トラบไตที่สมองและร่างกายยังสามารถทำงานได้ก็จะตั้งใจทำงานต่อไป ท่านมีความสุขที่จะได้ทำงานมากกว่าจะปล่อยให้วันเวลาผ่านไปโดยไร้ประโยชน์

นอกจากนี้ท่านยังนิยมออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ จึงทำให้สุขภาพสมบูรณ์ พร้อมทั้งจะต่อสู้กับภารกิจที่สำคัญได้อย่างไม่ทอดทิ้ง จากผู้หญิงคนหนึ่งทำงานอย่างตั้งใจมาตลอด ทำให้เธอมีความสำเร็จในหน้าที่การงาน เพราะสาเหตุมาจากการศึกษา การศึกษาทำให้คนมีความรู้ความสามารถในการทำงาน ยิ่งเรามีการศึกษามากเท่าไร เราก็จะได้เปรียบในการทำงานมากขึ้น คำว่าคุณหญิง เป็นคำที่ยิ่งใหญ่ในสายตาคนทั่วไป คำๆ นี้เปรียบเสมือนคำที่ยกย่องความดีของบุคคลท่านนั้น เช่นเดียวกับคุณหญิงนั้นทกกา ที่ท่านมีความตั้งใจในการทำงานอย่างสุจริตมาตลอดไม่ว่าจะเป็นงานประจำหรืองานการทำประโยชน์แก่สังคมก็ตาม วันนี้ความดีที่ท่านได้ทำทั้งหมดได้กลับมาหาท่านพร้อมกับเกียรติคุณที่ยกย่องให้ คุณหญิงนั้นทกกา สุประภาตะนันท์ เป็นผู้สูงอายุตัวอย่าง ประจำปี 2540 จากความเห็นชอบจากสมาคมคลังปัญญาอาวุโสแห่งประเทศไทย

ระยะเวลาที่หล่อหลอมสร้างสรรค์ชีวิตอย่างน่าชื่นชมกับการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม

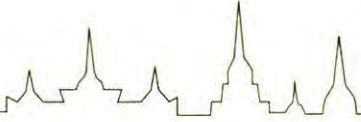
จากต้นแรกของชีวิต เสมือนหนึ่งเป็นต้นกล้าของชีวิตเล็กๆ จนเติบโตงงามอย่างมีคุณค่าแก่ธรรมชาติผู้คนรายล้อมผลิตดอกออกผล อำนวยประโยชน์สร้างค่าแก่ตนเมื่อถือกำเนิดบนโลกใบนี้

สร้างค่าตนเองด้วยความงามแห่งความดีเป็นศรีสังคมจนถึงบั้นปลายของชีวิตให้ลูกหลานได้ยึดมั่นแบบแผนการดำเนินชีวิตอย่างงดงาม เสมือนหนึ่งเป็นต้นไม้ใหญ่แผ่กิ่งใบปกป้องกันร่มโพธิ์ร่มไทร สร้างความร่มเย็นเป็นสุข

ແພບທີ່ຄວນຕີ-ເຮືອງຕີ

ວິບູລຢ໌ ເພີ່ມເຈລິມ

“ผู้พลิกฟื้นจิตวิญญาณ ของเกษตรกรรมไทย”

“เกษตรกร” เป็นอาชีพที่อยู่คู่แผ่นดินไทยมาช้านาน สร้างรายได้ เศรษฐกิจไทยมาหลายยุคหลาย พ.ศ. แม้ว่าคุณภาพชีวิตของผู้มีอาชีพนี้ จะยังคงยากไร้ แต่ส่วนใหญ่ก็ยังยึดมั่นอยู่กับอาชีพนี้เสมอ

เกษตรกรส่วนใหญ่มีรายได้แค่พอเลี้ยงปากเลี้ยงท้อง แทบหมดหนทางในการลืมตาอ้าปาก และอีกมากที่มีหนี้สินล้นพ้นตัว ทุกคนต้องตั้งหน้าตั้งตาผู้พลิกชีวิตให้มีพัฒนาการอย่างกล้าแกร่ง เจกเช่นคุณลุงวิบูลย์ ไม่เคยอยู่เฉย พยายามคิดค้น พัฒนาด้านการเกษตรอยู่ตลอดเวลาเพื่อสร้างชีวิตใหม่ที่ดีขึ้น

ประสบการณ์จากการทำไร่ ทำนา ที่อยู่คู่กับท่านมาทั้งชีวิต ทำให้คุณลุงวิบูลย์ เรียนรู้ว่าการเพาะปลูกแบบธุรกิจการเกษตรอุตสาหกรรม ด้วยการปลูกพืชตามฤดูกาล ซึ่งเป็นวิธีการแบบเดิมๆ ที่ต้องอาศัยเงินทุนจำนวนมากเพื่อลงทุนและขยายพื้นที่นั้น เป็นหนทางที่สิ้นเปลือง และรังแต่จะเพิ่มภาระหนี้สินให้กับบรรดาเกษตรกรกันอย่างถวนหน้า คุณลุงวิบูลย์ จึงได้หันกลับไปหาแนวคิด “การเกษตรแบบพึ่งพาตนเอง” ในพื้นที่เท่าที่มีอยู่ โดยเริ่มเปลี่ยนแปลงรูปแบบเป็นการเกษตรแบบวน ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของเกษตรกรรมธรรมชาติ โดยไม่ใช้ปุ๋ยวิทยาศาสตร์ สารเคมีและยาฆ่าแมลง ไม่ไถพรวนดิน ไม่ทำให้พื้นดินเตียนโล่ง เพื่อรักษาหน้าดิน จึงสามารถปลูกพืชทุกชนิด ที่เป็นไม้ยืนต้น ไม้ล้มลุกและพืชคลุมดิน

นอกจากนี้ยังไม่ทำให้พื้นดิน
อยู่ปะปนกันเพื่อช่วยฟื้นฟู
ธรรมชาติ การวนเกษตรนั้น
จึงจัดเป็นเกษตรกรรมที่
ให้ผลยั่งยืนระยะยาว

เกษตรกรส่วนใหญ่
อาจสนใจแค่พืชผลที่อยู่
ตรงหน้า แต่คุณลุงวิบูลย์
สนใจตำราและแนวทางด้าน
วิทยาศาสตร์ด้วยจนสามารถ
จัดกระบวนการการศึกษา
ค้นคว้าและวิเคราะห์ สรุป

ประสบการณ์ ทดสอบ ปฏิบัติจริง ทำให้พื้นที่การเกษตรของตนเอง
กลายเป็นแหล่งเรียนรู้ ขยายผลไปสู่ชุมชน ส่งผลให้ประสบความสำเร็จ
อย่างมาก อีกทั้งยังริเริ่มกิจกรรมเติกรักป่าให้กับโรงเรียนมัธยมต่าง ๆ
โดยเน้นชุมชนในหมู่บ้าน และก็ยังนำสมุนไพรต่าง ๆ มาแปรรูปเป็น
ผลิตภัณฑ์พื้นบ้านเช่น ยาสีฟัน ยาสระผม ยาหม่อง ฯลฯ

ด้วยการอุทิศตนด้านการเกษตร คุณลุงวิบูลย์ จึงได้รับรางวัล
นับไม่ถ้วน อาทิเช่น รางวัลคนดีศรีสังคม จากศาสตราจารย์สัญญา
ธรรมศักดิ์ ประธานองคมนตรี โดยมูลนิธิหมู่บ้านและมูลนิธิหนังสือพิมพ์
ไทยรัฐ เมื่อปี 2532 บุคคลดีเด่นของชาติ สาขาทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม จากคณะกรรมการเอกลักษณ์ของชาติสำนักนายกรัฐมนตรี
ปี 2533 เกษตรดีเด่นแห่งเอเชีย ผู้ใช้ประโยชน์หลากหลายของธรรมชาติ
FAO ปี 2536 ปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิตกิตติมศักดิ์ จากสถาบัน
ราชภัฏราชนครินทร์ปี 2536 และได้รับยกย่องให้เป็นบุคคลผู้ทำประโยชน์
ต่อเยาวชน สาขาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประจำปี 2543

แม้คุณลุงวิบูลย์ จะไม่เคยเล่าเรียนถึงมหาวิทยาลัย แต่ด้วยหัวใจที่รักความเป็น “เกษตรกร” จนไม่เคยหยุดคิดว่าพัฒนาในสายอาชีพของตนทำให้ปฏิเสธไม่ได้ว่า ชายที่ชื่อวิบูลย์ เข้มเฉลิม คือ ดร.ด้านการเกษตร ผู้พลิกฟื้นจิตวิญญาณของเกษตรกรกรมไทยอย่างแท้จริง

การเรียนรู้จากประสบการณ์จริงเชี่ยวชาญเพิ่มพูนความรู้ ประกอบกับการนำไปใช้ได้อย่างรู้แจ้งเห็นจริงจากชีวิตที่ลองผิดลองถูก แก้ไขคิดค้นพัฒนาวิชาชีพควบคู่วิชาสังคมที่โอบอุ้มอย่างสร้างสรรค์ กับผู้คน

แผนที่ดี-เรื่องดี

คุณหญิงอัมพร มีสุข

เวลาชีวิต-วรรณกรรมเรื่องราว แบบอย่าง “ลายคราม”

แบบแผนการดำเนินชีวิตที่สร้างสรรค์พัฒนาการความคิดที่นำยื่นตัวอย่างท่านผู้หญิงคนนี้ คุณหญิงอัมพร มีสุข ท่านทำงานช่วยเหลือด้านการศึกษาของชาติ และงานด้านสังคมมากมาย คุณหญิงอัมพร มีสุข เกิดเมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2463 อายุ 88 ปี จบการศึกษาด็อกเตอร์บัณฑิตและประกาศนียบัตรมัธยม (อ.บ.ป.ม) จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยปริญญาโทและปริญญาเอก ทางการศึกษาเปรียบเทียบจากมหาวิทยาลัยเรดคลิฟฟ์และมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ประเทศสหรัฐอเมริกา นอกจากนี้ท่านยังได้รับปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเรดคลิฟฟ์ และสาขาสังคมสงเคราะห์ จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

จากนั้นท่านได้เข้ารับราชการในกระทรวงศึกษาธิการ เคยดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมวิชาการ รองปลัดกระทรวงศึกษาและหัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ เนื่องจากเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์สูงทางด้านการศึกษา ท่านจึงได้รับเลือกให้เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษาองค์การการศึกษา กระทรวง ทบวง กรมต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศถึง 12 คณะ และยังเป็นประธานคณะอนุกรรมการในองค์การสิทธิมนุษยชนอีก 8 คณะ

คุณหญิงอัมพรเกษียณอายุราชการเมื่อปี 2523 แต่ท่านก็ไม่เคยหยุดทำงานในองค์การอาสาสมัครทางภาคเอกชน ด้วยการเป็นประธาน

กรรมการและที่ปรึกษาสมาคมสังคมสงเคราะห์ระหว่างประเทศ ประธานมูลนิธิ เพื่อการศึกษาตลอดชีวิต ที่ปรึกษาภาครัฐแห่งชาติ ฯลฯ นอกจากนี้ท่าน ยังได้เข้าทำงานทางด้านการเมืองโดยได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็น สมาชิกวุฒิสภา ในระหว่างปี 2539-2543 และยังได้รับพระมหากรุณาธิคุณ โปรดเกล้าฯ พระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นสูง เป็นเกียรติประวัติ แก่ตนเองและวงศ์ตระกูล ได้แก่ มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก มหาวชิรมงกุฏ และทุติยจุลจอมเกล้า

จากผลงานทั้งในอดีตและปัจจุบัน ท่านเป็นสตรีนักวิชาการด้าน การศึกษาที่มีบทบาทโดดเด่นเป็นที่รู้จักของบรรดาคณาจารย์ในกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ รวมทั้งสถาบันมหาวิทยาลัยในและต่างประเทศ แม้อายุ อานามจะมากขึ้น แต่ด้วยหัวใจที่ไม่อยากหยุดนิ่ง ท่านจึงไม่เคยหยุดหย่อน กับการทำงาน

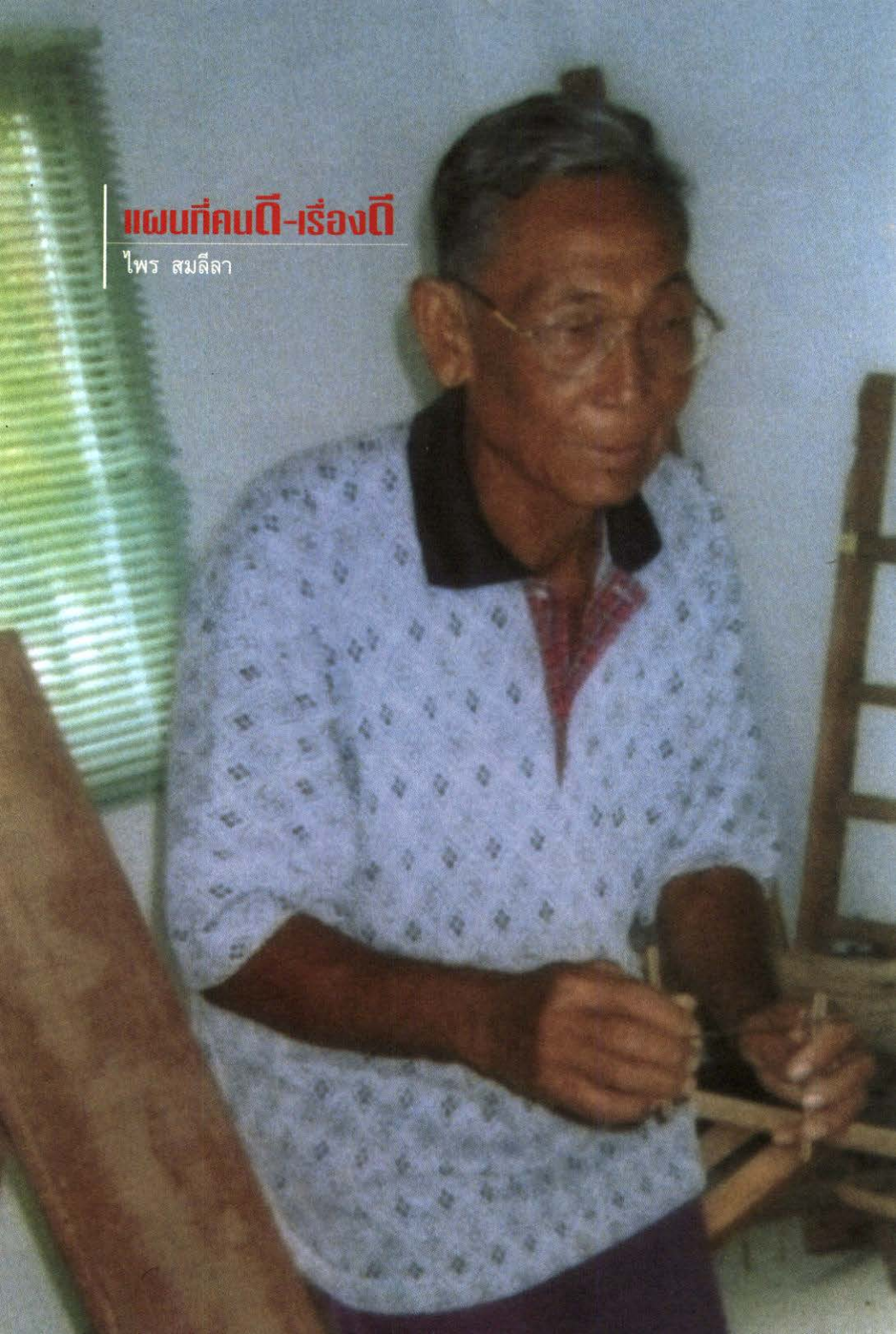

คงจะไม่ผิดนัก หากกล่าวว่าท่านเป็นผู้สูงอายุที่ทรงคุณค่าต่อสังคมอย่างยิ่ง และไม่เพียงแต่เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้สูงอายุ แต่เป็นแบบอย่างให้คนหนุ่ม-สาวเดินตามรอยที่ท่านได้ปูทางไว้ คุณหญิงอัมพร มีสุข จึงสมควรได้รับการยกย่องให้เป็นผู้สูงอายุตัวอย่างประจำปี 2548 ของสมาคมคลังปัญญาอาวุโสแห่งประเทศไทย

นับเป็นผู้อาวุโสแบบสายครามที่ล้ำค่างดงามให้ลูกหลานได้เทิดทูนเป็นต้นแบบชีวิตแบบอย่างที่ดีหลายยุคหลาย พ.ศ. ที่ท่านไม่เคยเพียงพอต่อการที่จะเสนอต้นสร้างคุณประโยชน์กับประเทศชาติในทุกๆ ด้านเป็นเวลาของชีวิตเป็นวรรคทองของเรื่องราวอันทรงคุณค่าให้คนรุ่นใหม่ใช้เป็นบรรทัดฐานการดำเนินชีวิต

แบบที่คนดี-เรื่องดี

ไพโร สมนิลิตา

ความหวังของปู่

สังคมเราทุกวันนี้มีปัญหามากมาย เขว่ว่กันว่าน่าจะเป็นเพราะสังคมเราขาดความรักอย่างเช่น ถ้าเรารักธรรมชาติ ธรรมชาติก็ยังคงอยู่กับเรา ถ้าเรารักเพื่อนมนุษย์ ความขัดแย้ง ทะเลาะเบาะแว้งก็คงจะลดน้อยลง ถ้ามีความรักความอบอุ่นของคนในครอบครัวจะเป็นจุดเริ่มต้นทุกสิ่งทุกอย่าง

เมื่อชีวิตหนึ่งได้กำเนิดขึ้น แม้ว่าจะไม่สมบูรณ์แบบ แต่เข้าก็มีสิทธิ์ที่จะได้รับความสุขและปัจจัยการดำรงชีวิตเช่นเดียวกับชีวิตอื่น แต่ท่ามกลางสังคมปัจจุบันที่ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนถูกดูดซึมเข้าสู่เมืองใหญ่ ตามกระแสแห่งการพัฒนาสังคม ชีวิตของเด็กพิการในชนบทย่อมได้รับสิทธิดังกล่าวน้อยที่สุด โอกาสที่เด็กพิการในชนบทจะได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพ การพัฒนาร่างกายและจิตใจ ได้รับการศึกษาเป็นเรื่องที่ยากยิ่ง สถานะของเด็กพิการในท้องถิ่นจึงดูสิ้นหวัง ถูกทอดทิ้ง ปล่อยปละละเลยตามยถากรรม หหมดโอกาสที่จะดำเนินชีวิตอย่างสมศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ กรณีของหลานปู่แห่งบ้านทรายมูล ตำบลบ้านทรายทอง อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู ดูจะเป็นเรื่องสวนทางกับยุคสมัย ในปัจจุบัน จากสภาพเด็กซึ่งพิการทางสมองแต่กำเนิด รายรอบด้วยความยากจนข้นแค้น ปู่ไพร่กลับสามารถฟื้นฟูสภาพร่างกายของเด็กชายสุริยาสมลีลา (น้องปอ) ให้พัฒนาได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่ง จนน้องปอ

สามารถช่วยเหลือตนเองได้ สามารถเดินได้ถึบรถได้ด้วยตนเอง ด้วยการแนะนำและการดำเนินกิจกรรมของโครงการฟื้นฟูเด็กพิการในชุมชน ปู่ไพรกลับมีความหวังว่าสักวันหนึ่งหลานจะต้องเดินได้เหมือนเด็กคนอื่น ๆ เพราะความรักและความหวังที่ปู่มีให้กับหลานได้เป็นแรงสนับสนุนให้ปู่ไพรนำหลานมาฝึกกายภาพบำบัดที่โรงพยาบาลศรีบุญเรืองเป็นประจำทุก ๆ เดือน และจดจำท่ากลับไปฝึกหลานต่อที่บ้าน ทำให้ปู่ไพรเกิดความคิดหาเศษวัสดุในท้องถิ่นมาดัดแปลงเป็นของเล่นต่างๆ เพื่อฟื้นฟูหลานที่บ้าน ซึ่งปู่ได้ประดิษฐ์ของเล่นได้ถึง 21 ชิ้น เพื่อฝึกฝน ด้วยการแนะนำพร้อมกับการออกกำลังกายแขน-ขา จนพัฒนาการของน้องปอดดีขึ้นตามลำดับ จากอุปกรณ์ฟื้นฟูทุกชิ้นที่กล่าวมาแล้ว ความสำเร็จ ความสุข และความภาคภูมิใจเยี่ยงน้องปอดและปู่ไพร ไม่ใช่ว่าจะเกิดขึ้นได้ง่ายๆ แต่ก็ไม่เกินความสามารถในการถ่ายทอดจากครอบครัวหนึ่งไปยังอีกครอบครัวหนึ่ง แม้ว่าต้องใช้เวลานาน พ่อ-แม่ และผู้ปกครองของเด็กพิการอื่น เมื่อได้มาพบเห็นความพยายามของปู่หลานคู่นี้ ก็ได้เปลี่ยนทัศนคติไป และเริ่มตระหนักว่าทุกคนก็สามารถแก้ไขและฟื้นฟูได้ ถ้าให้โอกาสและความเข้าใจ

“ขอให้มีความเข้าใจในการดูแลให้ความรัก ความอบอุ่น ซึ่งไม่ทำให้เกิดปมด้วย พร้อมกันนั้นให้มีความตั้งใจ มีความพยายาม แม้ว่าจะใช้เวลานาน แต่นั่นหมายถึงความสำเร็จจากการฝึกกายภาพบำบัดตามที่เหมาะสมแล้ว ได้เห็นถึงความสำคัญจากอุปกรณ์ที่คิดค้นขึ้นมาจากเศษวัสดุในท้องถิ่นที่สามารถหาได้ในชุมชน ก็ช่วยลูกหลานได้โดยไม่จำเป็นต้องซื้อเครื่องมือทางการแพทย์ หรือของเล่นในราคาแพงๆ” นี่คือคำพูดที่น่าประทับใจของปู่ไพรที่ได้กล่าวไว้แก่ผู้ที่มาเยือน

นับว่าภูมิปัญญาที่ปู่ไพร ได้นำมาประดิษฐ์ และดัดแปลงเป็นเครื่องมือในการกายภาพบำบัดให้กับหลาน ทำให้สังคมได้เห็นความพยายามของปู่เป็นแรงกายแรงใจที่หลานได้มีร่างกายที่สามารถอยู่ได้โดยไม่ต้องกลายเป็นคนพิการ และอยู่ในสังคมได้อย่างภาคภูมิใจ

แบบที่คนดี-เรื่องดี

ท่านผู้หญิงสมาลี จาติกวณิช

“สตรี ผู้เสียสละ ชนะยากในสังคม”

ผู้อ่องครสตรี

ด้วยบทบาทอันโดดเด่นของสตรีในสังคมชั้นสูง ที่สร้างสรรค์ผลงานเป็นที่ประจักษ์สายตาต่อสังคมโลก โชคดีที่เมืองไทย มีสตรีผู้เสียสละมากมาย อยู่ในสังคมไทย ด้วยชาติตระกูลอันสูงส่ง ทำให้การทำงานในด้านนี้ สุภาพสตรีที่นำยกย่องอย่าง “ท่านผู้หญิงสุมาลี จาติกวณิช” ซึ่งเป็นธิดาของ “หลวงยุกตเสวีวิวัฒน์” (สิระ ยุกตะเสวี) ม.ป.ช., ม.ว.ม., ท.จ. มารดาของท่านคือ “คุณหญิงยุกตเสวีวิวัฒน์” (ถนอมศรี ยุกตะเสวี) ป.ม.ท.จ. สมรสแล้วกับ ศ.นพ.เกษาน จาติกวณิช มปช. มวม. ทจว. (ถึงแก่อนิจกรรมแล้ว)

“ท่านผู้หญิงสุมาลี จาติกวณิช” เรียนประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษาจากโรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย จนกระทั่งเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาที่ “จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” ด้วยวัย 67 ปี ก้าวเข้าสู่วงการสังคมชั้นสูงมาโดยตลอด เป็นผู้เสียสละต่อสังคมอย่างนำยกย่องเป็นที่สุด

ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน คือ นายกมุสนิธิสวนสมเด็จ พระศรีนครินทร์ ในพระบรมราชูปถัมภ์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี, ประธานคณะกรรมการบริหารมูลนิธิการประชาสมาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์, ประธานก่อตั้งและนายกสมาคมติดตามการพัฒนาสตรีในประเทศไทย, นายกกิตติมศักดิ์สมาคมสตรีภาคพื้นแปซิฟิกและเอเชีย

อาคเนย์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชินูปถัมภ์, ประธานกิตติมศักดิ์ มูลนิธิอนุเคราะห์คนพิการ ในพระบรมราชูปถัมภ์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี, กรรมการมูลนิธิสายใจไทย, กรรมการบริหารศิริราชมูลนิธิ

ท่านผู้หญิงสุมาลี จาติกวณิช ได้สร้างสรรค์สังคมด้วยความเสียสละ มาตั้งแต่ในอดีต ท่านเคยเป็นกรรมการบริหารสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย, และยังเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สถาบันบัณฑิตบริหารศาสตร์, และยังเป็นประธานสภาสตรีแห่งชาติ ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ประธานก่อตั้งและประธานคนแรกของคณะกรรมการประสานงานองค์กรเอกชนพัฒนาชนบท (กป/อพช.) กรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ(สำนักนายกษ)

ท่านเป็นสตรีในระดับต้นๆ ของเมืองไทยที่ประกอบคุณงามความดี ตลอดอายุขัยของท่าน จนได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์สูงสุดที่ได้รับพระราชทาน ไม่ว่าจะเป็นเหรียญกาชาดสมนาคุณชั้น 1 ปดมาภรณ์มงกุฎไทย, เหรียญสนองเสรีชน, ปดมาภรณ์ช้างเผือก, ทูตยจุลจอมเกล้าวิเศษ (ฝ่ายใน) และปฐมดิเรกคุณาภรณ์ นับว่าเป็นเกียรติยศสูงสุดของท่านผู้หญิงสุมาลีที่ได้รับครั้งนี้

ในหน้าที่การงานซึ่งท่านผู้หญิงสุมาลี ได้สร้างสรรค์เพื่อสังคม จนเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวาง สร้างชื่อเสียงจนขจรขจายไปยังทั่วโลก จนได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานกิตติมศักดิ์สมาคมสตรีภาคพื้นแปซิฟิก และเอเชียอาคเนย์ระหว่างประเทศ (ตำแหน่งตลอดชีพ) กรรมการกิตติมศักดิ์ ASIA AND PACIFIC WOMEN WATCH

ท่านเป็นนักสังคมสงเคราะห์ดีเด่น ของมูลนิธิศาสตราจารย์ปกรณ์ อังศุสิงห์ และกรรมการประชาสงเคราะห์, ท่านเป็นนักพัฒนาชนบทดีเด่น ของคณะกรรมการประสานงานองค์กรเอกชนพัฒนาชนบทภาคอีสาน, เป็นบุคคลที่มีผลงานดีเด่น สาขาพัฒนาสตรี ของคณะกรรมการส่งเสริม

และประสานงานสตรีแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ปรินญาศิลปศาสตร์
ดุขฎฐิบัณชิตกิตติมศกัฎฐิ สาขาจิตวิทยาองค์กร ของวิทยาลัยโยนก,
รางวัลยอดเยี่ยม จากสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระอุปถัมภ์ของ
พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชยาทินัดตามาตุ

มหาวิทยาลัยศรีปทุม มอบปรินญาดุขฎฐิบัณชิตกิตติมศกัฎฐิ,
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มอบปรินญานเทศศาสตร์ดุขฎฐิบัณชิตกิตติมศกัฎฐิ,
พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชยาทินัดตามาตุ ประทาน
โล่รางวัล “พลังใจ เพื่อสังคมไทย”ของสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี
ในพระอุปถัมภ์ฯ ประกาศเกียรติคุณรางวัลมนุษยสัมพันธ์ยอดเยี่ยม
โล่ทองคำเกียรติยศ ปี 2548 ของมนุษยสัมพันธ์สมาคมแห่งประเทศไทย
กรุงเทพมหานครมอบประกาศเกียรติคุณ “แม่ดีเด่น” กรุงเทพมหานคร
ปี 2550, นั้นเป็นเพียงส่วนหนึ่งของผลงานและเกียรติคุณที่ท่านผู้หญิง
ได้รับ

นับว่าท่านผู้หญิงสุมาลี จาติกวณิช เป็นแม่ดีเด่น เป็นบุคคล
ที่น่ายกย่อง ตลอดระยะเวลาที่ท่านดำรงตำแหน่งในหน่วยงาน ทั้งใน
ประเทศและต่างประเทศท่านได้สร้างสรรค์เพื่อให้สังคมไทยอยู่กันด้วย
ความเสียสละ เพื่อที่จะพัฒนาคนพัฒนาชาติให้เจริญรุ่งเรือง ด้วยน้ำใจที่
เต็มไปด้วยคุณธรรมและความดีของท่านมีมากมายจนไม่อาจเขียนได้หมด
ท่านเป็นตัวอย่างของสตรีผู้สูงศักดิ์ ที่สร้างคุณูปการให้กับวงการสังคมไทย
ได้เห็นการเสียสละของท่านด้วยความปลื้มปิติยินดี

สมควรที่จะแซ่สร้องสรรเสริญท่านผู้หญิงคนนี้ คือผู้เสียสละ
อย่างแท้จริง.

แหบที่คนดี-เรื่องดี

แก้ว จันทรวงศ์

4

9:29 AM

มากกว่าเสียงที่ได้ยิน

ท่วงทำนองอันไพเราะของเสียงระลือ ซอ ซึ่ง วงดนตรีพื้นบ้านทางภาคเหนือ ทำให้อาหารมื้อกลางวัน ณ ลานวัดทั้งออกรสและเป็นไปอย่างรื่นรมย์ ตรงกลางสุดของวงมีชายร่างท้วม ผมสีดอกเลาสวมเสื้อฝ้ายสีม่วงอ่อนตัดเย็บแบบชาวเหนือ นั่งกรีดนิ้วไปตามสายระลืออย่างสำราญ ในวงระลือ ซอ ซึ่ง เล็กๆ วงหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นวงเล็กๆ แต่เต็มไปด้วยความภาคภูมิใจเพราะเพื่อนร่วมวงต่างวัยของเขาต่างเป็นลูกศิษย์ที่เขาเฝ้าสอนด้วยตัวของเขาเอง และนี่คือรอยยิ้มเล็กๆ ที่สร้างรอยยิ้มให้กับคนมากมายรอยยิ้มของ ป้อครูแก้ว จันทนคราส บุคคลดีเด่นของจังหวัดเชียงรายคนนี้

ครูแก้ว เมื่อท่านได้เออร์ลีจากการเป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนเวียงป่าเป้า เขาก็ตั้งใจว่าจะทำคุณให้แผ่นดิน พอดีกับท่านเจ้าอาวาสวัดศรีสุทธาวาสซึ่งท่านเป็นพระนักพัฒนามีแนวคิดในการสร้างชุมชนเข้มแข็ง เน้นเรื่องการอนุรักษ์ฟื้นฟูภูมิปัญญาท้องถิ่น และหนึ่งในนั้นคือวงระลือ ซอ ซึ่ง ซึ่งเป็นวงดนตรีแบบล้านนา ซึ่งท่านเจ้าอาวาสเกรงว่าจะเลือนหายไปตามกาลเวลา ซึ่งครูแก้ว เดิมก็เคยเป็นครูสอนศิลปะมาเกือบตลอดชีวิตและท่านก็คิดว่าไม่ต่างกันซักเท่าไรจึงเปิดสอนให้กับเด็กๆ ที่รักในเสียงระลือ ซอ ซึ่ง ซึ่งเด็กๆ เหล่านี้จะเป็นกำลังสำคัญในการสืบทอดเพลงพื้นบ้านล้านนาซึ่งเราหวังผลได้ และครูแก้วก็พร้อมที่จะสอนให้โดยไม่คิดสตางค์แต่อย่างใด

ในสมัยก่อนนั้น ครูแก้วยังไม่ได้ตั้งเป็นวง แต่เขาใช้เวลาว่างตอนเย็นนั่งเล่นสะล้ออยู่ในบ้านซึ่งอยู่หลังโรงเรียน บังเอิญเด็กกลุ่มนี้เขาได้ยินและรู้สึกว้าวใจเพราะ จึงขอฝากตัวเป็นลูกศิษย์ จนวงใหญ่ขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อครูแก้วตัดสินใจตั้งเป็นวงทำนงใจหาเวทีให้กับเด็ก เพื่อให้เด็ก ๆ ได้มีโอกาสที่จะแสดงฝีมือ ในที่สุดจึงสร้างเป็นเครือข่ายขึ้นมา โดยประสานงานกับวงสะล้อ ฮอ ซึ่ง ทุกจังหวัดในภาคเหนือ ความเหนียวแน่นของพวกเขาถึงขนาดเคยจัดตั้งเป็นมหกรรมดนตรีพื้นบ้านล้านนาอย่างยิ่งใหญ่มาแล้วเมื่อ 2 - 3 ปีก่อน ซึ่งเด็ก ๆ ตื่นเต้นกันมาก และก็ทำได้ดั่งอย่างที่ตั้งใจ

สิ่งที่ครูแก้วกลัวที่สุดคือดนตรีพื้นบ้านล้านนาจะขาดผู้สืบทอด ไม่ใช่เฉพาะเด็กรุ่นใหม่ขาดความสนใจเพียงอย่างเดียว แต่ลักษณะการถ่ายทอดของครูบาอาจารย์ในสมัยก่อนนั้น ท่านจะใช้วิธีผูกข้อมือ นั่งเรียงกันตัวต่อตัว พอรู้จังหวะจะโคน เมื่อท่านเห็นว่าลูกเล่นพอตัวก็ต้องกลับมาฝึกปรือด้วยตัวเอง ไม่ได้มีการแต่งตำราไว้เหมือนคนรุ่นปัจจุบัน เพราะท่านอ่านเขียนตัวโน้ตไม่ออก ครูแก้วจึงคิดรวบรวมเพลงพื้นบ้านทางเหนือ บทซอฮื้อ ซอพม่า ซอล่องน่าน และซอเงี้ยวเชียงใหม่ แต่งเป็นตำรา

มีตัวโน้ตกำกับจังหวะ เพื่อให้ง่ายต่อการฝึกฝนโดยดึงเอาภาษาพื้นเมืองทางเหนือจากคำของพญาพรหม ซึ่งเป็นปราชญ์ทางเหนือขอมาดัดแปลงและเสริมแต่งคำขึ้นใหม่ให้สละสลวยมากขึ้น เพราะท่านเองก็เป็นคนเจ้าบทเจ้ากลอนอยู่แล้วนั่นเอง

“ผมอยากให้เยาวชนไทยหันมาเล่นดนตรี ไม่ต้องมาเล่นทุกชิ้นหรือครบ แล้วเขาจะรู้ว่าดนตรีนั้นยังแฝงเสน่ห์อะไรบ้างอย่างอยู่มาก เหนือสิ่งอื่นใดคือมิตรภาพ เพราะดนตรีคือภาษาสากล” นี่คือนสิ่งที่ครูแก้วบอกเล่ามา ผูกให้เยาวชนรักในเสียงดนตรี **“เพราะดนตรีให้อะไรได้มากกว่าเสียงที่ได้ยิน”**

นับว่าครูแก้ว คือผู้ที่เป็นปราชญ์แห่งล้านนาที่ต้องการให้เด็กเยาวชนไทยหันมาสนใจดนตรีมากขึ้น เพื่อกล่อมเกลาลาจิตใจ และจะรู้ว่าดนตรีให้อะไรกับมากกว่าที่เราคิด

แบบที่คนดี-เรื่องดี

บุญมี แสงบุญ

แบบอย่างชีวิต “เรียนทั้ง-ยอมรับ-เข้าใจ-ภาคภูมิใจ”

“ไม่จู้จี้ขี้บ่น ยอมรับลูกหลาน ไม่เอาแต่ใจตัวเอง ไม่น้อยใจจนเกินไป ไม่ใจร้อนให้ภัยต่อผู้อื่น ไม่เล่าเรื่องในอดีตซ้ำจวนรำคาญ” ยอมรับว่าตนแก่แล้ว ชื่นชมความสามารถของลูกหลาน พยายามทำจิตใจให้ร่าเริง และออกกำลังกายพอสมควร ทั้งหมดนี้คือหลักในการดำเนินชีวิตของคุณตา “บุญมี แสงบุญ” ที่สอนลูกหลานให้รู้จักการคิดเชิงบวกอย่างสร้างสรรค์ “เจตคติดี” คือเหตุผลของการทำชีวิตให้สงบสุข ออกแบบชีวิตจากใจสุขสบาย

ชายผู้สู่วัย 85 ปีผู้นี้ ยึดหลักในการดำเนินชีวิตข้างต้นจนทำให้สุขภาพของท่านกระฉับกระเฉงว่องไว ไม่เจ็บไข้ได้ป่วย ออกดๆ แอดๆ เหมือนกับผู้สูงอายุคนอื่นๆ และได้อยู่ท่ามกลางลูกหลานอย่างสงบสุข เพราะทัศนคติที่สร้างโลกพิเศษส่วนตัวให้มีแต่ความรื่นรมย์ราบรื่น ด้วยการบริหารจัดการจิตใจด้านบวกเสมอ

เมื่อครั้งยังหนุ่มยังแน่น คุณตาบุญมีได้ใช้ชีวิตไปกับการประกอบคุณงามความดี เช่น เข้ารับราชการทหารเกณฑ์ เป็นลูกจ้างประจำกองผสมพันธุสัตว์ กองการสัตวืทหารบก เป็นอาสาสมัครสาธารณสุขบ้านแม่สาหน้อย หมู่ที่ 4 ตำบลแม่สา จังหวัดเชียงใหม่ เป็นกรรมการจัดหาเงินมูลนิธิ วัดสว่างบันเทิง หมู่ที่ 4 ตำบลแม่สา จังหวัดเชียงใหม่ เป็นมัคทายก วัดสมเด็จจดยน้อย ได้นำคณะกรรมการผู้สูงอายุโรงพยาบาล

นครพิงค์ไปเลือกประธาน สาขาสภาผู้สูงอายุแห่งประเทศไทย จังหวัด
เชียงใหม่ เป็นประธานผู้สูงอายุ อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ เป็นอาสา
สมัครสาธารณสุขผู้มีความคิดริเริ่มสนับสนุนงานชมรม ผู้สูงอายุดีเด่น
ประจำปี 2538 ของสำนักงานสาธารณสุข ผลงานแต่ละอย่างล้วนแล้วแต่
สร้างคุณประโยชน์แก่ถิ่นฐานภูมิลำเนาอย่างถึงที่สุด เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน

ที่กล่าวมายังเพียงครึ่งเดียวของคุณตาบุญมีเคยกระทำ
ยังเป็นผู้ร่วมจัดตั้งศูนย์บริการผู้สูงอายุ โดยได้รับการสนับสนุนจาก
กองสวัสดิการสงเคราะห์ กรมประชาสงเคราะห์และสภาผู้สูงอายุแห่ง
ประเทศไทยสถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งเป็น
องค์กรรวมผู้สูงอายุเอกชน เป็นผู้ริเริ่มโครงการ “สามสามวัย” ในพิธีรดน้ำ
ดำหัวผู้สูงอายุ (วัยเด็ก, วัยกลางคน, วัยผู้สูงอายุ) และเป็นประธานสภา
วัฒนธรรม ตำบลแม่สา จังหวัดเชียงใหม่

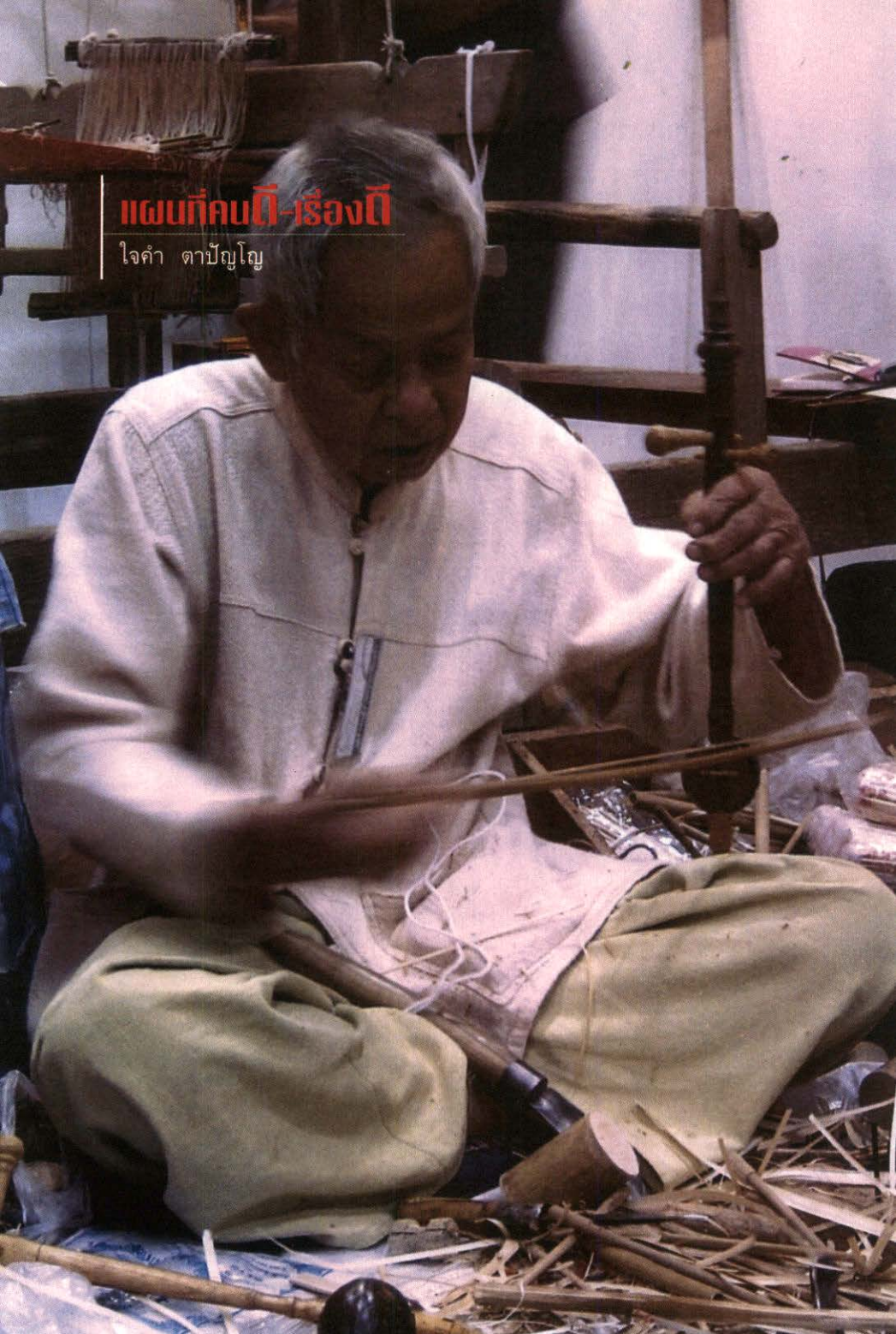
จากผลงานที่คุณตาบุญมี ได้สร้างมานั้นจึงทำให้ได้รับเกียรติ
ประวัติจากการทำงานต่างๆ มากมาย อาทิเช่น ได้รับรางวัลอาสาสมัคร
สาธารณสุขผู้มีความคิดริเริ่ม ชมรมผู้สูงอายุดีเด่น จากสำนักงานสาธารณสุข
อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ได้รับรางวัลผู้สูงอายุดีเด่นด้านบำเพ็ญ
ประโยชน์ต่อสังคม สมาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรม
ราชูปถัมภ์ ได้รับเกียรติบัตรบุคคลตัวอย่างดีเด่น จากองค์การบริหาร
ส่วนตำบลแม่สา ได้รับการคัดเลือกเป็นอาสาสมัครสาธารณสุขดีเด่น
ระดับตำบล ได้รับเกียรติบัตรรางวัลชนะเลิศผู้สูงวัยพันธุ์ 80 ปี
จังหวัดเชียงใหม่ ในโครงการรณรงค์รอยยิ้มผู้สูงวัย นำพระทัยจากในหลวง
ได้รับเกียรติบัตรรองชนะเลิศผู้สูงวัยพันธุ์ 80 ปี ที่กรุงเทพมหานคร
ในโครงการรณรงค์ทางทันตสาธารณสุข ได้รับเกียรติบัตรอาสาสมัครดีเด่น
ระดับตำบล สาขาการแพทย์แผนไทย ได้รับเกียรติบัตร อาสาสมัครดีเด่น
ระดับอำเภอ สาขาการสร้างสุขภาพ

การใช้ชีวิตของแต่ละคนย่อมมีความแตกต่างกันออกไป แต่จะใช้
ชีวิตให้เป็นแบบอย่างแก่บุคคลรุ่นหลังนั้นไม่ง่าย ดังเช่นคุณตาบุญมี แสงบุญ
ที่ได้รับรางวัลและเกียรติประวัติมากมาย ที่นับว่าเป็นเกียรติภูมิอันสูงสุด
ของชีวิต และเป็นตัวอย่างที่ดีให้อนุชนรุ่นหลังยึดถือเป็นแบบอย่าง
ในการดำเนินชีวิต

แถบที่คบตี-เรื่องตี

ใจคำ ตาปัญญา

สร้างพัฒนาการแนวคิดเครื่องเล่น ภูมิปัญญาไทยเพื่อเด็ก

สถาพรอุทัยคำ

การอนุรักษ์ภูมิปัญญาอันล้ำค่าของท้องถิ่นของตนนั้นเป็นสิ่งที่ควรกระทำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อที่รักษาไว้ให้แก่คนรุ่นหลัง เช่น ครูใจคำ ตาปัญญา เป็นผู้ใช้ภูมิปัญญาในการประดิษฐ์ของเล่นจากวัสดุที่มีอยู่ในท้องถิ่นทุกประเภท จนเป็นที่นิยมในฐานะของเล่นจากภูมิปัญญาไทย ก่อให้การเรียนรู้ ความรัก ความผูกพันระหว่างกลุ่มผู้สูงอายุและเยาวชน เป็นแหล่งการเรียนรู้ซึ่งนันทนาการ การศึกษา และอาชีพ

ครูใจคำ ตาปัญญา ครูภูมิปัญญาไทยด้านศิลปะกรรม การประดิษฐ์ของเล่นพื้นบ้านล้านนาจากจังหวัดเชียงใหม่ เกิดในครอบครัวชนบทที่อยู่ห่างไกล มีอาชีพเลี้ยงสัตว์ ทำไร่และทำสวน ได้รับการศึกษาจนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนวัดดอนเปา ตำบลบ้านกาด

ครูใจคำได้เรียนรู้เกี่ยวกับการจักสานเครื่องใช้และของเล่นพื้นบ้านจากคุณปู่จึงซึมซับคุณค่าของการประดิษฐ์ของเล่นและเครื่องใช้ไม้สอยต่างๆ ด้วยตนเอง ประกอบกับนิสัยช่างซึ่งเป็นพรสวรรค์ติดตัวที่หยิบจับสิ่งใดมาประดิษฐ์ก็สวยงามปราณีตเหมือนของจริง

ครูใจคำได้สังเกตเห็นถึงสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว พบว่าในปัจจุบันนี้ของเล่นเด็กที่ทำจากพลาสติกไม่ปลอดภัยและมีราคาแพง ด้วยเหตุนี้ครูใจคำได้ริเริ่มการประดิษฐ์ของเล่นพื้นบ้านล้านนาอย่างจริงจัง โดยเริ่มประดิษฐ์ของเล่นที่ตนเองเคยได้เล่นเมื่อครั้งเป็นเด็ก อาทิ ป่าขาง

(ลูกช่าง) กังหันลม และจักสานรูปสัตว์ต่างๆ นกหวีดจากไม้ไผ่ ขันและ
ออมสินที่ประดิษฐ์จากกะลามะพร้าว เป็นต้น ซึ่งนำวัสดุจากธรรมชาติใน
ท้องถิ่นมาประดิษฐ์ โดยพ่อแม่ปู่ย่าตายายหรือว่าเด็กเองนั้นก็สามาร
ประดิษฐ์เองได้ และเป็นการดำรงชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง ครูใจคำ
ได้ถ่ายทอดวิธีการประดิษฐ์ของเล่นเหล่านี้ให้แก่ผู้ที่สนใจทั้งนักเรียน
นักศึกษาในสถาบันการศึกษา นักศึกษานอกระบบโรงเรียน และผู้ที่สนใจ
เรียนตามอัธยาศัย

เป็นผลให้เกิดความนิยมของเล่นพื้นบ้านล้านนาราคาประหยัด
และใช้วัสดุท้องถิ่นอย่างแพร่หลายในช่วงเวลาต่อมา นอกจากนี้ครูใจคำ
ยังนำกะลามะพร้าวไปทำบาตรพระซึ่งกลายเป็นผลิตภัณฑ์ที่ชาวต่างชาติ
ให้ความสนใจเป็นอย่างมาก อีกทั้งประดิษฐ์เครื่องดนตรีและสอนให้เล่น
ดนตรีพื้นเมืองเพื่อสร้างความเพลิดเพลินและสืบสานภูมิปัญญาล้านนา
ไปในขณะเดียวกัน

การที่ครูใจคำ ตาปัญญา เป็นบุคคลผู้ทรงปัญญาด้านการประดิษฐ์
ของเล่นพื้นบ้านล้านนา เป็นผู้สร้างสรรค์และสืบสานภูมิปัญญาดังกล่าวมา
อย่างต่อเนื่องจนเป็นที่ยอมรับของสังคมและชุมชน จึงได้รับการยกย่อง
เชิดชูเกียรติจากสำนักงานต่างๆ นับว่าครูใจคำเป็นบุคคลตัวอย่างแห่ง
การอนุรักษ์ศิลปกรรมพื้นบ้านของตนให้ลูกหลานได้รับรู้ และให้ลูกหลาน
ได้สืบทอด ซึ่งเป็นบุคคลที่น่ายกย่องและถือเป็นแบบอย่างแก่ชีวิตเป็น
อย่างยิ่ง

เด็ก ๆ โชคดีที่ได้อยู่กับใกล้ครูใจคำหรืออัยคำที่ใจดีโอบอุ้มสร้าง
ความอบอุ่นให้ลูกหลาน ความคิดที่สร้างสรรค์ของครูใจคำนั้นสร้างเสริม
พัฒนาการเด็ก ๆ ได้เป็นอย่างดี ได้ทำกิจกรรมเพลิดเพลินร่วมกันประดิษฐ์
คิดค้นของเล่นด้วยตัวเองไม่ต้องซื้อหาด้วยราคาแพง

สอนให้คิดทำและเล่นเองเกิดความภาคภูมิใจต่อตนเอง เด็ก ๆ หลายคนชอบที่จะอยู่กับครูใจคำ รอยยิ้มเสียงหัวเราะอันบริสุทธิ์จากความสุขของเด็กน้อยคือรางวัลอันเป็นเสมือนของขวัญเติมพลังชีวิตของครูใจคำได้เป็นอย่างดี ทำให้บ้านปลายของชีวิตนั้นดูมีค่ายิ่งที่ได้มีโอกาสเป็นผู้ให้กับสังคมลูกหลานช่วยกันสานต่อเจตนารมณ์การสร้างของเล่นภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่กับลูกหลานล้านนาไทยต่อไป

การสืบสานภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นของตนเองนั้นเปรียบเสมือนการรักษาถิ่นฐานของเราไว้ให้ดำรงคงอยู่สืบไป ซึ่งในปัจจุบันเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มักจะไม่เห็นคุณค่าและความสำคัญของการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่นของตน ด้วยเหตุนี้จึงได้มีผู้ริเริ่มจัดตั้งโครงการหนึ่งเพื่อเป็นการรณรงค์ให้คนในชุมชนได้ตระหนักถึงความสำคัญของภูมิปัญญาอันล้ำค่าในท้องถิ่น โดยโครงการนี้มีชื่อว่า “อุ้ยสอนหลาน” สืบสานภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่น

การทำงานเกษตรและการแปรรูปผลผลิตพื้นบ้าน และการดูแลรักษาจัดการทรัพยากร ธรรมชาติสิ่งแวดล้อมมาถ่ายทอดความรู้ภูมิปัญญาให้แก่เด็กนักเรียนทั้งในโรงเรียนบ้านกาดวิทยาคม และโรงเรียนต่างๆ ในอำเภอแม่วางที่สนใจเข้ามาเรียนรู้ หลังจากการร่วมจัดงานในครั้งนั้นได้มีการประสานความร่วมมือกันอย่างต่อเนื่อง อาทิ ให้แก่เด็กในโรงเรียนบางกรณีมีการพานักเรียนมาเรียนรู้ที่บ้านของผู้รู้ อย่างเช่น เรียนรู้เกี่ยวกับการจักสานที่บ้านพ่ออู่คำ เรียนรู้เกี่ยวกับการทำร่มที่บ้านพ่ออู่ขันธ์ บ้านดอนเปาเรียนรู้สมุนไพรพื้นบ้านที่บ้านพ่อน้อยบุญณบ้านใหม่สวรรค์ เรียนรู้การจัดการทรัพยากร ธรรมชาติป่าชุมชนที่บ้านหนองเต่า โครงการอุ้ยสอนหลานสืบสานภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นแม่วาง เป็นโครงการหนึ่งที่เกิดจากความร่วมมือของชมรมผู้สูงอายุกับเครือข่ายองค์กรของชุมชนแม่วาง ที่ร่วมกับสนับสนุนการดำเนินงานให้เกิดการขยายผลในวงกว้างเป็นไปอย่างยั่งยืน

แพทย์คนดี-เรื่องดี

ยวงคุณ

เพื่อชุมชน

คนเราแต่ละคนนั้นต่างก็มีหลักธรรม แนวคิดหรือแนวทางในการดำเนินชีวิตและตำแหน่งงานที่แตกต่างกันออกไปตามความคิดของแต่ละบุคคล “การดำเนินงานต้องเริ่มด้วยความตั้งใจ ที่มงาน การวางแผน และมีกฎกติกา แล้วเริ่มดำเนินงาน ทำด้วยจิตใจบริสุทธิ์ ซื่อสัตย์ โปร่งใส เพื่อสู่จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ และยึดมั่นในศาสนา หมั่นทำความดี ช่วยเหลือสังคม” ทั้งหมดนี้คือคติธรรมประจำใจและแนวทางในการดำเนินงานของนายยรรยง สาและ ผู้ที่มีความเสียสละเพื่อชุมชนของตนเองโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน

นายยรรยง สาและ ชายวัย 79 ปี เป็นคนจังหวัดนราธิวาส ปัจจุบันเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ เป็นกรรมการอาสาสมัครคุมประพฤติ จังหวัดนราธิวาส เป็นประธานศูนย์ยุติธรรมชุมชน อำเภอแวง เป็นนายกสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ลูกค้า ชกส.ลุ่มน้ำโก-ลก เป็นนายกสมาคมกองทุนสวัสดิการเครือข่ายชมรมผู้สูงอายุจังหวัดนราธิวาส ซึ่งนายยรรยง มีผลงานที่ผ่านมามาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันอย่างมากมายตั้งแต่ปี พ.ศ. 2488 ได้เข้าเป็นครูประจำที่โรงเรียนประชาบาล ตำบลกาญูละ ปี 2499 ครูใหญ่โรงเรียนบ้านแขยง นายพยนต์ วรละหม่อม ถูกโจรจีนคอมมิวนิสต์ ยิงถึงแก่ความตายจนทำให้ไม่มีครูกล้าเข้าไปสอนทางอำเภอจึงได้ย้าย นายยรรยงไปดำรงตำแหน่งครูใหญ่ที่นั่นแทน โดยโรงเรียนแห่งนี้ไม่มีตัวอาคารเรียน อาคารชั่วคราวไปประมาณ 7-8 ปีมาแล้ว นายยรรยงจึงได้

คิดหาวิธีกับชาวบ้านในการสร้างอาคารเรียนหลังใหม่ในหมู่บ้าน ปี 2508 ได้ลาออกจากอาชีพครูเนื่องจากก้ำนันทำบลกายุคละป่วยและเสียชีวิตในเวลาต่อมา ทางผู้ใหญ่บ้านจึงได้ขอร้องให้นายยรรยงมาเป็นก้ำนันทำบลแทน ปี 2510 ได้เข้ามาเป็นครูสอนภาษามลายูท้องถิ่นให้แก่ข้าราชการ ได้ฝึกพูด อ่าน และเขียนมาเป็นเวลา 2 ปี ในขณะที่เป็นครูสอนภาษามลายูอยู่นั้น นายอำเภอร่อม เสนารักษ์ จะเกษียณอายุราชการจึงย้ายเข้ากรมและย้ายนายอำเภอรื่น ช่างสารมาเป็นนายอำเภอที่นี้แทน นายอำเภอได้ตั้งให้นายยรรยงเป็นที่ปรึกษาและเป็นล่ามแปลในการประชุมก้ำนันทำบล ผู้ใหญ่บ้าน

และให้ทำหน้าที่แปลเอกสารที่ได้จากคอมมิวนิสต์จากภาษามลายูมาเป็นภาษาไทยอีกด้วย ปี 2516 ได้รับแต่งตั้งให้เป็น สจ.นราธิวาส และได้ดำรงตำแหน่งอยู่ถึง 3 สมัย ได้ให้ความช่วยเหลือโรงเรียนในท้องถิ่นในการสร้างโรงเรียน และเรียกร้องให้บรรจุครูเป็นคนในพื้นที่ ปี 2526 ได้จัดทำโครงการพัฒนาตำบล ซึ่งจัดทำเกี่ยวกับความสะอาดระยะเวลา 5 ปี เพื่อเป็นอนุสรณ์ที่จะเกษียณอายุในปี 2531 จากคุณงามความดีที่นายยรรยงได้ประพฤติปฏิบัติมาทำให้ได้รับรางวัลต่างๆ มากมาย อาทิ ในระหว่างที่เป็นก้ำนันทำบลได้รับรางวัลก้ำนันทำบลยอดเยี่ยมของจังหวัดนราธิวาส

ได้รับประกาศนียบัตรจากนายกรัฐมนตรี นายธนาธิกร กัญวิเชียร ในด้านการดำเนินงานตามโครงการอาสาพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ได้รับโล่ พอดีเด่นของอำเภอวังในด้านความเสียสละ ได้รับเลือกเป็นอาสาสมัคร คุมประพาศดีเด่นประจำจังหวัดนราธิวาส ของกระทรวงยุติธรรม ได้รับโล่ ประกาศเกียรติคุณผู้สูงอายุดีเด่นของสมาคมผู้สูงอายุแห่งประเทศไทย ได้รับการประกาศเชิดชูเกียรติจากกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์ ให้เป็นบุคคลต้นแบบ คนดีศรีแผ่นดินของจังหวัดนราธิวาส

การเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อคนอื่นนั้นเป็นการกระทำที่น่า ยกย่อง เพราะน้อยนักที่จะหาคนที่ยอมอุทิศตนเพื่อส่วนรวม ดังเช่น นายยรรยง สาและ

แผนทักบตี-เรื่องดี

สำราญ เกิดผล

คีตบุคคล

ดนตรีไทยเป็นเครื่องดนตรีที่อยู่คู่กับชาวไทยมาอย่างยาวนาน เป็นเครื่องดนตรีประจำชาติไทยที่เราควรอนุรักษ์และดำรงรักษาไว้ให้รุ่นลูกรุ่นหลาน ซึ่งในปัจจุบันนี้คนไทยให้ความสำคัญกับดนตรีไทยน้อยลง จึงได้มีผู้ที่อนุรักษ์และถ่ายทอดวิชาการดนตรีไทยดังเช่น ครูสำราญ

ก้านั้นสำราญ เกิดผล หรือครูสำราญ เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในเรื่องวิชาดนตรีไทย และการบรรเลงดนตรีไทย ครูสำราญเป็นลูกศิษย์ของครูจางวางทั่ว พาทยโกศล และครูทองดี ชูสัตย์ ผู้สืบทอดดนตรีไทยจากหลวงกัลยานิมิตดาวาส (เจ้ากรมทัพ พาทยโกศล) ซึ่งเป็นตระกูลนักดนตรีไทยที่เก่าแก่ที่ยึดถือแบบแผนในเรื่องดนตรีไทย สืบทอดมาตั้งแต่สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ จากความรักในดนตรีไทย

จึงได้เริ่มสะสมตำราดนตรีต่าง ๆ ของกรมพระนครสวรรค์ ประมาณ 70 เพลง และถ่ายทอดให้แก่เด็กและเยาวชน และประชาชนที่สนใจเรียนในลักษณะของวิทยาทานอย่างต่อเนื่อง ในปี 2525 ได้ไปสอนดนตรีไทยให้กับนักเรียนวัดโคก และเด็กวัดที่ยากจนกำพร้าไม่มีอาชีพ ประมาณ 20 คน ที่วัดพรหมนิवासรวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้นำเพลงไทยมาเขียนโน้ตสากล รวมประมาณ 300 เพลง วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา และศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จึงได้เชิญเป็นวิทยากรและอาจารย์พิเศษประจำภาควิชาดนตรีไทย และ

ที่สำคัญคือได้ร่วมงานจัดทำหนังสือเกี่ยวกับดนตรีไทย (ทั้งที่เป็นประวัติศาสตร์และทฤษฎี) ถวายสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โดยทำหน้าที่ค้นคว้าเรียบเรียงวิชาดนตรีไทยเกี่ยวกับระนาดเอก ซึ่งเป็นหลักฐานทางวิชาการดนตรีไทยที่สำคัญยิ่ง ปี พ.ศ.2533

ได้ร่วมมือกับกรมประชาสัมพันธ์รับอนุเคราะห์เด็กและเยาวชนชายจากสถานสงเคราะห์บ้านปากเกร็ด บ้านเชียงใหม่และจากมูลนิธิมหาราชให้มาพักที่บ้านและฝึกบรรเลงดนตรีไทย ตามโครงการพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โดยเริ่มจาก 15 คนคือ ให้พักที่บ้านและอยู่ในฐานะลูก ซึ่งครูสำราญ จะดูแลความประพฤติให้ความรัก ความอบอุ่น และบ้จจยี่สัตามความเหมาะสม เด็กทุกคนจะได้ไปโรงเรียนเพื่อเรียนวิชาสามัญปกติ และฝึกซ้อมดนตรีไทยตอนเลิกเรียนจนถึงเวลา 20 นาฬิกาทุกวัน ปี 2535 ครูสำราญ ได้รับประกาศเกียรติคุณเป็นผู้มีผลงานอนุรักษ์มรดกไทยดีเด่น และได้รับพระราชทานโล่จากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในฐานะผู้มีความสามารถในศิลปะดนตรี และได้รับรางวัลส่งเสริมเพื่อให้มีการสืบทอดแพร่หลาย โดยมีเด็กและเยาวชนชายอายุ 9-21 ปี รวม 35 คน สามารถบรรเลงดนตรีไทยได้ทุกคนในนามของ “วงพาทย์รัตน” และวงนี้สามารถพัฒนาความสามารถ และเป็นผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมดนตรีไปแสดงเผยแพร่ในโอกาสต่างๆ ได้รับผลสำเร็จเป็นอย่างดี รวมทั้งทำให้เด็กและเยาวชนมีรายได้เพิ่มขึ้น

นอกจากนั้นยังได้รับโล่พระราชทาน
จากสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช ในฐานะบุคคล
ผู้ทำคุณประโยชน์ต่อเยาวชน สาขาศิลป
วัฒนธรรมในปี 2543

จากความพยายามและความมุ่งมั่น
ในการพัฒนาและดำเนินงานทางด้านดนตรีไทย
และผลงานที่ปรากฏจนได้รับรางวัลต่างๆ
มากมาย กำหนดสำราญ หรือครูสำราญ เกิดผล
นับว่าเป็นบุคคลที่น่ายกย่องสรรเสริญใน
คุณงามความดีของท่านที่จะดำรงรักษาวัฒนธรรมของไทยที่มีอยู่มาอย่าง
ยาวนานเพื่อให้อยู่คู่กับลูกหลานสืบไป

แบบที่คนดี-เรื่องดี

แผนที่ดี เรื่องดี

กลุ่มสตรี

แผนทีคบตี-เรื่องดี

แม่ชีคัมภีร์ เสถียรวิสุทธิ์

“เส้นทางธรรม นำชีวิตสู่ความสงบอย่างแท้จริง”

พระพุทธศาสนา เป็นศาสนาที่งดงามด้วยศีลาจารวัตรที่ปฏิบัติอย่างเคร่งครัดแล้วสามารถดำเนินชีวิตอยู่อย่างมีความสุขได้ การรักษาศีล 5 เท่านั้น สามารถฝ่าฟันอุปสรรคทั้งหลายทั้งปวงได้ในกรณีที่จิตใจดีสำนึกถล่ำลึงลงไปไนกิเลส จนไม่สามารถจะจุดดึงขึ้นมาได้ ทำให้คนเราทุกวันนี้ ตกอยู่ในภาวะของความโลภ โกรธ หลง ซึ่งเป็นกิเลสชนิดหนาทึบที่ไม่อาจขัดเกลาได้ เมื่อทุกคนยังยึดติดอยู่กับวัตถุนิยม บูชาเงินเป็นพระเจ้าก็ย่อมตกในบ่วงกรรม

พระพุทธเจ้าเคยตรัสสอนให้สาธุชนทั่วไป ได้เรียนรู้ถึงแก่นแท้ของพระธรรมคำสั่งสอน ศีล 5 คือ ปาณาติปาตา เวรมณีสิกขา ปะทังสะมาธิยามิ ไม่ฆ่าสัตว์ตัดชีวิต ไม่เบียดเบียนชีวิตผู้อื่น 2.อทินนาทานา เวรมณีสิกขาปะทังสะมาธิยามิ ไม่ลักเล็กขโมยน้อย เอาของคนอื่นมาเป็นของตัวเอง 3.กาเมสุมิจฉา จารา เวรมณีสิกขาปะทังสะมาธิยามิ ไม่ประพฤติดิฉิดในกาม ไม่ไปเป็นชู้ภรรยาชาวบ้าน 4.มุสาวาทา เวรมณีสิกขาปะทังสะมาธิยามิ ไม่พูดโกหกพกลมจนเป็นนิสัย และ 5.สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา เวรมณีสิกขาปะทังสะมาธิยามิ ไม่ดื่มสุรายาเมา ไม่ติดสิ่งเสพติด หากใครยึดเอาหลักชัยของศีล 5 มาครอบครองใจ เชื่อเหลือเกินว่าจะไม่ลำบากยากจนแน่

สิ่งที่เป็นพระธรรมคำสั่งสอนที่ยืนยาวมาสองพันกว่าปี ทำให้ “แม่ชีตันสนีย์ เสถียรสุด” ละทิ้งในสิ่งที่เป็นความสุขทางกาย

ไม่ยึดติด ไม่ยึดมั่นในสิ่งเหล่านี้ การชี้ทางสว่างเพื่อสร้างความสุขอย่างแท้จริง คือการเสียสละส่วนตน เพื่อประโยชน์สุขของผู้อื่น ด้วยเหตุนี้ “แม่ชีคันสนีย์” จึงละทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างในสังคมคนชั้นสูง เพื่อก้าวสู่รศพระธรรมที่เป็นอมตะไม่ตาย ทำให้ชีวิตจิตสดใส ชาวซึ่งในรศพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธองค์ซึ่งเคารพสักการบูชา

“แม่ชีคันสนีย์” เกิดในฐานะชาติตระกูลที่ดี มั่งคั่งด้วยเงินทอง ท่านมองเห็นการแก่งแย่งชิงดี ชิงเด่น ในแวดวงสังคมการค้า มีการเอารัดเอาเปรียบ ไม่มีการเสียสละ มีแต่ความโลภเป็นที่ตั้ง มีการโกรธ โดยใช้อารมณ์เป็นเครื่องตัดสิน มีความหลงมัวเมาในลาภ ยศ สรรเสริญ นินทา ว่าร้ายต่าง ๆ นานา ๆ จนท่านไม่อยากยืนอยู่ในสังคมที่เห็นแก่ตัวอย่างนี้ จวบจนวันหนึ่งท่านได้อ่านพระธรรมคำสั่งสอน ด้วยการรจนาภาษาธรรมของ “พุทธทาสภิกขุ” เกิดความประทับใจสูง

และยึดมั่นที่จะทะนุถนอมพระพุทธานุศาสน์ ให้เจริญรุดหน้า ด้วยการเสียสละกำลังทรัพย์ กำลังกาย กำลังใจ เพื่อที่จะสร้าง “เสถียรธรรมสถาน” ให้เป็นศูนย์รวมการเรียนรู้ในเรื่องธรรมะ การเรียนรู้เรื่องกัมมัฏฐาน การภาวนา ซึ่งแม้ว่าท่านจะเป็นสตรี ที่ไม่สามารถบวชได้ในพระพุทธานุศาสน์ เพราะว่าเป็นประเทศไทย เรื่องภิกษุณี ยังไม่เป็นที่ยอมรับในสังคมไทย แต่การบวชเป็น “ชี” นั้นก็เป็นเรื่องธรรมดาของสตรีผู้เสียสละทางโลก เพื่อยึดมั่นทางธรรมจริงจัง

การปฏิบัติธรรมด้วยความมกวมและเพียบพร้อมด้วยจริยาวัตร ทำให้คนทั่วไปที่นับถือศาสนาพุทธ มองเห็นว่าแม่ชีคันสนีย์ เป็นผู้ที่มีบารมีที่น่าเคารพบูชาเป็นอย่างยิ่ง คนที่ได้พบได้เห็นและได้เรียนรู้หลักธรรมที่แตกฉานของท่าน ย่อมจะเป็นพุทธมามกะตามที่ท่านได้สอนสั่งเอาไว้ “เสถียรธรรมสถาน” ในปัจจุบันนี้ คือศูนย์รวมของคนที่รักสงบทางด้านจิตใจ หลีกหนีความซ้ำซากจำเจของสังคม การหาทางออกให้กับชีวิตที่ต้องการความสุขด้วยรศพระธรรม

ท่านเป็นตัวตั้งตัวตี ในการจัดงาน “พุทธทาสรำลึก เมื่อ 101 ปี พุทธทาสภิกขุ” ได้เชิญผู้สนใจในเรื่องธรรมะ เข้ามาศึกษาธรรมะของ “พุทธทาสภิกขุ” แม้ว่าท่านจะมรณภาพไปแล้ว แต่ธรรมะคำสั่งสอนของท่านยังคงอยู่ให้ชาวพุทธได้เรียนรู้เพื่อนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ การอยู่อย่างพอเพียง ด้วยเศรษฐกิจพอเพียง ตามพระราชดำริของในหลวง ที่ทรงห่วงใยประชาราษฎร์ ทำให้ “แม่ชี” ผู้มุ่งมั่นที่จะสร้างฐานชีวิตให้ผู้ที่ลุ่มหลงมัวเมาในกิเลส ได้มีทางเลือกใหม่ให้กับชีวิต ด้วยการสอนธรรมะอย่างถึงแก่นแท้ของพระธรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าเลื่อมใสบูชาด้วยใจที่แท้จริง

กิจกรรมเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา ตลอดทั้งปี และปลีกย่อยตลอดทั้งวัน สัปดาห์ ตลอดเดือนแล้วแต่ว่าชอบสิ่งไหน เลือกมานั่งฟังพระธรรมมานั่งเสวนาทางธรรมกันได้ โดยแม่ชีจะนิมนต์เกจิอาจารย์ชื่อดัง ในเรื่องการปาฐกถาธรรม อย่างเข้าใจง่าย ไม่ยุ่งยากซับซ้อนเพื่อให้เกิดความปิติยินดีในรสพระธรรมที่ลึกซึ้ง ท่านเปิดกว้างให้ทุกคนได้เข้าไปศึกษารวมทั้งเปิดเว็บไซต์ให้ความรู้ การเดินทาง แผนการเดินทาง เกี่ยวกับการปฏิบัติธรรม ไบสมัครปฏิบัติธรรม และระเบียบปฏิบัติธรรมอย่างไร สิ่งที่ต้องเตรียมมา มากันหา วิธีชีวิต จิตประภัสสร

และยังมีนิตยสารสาวิภา ที่เกี่ยวกับธรรมะ มาเรียนรู้ในการเป็นพ่อแม่ ที่จะอบรมลูกให้รู้จักธรรมะ มีคุณธรรมอย่างไร ในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับพุทธศาสนา เป็นนิยามที่สามารถสัมผัสได้ด้วยตัวเอง ธรรมะไม่มีขาย อยากได้ต้องเรียนรู้ด้วยตัวเอง เหมือนสร้างความดี ทำดีไม่ต้องหวังผล ความดีจะตอบแทนเราในสิ่งที่ดีๆ เสมอ “เสถียรธรรมสถาน” คือแหล่งพักผ่อนในด้านจิตใจใฝ่ธรรมะ ค้นหาความถูกต้องของชีวิตตัวเอง ท่านเป็นบุคคลที่ใฝ่รู้ในเรื่องธรรมะ สร้างสถานที่บำเพ็ญบุญเพื่อแผ่แก่คนที่มึจิตอ่อน เข้าไปหาหลักให้กับชีวิต ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าเคารพ และควรจดจำเป็นแบบอย่างแก่คนในสังคม เป็นตัวอย่างที่ดีของเยาวชนควรค่าแก่การศึกษา ท่านเป็นผู้เสียสละบำเพ็ญประโยชน์ให้กับผู้อื่นด้วยจิตใจงดงาม.

แผนกคอบดี-เรื่องดี

คุณหญิงจันทน์ สันตะบุตร

แสงแห่งศรัทธาสู่ปัญหา ของเด็กและเยาวชน

เยาวชน เป็นกำลังสำคัญแห่งอนาคตของชาติ การปลูกฝังอบรมดูแลให้การศึกษาและนำทางแก่เด็กและเยาวชน จึงเป็นหน้าที่สำคัญอย่างยิ่งของคนในชาติ อาจกล่าวได้ว่า การสร้างรากฐานของประเทศให้มั่นคงก็คือการสร้างเยาวชนของชาติให้มีคุณภาพ เพื่อให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่เป็นพลังแห่งการพัฒนาบ้านเมืองในอนาคตแต่...วิถีชีวิตของเด็กและเยาวชนไทยทุกคน ไม่ได้ดำเนินไปตามสูตรที่สังคมกำหนดเสมอไป เด็กทุกคนเกิดมาบริสุทธิ์สะอาด เปรียบเสมือนผ้าขาว แต่ก็ขึ้นอยู่กับความจริงที่ว่า “ผ้าขาว” ผืนนั้นตกอยู่ในภาวะที่แตกต่างทั้งบ้าน...โรงเรียน...ฐานะความเป็นอยู่...พื้นฐานของพ่อแม่...สภาวะแวดล้อม...ซึ่งเมื่อกาลเวลาผ่านไปผ้าขาวค่อยๆ ซึมซับสิ่งรอบตัว

ปัจจัยหลากหลายของสังคมได้แต่งแต้มผ้าขาว...ส่วนหนึ่งก็กลายเป็นผ้าสีสวยสดงดงามน่าเสียดาย...ที่ผ้าผืนขาวสะอาดจำนวนหนึ่งถูกปัญหาของสังคมและแต่่มจนเปรอะเปื้อน สกปรก ต้องรอคอยการชำระล้างให้กลับคืนสะอาด นั่นก็คือ...ชีวิตของเด็กและเยาวชนที่ผันแปรไปสู่ความตกต่ำผิดพลาด กลายเป็นปัญหาสังคมที่ต้องการการแก้ไข

ในวัยของสตรีอายุ 75 ปี คุณหญิงจันทนี สันตะบุตร ผ่านกาลเวลามายาวนานด้วยความมุ่งมั่นบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมด้วยความเสียสละอุทิศตนอย่างเข้มแข็ง ยิ่งวันยิ่งดูเหมือนพลังในการทำงานเพื่อส่วนรวมของสตรีผู้มียุคคลิกลสง่างาม ท่วงทีมั่นใจในความสำเร็จของการทำงาน

ทุกอย่างที่ท่า จะไม่เคยลดน้อยถอยลงเลย โดยเฉพาะในการงานด้าน สงเคราะห์และพัฒนาเด็ก ในหลายฐานะและตำแหน่ง ที่สำคัญคือ ตำแหน่ง ผู้พิพากษาสมทบของศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ประธานมูลนิธิ สร้างสรรค์เด็ก คุณหญิงจันทน์ สันตะบุตร ได้คลุกคลีอยู่กับวงการเด็ก และเยาวชน รู้ซึ่งถึงปัญหาที่เกิดขึ้นแก่เด็กและหมักหมมมาเป็นเวลา ยาวนานโดยยังไม่มี การแก้ไขให้ลุล่วง ความรู้ซึ่งถึงปัญหาของเด็กและ เยาวชน ทำให้คุณหญิงจันทน์ สันตะบุตร แม้ในวัยที่ล่วงเลยเกษียณอายุ การทำงานมานานแล้ว ยิ่งเพิ่มพลังที่จะก้าวไปสู่ความสำเร็จในโครงการต่างๆ เพื่อเด็กและเยาวชน ในบรรดาโครงการทั้งหลายที่คุณหญิงจันทน์ สันตะบุตร กำลังรับภาระดำเนินการอยู่นั้น ในปัจจุบันมีโครงการสำคัญมากโครงการ หนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับปัญหาของเด็กและเยาวชนที่ต้องการแก้ไข เป็น โครงการที่คุณหญิงริเริ่มมาตั้งแต่ พ.ศ. 2538 เพื่อเฉลิมพระเกียรติและ ถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในมหามงคล ฉลองสิริราชสมบัติ 50 ปี

คุณหญิงจันทน์ สันตะบุตร คุณพ่อคุณแม่เป็นคนหอบดีมีผู้สนับสนุน ถือตาที่นั่น รากฐานสำคัญที่ทำให้ คุณหญิงจันทน์ สันตะบุตร ประสบ ความสำเร็จอย่างยิ่งในงานสังคมสงเคราะห์และสาธารณประโยชน์ คงจะ สืบเนื่องมาจากพื้นฐานที่ดีทางครอบครัว และเมื่อเจริญวัยเป็นภริยา ข้าราชการระดับหัวหน้า ต้องพบปัญหาครอบครัวข้าราชการชั้นผู้น้อย ที่มีรายได้น้อย ได้เห็นปัญหาของเด็กและสตรีมาเป็นเวลายาวนาน ประสบการณ์ชีวิตหล่อหลอมให้คุณหญิงจันทน์ เป็นสตรีที่มีพื้นฐานจิตใจ แข็งแกร่ง มีน้ำใจ เมตตากรุณาผู้ที่ด้อยกว่า คุณหญิงจึงใช้ความรู้ด้าน กฎหมาย พิทักษ์ ปกป้อง ช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส โดยเฉพาะสตรีและเด็ก และวิธีทำงานของท่านก็ได้ใช้รูปแบบเดียว หากแต่เป็นประสานบุคคล ที่มีความสามารถสรรหาทรัพยากรทุกรูปแบบ ร่วมคิด ร่วมผลักดัน ร่วมแก้ปัญหาเคียงบ่าเคียงไหล่และให้เกียรติยกย่องผู้ร่วมปฏิบัติงาน

คุณหญิงจันทน์ สันตะบุตร ได้ทุ่มเทอุทิศตนในงานด้านปัญหาของเด็กและเยาวชนผู้ “ขาด” และ “ด้อย” เพราะมีความเห็นว่า “ไม้อ่อนดัดง่าย” หากปัญหาของเด็กและเยาวชนที่เดินทางผิดพลาด หลงผิดอันเนื่องมาจากผู้ใหญ่หรือสภาวะแวดล้อม ได้รับการแก้ไขได้ทัน่วงทีสามารถนำเด็กให้กลับคืนสู่สภาวะที่งดงามได้ คอยรับมือกับภาวะอันหนักจากเด็กมีปัญหา โครงการที่สำคัญที่คุณหญิงจันทน์ สันตะบุตรเป็นประธานดำเนินการอยู่ในปัจจุบันคือ โครงการสร้างสถานฝึกอบรมเด็กและเยาวชนของศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ในพระอุปถัมภ์ของสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ที่ตำบลคลองโยง อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม บนที่ดินประมาณ 300 ไร่ ที่คุณหญิงสมนึก เปรมวัฒน์ และคุณหญิงสุภัทรา ตันติพิพัฒน์พงศ์ บริจาค ซึ่งเป็นที่พักและสถานฝึกอบรมเด็กและเยาวชนประมาณ 400 คน

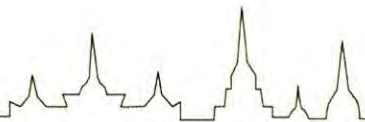
โดยจะสร้างบรรยากาศการอยู่ร่วมกันไปลักษณะครอบครัวทดแทน จัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อการบำบัดและฟื้นฟูจิตใจเด็กและเยาวชนอย่างแท้จริง รวมทั้งการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมวิชาชีพหลายสาขาแก่เยาวชน ปรับเปลี่ยนทัศนคติ และพฤติกรรมของเด็กไปสู่ทางบวกเพื่อให้กลับคืนสู่สังคมได้อย่างปกติสุข โดยจะมีคณะกรรมการบริหารจัดการสถานฝึกอบรม ตามแนวนโยบายของมูลนิธิฯ

คุณหญิงจันทน์ สันตะบุตร จึงเป็นผู้ได้รับการยกย่องสรรเสริญและประกาศเกียรติคุณในระดับสูงอันควรชื่นชมเป็นต้นว่า ได้รับพระมหากษัตริย์คุณโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมพระราชทานเครื่องอิสริยาภรณ์จุลจอมเกล้า อันเป็นเกียรติสูงสุดของสตรีไทย และเกียรติคุณอื่นๆ อีกมาก คุณหญิงจันทน์ สันตะบุตร จึงเป็นทรัพยากรบุคคลล้ำค่าของสังคมไทย นอกจากเป็นกุลสตรีที่เป็นแบบฉบับอันดีงามของสตรีไทยแล้ว ยังเป็นแบบอย่างของ “ผู้ใหญ่” ที่มีความคิดริเริ่มและอุทิศตนทั้งกำลังทรัพย์ กำลังสมอง และกำลังกายเพื่อส่งเสริมคุณภาพของเยาวชนของชาติอย่างแท้จริง

แผนกคดี-เรื่องดี

คุณเรสนา โตสิตระกูล

ยอดหญิงนักสู้

ในประเทศไทยของเราคงจะมีผู้หญิงไม่น้อยนัก ที่ต่อสู้เพื่อความถูกต้องให้เกิดขึ้นกับประเทศของเราเหมือนกับผู้หญิงคนนี้ คุณรสนา โตสิตระกูล มีประสบการณ์ที่หลากหลายและคลุกคลีในงานขององค์กรภาคเอกชนมาโดยตลอดและท่ามกลางพื้นฐานที่มีหลายรูปแบบนั้น สิ่งที่น่าประหลาดอยู่ตลอดมาคือ การทำงานที่มุ่งมั่นเพื่อสื่อมวลชนที่สอดแทรกแนวความคิดที่ก้าวหน้าลงไปในเรื่องาน

ผลจากการดำเนินงานที่ คุณรสนา ได้รับเลือกให้เป็นสมาชิกตลอดชีพขององค์กร Ashoka แห่งสหรัฐอเมริกา ซึ่งรางวัลดังกล่าวนี้เป็นการตอบแทนที่ทำความดีต่อสังคม แต่ผลงานชิ้นโบว์แดงที่ทำให้คุณรสนา โตสิตระกูล เป็นที่รู้จักของคนทั่วไปและเป็นที่ยกย่องของสาธารณชนคือการทำหน้าที่เป็นสตรีแกนนำเครือข่ายองค์กรพัฒนาเอกชนในการรณรงค์เพื่อตรวจสอบการทุจริตในการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์กระทรวงสาธารณสุข โดยร่วมกับเครือข่ายองค์กรพัฒนาเอกชนอีก 30 องค์กรรวบรวมรายชื่อ 50,000 ชื่อ เพื่อดำเนินการตรวจสอบและถอดถอนรัฐมนตรี และข้าราชการประจำระดับสูงในกระทรวงสาธารณสุข ตามรัฐธรรมนูญ 2540 มาตรา 304 และอาศัยกลไกทางกฎหมาย เพื่อขอให้ทรัพย์สินเป็นของแผ่นดิน ตาม พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งในที่สุด ป.ป.ช.และศาลฎีกา

แผนกคดีอาญา ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตัดสินใจยึดทรัพย์ นายรักเกียรติ สุขธนะ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ผู้พัวพันทางทุจริตเป็นจำนวนเงิน 233.8 ล้านบาท และดำเนินคดีอาญาต่อเนื่องจนถูกตัดสินจำคุกเป็นเวลา 15 ปี นับเป็นคดีประวัติศาสตร์ในการดำเนินการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันในวงการเมืองไทย เพราะเป็นคดีที่ 2 ที่กฎหมาย

สามารถเอาผิดนักการเมืองที่ทุจริตคอร์รัปชัน โดยคดีนี้เกิดขึ้นห่างจากคดีแรกกว่า 40 ปี การออกมาต่อสู้ในครั้งนี้ เพราะคิดว่าเราคือพลเมืองและการต่อสู้เป็นสิทธิและหน้าที่ของประชาชนที่ต้องออกมามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา โดยเฉพาะท่านเองทำงานเกี่ยวกับแวดวงสุขภาพ สัมพันธ์กับกระทรวงสาธารณสุขมากกว่า 20 ปี พบการทุจริตในกระทรวงสาธารณสุข จึงเป็นหน้าที่ที่ต้องไปหยุดยั้งการทุจริตนั้น ท่านเชื่อมั่นว่าการเข้ามาติดตามผลกดดันกรณีทุจริตให้มีการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดจะเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างวัฒนธรรมประชาธิปไตยในหมู่ประชาชนหรือพูดได้ว่า คุณธนา โสสิตระกูล เป็นหญิงนักสู้โดยแท้จริง เพราะการยืนหยัดเรียกร้องสิทธิความถูกต้องโดยไม่หวั่นต่อกระแสแรงกดดันจากผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่าแม้จะเป็นเพียงผู้หญิงแต่เธอกลับไม่ยอมจำนนต่ออุปสรรคยังแสดงจุดยืนเดินหน้าต่อสู่จนความจริงปรากฏสู่สายตาสาธารณชน

ผู้หญิงที่สามารถเข้าใจจิตดีภาวะ (ภาวะความเป็นหญิง) ในตัวเอง จะเข้าถึงชุมชนทรัพยากรอันมหาศาลแห่งเพศตนคือพลังของความเป็นแม่ที่มีความรัก ความเมตตา และความอดทน พลังแห่งจิตดีภาวะนี้จะช่วยเยียวยา ความป่วยไข้ของสังคมและสร้างสมดุลให้กับการเมืองที่กำลังฉุดลากไปด้วย กำลังของอำนาจนิยมแบบ ปุริสภาวะ (ภาวะความเป็นชาย) ถ้าเป็นหญิง เข้าถึงคุณสมบัติที่แท้จริงของตนแล้ว เราจะพบกำลังใจในการทำงาน อย่างไม่ย่อท้ออุปสรรคใดๆ และนี่เป็นหลักยึดการประพฤติปฏิบัติตนของ ยอดหญิงนักสู้แห่งปี รสนา โตสิตระกูล

แผนกคนดี-เรื่องดี

รศ.ดร. จุรี วิจิตรวาทการ

สิทธิสตรีต้องมีระดับ แบบไร้พินทุนาการ

ชีวิตที่เลือกเกิดไม่ได้ แต่เลือกที่จะสร้างความดีได้ เป็น
สังฆกรรมที่นำชีวิตให้สดใส ให้ก้าวเดินไปข้างหน้าอย่างท้าทาย
โลกทุกวันนี้มีสิ่งชั่วร้ายแฝงกายเข้ามาย่ำยีจิตใจมนุษย์ให้เกิดกิเลส
ในใจ หลักธรรมคำสั่งสอนทางพุทธศาสนา สอนให้ทุกคนสร้าง
ความดี เพื่อที่จะใช้ชีวิตอยู่อย่างมีความสุข ความพอเพียงของชีวิต
ไม่ยึดติดกับสิ่งมอมเมา ความเศร้าหมองจะหายไป หากมีความตั้งใจ
ที่จะใช้ชีวิตที่ไม่เบียดเบียนกัน ทุกวันนี้ สิ่งเหล่านี้ ยังไม่มีใครทำได้
แต่ถ้ามีกิเลสน้อยก็จะดีมาก

รองศาสตราจารย์ ดร.จุรี วิจิตรวาทการ ประธานศูนย์
สาธารณประโยชน์และประชาสังคม สถาบันนิคัสาสตรีผู้ที่ได้ชื่อว่า
เป็นนักวิชาการทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ไม่เคยแสดงตัว
ว่าเป็นนักปาฐกถาเรื่องนาม หรือเป็นผู้ปราดเปรื่องทางวิชาการ
แต่ในระดับต่างประเทศกลับยกย่อง

ย่อรายกลับไปสู่วัยเยาว์ รศ.ดร.จุรี วิจิตรวาทการ หรือ
นามสกุลเดิม นามศิริชัย เกิดในครอบครัวมอญจะกินครอบครัวหนึ่ง
ประกอบด้วยพี่น้อง 4 คน พี่ชายคนโตพิการทางด้านสมอง ส่วนพี่สาว
เสียชีวิต ท่านเองมีน้องชายอีก 1 คน คือ นายอนุวัตร นามศิริชัย ท่านเป็น
คนที่ 3

ท่านเรียนหนังสือที่โรงเรียน Seven Adventist ซึ่งเป็นโรงเรียน
นานาชาติแห่งแรกในสมัยนั้น เมื่อเรียนจบระดับไฮสคูล ได้เดินทางไป
เรียนต่อระดับปริญญาตรีที่ประเทศฟิลิปปินส์ จากนั้นก็เดินทางไปเรียน
ต่อที่มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย เบิร์กลีย์ ประเทศสหรัฐอเมริกา

ในขณะที่ไปเรียนด็อกเตอร์ที่อเมริกา ได้พบกับ คุณวิชรัตน์ วิจิตรวาทการ ที่แห่งนั้นได้บ่มเพาะความรักของท่านให้สูงงอม และพร้อมที่จะร่วมเข้ามาเป็นสະໄກ้ชายคาของ วิจิตรวาทการ จนมีทายาทด้วยกัน 2 คน บุตรสาว วัชรวิ วิจิตรวาทการ วัย 27 ปี จบปริญญาด้านเศรษฐศาสตร์ที่มหาวิทยาลัย Brown เกียรตินิยม และเรียนปริญญาโทปริญญาเอกควบคู่กันไปที่ เบิร์กลีย์ อเมริกา ตอนนี้อลาพักเพื่อหาประสบการณ์ และมีโครงการเรียนต่อระดับปริญญาโทในด้านบริหารธุรกิจ

ส่วน วรุตต์ วิจิตรวาทการ บุตรชายวัย 20 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยบอสตัน สหรัฐอเมริกา นับว่าท่านเป็นมารดา ที่เข้าใจและใฝ่การศึกษาให้ลูกเรียนรู้อันในระดับสูงขึ้นไปเพื่อนำความรู้อกลับมาพัฒนาประเทศ นับว่าเป็นครอบครัวที่อบอุ่นอีกครอบครัวหนึ่งที่นำเสนอใจ

รศ.ดร.จรี วิจิตรวาทการ เป็นสตรีผู้ทำงานด้วยความมุ่งมั่น ความเด็ดขาดที่แฝงอยู่ในตัวของท่าน ตั้งแต่เป็นอธิการบดีผู้หญิงคนแรกของสถาบันนิด้า มีเสียงพูดว่าผู้หญิงไม่กล้าตัดสินใจ โสเล แต่เธอกล้าโยกย้ายเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในสถาบันนิด้า ซึ่งผู้ชายไม่กล้าตัดสินใจ

ท่านเป็นอาจารย์สอนคณะรัฐประศาสนศาสตร์สถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์ (นิด้า) ซึ่งมีแนวคิดว่าคุณหญิงควรจะต้องคิดเล็กก่อนว่าเราจะทำอะไร คิดเล็กแต่รีบทำงานอย่ารีรอ ไม่ให้รอคอยเวลา คิดแล้วลงมือทันที จะทำให้เกิดผลเป็นอย่างดี มีกำลังใจพร้อมทำงานต่อเนื่อง บางคนคิดวางแผนมากมายแต่ไม่กล้าเริ่มต้น การทำงานขยายธุรกิจนั้นต้องเข้าใจสังคมและมีความเป็นธรรมชาติให้คนอื่น

การมองเห็นบรรยากาศความแตกต่างของนักศึกษาในต่างแดน ทุกครั้งที่มีการจัดงาน จะเห็นผู้หญิงทำหน้าที่บริการเสิร์ฟน้ำ ในขณะที่ผู้ชายอยู่สบายๆ ในสังคมของนักเรียนที่สมรสในต่างแดน ผู้หญิงจะทำหน้าที่ดูแลสามี ดูแลครอบครัว แทบจะไม่มีสิทธิ์มีเสียงที่จะทำกิจกรรมอย่างอื่นที่เป็นการเสริมความรู้ ภาพเหล่านี้ทำให้เกิดความคิดว่าจะต้องยกสถานะของสตรีให้สูงขึ้น

จากนั้นท่านก็ได้ศึกษาสังคมไทย และวัฒนธรรมประเพณีของประเทศต่างๆ ในเอเชีย พบว่าผู้หญิงจีนยังด้อยโอกาส และถูกกีดกันสิทธิมากที่สุด และประทับใจผู้หญิงในอินโดนีเซียที่ผลิตเครื่องสำอางขายตรงตามบ้าน จนเจริญรุ่งเรืองกลายเป็นบริษัทใหญ่ขึ้นมาหนึ่งชม

ผลงานด้านวิจัยที่มีคุณภาพทางวิชาการทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ได้รับการยอมรับหลายเรื่อง เช่น เรื่องความโปร่งใสส่งเสริมประชาสังคม เคยประเมินผลงานให้กระทรวงการคลัง เรื่องงบประมาณต้นทุนเศรษฐกิจเมียชาวา ซึ่งได้รับการยอมรับกันอย่างกว้างขวางทั้งในและนอกประเทศ

นอกจากนี้ยังได้ผ่านการเป็นวิทยากรเรื่องผู้หญิงเป็นเวลาสิบปี ส่วนใหญ่จะเป็นเวทีในระดับต่างประเทศ เรื่องบทบาทสตรีความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิงเปรียบเทียบในหลายประเทศ ท่านยังเคยได้รับรางวัล “ยอดหญิง” จากสำนักคณะกรรมการส่งเสริมสถานภาพสตรีอีกด้วย

การประชุมเครือข่ายผู้นำสตรีนานาชาติ ซึ่งเป็นสาขาหนึ่งในการประชุมเอเปค ครั้งที่ 8 ที่รัฐบาลไทยเป็นเจ้าภาพ ได้จัดขึ้นที่จังหวัดเชียงใหม่ และผ่านไปอย่างเรียบร้อย ได้ประจักษ์ถึงความสามารถของ รศ.ดร.จุรี วิจิตรวาทการ ซึ่งกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และคณะกรรมการส่งเสริมสถานภาพสตรี ได้ติดต่อให้รับเป็นประธานประชุมที่มีผู้เข้าร่วมประชุมมากถึง 17 ประเทศ ซึ่งได้สร้างชื่อเสียงของท่าน ให้เป็นที่ประจักษ์แก่สายตา ในความสามารถแสดงปาฐกถาในที่ประชุม ได้อย่างประทับใจ เกี่ยวกับสิทธิสตรีที่ควรส่งเสริมให้รู้

ปัจจุบันท่านดำรงตำแหน่งประธานศูนย์สาธารณประโยชน์ และประชาสังคม ของสถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์ (นิด้า) ทำให้ผลงานเห็นชัดเจนขึ้น

นับว่า รศ.ดร.จุรี เป็นสตรีคนหนึ่งซึ่งน่าจะจดจำเป็นแบบอย่างในการสร้างตัวเพื่อเป็นผู้นำในองค์กร

พัฒนาที่คนดี-เรื่องดี

คุณหญิงจตุรภา วัฒนเวทิน อังอุบลกุล

“เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คือเป้าหมายแห่งการช่วยเหลือ”

สตรีผู้เสียสละ!!

“ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” พระราชดำรัสแนวทางเศรษฐกิจ
ซึ่ง “พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว” ทรงมอบให้ประชาชนคนไทย
ทั่วประเทศ ได้นำเอาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับในการดำเนินชีวิต
รู้จักการแบ่งส่นปันส่วนรายได้ที่หามา แต่ว่าคนไทยยุคใหม่ รู้จัก
ความฟุ่มเฟือยมาตั้งแต่เกิด ทำให้ประเทศไทยยังมีคนยากจนอีก
มากมาย กลายเป็นปัญหาใหญ่ที่จะให้ภาครัฐ-ภาคเอกชนที่มีความพร้อม
เข้ามาช่วยเหลือซึ่งเศรษฐกิจระดับประเทศนั้น ยังไม่เติบโตพอที่จะ
ให้ความอบอุ่นกับทุกคนได้ ต้องช่วยเหลือตัวเองก่อน ก่อนที่จะร้องขอ
ผ่านสื่อให้เขาเห็นใจ

ด้วยปณิธานและความมุ่งมั่น “คุณหญิงณัฐิกา วัธนเวคิน
อังอุบลกุล” วัยเพียง 54 ปี ซึ่งเกิดในครอบครัวชั้นสูง มีความอบอุ่น
มีความพร้อมทุกอย่าง ทั้งรูป ทรัพย์ สมบัติ ไม่ต้องเดือดร้อน ทำให้
ท่านมองเห็นความยากจน ผู้ด้อยโอกาส โดยเฉพาะเด็ก/เยาวชน
ที่มีปัญหา

“คุณหญิงณัฐิกา” ประธานกรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัทน้ำตาล
ตะวันออก จำกัด และประธานและกรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัทน้ำตาล
และอ้อยตะวันออก จำกัด ผู้มีสายตาที่ยาวไกลมองเห็นความยากจนของ
เพื่อนร่วมชาติ มีอยู่มากมายกระจายไปยังชุมชนต่างๆ ทั่วประเทศ

ตลอดระยะเวลา 30 ปีที่ดำเนินธุรกิจควบคู่กับการช่วยเหลือสังคม ท่านเป็นสุภาพสตรีชั้นสูงอีกคนหนึ่ง ซึ่งมองเห็นช่องว่างระหว่างความยากจนกับคนร่ำรวย ที่ห่างไกลกันมาก คนร่ำรวยอยู่ใกล้กลุ่มหนึ่ง คนยากจนกลายเป็นส่วนเกินของสังคมไป ซึ่งมันไม่ใช่ เราต้องให้โอกาส

คนร่ำรวยบางคนบางกลุ่ม ที่ยังมีกิเลสความเห็นแก่ตัว ไม่เสียสละ ทั้งๆ ที่มีมากมายมหาศาล ทุกคนไม่สามารถเลือกเกิดได้ แต่เลือกที่จะเป็นคนดีในสังคมได้ หากไม่ให้โอกาสแก่คนยากจนแล้วใครที่ไหนจะให้สิ่งเหล่านี้กับพวกเขา มันต้องช่วยกัน เลยเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตคุณหญิง

จากการที่คุณหญิงณัฐิกา เริ่มต้นเข้ามาทำงานด้านสาธารณะประโยชน์เป็นครั้งคราว สมัครเป็นสมาชิกองค์กรต่างๆ จนผู้ใหญ่ในแต่ละองค์กรเห็นความจริงจังจริงจัง ที่คุณหญิงจะเข้ามาช่วยเหลือด้วยความเสียสละ แค่คุณหญิงณัฐิกาบริจาคเงินไป ก็น่าจะเป็นเพียงพอแล้ว แต่ท่านกลับเข้ามาช่วยเหลือทุ่มเท ทั้งกำลังเงิน กำลังกาย และกำลังใจ ให้กับองค์กรสาธารณกุศลต่างๆ จนเป็นที่ประจักษ์ต่อสายตาของสังคมชั้นสูง แม้ว่างานในธุรกิจของคุณหญิงจะมีมากมาย ก็ยังเจียดเวลามาช่วยเหลือสังคม ท่านแบ่งเวลาให้ลงตัวได้อย่างน่าทึ่ง และพร้อมที่จะช่วยเหลือทุกองค์กร

กิจกรรมขององค์กรการกุศล ทั้งที่เป็นของภาครัฐ-ภาคเอกชน หลายๆ แห่ง ที่คุณหญิงณัฐิกา เข้ามามีส่วนร่วมให้การเปิดหน้าสังคมแห่งการช่วยเหลือ ได้มองเห็นอย่างเด่นชัด เป็นผลงานที่คนในสังคมชั้นสูงมองเห็นความปรารถนาได้อย่างจริงใจ การเสียสละอย่างยิ่งใหญ่ทีเดียว

ฉะนั้น องค์กรสาธารณกุศล ทั้งของภาครัฐ-ภาคเอกชน ตลอดไปจนถึงองค์กรสาธารณกุศลในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นกิจกรรมของสำนักพระราชวัง แต่ละองค์กร จะมีชื่อของคุณหญิงณัฐิกา มีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องทุกองค์กร นับไปแล้วกว่า 50-60 องค์กรทั้งในและต่างประเทศ

ไม่ง่ายเลยกับภาระที่หนักอึ้ง ซึ่งคุณหญิงณัฐิกา แบ่งเวลาของส่วนตัว ส่วนการทำธุรกิจ และส่วนรวมซึ่งยังมองไม่ออกว่าคุณหญิงณัฐิกาบริหารเวลาอย่างไร ถึงได้มีโอกาสเป็นส่วนหนึ่งของงานในทุกองค์กรได้นั้นเป็นเพราะคุณหญิงณัฐิกา เรียนจบเอ็มบีเอมาเลยบริหารเวลาได้เก่ง

ถ้าจะพูดถึงความรู้ ความสามารถแล้ว ท่านเป็นสตรีสูงศักดิ์คนหนึ่ง ซึ่งเอาใจใส่ต่อการทำงานธุรกิจจนรุ่งเรือง ส่วนในเรื่องครอบครัวท่านก็มีความอบอุ่นเป็นอย่างมาก ครอบครัวของท่านประกอบธุรกิจมากมายหลายสิบบริษัท สร้างงาน สร้างรายได้ให้กับประเทศทำให้เศรษฐกิจดี

งานในด้านสังคมสงเคราะห์ ดูเหมือนว่าจะฝังในสายเลือดของท่านไปแล้ว ความมีน้ำใจดี มองโลกในแง่ดี สวยงามในความคิด มองเห็นความทุกข์ยากของคนอื่น ด้วยความสังเวชสลดใจ อยากให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือ ตามอัธยาศัยของสังคม ที่ต้องอยู่ร่วมกัน ทั้งรวยและจน

คุณหญิงณัฐิกา วัธนเวคิน อังอุบลกุล เป็นแบบอย่างของบุคคลชั้นสูงที่มีใจใฝ่ดีเสมอ ชอบช่วยเหลือผู้อื่นให้พ้นความทุกข์ยาก จนกลายเป็นกิจวัตรประจำวัน

รางวัลเกียรติยศที่ “คุณหญิงณัฐิกา วัธนเวคิน อังอุบลกุล” ได้รับนั้นมีมากมายเหลือเกิน แต่สิ่งหนึ่งที่คุณหญิงภาควุมิใจก็คือ ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ปฐมปิตินิติในพระมหากษัตริย์คุณแก่ท่านและครอบครัว เป็นสิ่งหนึ่งที่คนไทยทุกคนไม่ได้มีโอกาสเช่นท่าน

ปี 2526 ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ตริตราภรณ์ช้างเผือก/ปี 2532 เหรียญกาชาดสมนาคุณ ชั้น 1 สภากาชาดไทย/ปี 2543 ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ จตุตราจูลจอมเกล้า/เป็นบทพิสูจน์ถึงคุณงามความดีที่คุณหญิง ได้เข้ามาช่วยเหลือสังคม ตลอดระยะเวลายาวถึง 30 ปี

นี่เป็นเพียงส่วนหนึ่งอันน้อยนิดในชีวิตของ “คุณหญิงณัฐิกา วัธนเวคิน อังอุบลกุล” ซึ่งประสบความสำเร็จทั้งในชีวิต หน้าที่การงาน การอนุเคราะห์ช่วยเหลือสังคมตลอดมา นับว่าเป็นแบบอย่าง เป็นแบบอย่างความดี ที่ทุกคนควรจดจำและเป็นแบบอย่างที่ดีของคนในสังคมไทย

“สตรีผู้เสียสละให้สังคม นำชื่นชมยกย่อง คุณหญิงณัฐิกา วัธนเวคิน อังอุบลกุล”

แบบทดสอบดี-เรื่องดี

สุมาลี ชุณหวิทักษ์

ผญบ. “คนเก่งทัวใจแกร่ง” เผชิญชีวิตชายแดนใต้

สังเวียนนักสู้ชีวิตเพื่อชุมชนผู้ไม่เคยท้อถอย “คุณสุมาลี ขุนพิทักษ์” นักพัฒนาที่กล้าเผชิญทุกสถานการณ์เพื่อพัฒนาอย่างเอาจริง เป็นต้นแบบผู้นำหมู่บ้าน

ผู้ใหญ่บ้านหญิงแกร่งนักพัฒนา “สุมาลี ขุนพิทักษ์” ผู้ใหญ่บ้านแทนของคำแห่งหมู่ 7 บ้านหรั่ง ตำบลมะกรูด อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ได้รับความไว้วางใจจากพี่น้องในหมู่ 7 ให้เป็นผู้ใหญ่บ้านถึงสองสมัยด้วยกัน ณ วันนี้ผู้ใหญ่บ้านสุมาลียังคงทำหน้าที่อย่างเข้มแข็งเพื่อตอบแทนคุณแผ่นดินเกิดแห่งนี้ เธอเป็นชาวปัตตานี บิดาเป็นครู มารดาเป็นชาวนา เรียนจบจากเทคนิคยะลา

เมื่อครั้งยังเรียนหนังสือสุมาลีเคยสร้างวีรกรรมร่วมกับเพื่อนยึดรถไฟ 3 โบกี้ จากใต้ขึ้นไปประท้วงที่หน้ากระทรวงศึกษาธิการ 3 วัน 3 คืน เรียกร้องให้ยกวิทยฐานะเทคนิคยะลาเป็นวิทยาลัย สุดท้ายทางการยอมยกฐานะให้ เหตุการณ์ครั้งนั้นทำให้เธอไม่สามารถเรียนต่อในระดับสูงได้

เมื่อผิดหวังจากระบบการศึกษา ชีวิตเธอจึงหันเหมาทำงานด้านสังคม โดยเป็นอาสาสมัครประจำหมู่บ้าน ประจำสถานีอนามัยโดยไม่รับค่าตอบแทนแม้แต่บาทเดียว แต่ด้วยความที่ไม่มีใครดูแลชาวบ้านอีกกว่า 600-700 ชีวิต เธอจึงมาทำหน้าที่ส่งเสริมด้านสาธารณสุข ปัญหาสุขภาพ แจกจ่ายยา ธารงศ์ให้ชาวบ้านฝากครรภ์ ให้พาลูกหลาน ไปฉีด

วัดชินป้องกันไข่มาลาเรีย ทำงานอาสาสมัครเรื่อยมาจนชาวบ้านขอร้อง
ให้ลงสมัครผู้ใหญ่บ้านซึ่งหญิงแกร่งผู้นี้ก็ได้รับเลือกชนิดไร้คู่แข่งและได้เป็น
ผู้ใหญ่บ้านนับตั้งแต่ พ.ศ. 2540 จนถึงปัจจุบัน

คุณสุมาลีสามารถรวมกลุ่มทั้งกลุ่มแม่บ้าน กลุ่มเกษตรกร
กลุ่มอาชีพ กลุ่มเยาวชนและจัดตั้งโครงการมากมาย ทำให้ปี พ.ศ. 2543
ตำบลมะกรูดได้รับรางวัลตำบลพัฒนาดีเด่น ตำบลมะกรูดเป็นอีกตำบล
หนึ่งในอำเภอโคกโพธิ์ที่ไม่เคยมีเหตุร้ายมาอย่างกรายและทำลายความ
สัมพันธ์ของผู้นคนในชุมชน “ในตำบลมีพุทธ 5 หมู่บ้าน มุสลิม 2 หมู่บ้าน
เราอยู่ด้วยกันอย่างสงบและสันติ ดูแลซึ่งกันและกัน ปกปักรักษาหรือช่วยเหลือ
เอื้ออาทรกัน ให้เกียรติในความแตกต่างกันไม่ให้ความหวาดระแวงมา
ทำร้ายเรามากกว่านี้ ระดับแกนนำพูดคุยกันเสมอ กลุ่มสตรีก็รวมกลุ่มกัน

ทำกิจกรรม ผู้เฒ่าผู้แก่อยู่กันมานาน วิทยุรุ่นเป็นเพื่อนกัน เชื่อว่าความเข้มแข็ง
ในชุมชน ความสามัคคีของชาวบ้านจะช่วยเป็นเกราะป้องกันชุมชนของ
ตนเองได้ เรื่องราวที่เกิดขึ้นอาจทำให้ความสัมพันธ์อันดีของหลายชุมชน
หดหาย เส้นใยบางๆ อาจทำให้สายสัมพันธ์เจือจางไป ทุกคนต้องเข้าใจ
สถานการณ์ อย่าหลงประเด็นและเข้าใจผิดกลายเป็นเครื่องมือในสิ่งที่
ผู้ไม่หวังดีกระทำ” เธออธิบายถึงเหตุผลที่ไม่เคยเกิดเหตุการณ์ร้ายในตำบล
และงานชิ้นใหญ่ที่เธอกำลังดำเนินการอยู่ในขณะนี้คือ “โครงการน่าน้ำดื่ม”
เพื่อแก้ปัญหาหาร้าง และเพิ่มผลผลิตให้กับชาวบ้านซึ่งใกล้จะประสบ
ความสำเร็จ และมีแนวทางที่จะแก้ปัญหาให้กับชาวนาได้แทนโครงการ
“นาปาล์ม” ของรัฐบาลที่บอกแต่ข้อดี โดยไม่บอกข้อเสียให้ชาวบ้านรับรู้
ซึ่งขณะนี้กลับมีชาวบ้านที่กำลังประสบภาวะเสี่ยงต่อการขาดทุนจาก
การปลูกนาปาล์มเป็นอย่างมาก

จากการทำงานที่ทุ่มเทของเธอ รางวัลกำนันผู้ใหญ่บ้านยอดเยี่ยม
ประจำปี 2548 ที่เธอได้รับคงเป็นเครื่องบ่งได้ว่า สุมาลี ชุมนพิทักษ์ หญิงเหล็ก
แห่งโคกโพธิ์ นักพัฒนาชายแดนใต้ตัวจริง

“ผู้นำชุมชนที่จะทำงาน
พัฒนาต้องเข้าใจและมีความจริงใจ
ที่จะช่วยเหลือแก้ปัญหาให้กับชาวบ้าน
ต้องทราบข้อมูลและความเป็นจริงของ
ชุมชน ทุกคนเป็นพี่น้องกัน เป็นความ
ผูกพันที่รักและห่วงใยกันไปจนตาย
แม้มิใช่คนในพื้นที่ หากไปอยู่ที่ใด
ก็ควรที่จะคิดพัฒนาให้เป็นประโยชน์
ในผืนแผ่นดินที่อาศัยอยู่จึงจะเรียก
ได้ว่าตอบแทนคุณแผ่นดินอย่างแท้จริง”

แผนกคนดี-เรื่องดี

ออรอร่า ศรีบัวพันธ์

“แสงทองแห่งความหวัง ของคนตาบอดไทย”

คนส่วนใหญ่มองว่าผู้พิการเป็นภาระของสังคม เป็นคนที่ทำประโยชน์ให้กับสังคมน้อยที่สุดแต่ ออรรอรา ศรีบัวพันธุ์ เป็นผู้พิการที่ตาบอดแต่เธอสามารถทำประโยชน์ให้กับผู้ที่พิการตาบอดและผู้พิการทุกประเภทภายในประเทศได้เป็นอย่างดี นางออรรอรา ศรีบัวพันธุ์ เกิดเมื่อวันที่ 29 สิงหาคม พ.ศ. 2475 แม่ของเธอมีอาชีพเย็บผ้าและพ่อมีอาชีพรับจ้างก่อสร้าง ฝันร้ายในวัยเด็กของเธอ คือ ลูกตาข้างซ้ายถูกควักออก โดยหมอเจ คีอปลัน หมอบอกว่า เธอเป็นโรคริดสีดวงตาลีงเข้าไปในลูกตาดำแล้วส่วนตาข้างขวายังเห็นได้พอสมควร โรคริดสีดวงตาจะทำให้ตาบอดโดยตรง หลังจากที่เธอได้รับการรักษาจากสถานพยาบาลรักษาตาของหมอเจ คีอปลัน แล้วหมอยังได้ให้บุตรชายพาเธอไปพบกับ มิสเจนีวีฟ คอลฟิลด์ สตรีตาบอดชาวอเมริกา ซึ่งเปิดโรงเรียนดนตรีสอนคนตาบอดแห่งแรกในประเทศไทย แต่ความโชคร้ายก็ยังไม่จางหาย เธอได้สูญเสียแม่อันเป็นที่รักของเธอ ทำให้เธอต้องขาดเรียน มิสคอลฟิลด์ จึงส่งคณะกรรมการไปเยี่ยมเธอที่บ้าน และหลังจากนั้น มิสคอลฟิลด์ได้รับอุปการะเธอไว้เป็นส่วนหนึ่งในครอบครัวของท่าน จนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และเธอก็มีโอกาสไปเรียนต่อ ณ โรงเรียนสอนคนตาบอดโอเวอร์บรูค เมืองฟิลาเดลเฟีย สหรัฐอเมริกา ได้รับประกาศนียบัตรไฮสคูล แอคคาเดอมิค ดิลโปลมา ได้รับเกียรตินิยมอันดับ 1 ตอนที่เธอเป็นนักเรียนของที่นี่

มีครอบครัวอเมริกันได้พาเธอไปงานสังสรรค์ จัดโดยชมรมอาสาสมัครคาทอลิกเพื่อคนตาบอด และเธอก็ได้รับการแนะนำให้รู้จักกับอาสาสมัครที่ชื่อว่า แมรี โลแกน (Mary Logan) แมรีพูดกับเธอว่า “ออรอร่า แปลว่า แสงสว่าง แสงเงิน แสงทอง แล้วคุณก็มาจากทิศตะวันออก ซึ่งเป็นทิศที่แสงเงิน แสงทองไหลให้เห็น และเมื่อคุณจบการศึกษาคุณก็จะกลับไปเป็นดวงตะวันแก่คนตาบอดที่นั่น จากนั้นไปฉันขอเรียกคุณว่า ดอว์น (Dawn) ความหมายเดียวกับออรอร่า หรือ อรุโณทัย” เธอเรียนจบก็กลับมาเป็นครูที่โรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพฯ และยามว่างเธอก็สอนภาษาอังกฤษแก่คนตาบอดอยู่นานถึง 5 ปี เธอจึงได้รับความไว้วางใจจาก มิสคอลฟิลด์ ให้ไปเปิดและบริหารโรงเรียนสอนคนตาบอดภายในจังหวัดเชียงใหม่ เธอดำรงตำแหน่งครูใหญ่และสอนด้วย และในปี พ.ศ.2511 เธอย้ายกลับมาสอนที่โรงเรียนสอนคนตาบอด กรุงเทพฯ และสอบเข้าเรียนต่อยังมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เมื่อปี พ.ศ.2518 วิชาเอก

ภาษาอังกฤษจนจบและได้รับพระราชทานปริญญาบัตรจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสอบเข้าบรรจุเป็นข้าราชการครูสังกัดกองการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการเป็นคนแรก และต่อมาในปี พ.ศ. 2525 เธอได้ศึกษาต่อปริญญาโท ด้านศึกษาพิเศษ ณ มหาวิทยาลัยบอสตันคอลเลจ ที่เมืองบอสตัน สหรัฐอเมริกา พร้อมกับได้รับประกาศนียบัตรสอนคนตาบอดจาก Perkins School For the Blind

ออรอร่า ศรีบัวพันธุ์ ถือได้ว่าเป็นบุคคลหนึ่งที่มีความสำคัญกับวงการคนตาบอดไทย แม้อายุของเธอจะล่วงเลยมามากกว่า 70 ปี แต่ก็ตามเธอยังคงทำงานเพื่อคนตาบอดและคนพิการด้านอื่นๆ มาโดยตลอดและผลงานที่สำคัญคือ เธอร่วมกับสามี นายเครื่อง ศรีบัวพันธุ์ ก่อตั้งมูลนิธิคอลฟีลด์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และปัจจุบันเธอก็ยังคงทำหน้าที่โรงเรียนสอนคนตาบอดพระมหาไถ่ พัทยา และสอนที่มูลนิธิคอลฟีลด์ เพื่อคนตาบอด โดยไม่รับเงินเดือน ดังนั้นรางวัลบุคคลดีเด่นแห่งชาติ สาขาพัฒนาสังคม (ด้านสังคมสงเคราะห์) ประจำปี พ.ศ. 2548 จึงเหมาะสม และควรค่าสำหรับเธอนับว่าเป็นบุคคลที่เป็นแสงทองแห่งความหวังของคนตาบอดไทย โดยแท้จริง

แม่ดีเด่น-เรื่องดี

คุณไฉ่ เลิศวิริยะประภา

0	0	0	1
0	0	0	1
0	0	0	1
0	0	0	1
0	0	0	4
0	0	0	4
0	0	0	30

นายก อบต. บั๊กพัฒนา ผู้นำความเจริญเขาสามยอด

“คุณสายใจ เลิศวิริยะประภา” นายก อบต. บั๊กพัฒนา ผู้นำความเจริญเขาสามยอด ความหมายของคำว่า “ผู้นำ” หรือ “ผู้ตาม” นิยามคำจำกัดความว่า “ผู้นำ” นั้นเหมือนโบราณกล่าวไว้ช้านาน ให้เปรียบเทียบเป็นชายชาติตรี ที่พร้อมด้วยคุณสมบัติเก่งกล้าสามารถ ความดีงามทุกประการ และเปรียบให้ผู้หญิงนั้น คือ “ผู้ตาม” งานในบ้าน ในเข้าเรือน ต้องเปรียบพร้อมครบองค์ประกอบกุลสตรีไทยปรนนิบัติ พัดวีสามียึดมั่นในคำสอน “เรือน 3 หน้า 4” อย่าได้ขาดตกบกพร่อง คือ กลยุทธ์ แห่งการสร้างเสน่ห์ผู้หญิง

นั่นคือมูลเหตุและผลของคำโบราณ ท่านว่าไว้ซึ่งก็เป็นเรื่องที่ถูกต้องตามยุคสมัยและวิถีชีวิตของยุคก่อน หากแต่ในสังคมปัจจุบันนี้ สภาวะแวดล้อมทางด้านสังคมมนุษย์วิทยาได้แปรผกผันตามกาลเวลาที่มาด้วยวิวัฒนาการต่างๆ ที่เปิดกว้างให้โอกาสผู้หญิงได้ก้าวขึ้นมาทัดเทียมชายชาติตรี ด้วยความทัดเทียม ใช้ความสามารถวัดค่าผลงาน ที่ทำได้เสมอตั้งงานต่างๆ ที่ผู้ชายเคยกุมบทบาทเอาไว้

รอยเท้าที่ก้าวเดินของผู้คนในยุคนี้ จึงทำให้ผู้หญิงได้เชิดหน้าอย่างสง่างามกับก้าวที่มุ่งมั่นและมากด้วยความเพียร สังคมปัจจุบัน จึงยอมรับบรรดาผู้หญิงเก่งและแกร่งสู่สมรภูมิชีวิตการทำงานที่หลากหลาย ในแต่ละสาขาอาชีพ

“คุณสายใจ เลิศวิริยะประภา” ขึ้นทำเนียบของผู้หญิงเก่งเป็นผู้นำนักพัฒนาตัวจริงอีกหนึ่งของเมืองไทย สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตที่เรียบง่าย ที่ใส่ใจทุกอิริยาบถของชีวิต รอยยิ้ม ที่อิมเมมและอ่อนโยนของผู้หญิงตัวเล็กๆ ที่มีหัวใจแห่งการพัฒนาที่ยิ่งใหญ่

การก้าวที่แต่ละระดับชั้นของชีวิตเธอมีแบบแผนที่มุ่งมั่นตั้งใจ เอาจริงในทุกสิ่งที่ทำโดยมีครอบครัว คุณพ่อ คุณแม่ทำมาค้าขายตามประสาชาวบ้านทั่วไป อบรมสั่งสอนให้รู้จักคิดทำในสิ่งที่ดีที่ถูกต้องเหมาะสม

เธอเรียนจบแค่ชั้น ม.6 พ่อกับแม่ของเธอก็ให้เธอลาออกจากโรงเรียน เพื่อที่จะให้เธอสานต่อธุรกิจต่างๆ ของท่าน พ่อเป็นสาวแรกรุ่น เธอก็ได้ตัดสินใจเข้ากรุงเทพมหานคร เพื่อที่จะได้เข้ามาเรียนในโรงเรียนเสริมสวยเกศสยาม

พอเรียนจบหลักสูตรเสริมสวยแล้ว เธอก็ได้มาทดลองฝีมือโดยการประกวดในระดับต่างๆ เธอได้รับรางวัลมากมาย แต่รางวัลที่เธอภาคภูมิใจก็คือ รางวัลรองแชมป์โลกประเภทผสมชายฟรีสไตล์

หลังจากนั้นเธอกลับสู่บ้านเกิดด้วยความสำเร็จ ในเส้นทางที่พ่อเธออยากเห็น และเธอได้กลับมาทำงานให้กับธุรกิจด้านความงาม โดยมีโอกาสของเธอบุกเบิกเส้นทางนี้ไว้แล้ว ร้านเสริมสวยของเธอเป็นที่นิยมของผู้คนมากมาย ได้รับรางวัลรองแชมป์โลกประเภทชายฟรีสไตล์ จนเธออายุได้ประมาณ 35 ปี ดูเหมือนว่าร้านเสริมสวยของเธอเปรียบเสมือนที่รวมรับฟังปัญหาของผู้คนในหมู่บ้าน ทำให้เธอมีโอกาสดำเนินการถึงปัญหาของคนในหมู่บ้าน ในแง่มุมต่างๆ รวมทั้งการที่เธอมีส่วนร่วมในกิจกรรมงานบุญต่างๆ เธอจึงเป็นที่รู้จักของคนในหมู่บ้านมากมาย เธอจึงมีแนวคิดที่ว่า ปัญหาของชาวบ้านต้องได้รับการแก้ไขและผู้คนในหมู่บ้านต้องอยู่ดีกินดี

นับตั้งแต่ปี 2542 เป็นต้นมา ที่เธอได้รับเลือกให้เป็นนายก อบต. ด้วยปณิธานที่ได้ตั้งใจไว้ว่า “การเมือง” จะในระดับท้องถิ่น หรือในระดับประเทศนั้นล้นแล้วแต่เป็นเรื่องที่ใกล้ตัวคนเราทุกคน เพราะวิถีทางแห่งการเมืองคือการได้มาซึ่งความเจริญของบ้านเมืองประเทศชาติ การเมืองไม่ได้มีไว้เพื่อแสวงหาผลประโยชน์จากภาษีประชาชน

ฉะนั้นหัวใจหลัก ของนักการเมืองอย่างนายก อบต. หึงเก่งและ
แกร่งคนนี้ก็จึงสามารถทำงานได้สมบูรณ์แบบพร้อมตอบโจทย์ด้วยหัวใจ
หึงนักพัฒนาเอาผลงานความเจริญของท้องถิ่นเป็นหลักประกันพิสูจน์
ตนเอง

รอยเท้าของราชสีห์บ่งบอกถึงความยิ่งใหญ่ รอยเท้าของสัตว์
จะใหญ่หรือเล็กขึ้นอยู่กับชนิดของสัตว์นั้น ๆ สำหรับคนนั้นผลงาน
จะเป็นสิ่งพิสูจน์และบ่งบอกถึงความยิ่งใหญ่ เป็นเกียรติประวัติสร้างความ
หอมหวานแห่งเกียรติยศที่ขจรไกลทุกสารทิศ “กลิ่นหอมของดอกไม้
ยากจะทวนลม” แต่กลิ่นหอมแห่งเกียรติยศนั้นทวนลมได้

ผลงานพิสูจน์ตน

- รางวัลด้านบริหารจัดการสาขานักการเมืองสตรีดีเด่น (ท้องถิ่น)
ประจำปี 2550 สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวง
การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- รางวัลผู้หึงเก่งประจำปี 2549 สถาบันวิจัยบทบาทหญิงชาย
และการพัฒนาสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ประจำปี 2549
- องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการที่ดี
ตามหลักธรรมาภิบาล ระดับจังหวัดภาคกลาง ของกรมส่งเสริมการ
ปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ประจำปี พ.ศ. 2546 (พร้อมเงิน
รางวัล 1.2 ล้านบาท)
- องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการที่ดีตาม
หลักธรรมาภิบาล กระทรวงมหาดไทย ประจำปี พ.ศ. 2547 (พร้อมเงิน
รางวัล 1.7 ล้านบาท)
- องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ที่มีการจัดการที่ดีตาม
หลักธรรมาภิบาลดีเด่นระดับประเทศ ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กระทรวงมหาดไทย ประจำปี พ.ศ. 2548 (พร้อมเงินรางวัล 3.5 ล้านบาท)
- รางวัลพระปกเกล้า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความ
เป็นเลิศ ด้านความโปร่งใสและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
ประจำปี 2548 และปี 2549 จากสถาบันพระปกเกล้า

แบบที่คนดี-เรื่องดี

ทิวา ณ นคร

การให้เท่าไรยิ่งได้เพิ่ม... ใส่ใจเด็กมีปัญญา

จากการทำงานที่มุ่งมั่นเพื่อชีวิตที่ดีกว่าของเด็กๆ ด้วยคติที่เธอยึดมั่นมาทั้งชีวิตว่า “การให้เท่าไรยิ่งได้เพิ่ม....” ทำให้นางทิตา ณ นคร สมควรได้รับการยกย่องให้เป็นบุคคลผู้ทำคุณประโยชน์ต่อเยาวชน สาขาพัฒนาเยาวชนบำเพ็ญประโยชน์ อาสาสมัคร สวัสดิการและประสานงาน ประจำปี 2543 พร้อมอีกหลายๆ รางวัลแต่ที่สำคัญ คือรางวัลชีวิตในหัวใจตัวเอง

แนวคิดที่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวกอย่างสร้างสรรค์ต่อสังคม พร้อมทั้งจะอาสาเป็นผู้นำการแก้ปัญหาที่มีเจตนารมณ์ที่ดีเยี่ยมทุ่มเทพลังความคิดพลังกายลงมือทำงานอย่างจริงจังเพื่อเด็กและเยาวชน เสนอมุมมองดีๆ เรื่องดีๆ ที่ยังคงเหลืออีกมากมาย รอคารค้นพบอย่างใจจดใจจ่อเหมือนฟ้ารอฝนตั้งคนรอหวัง ฉะนั้นคนเราในสังคมจงหันหน้าเข้าหากัน ปฏิรูประบบแบบแผนการใช้ชีวิตอย่างเข้าใจร่วมกัน

คุณทิตา พยายามวางระบบและจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อการพัฒนาเด็กกำพร้า พยายามเติมช่องว่างและปูพื้นฐานที่ดีให้กับเด็ก เพื่อให้เด็กเติบโตเป็นผู้ที่มีความรู้สึกที่ดีต่อตัวเอง สนใจใฝ่รู้และเคารพสิทธิผู้อื่นรวมทั้งรับเป็นครอบครัวอุปการะ ซึ่งเป็นครอบครัวทดแทนชั่วคราว ให้กับเด็กกำพร้าที่มีความต้องการพิเศษ เช่น เด็กที่เกิดจากมารดาติดเชื้อ เพื่อให้เด็กเหล่านี้ได้รับการเลี้ยงดูที่เหมาะสมกับสภาพปัญหาที่มีความพร้อมในการเติบโตสมบูรณ์ทั้งกายและใจ

ในปี 2530 คุณทิตา ได้ริเริ่มให้มีโครงการสายสัมพันธ์ ซึ่งเป็นโครงการที่เปิดรับบุคคลทั่วไป เป็นอาสาสมัครดูแลเด็กกำพร้าอย่าง

ต่อเนื่อง และเฉพาะเจาะจง เพื่อให้เด็กเกิดทัศนคติที่ดีต่อตนเอง รู้จักรัก และผูกพันกับผู้อื่น ซึ่งมีอาสาสมัครโครงการตั้งแต่เริ่มจนบัดนี้ 400 คน

นอกจากนี้ คุณทิวา ยังมีความรอบรู้ในเรื่องปัญหาเด็ก สิทธิเด็ก สิทธิสตรี กฎหมายรัฐธรรมนูญ ได้รับเชิญให้เป็นวิทยากร อบรมให้ความรู้ บรรยายพิเศษ อภิปรายในที่ต่างๆ ทั้งในและนอกประเทศ อาทิเช่น Unicef

ผู้เข้าใจและใส่ใจต่อชีวิตเด็ก - เยาวชน ที่มีปัญหา สร้างอุ่นไอรัก ในสถานพินิจอย่างครบครัน ทิวา ณ นคร ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน บ้านกาญจนาภิเษก “เมื่อเด็กกระทำผิด เราจะมองภาพที่สะท้อนออกมา โดยมีภาพของเหยื่อหรือผู้เสียหายที่ถูกกระทำ ก้ำกั๊บ และหากจะมีคนพูดถึงผู้กระทำในเชิงเห็นใจก็มักจะถูกตั้งคำถาม จากสังคม เช่นเดียวกับเด็กที่อยู่ในสถานพินิจ แม้พวกเขาจะถูกแรงกดดันใจ สังคมก็มักรู้สึกว่ามันเป็นสิ่งปกติที่เกิดขึ้นได้ สำหรับคนที่ไม่ควรได้รับการลงโทษ ซึ่งความจริงเราควรจะต้องตั้งคำถามและกลับมาทบทวน กระบวนทัศน์กันใหม่”

ทิวา ณ นคร หรือป้ามล ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน บ้านกาญจนาภิเษก กล่าวในการสัมมนาวิชาการ เรื่อง “ปัญหาเด็กและเยาวชน : กระบวนทัศน์ที่ต้องทบทวน” ซึ่งจัดโดยคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ม.ธรรมศาสตร์

เหตุที่ป้ามลเชื่อว่าความรุนแรงและอำนาจไม่ใช่วิธีการสำหรับ ลงโทษเด็กในสถานพินิจเพราะสิ่งที่พวกเขาเหล่านั้นกระทำเกิดจาก “การก้าวพลาด” ในช่วงวัยที่ยังขาดวุฒิภาวะที่เพียงพอ

“วัยรุ่นเป็นช่วงที่ยุงยากที่สุด จะโตก็ไม่โต จะเด็กก็ไม่ใช่อีก เพราะฉะนั้น หากมีเด็กสักคนกระทำผิดอย่าโกรธคนทำที่พูดเช่นนี้ไม่ใช่ ว่าไม่เห็นใจเหยื่อ แต่อยากให้ลองทบทวนดูว่ามันมีปัจจัยอะไรที่เกี่ยวข้อง อีกบ้าง และจะพบว่าคนผิดไม่ได้มีแค่คนเดียว นั่นคือเหตุผลว่า ทำไมเรา ต้องทบทวนกระบวนทัศน์เกี่ยวกับการแก้ปัญหาเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะในกระบวนกรยุติธรรม แม้จะบอกว่าเด็กอายุต่ำกว่า 18 เมื่อกระทำ ผิด ไม่ต้องติดคุก แต่ยอมรับหรือไม่ว่า สถานพินิจ ที่เปิดรออยู่นั้นมีสภาพ

ไม่ต่างจากคูกผู้ใหญ่ และข้าราชการสถานพินิจฯ เหล่านี้ พยายามจะวัดรอยเท้าให้เทียบเท่าคุกเสียด้วยซ้ำ”

การจะปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ในเรื่องดังกล่าวได้ ป้ามลแนะนำว่า จำเป็นจะต้องสร้างวาทกรรมใหม่ๆ ขึ้นมา นั่นหมายถึงการออกนอกกรอบวิธีการปฏิบัติแบบเดิมๆ ที่ใช้กันอยู่ ไม่ใช่การตั้งคำถามเพียงว่า เด็กผิดหรือไม่เท่านั้น แต่ยังต้องตั้งคำถามต่อไปอีกด้วยว่า อะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กทำผิด นอกจากนี้ยังจำเป็นจะต้องทำให้ในบ้านทุกหลังไม่มีเด็กคนอื่น ๆ ที่จะทำผิดขึ้นมาอีก

ปัญหาเด็กเยาวชนและผู้หญิงหากพิจารณาอย่างตรงประเด็นนั้น ต้องย้อนไปสู่ต้นตอของปัญหา คือ ครอบครัวเป็นอย่างไร ต้องดูฐานจากสถาบันครอบครัว สร้างค่านิยมกับความรักความเข้าใจ เข้าถึงปัญหาด้วยการเอาใจใส่จึงเกิดเป็นสหทัยมูลนิธิขึ้นเพื่อช่วยสร้างสรรค์สังคม

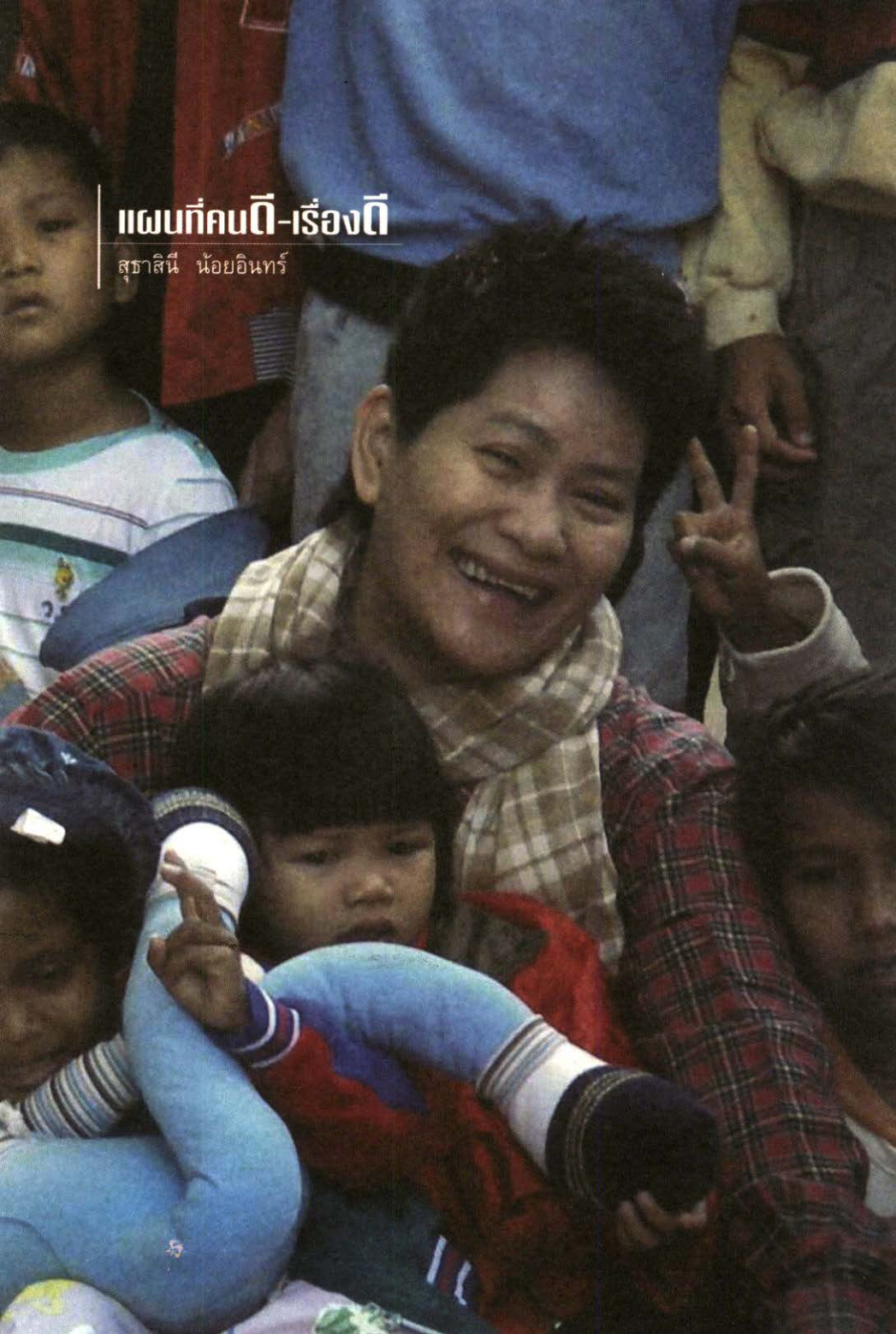
งานของสหทัยมูลนิธิ มีด้วยกันหลายส่วนที่รับผิดชอบโดยตรง คือ งานดูแลเด็กกำพร้า เป็นความร่วมมือของสหทัยมูลนิธิ กับบ้านเด็กอ่อน ปากเกร็ด ปัญหาเด็กกำพร้าเหมือนกัน หากมองปัญหาเพียงชั้นเดียวคือ เด็กคนหนึ่งถูกทอดทิ้ง แต่ปรากฏการณ์เหล่านี้ สะท้อนถึงความอ่อนแอของสังคมระบบครอบครัวและเด็ก คือ เหลือที่ไม่อาจช่วยเหลือตัวเองได้ โดยสิ้นเชิง ก่อนถูกโยนเข้าบ้านเด็กกำพร้า ในอดีตสังคมไทยไม่จำเป็นต้องมีบ้านเด็กกำพร้า เมื่อใดที่เด็กคลอดออกมาแล้วพ่อแม่ไม่พร้อมก็ยังมีปู่ย่า ตายาย เข้ามาเลี้ยงดูอุ้มชู ความเป็นครอบครัวขยายได้เข้าารองรับปัญหาเซฟตัวเด็กเอาไว้

คำตอบของสหทัยฯ อาจจะมุ่งไปที่การแก้ปัญหาในเชิงสังคม สงเคราะห์ ให้เด็กกำพร้าได้มีครอบครัวคนเกิดมาไม่มีใคร โดดเดี่ยวไว้ที่พึ่งมันทำลายความเป็นมนุษย์ โจทย์ คือ ทำอย่างไรถึงจะให้มนุษย์เรามีครอบครัว ไม่ใช่ครอบครัวที่แท้ เป็นครอบครัวทดแทนครอบครัวมีปัญหา เป็นวงจรของสหทัยที่ครบถ้วน

สร้างสมประสบการณ์ชีวิตในการทำงานเพื่อสังคมเด็ก-เยาวชน ผู้หญิงที่ประสบปัญหาชีวิตบวกกับหัวใจที่สร้างสรรค์นับเป็นบทบาทชีวิตที่ควรค่าแก่การชื่นชมเป็นคนดีต้นแบบ

แพนทีคนดี-เรื่องดี

สุรสาสินี น้อยอินทร์

“บ้านโฮมฮัก” บ้านแห่งความรัก ของเด็กด้อยโอกาส

ถ้าหากกล่าวว่า... เด็กคืออนาคตของชาติ... เด็กคือต้นกล้าที่รอวันเติบโต ถ้าเช่นนั้นพวกเขาจะเติบโตและรับใช้สังคมได้อย่างไร หากปราศจากความรักและการดูแลเอาใจใส่จากครอบครัว เพราะทุกวันนี้มีข่าวพ่อแม่ทำลายลูก เด็กถูกทอดทิ้ง นำเด็กไปขายบริการทางเพศ เด็กถูกข่มขืน เด็กติดเชื้อเอชไอวี ฯลฯ มีให้เห็นไม่เว้นแต่ละวัน ภาวะอันโศกร้ายของสังคมเช่นนี้เกิดจากตัวผู้กระทำหรือไม่? ต้นตออยู่ที่ไหน? นี่คือคำถามของผู้หญิงคนหนึ่งที่ได้เฝ้ามองและดูแลเด็ก ๆ ด้วยความรัก

ผู้หญิงคนนั้นคือ “สุชาสินี น้อยอินทร์” หรือ “แม่ตี๋” ของเด็ก ๆ แห่ง “บ้านโฮมฮัก” จังหวัดยโสธร หรือมูลนิธิสุชาสินี น้อยอินทร์ เพื่อเด็กและเยาวชน เธอเล่าว่า บ้านโฮมฮักมีอายุมากกว่า 20 ปีแล้ว ขณะนี้มีสมาชิก 106 คน ติดเชื้อเอชไอวีและรับยาแล้วประมาณ 20%

นอกจากนี้ยังมีกลุ่มที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ กลุ่มที่พ่อแม่ทำร้ายทุบตี เด็ก ๆ ในบ้านโฮมฮักรู้ความจริงเกี่ยวกับตัวเขาว่าเป็นใครมาจากไหน พ่อแม่ไปไหน ใครติดเชื้อเอชไอวี เพราะให้เขารู้ตอนนี้ดีกว่าให้รู้ตอนโต เมื่อรู้แล้วจะได้ดูแลตนเอง ที่นี้ไม่ได้เลี้ยงแบบแยกกลุ่ม แม่เด็กบางคนไม่ได้ติดเชื้อเอชไอวี แต่เขาถูกพ่อแม่ทำร้ายทุบตี ถูกข่มขืน ถูกทอดทิ้ง พวกเขาบอบช้ำทางใจมาก ดังนั้นต้องเยียวยาจิตใจ ต้องอาศัยพลังความรักบ้านหลังนี้ดูแลกันด้วยความรัก ซึ่งเรียนรู้ได้จากการปฏิบัติไม่ใช่คำพูด

ที่นี่ไม่ใช่กฎระเบียบเป็นใหญ่แต่ใช้ความรักเป็นใหญ่ เธอดูแลเด็ก ๆ อย่างดีมาโดยตลอด

ความสุขในชีวิตของคนเรามีไม่ใช่ว่า บางคนก็สุขที่จะได้รับ แต่แม่ดีของเด็ก ๆ สุขที่ได้เป็นผู้ให้ถึงแม้ว่าจะมีโรครุมเร้า คือ มะเร็งในระยะสุดท้ายก็ตาม

โชคชะตาได้เล่นตลกกับชีวิตเธอ จากอาการปวดท้องทำให้เธอตรวจพบว่าเป็นโรคมะเร็งลำไส้ “มันเหมือนฟ้าผ่า ไม่น่าเชื่อ มันเหมือนชีวิตดับมืดไปเลย” เป็นคำพูดของเธอหลังเป็นโรคร้าย แต่เธอเองก็ได้ปฏิเสธการรักษาทุกชนิดเพราะมีค่าใช้จ่ายที่สูง จึงใช้วิธีรักษาด้วยตัวเอง คือการฝังเข็มและดีท็อกซ์ เพราะจะได้นำเงินมาใช้จ่ายดูแลเด็ก ๆ ในบ้านโฮมฮัก ดังนั้นกิจกรรมต่าง ๆ ที่เคยปฏิบัติเพื่อนำรายได้เข้ามูลนิธิ จึงสิ้นสุดลง ปัญหาภายในบ้านหลังนี้จึงเกิดขึ้น เธอจึงพยายามฝากเด็กไว้ที่อื่น ๆ โดยจะพาพวกเขาไปสถานที่เหล่านั้นเพื่อให้ตัดสินใจเองว่าจะอยู่หรือไม่ ถ้าเขาไม่ยอมอยู่ก็จะพากลับ เพราะเธอเชื่อเสมอว่าสิทธิ์ต้องอยู่กับเด็ก ตอนนั้นเธอจึงต้องการแรงบริจาคเพื่อต่อชีวิตให้กับเด็ก ๆ และเพื่อให้มีโอกาสเรียน

หนังสือ ดั่งนั้นชีวิตคุณตัว สุธาสินี จึงมอบให้กับเด็ก ๆ แห่งบ้านโฮมอัคร
หลังนี้ トラาจนวินาทีสุดท้ายของลมหายใจ

หัวใจที่เปี่ยมสุขกับการเป็นผู้ให้ของแม่ตัว ของเด็ก ๆ นับเป็น
มูลค่าความดีที่ยากเกินประเมินราคาใดๆ บทพิสูจน์ผู้หญิงเก่งหัวใจแกร่ง
ที่มีพลังชีวิตสร้างค่าความดีอย่างเต็มพิกัด

เธอสร้างปาฏิหาริย์ให้เกิดขึ้นกับเด็ก ๆ ที่ต้องเผชิญโชคชะตา
โรคร้ายให้โอกาสกับเวลาชีวิตของเด็ก สร้างบุญบารมีทุกนาที ผลบุญ
ที่เคยสร้างไว้จะสร้างปาฏิหาริย์ต่อชีวิตเธอเช่นเดียวกันที่รักษามะเร็งลำไส้
ก็ขอให้ส่งผลพิชิตวิกฤตการณ์โรคร้ายไข้เจ็บให้ตัดขาดจากชีวิตของเธอ
โดยเร็ววัน เพื่อสร้างสรรค์สังคมเพิ่มค่าความดีต่อไป

แผนทีคนตี-เรื่องตี

สุนทรี ขนาดนิต

“นวัตกรรมใหม่ ผ้าทอหาดเสี้ยว”

ครูภูมิปัญญาไทย

“ครู” มีอยู่หลายประเภท ไม่ใช่แค่ครูสอนหนังสือในโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย แต่ “ครู” ในความรู้สึกของปวงชนคนธรรมดาที่สามารถสั่งสอนให้เยาวชน ประชาชน ในชุมชนนั้น ๆ ได้มีอาชีพเกิดการขยายงานออกไปอย่างกว้างขวาง สร้างรายได้ให้กับชุมชนเหล่านั้น คนที่ให้ความรู้และอาชีพใหม่แก่เยาวชน ก็สมควรได้รับคำขนานนามว่า “ครู” มิใช่หรือ แจกเช่นเดียวกับ “ครูสุนทรี ขนาดนิต” จากอำเภอศรีสัชชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ซึ่งทางการได้ยกย่องให้เป็นแบบอย่างที่ดี??

“ครูสุนทรี ขนาดนิต” จากหมู่บ้านหาดเสี้ยว สร้างชื่อเสียงโด่งดังด้วยภูมิปัญญาไทย กับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมพื้นบ้านโบราณ “ผ้าทอหาดเสี้ยว” มีความชำนาญในการทอผ้าลายตีนจกได้อย่างงดงามประณีต สวยงามน่าสมัย พัฒนาผลงานทอผ้าให้เป็นที่นิยมอย่างกว้างขวาง

ลวดลายที่น่าสนใจ ไม่ว่าจะเป็นลายสารภีกลีบจันทร์ ลายชาววัง ลายพิกุล เป็นต้น ผ้าทอจากฝีมือของครูสุนทรี สร้างชื่อเสียงให้กับจังหวัดสุโขทัย นำเอาภูมิปัญญาด้านอุตสาหกรรมและหัตถกรรม (การทอผ้าตีนจก) ที่ครูได้ศึกษา ค้นคว้า ค้นพบ ทดลองจนประสบความสำเร็จมาแล้ว

ครูสุนทรี ได้นำความรู้ที่ได้ค้นพบมาเผยแพร่ สอน ถ่ายทอดและสาธิตให้ผู้อื่นได้เรียนรู้ นำไปปฏิบัติจนประสบความสำเร็จ เป็นประโยชน์แก่สังคมและชุมชน จนได้รับการยกย่อง จากสำนักเลขาธิการสภาการศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการได้ให้เป็นครูภูมิปัญญาไทย รุ่นที่ 3 ในด้านอุตสาหกรรม และหัตถกรรม (การทอผ้าตีนจก) ประจำปี 2546 นับว่าเป็นครูที่น่ายกย่อง และเชิดชูเกียรติ

ชีวิตในวัยเด็กของครูสุนทรี ขนาดนิต เกิดที่ตำบลหาดเสี้ยว ด้วยความคุ้นเคยและคลุกคลีกับการทอผ้ามาตั้งแต่เด็ก เพราะที่บ้าน คุณพ่อคุณแม่มีเชื้อสายไทยพวน คุณพ่อขับรถโดยสาร คุณแม่ทอผ้า และตำข้าวขาย ทำให้ครูสุนทรี มีโอกาสได้ทำงานอย่างใกล้ชิดกับบิดามารดา ในครอบครัวที่ขยันขันแข็ง ในช่วงเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไม่มีคนช่วยงานเลยลาออก เมื่อลาออกจากโรงเรียนก็ไปเรียนการตัดเย็บเสื้อผ้า ช่วงเข้าไปขายขนมที่ตลาด ช่วงบ่ายก็มาทอผ้าอยู่ที่บ้าน สมัยก่อนจะทอเป็นผ้าพื้นเมืองเสียเป็นส่วนใหญ่ ทั้งผ้าซิ่น ผ้าห่ม กางเกงม่อฮ่อม กุญแจม และนำเอาไปขายในเทศกาลประจำปี ทั้งในจังหวัดอุตรดิตถ์ และจังหวัดสุโขทัย

ส่วนการทอผ้าตีนจกมักจะเก็บเอาไว้ใช้เอง การทอผ้าตีนจก ผ้ายกดอกซึ่งเป็นลวดลายดั้งเดิมของชาวไทยพวนที่สืบทอดกันมายาวนานหลายรุ่น การคิดค้นพัฒนาผ้าที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งครูสุนทรี ได้คิดค้นและค้นพบลวดลายต่าง ๆ ซึ่งมีคุณค่างดงามทางศิลปะ

ความสวยงามของผ้าทอหาดเสี้ยว โดยเฉพาะผ้าตีนจกลวดลายไทยพวนที่มีความงดงามวิจิตรบรรจง ทำให้ผู้ที่ซื้อผ้าไปอยากรู้ความเป็นมาของผ้าหาดเสี้ยว ครูสุนทรีเลยต้องศึกษาประวัติความเป็นมาของผ้าทอหาดเสี้ยว และเริ่มอนุรักษ์ลวดลายโบราณที่เกือบจะสูญหายไปแล้ว

ในปี 2535 ครูสุนทรี ได้รับความไว้วางใจให้เป็นประธานกลุ่มแม่บ้านหาดเสี้ยว ได้ริเริ่มจัดตั้งศูนย์ทอผ้าซิ่น โดยใช้บ้านเป็นที่ทำการ ได้รับการสนับสนุนของสำนักงานพัฒนาชุมชน อำเภอศรีสัชนาลัย ใช้เป็นศูนย์สาธิตการทอผ้าพื้นเมืองของอำเภอศรีสัชนาลัย มีสมาชิก 20 คน

การสร้างงานสร้างรายได้ให้กับกลุ่มแม่บ้านอย่างเป็นทางการ ทำให้ผ้าทอหาดเสี้ยวเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวาง การขยายงานก็เจริญเติบโต ครูสุนทรี เลยย้ายมาที่อยู่ใหม่มาตั้งที่ “ร้านสุนทรีผ้าไทย

ศูนย์หัตถกรรมพื้นบ้านโบราณหาดเสี้ยว”ซึ่งอยู่ถนนใหญ่ สะดวกและง่ายขึ้น
ด้วยความสามารถและเป็นผู้ดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานผ้าทอ
จากหาดเสี้ยว จนทำให้ชื่อเสียงของครูสุนทรีโด่งดัง และได้รับเชิญให้เป็น
วิทยากรถ่ายทอดผ้าให้แก่นักเรียนในสถานศึกษาของ 17 จังหวัดใน
ภาคเหนือ ถ่ายทอดความรู้ด้านการทอผ้าผ่านเครือข่ายต่างๆ ทั้งสมาชิก
กลุ่มทอผ้าบ้านหาดเสี้ยว, เครือข่ายกลุ่มทอผ้า 17 จังหวัดภาคเหนือ
กลุ่มสตรีตัดเย็บผ้าสำเร็จรูปพื้นเมือง

นอกจากการสอนเรื่องราวของการทอผ้า ครูสุนทรียังสอนประวัติ
ความเป็นมาของผ้าทอชาวไทยพวน การย้อมสีธรรมชาติ วิธีการทอผ้า
พื้นเมืองทุกประเภท ทั้ง ผ้ายกดอก ผ้าซิ่น ผ้ามุก ผ้าขาวม้า และผ้าซิ่นต่างๆ
วิธีการทอผ้าตีนจก ลวดลายโบราณ ให้ผู้สนใจทั้งวิธีสาธิต ปฏิบัติจริง

ครูสุนทรียังได้รับรางวัลเกียรติคุณมากมาย ตั้งแต่ปี 2537 รางวัล
ผู้นำอาชีพก้าวหน้าระดับจังหวัดสุโขทัย จากกระทรวงมหาดไทย ปี 2539
รางวัลแม่ดีเด่นแห่งชาติ ปี 2540 รางวัลชมเชยครอบครัวพัฒนาดีเด่น
อำเภอศรีสัชนาลัย ปี 2541 เกียรติบัตรนักศึกษาศรีการศึกษานอก
โรงเรียนสายสามัญติเด่น เนื่องในวันสตรีสากลปี 2541 ปี 2542 ประกาศ
เกียรติคุณ “สตรีผู้ทำประโยชน์ สาขาส่งเสริมธุรกิจ” จังหวัดสุโขทัย
ปี 2543 รางวัลสตรีคนดีศรีสัชนาลัย สาขานักพัฒนาจากอำเภอศรีสัชนาลัย
ปี 2545 รางวัลผลิตภัณฑ์ดีเด่นระดับภาคเหนือ (ผ้าตีนจก 9 ลาย)
คณะกรรมการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์แห่งชาติ ปี 2546

ครูภูมิปัญญาไทย รุ่นที่ 3 ด้านอุตสาหกรรมและหัตถกรรม
(การทอผ้าตีนจก) จากสำนักเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
นับว่าเป็นความสำเร็จอย่างใหญ่หลวงของครูสุนทรียุคนานาชาติที่เป็น
“ครู”อย่างแท้จริง ที่สามารถนำความรู้ในการทอผ้าหาดเสี้ยว สอนสาธิต
ให้กับเยาวชนและชาวบ้านได้นำมาปฏิบัติจริง จนกลายเป็น
อาชีพที่มั่นคง สมควรจะเป็นแบบอย่างเข้าหาลอมที่ดี ที่ควรศึกษางาน
ของครูสุนทรียุคนานาชาติ ซึ่งเป็นหนึ่งในร้อย ที่สร้างสรรค์ผลงานจนเป็นที่รู้จักกัน
อย่างกว้างขวาง มาจนถึงวันนี้

แพบที่คอบตี-เรื่องดี

เดือนใจ ดีเทศน์

ผู้นำศาสตร์ แห่งสังคมมนุษยวิทยา

นางเดือนใจ ดีเทศน์ ถือกำเนิดจากครอบครัวที่มีการพุ่มพักปฏิบัติให้เจริญวัยด้วยดี ท่ามกลางวิถีชีวิตอันโอด้วยธรรมชาติโอบอุ้ม เชี่ยวขว้างบริบทที่บริสุทธิ์สร้างรากฐานแรกเป็นต้นทุนแห่งการเติบโต

กิจวัตรกับการปฏิบัติตนตั้งแต่ยังเยาว์วัย เป็นเด็กน้อยผู้สนใจ ตั้งใจใฝ่หาวิชาความรู้ด้วยความเพียร การเรียนอยู่ในระดับที่ดีมากสมดังคำกล่าวสำนวนยอดฮิตติดหู “รากฐานของตึกคืออิฐ-รากฐานชีวิตคือการศึกษา” เป็นทรัพย์ที่ได้มาคู่บารมีแก่ตนเอง

ระดับชั้นของการเรียนเลื่อนขั้นตามลำดับพร้อมด้วยพัฒนาการด้านความคิดสติปัญญาที่ไม่เคยหยุดนิ่งแสวงหาวิชาความรู้สะสมไว้เป็นกำลังสำคัญกับชีวิตอย่างไม่สิ้นสุดตลอดเวลา รู้จักการบริหารจัดการชีวิตของตนเองได้ดีในแต่ละการย่างก้าวกับสองเท้าที่เข้มแข็งและหัวใจมาดมั่นที่วางอนาคตไว้เป็นเติมพันให้มีฝันไกลไปให้ถึง

การเกิดมาและการได้อยู่ในสังคม การศึกษาคำว่ามนุษย์เป็นเรื่องที่เรารู้ได้ไม่รู้จัก “สัตว์สังคม” คือนิยามแทนความหมายของคนอย่างเราๆ ท่าน เพราะด้วยสภาพชีวิตและวิถีทางความเป็นอยู่นั้นเรามิอาจจะอยู่คนเดียวในสังคมหรือในโลกได้ นั่นแหละคือเหตุผลของการที่เราจะใช้ชีวิตอย่างไรต่อการอยู่ร่วมกัน

การเรียนรู้ของการเป็นมนุษย์จึงควรมองอย่างลึกซึ้งและเข้าใจความเป็นอยู่ในสังคมปัจจุบันไม่ได้สอนให้เราเป็นปฏิบัติหรือโหดร้ายกับภาวะสังคมที่แปรเปลี่ยนกับสมัยที่เงินปัจจัยหลักในการอยู่รอดแต่ก็ยังไม่ใช่ปัจจัยสำคัญที่สุด หัวใจการเสียสละเอาใจใส่ปัญหาของค่านิยมของคนคือสิ่งสำคัญ

สังคมสอนให้ต้องเป็นคนที่รู้จักคุณค่าหลายๆ เรื่อง เช่น การยอมรับ, ความเข้าใจ, การให้การเสียสละทุกคนไม่มีใครไม่อยากจะเป็นคนดีโอกาสจึงหวนเวลาอารมณ์อาจจะเป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้คนเราเปลี่ยนพฤติกรรมแสดงออกในทางที่ไม่ดี สังคมจะเป็นสัญญาณเตือนสรุปผลจากภาพเหตุการณ์และพฤติกรรมต่างๆ ในสังคมเราควรทำความเข้าใจผู้คนให้มากที่สุดเยี่ยงญาติพี่น้องของเราเอง ยื่นมือโอบอุ้มให้โอกาสแก่กัน พายุฝนกระหน่ำเคราะห์กรรมที่เลวร้ายที่ผ่านพ้นไปด้วยเหตุผลการกระทำความผิดแก่กัน ร้อยคนให้เป็นหนึ่งดีได้ทั้งร้อยคน

อย่างคนดีต้นแบบนักพัฒนาอันมีหัวใจดวงนางเตือนใจ ดีเทศน์ ผู้หญิงที่ทำงานมากมายให้กับสังคมและการเมืองไทย เธอเกิดเมื่อวันที่ 8 เมษายน 2495 และเธอเรียนจบปริญญาตรีคณะรัฐศาสตร์ รุ่นที่ 23 (สังคมวิทยา-มนุษยวิทยา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต่อจากนั้นศึกษาหลักสูตรการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยสำหรับนักบริหารชั้นสูง รุ่นที่ 4 พ.ศ. 2543 สถาบันพระปกเกล้า และได้รับปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาสังคมวิทยาและมนุษยวิทยาประจำปี 2543 มหาวิทยาลัยรามคำแหง

เธอทำงานเกี่ยวกับด้านการเมือง คือ เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขไว้สถาณะทางกฎหมายและสิทธิของบุคคลในประเทศ สถาบันบัญญัติแห่งชาติ คณะที่ปรึกษาฝ่ายการสร้างเสริมสมานฉันท์และความเป็นธรรมในสังคม ของคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข (2549-2550) และสมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเชียงราย (2543-2549)

ส่วนงานด้านสังคมคือ การเป็นเลขาธิการมูลนิธิพัฒนาชุมชน และชาวเขา (2529-จนถึงปัจจุบัน) บัณฑิตอาสาสมัคร สำนักบัณฑิตอาสาสมัครธรรมศาสตร์ หมู่บ้านปางสา อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย (2517-2519) ฯลฯ และเธอก็ยังได้รับเกียรติให้เป็นผู้ต้อนรับสุภาพสตรีหมายเลข 1 ของสหรัฐอเมริกา (Hillary Rodham Clinton) ในการเยี่ยมชุมชนชาวอาข่าที่ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ในปี พ.ศ. 2538 และยังได้รับรางวัลบุคคลดีเด่นแห่งชาติ สาขาพัฒนาสังคมจากสำนักส่งเสริมเอกลักษณ์ของชาติ (2529) และคนดีศรีสังคม (2534) นอกจากนั้น เธอยังได้รับรางวัลจากต่างประเทศอีก อาทิ Ashoka Fellow สาขาสิ่งแวดล้อม จากสำนัก shoka กรุงวอชิงตันดีซี สหรัฐอเมริกา (2538) รางวัล Globeo จากโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) ณ กรุงรีโอเดอ์จาเนโร ประเทศบราซิล (2535)

ได้รับเลือกเป็น 1 ใน 25 ของนักรักษ์สิ่งแวดล้อมดีเด่นของโลก โดยโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (United Nation Environment Program) เนื่องในโอกาสครบรอบ 25 ปี UNEP (2540) ฯลฯ และอีกมากมาย เธอยังคงมีผลงานเขียนอีก อาทิเช่น คอลัมน์ วิถีไทย หนังสือพิมพ์สยามรัฐ สัปดาห์วิจารณ์

แเอแ
หนังสือ “แม่จ๋า สายน้ำ ที่แปรผัน” และ ตีพิมพ์ครั้งที่ 3
หนังสือ “คู่มือการทำงานกับชาวเขา เผ่าลีซอ” และ “คู่มือการทำงานกับ
เผ่าอีก้อ” ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคเหนือจังหวัดลำปาง ฯลฯ
เธอทุ่มเททั้งหมดของชีวิตให้กับงานทุกด้านของประเทศ โดยไม่ได้หวัง
ถึงผลตอบแทนเลย บุคคลเช่นนี้เราควรจะนำเอาไปปฏิบัติตามเพื่อ
ประโยชน์กับบ้านเมืองเรา

จากผลงานที่หลากหลายจนทำให้ได้รับรางวัลมากมาย ถือเป็นรางวัล
แห่งชีวิตที่ยากประเมินค่าแทนหัวใจอันบริสุทธิ์ในการทำเพื่อสังคมมนุษย์
อย่างถ่องแท้ตัวจริง

แผนที่คนดี-เรื่องดี

มุกดา อินตะสาร

กรณีปัญหาไทย ด้านกองทุนและธุรกิจชุมชน

คุณค่าของคนอยู่ที่ผลของการกระทำ เป็นคติประจำใจในการทำงานของผู้หญิงคนนี้ นางมุกดา อินตะสาร เป็นผู้ที่ทำงานช่วยเหลือและพัฒนาชุมชนอย่างแท้จริง โดยเฉพาะงานด้านกองทุนและธุรกิจชุมชน การรวมกลุ่มชาวบ้าน ในการประกอบกิจกรรมนั้น นำมาซึ่งความสามัคคี มีความเข้าใจในการปกครองระบอบประชาธิปไตยและตระหนักในความสำคัญของการพึ่งตนเอง ซึ่งถือว่าเป็นพื้นฐานและหัวใจสำคัญของการพัฒนาคนและพัฒนาชาติ

ครูมุกดาเกิดในครอบครัวที่พ่อแม่มีอาชีพทำนาและขายของชำ มีโอกาสดีกว่าเพื่อนบ้านหลายคนเพราะได้มีโอกาสทางการศึกษา ได้เรียนต่อสูงขึ้นตามลำดับอย่างต่อเนื่อง ในช่วงมัธยมศึกษาตอนต้นได้เข้าเรียนที่โรงเรียนศิริมาตย์เทวี อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย ซึ่งเป็นโรงเรียนคาทอลิกและต้องอยู่ประจำนานๆ จึงจะมีโอกาสกลับบ้านซึ่งต้องเดินเท้าเป็นระยะทางถึง 16 กิโลเมตร เพราะสมัยนั้นยังไม่มีถนนผ่านถึง ครอบครัวก็ปล่อยให้ช่วยเหลือตนเองมาตั้งแต่เด็ก ทำให้เป็นคนอดทนต่อความยากลำบาก ประกอบกับในช่วงที่เรียนหนังสือถูกล้อเลียนเหยียดหยามในฐานะที่เป็นชาวดอกคำใต้ คำล้อเลียนเหยียดหยามที่ได้รับเป็นแรงกระตุ้นให้ครูมุกดาสู้เรียนจนจบปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อจบการศึกษาครูมุกดา กลับสู่ท้องถิ่น โดยมีจุดมุ่งหมาย

เพื่อมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้หญิงและผู้ชายด้อยโอกาสในการศึกษาหาความรู้ ครูมุกดาเริ่มรับราชการในปี พ.ศ.2525 ในตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 3 ที่โรงเรียนภูซางวิทยาคม อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา ทำงานอยู่ได้ 4 ปี ได้รับมอบหมายให้เป็นครูฝ่ายแนะแนวจึงทำให้ทราบถึงปัญหาของเด็กและชาวบ้านหลังเลิกเรียนจึงมักออกเยี่ยมบ้านเด็ก และทำให้เกิดแนวคิดหลายอย่างเพื่อการพัฒนาเด็กและชุมชน นอกจากนี้แล้วผู้บริหารของโรงเรียนเองก็ยังเป็นนักพัฒนาโดยเป็นเลขานุการของโครงการพัฒนาท้องถิ่นอำเภอเชียงคำ อันเป็นโครงการเพื่อพัฒนาผู้นำ ในขณะทำงานชุดนี้ ครูมุกดาได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ช่วยเลขานุการของโครงการดังกล่าว ประสบความสำเร็จด้วยดี และได้ขยายเป็นโครงการพัฒนาชีวิตเชียงคำ 83 ชีวิตนอกจากช่วยประสานงานโครงการดังกล่าวแล้วครูมุกดา ยังได้อาสาสมัครเป็นผู้ดูแลติดตามเด็กนักเรียนทุนของมูลนิธิการศึกษาเพื่อชีวิตและสังคมอีกด้วย ต่อมาครูมุกดาได้จัดตั้งสหกรณ์และกลุ่มออมทรัพย์ เครือข่ายออมทรัพย์ ชื่อ “ศูนย์รวมน้ำใจธนาคารหมู่บ้าน” และได้จัดตั้งกองทุนสวัสดิการชุมชนขึ้น โดยประสานงานกับสมาคม มูลนิธิ และองค์กรภาคเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในการจัดหาทุนการศึกษาและจัดทำกิจกรรมโครงการต่าง ๆ ให้กับผู้อยู่ด้อยโอกาสทางการศึกษาทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียนตลอดมา

โครงการสำคัญๆ ที่ครุฑมุกดาดำเนินการโดยเน้นในเรื่อง **สำนึกใน** การรักษุชุมชนและวิธีการจัดการกับปัญหาของชุมชน นั้นมีอยู่หลายโครงการด้วยกัน ได้แก่

1. โครงการที่เป็นกิจกรรมในโรงเรียน ได้แก่ ทุณการศึกษานักเรียน ชมรมเพื่อนช่วยเพื่อน กิจกรรมในการเรียนการสอน เช่น ให้นักเรียนรวมกลุ่มวิเคราะห์ปัญหาของหมู่บ้านแล้วทำโครงการแก้ปัญหาในนั้น กลุ่มเพื่อครูพัฒนา

2. โครงการที่เป็นกิจกรรมนอกโรงเรียน ได้แก่ กลุ่มตัดเย็บ กลุ่มกระดาษสา กลุ่มหน่อไม้อัดπίบ กลุ่มประดิษฐ์ดอกไม้ ศูนย์เลี้ยงเด็ก ก่อนวัยเรียน และโครงการบ้านพักพัฒนาคุณภาพชีวิต

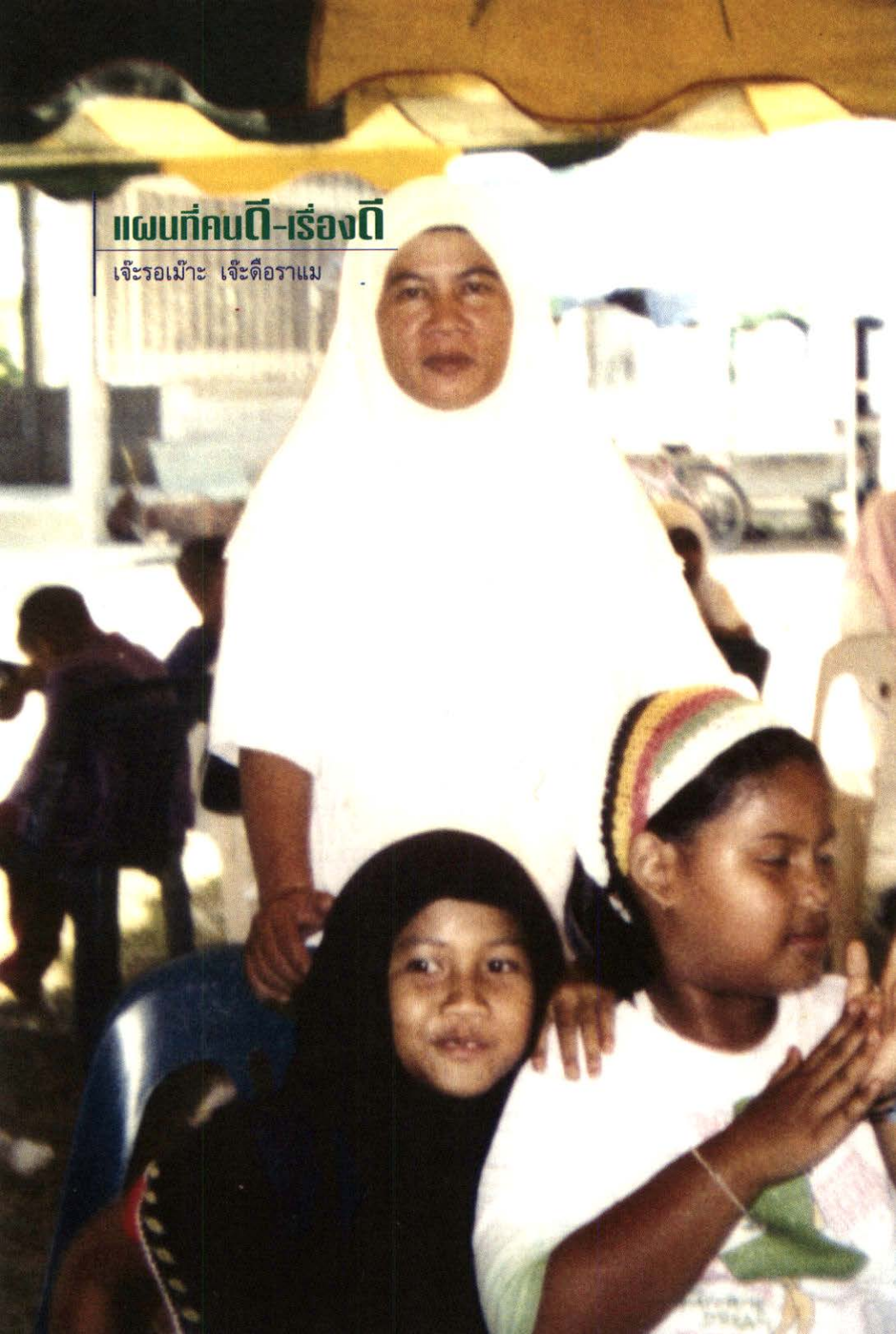
3. งานกลุ่มเครือข่ายกลุ่มออมทรัพย์ (ธนาคารหมู่บ้าน) “ศูนย์รวมน้ำใจธนาคารหมู่บ้าน” ซึ่งสามารถดำเนินกิจกรรมสืบเนื่องมาตลอด

4. กองทุนสวัสดิการชุมชน ทำให้ชุมชนมีสวัสดิการให้กับตนเองอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

จากประวัติและผลงานที่ผ่านมาไม่แปลกเลยที่ ครุฑมุกดา อินตะसार ได้รับยกย่องให้เป็นบุคคลผู้ทำประโยชน์ต่อเยาวชน จากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2544 และครุฑมุกดาอินตะसारรุ่นที่ 2 ด้านกองทุนและธุรกิจชุมชน จากสำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2545

ແພບທັກບຕີ-ເຣືອງຕີ

ເຈີະຣອເມົາະ ເຈີະຕີອາແມ

“หญิงแกร่ง แห่งตะลุมโบะ”

ปัญหา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เกิดกลียุคไปทุกหย่อมหญ้า เพราะวาทภัยใต้ทำให้คนไทย มองคนปักษ์ใต้ด้วยสายตาที่หวาดกลัว กว่าเดิม แผ่นดินที่เคยสงบร่วมเย็นมาเป็นเวลาหลายร้อยปี บัดนี้ไม่มี ความแห่งความสงบให้พบเห็น แต่เป็นสงครามทำลายล้างของคนไทย ด้วยกัน วันหนึ่งปัตตานี ไม่มีความสงบเกิดขึ้นเลย การก่อการร้ายของ ผู้ไม่หวังดีต่อชาติ ส่งผลให้คนในจังหวัดปัตตานีอยู่อย่างหวาดระแวง แต่ยังมี “เจ๊ะรอเมาะ เจ๊ะดีอราแม” สาวใหญ่วัย 48 ปี ยังมีแนวคิด สร้างสรรค์

ด้วยการก่อตั้ง “องค์กรสตรี” ถูกจัดตั้งขึ้นมาในปี 2537 เพื่อ พัฒนาบุคลากรสตรีที่มีความสามารถ จะได้สร้างคุณูปการให้กับ ชาติไทย แม้เรื่องราวของการก่อการร้ายนี้เพิ่งจะมีเพียงไม่กี่ปี แต่องค์กรนี้ถูกตั้งขึ้นมาโดยองค์กรบริหารส่วนตำบลตะลุมโบะ อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

เพราะมองเห็นว่าบทบาทของสตรีมุสลิม ไม่ค่อยมีบทบาทต่อ สังคมสักเท่าไร ในอดีตที่เคยบอกว่า “ผู้ชายเป็นช้างเท้าหน้า ส่วนผู้หญิง เป็นช้างเท้าหลัง” สังคมแบบนี้ถ้าเป็นในอดีตเมื่อหลายร้อยปี ก็คงจะเชื่อ ได้ว่าบทบาทของสตรีไม่มีโอกาสได้มาสร้างสรรค์สังคมได้อย่างแน่นอน

แต่ถ้าเป็นอย่างไรในปัจจุบันนี้ สิทธิสตรีได้ถูกยกระดับให้ทัดเทียมกัน ทุกคนมีสิทธิ์มีเสียงไม่แตกต่างกัน สตรีวันนี้จะดูจะเปรี๊ยะแคล่วคล่อง ไม่ต้องอาศัยผู้ชายให้เป็นช้างเท้าหน้าอีกต่อไป ในเมื่อความสามารถของ สตรีมีมากขึ้น บางคนอาจจะเก่งเกินกว่าผู้ชายจะไล่ทัน

“เจ๊ะรอเม๊ะ” เกิดเมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ.2502 เป็นชาวดำบลตะลุมปะ อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี มาตั้งแต่เกิด ได้เห็นการเจริญเติบโตของชุมชนในถิ่นที่อยู่ ด้วยวิสัยทัศน์ที่มองภาพสตรีมุสลิม ซึ่งไม่ค่อยมีบทบาทสักเท่าไร เพราะมีข้อจำกัดในเรื่องศาสนาที่เกี่ยวข้อง

การที่จะให้สตรีออกตัวด้วยบทบาทสำคัญทางสังคม ไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ ที่ใครก็ทำได้ แต่เธอก็ฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ สร้าง “องค์กรสตรี” ขึ้นมา โดยได้รับการสนับสนุนจากองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุมปะ ที่มองเห็นความสำคัญของสตรีที่จะมีโอกาสพัฒนาชุมชนบ้านเกิดได้

ในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงทางความคิด เพราะโลกได้พัฒนาขึ้นไปมาก การเรียนรู้ ของกลุ่มสตรีที่จะต้องได้รับการพัฒนาจากวิทยาการที่มีความรู้ ความสามารถมาเป็นองค์ความรู้ให้กับสตรี จะได้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาชุมชนของเขา ได้มีความเจริญรุ่งเรืองเป็นประโยชน์

แนวคิดเช่นนี้ “เจ๊ะรอเม๊ะ” ได้มองเห็นอนาคตอันยาวไกลที่จะให้บทบาทของสตรีได้เป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสรรค์และพัฒนาสังคมไทย ในเมื่อปัตตานีเป็นเมืองแห่งประวัติศาสตร์อีกแห่งหนึ่งของประเทศไทย สตรีย่อมจะมีโอกาสบ้างถ้าเราไม่สร้างโอกาสให้แก่พวกเขา

องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุมปะ ซึ่งเธอเป็นเลขาอยู่ จึงได้ก่อตั้ง “องค์กรสตรี” นี้ขึ้นมา ด้วยความเก่งและความสามารถไม่แพ้ผู้ชาย ทำให้ผลงานของเธอโดดเด่นเป็นอย่างมาก การสร้างองค์ความรู้ เผยให้เห็นถึงความสามารถของสตรีแต่ละคน จะต้องมีบทบาทต่อไปในอนาคต

ด้วยความสามารถของ “เจ๊ะรอเม๊ะ เจ๊ะดีอราแม” เธอคือตัวแทนของหญิงสาวชาวได้ยุคใหม่ ที่พร้อมจะเป็นช่างเท้าหน้า พร้อมทั้งจะเดินเคียงคู่กับผู้ชายในการทำงาน และจะนำพาเอาความรู้ความก้าวหน้าเพื่อพัฒนาประเทศ และเติมพลังความมั่นใจให้สตรีมีโอกาสมีบทบาทมากขึ้น

การเรียนรู้ในสิ่งใหม่ และการให้อาชีพที่สามารถสร้างรายได้ให้กับครอบครัว จะทำให้สังคมมองคุณค่าของสตรีมากขึ้นกว่าในอดีต วันนี้เธอยืนหยัดเคียงข้างคนในสังคม จนได้รับยกย่องว่าเป็นสตรียุคใหม่ที่มีบทบาทต่อสังคมสูง กับผลงานที่ผ่านมาได้พิสูจน์คุณค่าในตัวของเธอ

ผลงานและรางวัลเกียรติยศของชีวิต อาสาสมัครระดับดีเด่น แห่งชาติ,ผู้นำอาสาพัฒนาชุมชนดีเด่น,สตรีดีเด่นระดับจังหวัด, สตรีดีเด่น ด้านอุทิศตน บำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม จังหวัดปัตตานี สตรีดีเด่น ระดับชาติ ด้านส่งเสริมสันติภาพใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้, และยังมี อีกมากมาย

นั่นเป็นเพียงแค่บทบาทหนึ่งซึ่ง “เจ๊ะรอเม๊ะ เจ๊ะดีอราแม” สตรี ผู้มีบทบาทสำคัญคนหนึ่งของจังหวัดปัตตานี ด้วยการพัฒนา “องค์กร สตรี” สร้างเสริมบุคลิกภาพให้กับสตรีมุสลิมได้มีโอกาสเข้ามาเป็นส่วนหนึ่ง ในการพัฒนาสังคมไทย ที่จะนำประเทศชาติสู่ความก้าวหน้าต่อไป

บทบาทของสตรีผู้นี้ น่าจะเป็นตัวอย่างของสตรีทั่วประเทศ ที่ต้องสลัดภาพความเป็นแม่ศรีเรือนที่อยู่แต่เพียงในบ้าน รอคารเลี้ยงดู จากผู้ชาย ในเมื่อผู้หญิงก็มีความสามารถไม่แตกต่างกันมากนักสังคมโลก ยังมีผู้นำที่เป็นสตรี ไม่ว่าจะเป็นยุโรป หรือเอเชีย ต้องทำให้สตรีเป็นหนึ่งในได้

แม้ว่าเธอจะเรียนไม่มากนัก แต่สายตาอันกว้างไกล มองเห็น ประโยชน์และบทบาทของสตรี ที่จะออกมายืนอยู่แถวหน้าเพื่อพัฒนา สังคมไทย ให้มีการเสมอภาคจากการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์ ถึงวันนี้ เธอสามารถยืนหยัดด้วยลำแข้งตัวเอง เป็นคนเก่งที่น่ายกย่องต้องเอาอย่าง

คุณงามความดีของคนไม่ได้สร้างเพียงวันเดียว “เจ๊ะรอเม๊ะ” ก็เช่นเดียวกัน.

แพทย์หญิงเป็-เรืองดี

พญ.ประดอง วิทยาศัย

“ทอมแม่พระของเด็กเอดส์” ที่เบียดเบียนสิทธิเสรีภาพ

ชีวิตที่ไม่สามารถปฏิเสธหน้าที่สำคัญได้เป็นหน้าที่เต็มใจรับอย่างยี่มสูทุกนาที่เอาใจทุ่มเท น้อยคนนักที่จะทำงานเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมโดยไม่เห็นแก่ตำแหน่งและเงินทองส่วนตัวแบบเธอคนนี้ “แพทย์หญิงประคอง วิทยาศาสตร์” ผู้ที่มีแนวทางแน่วแน่ช่วยเหลือผู้ป่วยที่เป็นโรคเอดส์โดยเฉพาะเด็ก ๆ ที่ติดเชื้อมาจากมารดา

แพทย์หญิงประคอง ได้ร่วมก่อตั้งมูลนิธิเกื้ออรุณ เมื่อปี 2535 เดิมเป็นหัวหน้าหน่วยภูมิแพ้และคั่งกันวิทยาของโรงพยาบาลเชียงใหม่ ต่อมาในปี พ.ศ.2543 ก็ได้ลาออกจากราชการเพราะเศรษฐกิจตกต่ำอย่างหนัก และออกมาทำงานให้กับมูลนิธิเกื้ออรุณ อย่างเต็มที่โดยเธอได้หาทุนรณรงค์เกี่ยวกับโรคเอดส์ให้กับประชาชนทุกกลุ่มและได้เป็นอาสาสมัครในมูลนิธิโดยไม่รับเงินแม้แต่บาทเดียวกลับมอบให้มูลนิธิเพื่อช่วยเหลือเด็กที่ป่วยเป็นโรคเอดส์แทน

“แพทย์หญิงประคอง วิทยาศาสตร์” ได้เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงในหลายโครงการ อาทิเช่น โครงการบ้านพัก ดั้งขึ้นเพื่อดูแลเด็กเอดส์กำพร้าที่ถูกทอดทิ้ง โดยมีตัวด้วยกันอยู่ 4 หลัง เป็นตัวอย่างของทางภาครัฐและเอกชน โครงการหาพ่อแม่บุญธรรม ที่สามารถให้ความอุปการะเด็กเอดส์เปิดโอกาสให้เด็กที่ติดเชื้อมาได้เรียนรู้และพบปะผู้อื่นในสังคม โดยการนำเด็ก ๆ เหล่านั้นไปทัศนศึกษาไปยังสถานที่ต่าง ๆ จัดหาค่าเล่าเรียนให้เด็ก

ผลกระทบจากเอดส์ โดยให้เข้าเรียน ในปัจจุบันมีจำนวนประมาณ 530 คน ต่อปี ทำค่ายเยาวชน สอนเอดส์-จริยธรรม-ยาเสพติด ให้เด็กผลกระทบจากเอดส์ในหมู่บ้านตอนปิดเทอมของทุกๆปีอย่างต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ฯลฯ

นอกจากนั้นยังได้เป็นวิทยากรให้ความรู้เกี่ยวกับเอดส์ทั้งในและต่างประเทศ ตั้งแต่ปี 2530 เป็นต้นมามากกว่า 500 ครั้ง เช่น เดนมาร์ก, พม่า, อินเดีย, สิงคโปร์, จีน, สหรัฐอเมริกา, อังกฤษ ฯลฯ และยังผลิตสื่อเพื่อใช้ในการณรงค์ต่อต้านเอดส์ อย่างเช่น ตำราเอดส์ เล่มแรกของไทย เรื่องเวชปฏิบัติในผู้ติดเชื้อเอดส์, ตำรา Atlas of HIV infection เป็นภาษาอังกฤษพิมพ์โปสเตอร์เป็นภาพการ์ตูนสำหรับแจกหน่วยงานต่างๆ มากมาย ฯลฯ

จากการที่แพทย์หญิงประคอง วิทยาศัย อุทิศตนทำงานให้สังคม โดยไม่สนใจเรื่องสินจ้างรางวัล ทุ่มเททั้งแรงกาย แรงใจ เพื่อรณรงค์ต่อต้านเอดส์มากกว่า 28 ปีแล้ว ทำให้เธอได้รับรางวัลจากสังคมมากมาย อาทิ พ.ศ. 2543 ได้รับโล่รางวัลแพทยศาสตร์ดีเด่นของสมาคมแพทย์ในพระบรมราชินูปถัมภ์ พ.ศ. 2545 ได้รับเลือกเป็นอาสาสมัครดีเด่น ของ ศจ.ปกรณ อังศุสิงห์ ได้รับเลือกเป็นอาสาสมัครดีเด่นสากลจาก Atsuhite Nakato Memorial Foundation Charitable Trust

ด้วยความเพียรพยายามในการที่จะให้ความช่วยเหลือเป็นวิทยากร สอนเอดส์ให้ทุกกลุ่มโดยไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อย อุทิศตนทำงานให้สังคมโดยไม่สนใจเรื่องเงินทอง นับว่า แพทย์หญิง ประคอง วิทยาศัย เป็นผู้มีความเสียสละเพื่อสังคมโดยแท้จริง สมควรได้รับการยกย่องให้เป็นบุคคลผู้ทำคุณประโยชน์ต่อเยาวชน สาขาพัฒนาเยาวชน บำเพ็ญประโยชน์ อาสาสมัคร สวัสดิการและประสานงานประจำปี 2546

บทสรุปชีวิตกับที่ใช้หัวใจของการทำงานตอบคำถามของสังคม เพราะหลายๆ คนที่อุทิศเวลาส่วนทำงานเพื่อสังคมนั้นผลตอบแทนที่มีขึ้นนั้น ไม่เกี่ยวกับเงินทองของมีค่าใดๆ ทั้งสิ้นเลยตีตราวัดค่าทางเศรษฐกิจ ในสิ่งที่ทำเป็นศูนย์ แต่หากตีตราวัดค่าทางใจที่ได้รับกลับเพิ่มค่าทวีคูณ เป็นผลบุญทางใจที่มหาศาลเป็นรางวัลชีวิตที่งดงามกว่ารางวัลใดๆ

แพทย์ที่ทศปฎิ เรื่องปี

ศจ.พญ. สุมาลี นิยมมานิตย์

ศาสตราจารย์ พญ. สุมาลี นิยมมานิตย์

ศาสตร์ทางปัญญา ที่เป็นหนึ่ง

อริยะบุคคลแห่งอายุรแพทย์

อริยะแห่งบุคคคลอันมีผลของความเพียรเป็นตั้ง สร้างศาสตร์ราชูร ประจำกายจากทรัพย์ทางปัญญานำพาชีวิต “ศาสตราจารย์แพทย์หญิง สุมาลี นิมนานินิตย์” ก่อเกียรติเกียรียงไกรอย่างสมศักดิ์ศรีอาจารย์หมอ โรงพยาบาลศิริราชที่ประสิทธิ์วิชาการวักกะวิทยาและวิชาอายุรศาสตร์ แก่หมอ, พยาบาล นักวิทยาศาสตร์ และเจ้าหน้าที่ทั่วไป

รับบทบาทผู้นำด้านวิชาการแพทย์และครูแพทย์หัวหน้าสาขา หัวหน้าวิชา ดำรงตนอำนวยประโยชน์แก่น้องๆ และลูกศิษย์ทุกคน ในศิริราชประพฤติปฏิบัติและดำเนินชีวิตอยู่ในทำนองคลองธรรมโดยตลอด นอกจากด้านวิชาการที่แกร่งกล้าแล้วยังเป็นผู้วางรากฐานให้ชาวศิริราช รู้จักการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน ท่านเคยกล่าวว่า “นี่คือสิ่งที่ดีที่สุด ที่มนุษย์จะพึงมอบให้แก่กันได้”

จากที่กล่าวมาข้างต้นนั้นคือบริบทที่ชัดเจนของความงามแห่ง ศิลปะการใช้ชีวิตของอาจารย์หมอหรือ“ศาสตราจารย์แพทย์หญิงสุมาลี นิมนานินิตย์” เป็นดอกผลความเจริญของชีวิตที่รอบคอบและมีการเตรียม ความพร้อมในทุกๆ ด้าน

ความพร้อม ณ ที่นี้ก็คือน้องอดีตตั้งแต่ปฐมบทเริ่มต้น จากต้นกล้าชีวิตที่มีคุณพ่อจรัส นิมนานินิตย์และคุณแม่บุญเอง นิมนานินิตย์ ผู้อนุบาลเพาะกล้าเมล็ดพันธุ์ชีวิต คอยดูแลเข้าใจใส่ใจด้วยความรัก ความอบอุ่นอบรมสั่งสอนเสมือนเป็นปุ๋ยหรือสารอาหารชั้นดีที่หล่อเลี้ยง ต้นกล้าแห่งชีวิตอาจารย์เจริญงอกงามแบบครบสมบูรณ์แห่งสูตรสำเร็จ

จากเหตุและผลของการเริ่มต้นที่ตืออย่างมีระบบที่จัดระเบียบชีวิต
ก้าวออกไปอย่างผู้มีปัญญาเป็นศาสตราจารย์เป็นสมบัตติประจำกาย
ในการเป็นนักล่าอาณานิคมความสำเร็จในวงการแพทยศาสตร์เมืองไทย

รากฐานสำคัญของบทชีวิตที่ได้ระดับจากการศึกษามีความขยัน
หมั่นเพียรเป็นบุคคลที่ประพฤติดีเรียบร้อยตั้งแต่เรียนชั้นอนุบาลศึกษา,
ประถมศึกษาชั้นปีที่ 1-มัธยม 8 ที่โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย, จนสอบเข้า
เรียนได้ในคณะวิทยาศาสตร์ 2 ปีที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, และคณะ
แพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ศิริราช, (แพทยศาสตร์ศิริราช
รุ่นที่ 70) สาขาวิชาอายุรศาสตร์ทั่วไป 2531 และอายุรศาสตร์โรคไต
2532 แพทยศาสตร์บัณฑิต 2508 เลขที่ใบประกอบโรคศิลป์ 203866,
American Board of Internal Medicine 2513 Bronx-Labanon Hosp.
Center U.S.A., Certificate of Fellowship Nephrology 2515
Bronx-Labanon Hosp. Center U.S.A., การศึกษาต่อในต่างประเทศ
ก็เพิ่มความขยันเอาใจใส่ไม่แพ้ตอนศึกษาที่ประเทศไทย เรียนเก่งหา
ความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอมีความรับผิดชอบสูงในหน้าที่ทั้งเรียนและการทำงาน
ความมีสุนทรีย์แห่งการใช้ชีวิตสร้างสรรค์ความบันเทิงรื่นรมย์
ด้วยการเป็นผู้พิศมัยทางดนตรีโดยมีไวโอลินตัวโปรดที่บ้านดาดเสียงได้
อย่างไรเพราะเพราะพริ้ง มีงานอดิเรกคือการเล่นดนตรี, ทำอาหารจานเด็ด
อย่างสเต็กเนื้ออันแสนจะโอชะอร่อยเด็ด, การท่องเที่ยว, อนุรักษ์ศิลปะ
แห่งผ้าไทยทอมือสะสมผ้าไหมไทยมากกว่า 20 ปี

ประวัติการรับราชการในตำแหน่งแพทย์, อาจารย์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์,
รองศาสตราจารย์, ศาสตราจารย์, ศาสตราจารย์ระดับ 10 ในสาขาวิชา
วิภควิทยาภาควิชาอายุรศาสตร์คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล
มหาวิทยาลัยมหิดล

เครื่องราชอิสริยาภรณ์ มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก พ.ศ. 2542
เหรียญจักรพรรดิมาลา พ.ศ. 2541

เป็นผู้ที่เอาใจใส่ให้ความรู้ให้คำปรึกษาแก่ศิษย์อย่างดี เสมอต้น
เสมอปลาย และเป็นที่ปรากฏโดยเน้นการสอนแบบตั้งคำถาม กระตุ้นให้

เกิดการเรียนรู้ขึ้นในตัวนักศึกษาให้นักศึกษามีโอกาสแสดงความคิดเห็น ได้แสดงความสามารถและศักยภาพของตนเอง ทั้งในด้านวิชาการแพทย์ และจริยธรรม จนได้รับรางวัลทุน “เจ้าพระยาพระเสด็จสุเรนทราธิบดี” ในฐานะครูแพทย์ผู้ค้นคว้าความรู้เพื่อบังเกิดผลให้แก่นักศึกษาแพทย์ เมื่อปี 2525 และรางวัลอาจารย์ดีเด่นของสภาอาจารย์ศิริราช เมื่อ พ.ศ. 2539 นอกจากนี้ยังมีความปรารถนาให้แพทย์มีความรู้ที่ทันสมัยและมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง จึงได้รับการแต่งตั้งจากคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยคณบดีฝ่ายการศึกษาต่อเนื่องเพื่อดำเนินงานด้านนี้ ตั้งแต่ พ.ศ. 2535-2543 มีผลงานปรากฏอยู่ตลอดเวลา

มีความสนใจและตั้งใจในการจัดให้มีการฝึกอบรมพัฒนาตนเองแก่นักศึกษาแพทย์ โดยเฉพาะนักศึกษาที่กำลังจะข้ามฟากมาเรียนที่ รพ. ศิริราช ของทุก ๆ ปี มาเป็นเวลา 4 ปี โดยร่วมกับฝ่ายกิจการนักศึกษา และคุณแม่ สิริ กรินชัย จัดให้มีการฝึกอบรมปฏิบัติธรรมที่ ศูนย์ปฏิบัติธรรม “สวนพุทธธรรม” อำเภอบางปะหัน จังหวัดอยุธยา เป็นเวลา 7 คืน 8 วัน

มีความสนใจด้านงานวิจัยและทำงานวิจัยอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน มีผลงานวิจัยตีพิมพ์เผยแพร่เป็นระยะ นอกจากการวิจัยภายในหน่วยงานแล้ว ยังทำงานวิจัยร่วมกับสถาบันอื่นทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยเป็นผู้ประสานงานและผู้นำโครงการงานวิจัยดังต่อไปนี้

- 1) งานวิจัยเรื่อง endemic renal tubular acidosis (EnRTA) ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- 2) งานวิจัยเรื่อง hypokalemic periodic paralysis
- 3) งานวิจัยเรื่อง ไหล่ตาย

ทั้ง 3 โครงการนี้เป็นผู้วิจัยหลัก โดยเฉพาะงานวิจัย EnRTA เริ่มงานวิจัยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2526 จนถึงปัจจุบัน ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างบุคลากร และการสร้างผลงานวิจัยที่มีชื่อเสียงให้กับสาขาวิชา วิกะวิทยา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มีผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ และได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่มีชื่อเสียง ทั้งในประเทศและต่างประเทศจำนวน 42 ผลงาน

แผนกคดี-เรื่องดี

ประมวล เจริญยิ่ง

“สิ่งแวดล้อมกำลังจะหายไป โลกเรากำลังร้อนขึ้น”

ผู้นำอาสาพัฒนาชุมชน

ทรัพยากรทางธรรมชาติ นับวันจะถูกทำลายลงไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ป่าไม้คือหลักชัยของธรรมชาติที่จะทำให้สิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้น มันเป็นกลไกตามธรรมชาติ ซึ่งมนุษย์คือเป็นทั้งผู้สร้างและผู้ทำลายในเวลาเดียวกัน ป่าไม้ในเมืองไทยซึ่งเคยมีอยู่หนาแน่นในอดีตความอุดมสมบูรณ์ มีสัตว์นานาชนิดมีอยู่มากมาย ย้อนหลังกลับไปเมื่อร้อยกว่าปี เราได้เห็นช้างซึ่งเป็นสัตว์คู่บ้านคู่เมืองของเรามีนับหมื่นเชือก ในปัจจุบันนี้ เราเห็นสัตว์ใหญ่พันธุ์นี้เหลือเพียงไม่กี่พันเชือก

มันเกิดอะไรขึ้นกับสังคมป่า ยิ่งนานวันป่าก็ยิ่งร่อยหลอลงไปมากชนิดที่น่าใจหายเมืองไทยทั่วประเทศ เหลือป่าไม้เพียงแค่ 25-30 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น แม้ว่าการปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติจะทำกันทุกวัน แต่ก็ยังไม่ทันพวกตัดไม้ทำลายป่า ทำให้ประเทศชาติเกิดธรรมชาติเปลี่ยนไป

ในจังหวัดทางภาคอีสาน ป่าไม้ในภาคนี้น้อยกว่าในภาคอื่นๆ การตัดไม้ทำลายป่าซึ่งทำกันมาอย่างยาวนาน ทำให้ทรัพยากรทางธรรมชาติเปลี่ยนไปมาก ความแห้งแล้งมาเยือนภาคอีสานทุกปี และเกิดอุทกภัยทุกปีเช่นกัน ในเมื่อไม่มีต้นไม้ซับน้ำหน้าน้ำหลากจึงเกิดท่วมเจ็งบอง

“นางประมวล เจริญยิ่ง” อยู่หมู่ที่ 8 ตำบลเขาคอก อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ จบการศึกษาระดับมัธยมปีที่ 3 จากโรงเรียนประโคนชัย แล้วออกมาทำงานไม่ได้เรียนต่อ แต่มองเห็นป่าไม้ที่เคยเห็นหนาแน่นในวัยเด็ก มันได้หายไปจากสายตา ทำให้เธอคิดว่าจะต้องอนุรักษ์

ด้วยความมุ่งมั่นที่จะสร้างสรรค์ทรัพยากรทางธรรมชาติ เพื่อปรับให้เข้ากับสภาพสิ่งแวดล้อมในชุมชน การเริ่มต้นในการเป็นอาสาพัฒนาชุมชน ให้องค์ความรู้แก่ชาวบ้านในการอนุรักษ์ป่าไม้ที่เหลือเพียงน้อยนิด ให้คงอยู่ และช่วยกันปลูกป่าไม้ขึ้นมาในชุมชนและที่สาธารณะทั่วไป

อย่างน้อยการเริ่มต้นในสิ่งที่เห็นเป็นรูปธรรมขึ้นมา การชักชวนให้คนในชุมชนมาร่วมมือกัน ส่งผลให้เกิดการรักป่า รักสิ่งแวดล้อมไม่ใช่เพียงแค่การปลูกป่า แต่สิ่งแวดล้อมในชุมชนก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่จะสร้างสังคมที่อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เป็นแรงปรารถนาของเธอที่จะทำสิ่งนี้

จากวันเดือนปีผ่านไป การสร้างในสิ่งที่เห็นได้อย่างชัดเจน ความเขียวขจีในเรื่องต้นไม้ สภาพแวดล้อมของสังคมเริ่มดีขึ้นตามลำดับ ความฝันที่อยากเห็นอีสานเขียวเหมือนในอดีต ที่เป็นแรงบันดาลใจให้เธอ ต้องต่อสู้กับอุปสรรคนานาชนิด กับคนที่ขาดผลประโยชน์เรื่องนี้

การทำความดีมาโดยตลอด นอกจากท้องถิ่นที่อยู่อาศัย ยังได้ร่วมบรรณคดีในการอนุรักษ์ป่าไม้ เพื่อให้ทรัพยากรทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดีมากขึ้น จนทำให้คนเริ่มมองเห็นความปรารถนาดีในสิ่งที่เธอได้ทำมาโดยตลอด ยิ่งเพิ่มความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นกับเธอและในชุมชน

ทุกสิ่งทุกอย่าง วางเอาไว้เป็นระบบ การทำงานที่ไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อย ทำให้เธอกลายมาเป็นผู้นำอาสาพัฒนาชุมชน ตำบลเขาคอก ได้ร่วมงานกับพัฒนาการอำเภอที่มาให้คำแนะนำที่เกี่ยวกับหน่วยงานราชการ และช่วยเป็นธุระส่งผลงานของเธอให้คนทั่วโลก ได้มองเห็น

นอกจากการเป็นผู้นำ เธอยังเป็นส่วนหนึ่งของคณะทำงาน
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภาคอีสาน เดินทางไปร่วมสัมมนา
เรียนรู้องค์ความรู้ต่างๆ จากผู้ประสบความสำเร็จในด้านพัฒนาชุมชน
และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นำมาปรับปรุงและพัฒนา

การจัดกลุ่มกันสร้างสรรค์ประโยชน์ แม้ว่าจะเป็นเพียงเสี้ยวหนึ่ง
ของประเทศไทย ก็ทำให้คนในสังคมโลก มองเห็นถึงความมุ่งมั่น ตั้งใจ
อดทนต่อสู้กับอุปสรรค จนกระทั่งเธอได้รับรางวัลลูกโลกสีเขียวครั้งที่ 6
ปี 2547 ประเภทบุคคลสร้างสรรค์ผลงานอนุรักษ์ดีเด่นระดับชาติ

ได้รับเชิดชูเกียรติให้เป็นครุภูมิปัญญาไทย ด้านการจัดการ
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปี 2549 และ ได้รับรางวัลจากนาย
กรัฐมนตรี ด้านพัฒนาสวัสดิการชุมชนดีเด่นในการฟื้นฟูคุณธรรมวิถีชุมชน
ซึ่งเธอได้ปฏิบัติงานในแนวทางนี้มาอย่างยาวนาน จนได้รับการยกย่อง

ทรัพยากรสิ่งแวดล้อม ป่าไม้ในภาคอีสาน นับวันจะลดลงไป
หากเราไม่เพิ่มประชากรต้นไม้ขึ้นมา ในอนาคตเราจะได้เห็นทะเลทราย
ขึ้นมาแทนที่ หากเราปล่อยให้มันเป็นไปตามกาลเวลา การค้นหาสิ่งสีเขียว
อาจไม่เกิดขึ้นในภาคอีสาน เราจึงต้องร่วมมือร่วมใจช่วยกันปลูกป่า

ทุกวันนี้ อาสาพัฒนาชุมชน ตำบลเขาคอก คือแหล่งรวมความรู้
ในเรื่องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในภาคอีสาน มีคนจากทั่วประเทศ
เดินทางมาเรียนรู้ในการทำงานของเธอ และคณะชุมชนแห่งนี้ เป็นตัวอย่าง
ในการเพิ่มป่าไม้และพัฒนาแหล่งชุมชนให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่น่าอยู่

สิ่งเหล่านี้ สร้างชื่อเสียงให้กับ “นางประมวล เจริญยิ่ง” กลายเป็น
ผู้นำอาสาพัฒนาชุมชน ตำบลเขาคอก ได้เจริญรุดหน้าขึ้นไป ในการต่อสู้
มาอย่างยาวนาน นับว่าเป็นตัวอย่างที่ดีในการสร้างสรรค์พัฒนาทรัพยากร
ทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในภาคอีสาน ซึ่งสีเขียวกำลังจะมา

สมควรที่จะนำเอาประวัติการทำงานของเธอ เป็นแบบอย่างใน
การเรียนรู้

ແຜນທີ່ຄົນດີ-ຮ່ອງດີ

ທ້ອດື່ຍະ ເຈະຕະ

“แม่... ผู้เสียชีวิต”

ผู้หญิงที่ถือได้ว่าเป็นผู้เสียสละมากที่สุดก็คือแม่ แต่จะมีสักกี่คนที่ทำหน้าที่นี้ได้ดีอย่างสมบูรณ์และน่ายกย่อง นางห่อเตี้ยะ เจอะตะ คือหนึ่งในแม่ที่ได้รับการยกย่องสรรเสริญว่าเป็นผู้ที่มีความขยันหมั่นเพียร อดทน และความซื่อสัตย์สุจริต

เธอเป็นชาว ตำบลวังประจัน อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล เป็นเวลาเกือบ 20 ปีแล้วที่สามีของเธอเสียชีวิต โดยทิ้งลูกๆ ที่ยังเด็กเอาไว้ให้ดูแลถึง 9 คน ตอนที่สามีเสียชีวิตนั้น เธอกำลังตั้งครรภ์ลูกคนสุดท้ายได้เพียง 7 เดือน เมื่อต้องขาดกำลังสำคัญของครอบครัวไป เธอก็ไม่ได้ท้อแท้ต่อโชคชะตาแต่อย่างใด สามารถตั้งสติได้ภายในเวลาอันรวดเร็ว โดยมีลูกๆ ให้กำลังใจ เธอจึงเริ่มทำงานโดยการปลูกผักสวนครัวขาย แม้ว่าตอนนั้นกำลังท้องแก้อยู่ก็ตาม และหลังจากคลอดลูกคนสุดท้ายออกได้ไม่นาน เธอก็ต้องเริ่มออกไปทำงานอีก การปลูกผักนั้นก็จะได้ผลผลิตต้องกินเวลานานทำให้มีรายได้ไม่พอนำมาเลี้ยงดูลูกๆ และส่งเสียให้เล่าเรียน บ่อยครั้งเธอต้องไปหยิบยืมเงินจากเพื่อนบ้าน แต่ก็ไม่มีเพื่อนบ้านคนไหนรังเกียจเลย เพราะเธอเป็นคนดี มีความซื่อสัตย์สุจริต ทุกคนจึงเต็มใจช่วยเหลือเธอเสมอ นอกจากนั้นเมื่อเธอหาเงินมาได้ก็จะรีบให้คืนทันที

นางห่อเตี้ยะให้ความสำคัญมากกับ “การศึกษา” แม้เธอจะมีฐานะยากจน แต่เธอก็ยอมทำงานหนักเพิ่มขึ้น เพื่อให้ลูกๆ ของเธอได้เล่าเรียนนั้น

เพราะเธอเองเคยพลาดหวังไม่มีโอกาสได้ร่ำเรียนเมื่อครั้งยังเยาว์มาแล้ว นางห่อเตี้ยะยังมีอาชีพเสริมอื่น นอกจากปลูกผักสวนครัวก็คือ การรับจ้าง กรีดยาง และรับเสื้อผ้าจากเพื่อนในเมืองมาขายตามหมู่บ้าน และอีกมากมาย สารพัดพอที่เธอจะทำได้ เธอยินยอมทำทุกทางเพื่อลูก ๆ 9 ชีวิตของเธอ

มีหลายครั้งที่เศรษฐกิจในเมือง มาขอลูก ๆ เธอไปเลี้ยงดู แต่เธอก็ ไม่ยอมยกให้เพราะเธอมั่นใจว่า “ไม่มี ใครรักลูกของเธอได้มากเท่ากับ ตัวเธอเอง” นางห่อเตี้ยะพยายาม อบรมสั่งสอนลูก ๆ ของเธอให้เป็น คนดี และอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข และก็จะทำโทษลูก ๆ ทุกครั้งที่ทำผิด

สอนให้พวกเขารู้จักคุณค่าของเงิน รู้จักการทำงานและการค้าขาย ลูก ๆ ของเธอทุกคนจึงรักและสามัคคีกัน อีกทั้งยังเป็นที่ยรักใคร่ของชาวบ้าน ไม่เคยสร้างปัญหาให้เธอต้องหนักใจแม้สักคนเดียว

แต่จุดเปลี่ยนของชีวิตเธอก็เกิดขึ้น ที่ตลาดนัดชายแดน ตำบลวังประจัน เธอได้นำผักสวนครัวที่ปลูกเองไปขายตามปกติ จึงได้มีโอกาส พบปะกับชาวมาเลเซีย ซึ่งแนะนำให้เธอลองทำข้าวหลามมาขาย เพราะ ชาวมาเลเซียชอบกินแต่ไม่มีใครทำขายเลย จากนั้นเธอก็กลับมาลงศึกษา วิธีการทำข้าวหลามจากคนเฒ่าคนแก่ในหมู่บ้าน แล้วกลับมาลองทำด้วย ตัวเอง จนอร่อยเป็นที่ถูกปากของชาวบ้าน เธอจึงเริ่มและลงมือทำ ข้าวหลามอย่างจริงจัง เนื่องจากเป็นสินค้าตัวใหม่ที่มีรสชาติอร่อย รวมถึง ชาวบ้านก็รักและสงสารเธออยู่แล้วเป็นทุนเดิมจึงช่วยกันอุดหนุนจนหมด เกลี้ยงทุกวัน โดยสถานที่ส่วนมากที่เธอนำไปขายก็คือ ตามตลาดนัดที่ เธอนำผักไปขายนั่นเอง จากวันแรกที่นางห่อเตี้ยะเริ่มขายข้าวหลาม

จวบจนวันนี้ เป็นเวลาเกือบ 20 ปีแล้ว ที่อาชีพขายข้าวหลามของเธอคอยหล่อเลี้ยงอีก 9 ชีวิต ให้เติบโตใหญ่ จนสามารถส่งเสียแก้วตาดวงใจของเธอเรียนจนจบถึงระดับปริญญาตรีทุกคน และแต่ละคนก็สร้างฐานะครอบครัวได้อย่างมั่นคง เป็นคนดีของสังคม เพราะฉะนั้นรางวัล “แม่สู้ชีวิต 4 ภาค” ประเภทลูกปกติ ประจำปี 2549 ของมหาวิทยาลัยมหิดล และอีกหนึ่งรางวัลคือบุคคลตัวอย่างของจังหวัดสตูล ประจำปี 2549 จึงเหมาะสมกับบุคคลที่เป็นแม่อย่าง นางห่อเต็ยะ เจตะ

แผนที่ดี-เรื่องดี

ภ า ค พ น วก

คำสั่งสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน

ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ

ที่ 25 / 2550

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำโครงการสารคดีโทรทัศน์ แผนที่คนดี-เรื่องดี

.....

ตามนโยบายและยุทธศาสตร์ 1 ปี กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้กำหนดยุทธศาสตร์ใน 3 ด้าน คือ ยุทธศาสตร์สังคมไม่ทอดทิ้งกัน ยุทธศาสตร์สังคมเข้มแข็ง ยุทธศาสตร์สังคมคุณธรรม โดยมอบหมายให้ สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ (สท.) ดำเนินงานจัดทำโครงการสารคดีโทรทัศน์แผนที่คนดี-เรื่องดี เพื่อสำรวจบุคคลองค์กรผู้ทำความดีทุกตำบล รวมทั้งการรณรงค์ถวายความดีต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และเผยแพร่ผลงานบุคคล และองค์กรที่ทำความดีให้เป็นแบบอย่างผ่านสื่อมวลชน โดยผ่านทางรายการสารคดีโทรทัศน์ หนังสือพ็อคเก็ตบุ๊ก และจัดทำเป็นวีซีดีเผยแพร่ นั้น

เพื่อให้การดำเนินงานโครงการสารคดีโทรทัศน์แผนที่คนดี-เรื่องดี ดำเนินงานไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ สท. จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำโครงการสารคดีโทรทัศน์แผนที่คนดี-เรื่องดี โดยมีองค์ประกอบและหน้าที่ ดังนี้

1. ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ ที่ปรึกษา
2. รองผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพ และพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ ที่ปรึกษา
(นางอ้อมพร นิตยสุทธิ)

3. รองผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพ ประชานคณะทำงาน และพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ
(นายสมชาย เจริญอำนวยสุข)
4. ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน รองประธานคณะทำงาน
5. ผู้อำนวยการสำนักกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว คณะทำงาน
6. ผู้แทนสำนักส่งเสริมและพิทักษ์เด็ก คณะทำงาน
7. ผู้แทนสำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน คณะทำงาน
8. ผู้แทนสำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้ด้อยโอกาส คณะทำงาน
9. ผู้แทนสำนักส่งเสริมและพิทักษ์คนพิการ คณะทำงาน
10. ผู้แทนสำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ คณะทำงาน
11. ผู้แทนกองกลาง คณะทำงาน
สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก
เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ
12. ผู้แทนกองส่งเสริมและพัฒนาเครือข่าย คณะทำงาน
สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก
เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ
13. หัวหน้ากลุ่มงานประชาสัมพันธ์ คณะทำงาน
สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก
เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ
14. นายเฉลิม ทองเกลา คณะทำงานและ
นักวิชาการพัฒนาสังคม 7
กลุ่มงานประชาสัมพันธ์ ผู้ช่วยเลขานุการ
15. นายวสันต์ เสาะสนธิ์ คณะทำงานและ
นักพัฒนาสังคม 6
กลุ่มงานประชาสัมพันธ์ ผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะทำงานมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

1. พิจารณากำหนดรูปแบบ แนวทางการดำเนินงานโครงการสารคดีโทรทัศน์ แผนที่คนดี-เรื่องดี
2. กำหนดกรอบหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกแผนที่คนดี-เรื่องดี
3. เผยแพร่และประชาสัมพันธ์โครงการสารคดีโทรทัศน์ แผนที่คนดี – เรื่องดี ไปยังกลุ่มเป้าหมายทั้งเด็กและเยาวชนรวมทั้งประชาชนทั่วไป โดยผ่านสื่อ การประชาสัมพันธ์อย่างกว้างขวางมากขึ้น
4. ปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่ ผอ.สท. มอบหมาย

สั่ง ณ วันที่ 29 มกราคม พ.ศ. 2550

(นายกิตติ สมานไทย)

ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก
เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ

คำสั่งสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก

เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ

ที่ 52/2550

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกคนดี-เรื่องดี ตามโครงการสารคดีโทรทัศน์แผนที่คนดี-เรื่องดี

ตามที่สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ (สท.) ได้รับมอบหมายให้จัดทำโครงการสารคดีโทรทัศน์แผนที่คนดี-เรื่องดี โดยการค้นหาบุคคล องค์กรที่ทำความดีและประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม เผยแพร่ผ่านทางสื่อมวลชนในรูปแบบของสารคดีโทรทัศน์ หนังสือพ็อคเก็ตบุ๊ก และวีซีดี เพื่อจะได้เป็นแบบอย่างที่ดีต่อดีก เยาวชน และประชาชนทั่วไป นั้น

เพื่อให้การค้นหาบุคคล องค์กรที่ทำความดีและประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ สท. จึงมีคำสั่ง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกคนดี-เรื่องดี ตามโครงการสารคดีโทรทัศน์แผนที่คนดี-เรื่องดี โดยมีองค์ประกอบดังนี้

1. นายเกษม จันทรน้อย ประธาน
ผู้เชี่ยวชาญด้านการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. นายสมชาย เจริญอำนาจสุข รองประธาน
รองผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก
เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ ผู้สูงอายุ
3. นายเกื้อ แก้วเกต กรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเด็กและเยาวชน
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิรพรรณ ภัคตีบุตร กรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสตรี
5. นางธิดา ศรีไพพรรณ กรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านผู้สูงอายุ

6. นางพวงแก้ว กิจธรรม
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านคนพิการ	กรรมการ
7. นายสุรินทร์ นิลเลิศ
ผู้ทรงคุณวุฒิภาคประชาชน	กรรมการ
8. นางสาวอรพินท์ ตักดีเอี่ยม
หัวหน้ากลุ่มงานประชาสัมพันธ์
สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก
เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ	เลขานุการ
9. นายแจลัม ทองเกลสา
นักวิชาการพัฒนาสังคม 7 ว
สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก
เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ	ผู้ช่วยเลขานุการ
10. นางจิตรมณี ศรีประเสริฐ
นักพัฒนาสังคม 7 ว
สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก
เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ	ผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

1. กำหนดแนวทางการค้นหาและเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกคนดี - เรื่องดี เพื่อนำมาเผยแพร่ทางสื่อมวลชน
2. พิจารณาคัดเลือกคนดี-เรื่องดีที่สมควรนำมาเผยแพร่เป็นแบบอย่างแก่เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป
3. แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2550

(นายกิตติ สมานไทย)

ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก
เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ

ประกาศ

สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก
เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ
เรื่อง ผลการพิจารณาคัดเลือกคนดี-เรื่องดี ประจำปี 2550

ตามที่สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ ได้มีคำสั่งที่ 52/2550 แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกคนดี-เรื่องดี ตามโครงการสารคดีโทรทัศน์แผนที่คนดี-เรื่องดี เพื่อกำหนดแนวทางและดำเนินการคัดเลือกคนดี-เรื่องดี ที่ควรนำมาเผยแพร่ เป็นแบบอย่างแก่เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป นั้น

การดำเนินงานโครงการสารคดีโทรทัศน์แผนที่คนดี-เรื่องดี ประจำปี 2550 คณะกรรมการได้ดำเนินการพิจารณาคัดเลือกจำนวน 5 กลุ่มเป้าหมาย โดยจำแนกเป็นประเภท บุคคล กลุ่มบุคคล และองค์กร ที่สมควรนำมาเผยแพร่ ทางสื่อมวลชน จำนวนรวมทั้งสิ้น 100 รายดังต่อไปนี้

ประเภทบุคคล

1. กลุ่มเด็กและเยาวชน จำนวน 20 ราย

1.1 นายแทนคุณ	จิตต์อิสระ
1.2 นางสาวจิตรรา	ดงสีมา
1.3 นางสาวศุภรณ์	ลิขิตธรรมานุกุล
1.4 นายวรภาคย์	ไมตรีพันธ์
1.5 นายวีระยุทธ	ดรุณี
1.6 นายยศนันท์	ศาสตรีใจเย็น
1.7 นายเอก	วงศ์อนันต์
1.8 นายภาณุพงศ์	ลาภเสถียร
1.9 นายพิษณุ	ไถยศรี

1.10 นายอิสมาแอ	ซาและ
1.11 นายอนุสรณ์	องอาจ
1.12 นายศักดิ์รินทร์	เชื่อนอัน
1.13 นายกิติพันธ์	กันจินะ
1.14 ผู้นำชมรมศิษย์เก่า อาชีวะปัตตานี	
1.15 หัวหน้าศูนย์ศึกษาศิลปะธรรมชาติและเทิดทูน	
1.16 ผู้นำกลุ่มเยาวชนรักษาคอลงสิเหร่	
1.17 นายชาติชาย	แสงสุข
1.18 นายเพชร	เขี้ยวดำ
1.19 เด็กชายกฤตยัญญ์	แก้วเทพ
1.20 นายอาบาซา	มะแอ

2. กลุ่มผู้สูงอายุ จำนวน 17 ราย

2.1 พระพรหมมังคลาจารย์ (หลวงพ่อบุญญานันทภิกขุ)	
2.2 นายเจตน์	ทองเรือง
2.3 ม.ล.อนงค์	นิลอุบล
2.4 ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์เสนอ อินทรสุขศรี	
2.5 นางอำมรินทร์	บีดิลและ
2.6 นางสาวถนอมศรี	อภัยพลชาญ
2.7 นายแพทย์บรรลุ	ศิริพานิช
2.8 คุณหญิงนันทกา	สุประภาตะนันท์
2.9 นายวิบูลย์	เข็มเฉลิม
2.10 คุณหญิงอัมพร	มีสุข
2.11 นายไพโร	สมลีลา
2.12 ท่านผู้หญิงสุมาลี	จาดิกวนิช
2.13 นายแก้ว	จันทร์คราส
2.14 นายบุญมี	แสงบุญ
2.15 นายใจคำ	ดาปัญญา
2.16 นายยรรยง	สาและ
2.17 นายสำราญ	เกิดผล

3. กลุ่มสตรี จำนวน 18 ราย

3.1 แม่ชีคันสนีย์	เสถียรสุด
3.2 คุณหญิงจันทน์	สันตะบุตร
3.3 นางสาวรสนา	โตสิตระกุล
3.4 รศ.ดร.จุรี	วิจิตรวาทการ
3.5 คุณหญิงณัฐิกา	วัชรเวคิน อังอุบลกุล
3.6 นางสุมาลี	ขุนพิทักษ์
3.7 นางออรอร่า	ศรีบัวพันธุ์
3.8 นางสาวสายใจ	เลิศวิริยะประภา
3.9 นางทิชา	ณ นคร
3.10 นางสาวสุธาสินี	น้อยอินทร์
3.11 นางสุนทรী	ขนาดนิต
3.12 นางเตือนใจ	ดีเทศน์
3.13 นางมุกดา	อินติสาร
3.14 นางสาวเจี๊ยะโรเมี๊ยะ	เจี๊ยะดีอราแม
3.15 แพทย์หญิงประครอง	วิทยาชัย
3.16 ศาสตราจารย์เกียรติคุณ แพทย์หญิงสุมาลี	นิมมานนิตย์
3.17 นางประมวล	เจริญยิ่ง
3.18 นางห่อเตี้ยะ	จะตะ

4. กลุ่มประชาชนทั่วไป จำนวน 17 ราย

4.1 นายแก้ว	สังชู
4.2 นายชบ	ยอดแก้ว
4.3 นายเฉลิมชัย	โฆษิตพิพัฒน์
4.4 นายสังคม	ทองมี
4.5 ร.ต.ต.พิชัย	สุริยุทธ
4.6 นายไชยา	มิตรชัย
4.7 นายประยงค์	รณรงค์
4.8 นางโณมฉาย	อรุณฉาน
4.9 นางสาวอุษา	เทียนทอง

4.10 นายประนอม	พลวิชัย
4.11 นางนวลน้อย	ทิมกุล
4.12 นายอำนาจ	มณีแสง
4.13 นายอัมพร	ด้วงปาน
4.14 นายแก่นฟ้า	แสนเมือง
4.15 นายจีระศักดิ์	ท้อทิพย์
4.16 นายจำนง	กาญจนโสภณ
4.17 ผู้นำกลุ่มแกะสลักหนังใหญ่	อ.สามโก้ จ.อ่างทอง

5. กลุ่มคนพิการ จำนวน 20 ราย

5.1 นางสาวภัสสุรีย์	พูนศิลป์
5.2 นายพณัฐภูณ	จันทยานนท์
5.3 นางสาวสุกัญญา	ระหงส์
5.4 นายณรงค์	ปฏิบัติสรกิจ
5.5 นายสุภรธรรม	มงคลสวัสดิ์
5.6 นางสาวนันทา	สามพี่น้อง
5.7 ศาสตราจารย์วิริยะ	นามศิริพงษ์พันธุ์
5.8 นายมณเฑียร	บุญตัน
5.9 นางศิริณี	อักษรมี
5.10 นายสุรศักดิ์	จิตต์เศรษฐกุล
5.11 นางสาวนิลวรรณ	ปิติพัฒน์
5.12 นางสาวอารีญา	อารีวงศ์
5.13 นางพงษ์ศักดิ์	แสงโพธิ์ศิริ
5.14 นางสาวสวรรยา	ปุนินานนท์
5.15 นายสมพงษ์	รักโคตร
5.16 นายรินทร์	ศิริมณฑร
5.17 นายสุทัศน์	บึงศิริพัฒนา
5.18 นายพฤษ	ศุภจรรยา
5.19 นายจตุพล	พรหมอารมณ์
5.20 นายหาเขต	เส้นสะหลี

ประเภทองค์กร จำนวน 8 องค์กร

1. โรงพยาบาลบ้านแพ้ว จ.สมุทรสาคร
2. สภาผู้สูงอายุแห่งประเทศไทย
ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี
3. เครือข่ายแผนชุมชน 4 ภาค
4. กลุ่มผู้กำกับ "มะหมา 4 ขา"
5. กลุ่มรักษ์เขาชะเมา จ.ระยอง
6. โครงการ "อ้อยสอนหลานสืบสานภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่น
แม่วาง"
7. กลุ่มคลัสเตอร์ผ้าครามสกนนคร
8. กลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์ผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 25 มิถุนายน พ.ศ. 2550

(นายกิตติ สมานไทย)

ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก
เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ

จัดพิมพ์โดย

สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส
คนพิการ และผู้สูงอายุ (สท.)
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ผู้เรียบเรียง

นายสมยศ ศรีสมบูรณ์

พิมพ์ที่

ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด

ลิขสิทธิ์

สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส
คนพิการ และผู้สูงอายุ (สท.)
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
618/1 ถนนนิกมัมกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ 0-2250-1948 โทรสาร 0-2250-1948

www.opp.go.th

